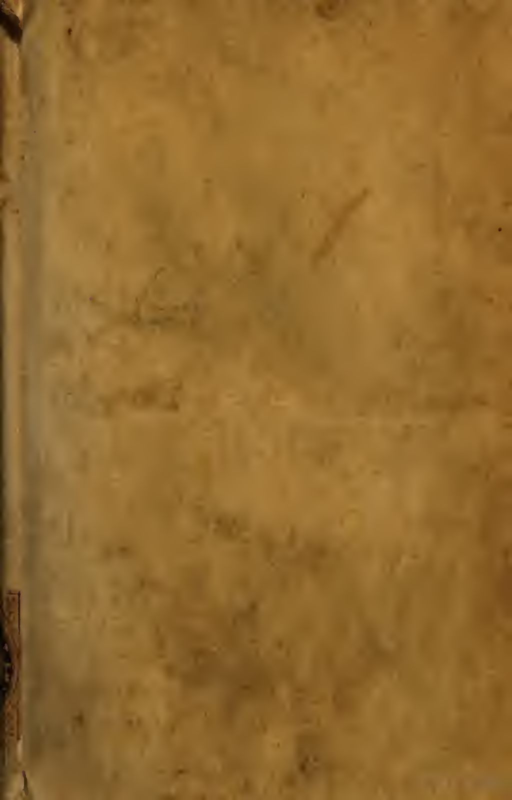
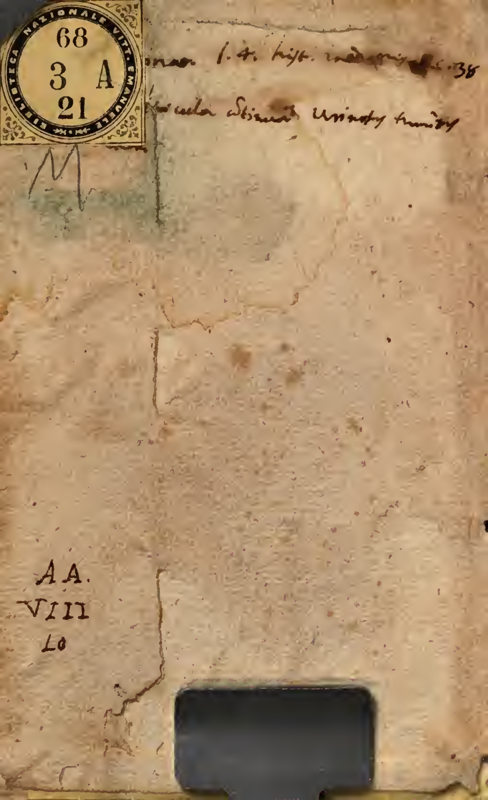

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
3 A
21
AA.
VIII
20

ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ

Τετράβιβλον.

PROCLI DIADOCHI

PARAPHRASIS

IN PTOLEMÆI LIBROS IV.

De Siderum effectionibus,

A

LEONE ALLATIO

è Græco in Latinum conversa.

LUGD. BATAVORUM,

Ex Officinâ Elzeviriana.

cIɔ Iɔc xxxv.

AD LECTOREM PRÆFATIO.

Earum esse partium duxi, Lector benevole, ut paucis de editione hujus opusculi instruereris. quod cum Græce tantum hactenus exstiterit, nunc, Latio donatum sermone, omnium curiositati patet. Interpretatus est, ante annos haud ita multos, Procli hanc paraphrasin in Ptolemæi τετράβιβλον σύνταξιν Leo Allatius, natione Græcus, litteris suæ gentis Latinisque egregie imbutus, tum aliis insuper in utraque litteratura scriptis à se editis clarus. Vivit is, ut intellexi, Romæ in familia Cardinalis Bisciæ, & Bibliothecæ Vaticanæ aliquam quoque curam gerit. Sumpserat autem hunc laborem privatim sibi, & amicis quibusdam. verum, quod sæpe alias contigit, hujuscemodi scripta ubi semel ex autoris elapsa sunt manibus, pariter ex ejusdem potestate exiisse deprehenduntur. Hinc adeo evenit ut, relicta Roma, fœtus hic Venetias pervenerit, atque inde à viro summo, & in illustri posito dignitate, ad me excudendi gratia fuerit transmissus. Ptolemæi & Procli clarissima inter Mathematicos & Philosophos nomina, præter ipsam, de qua agit, materiam, satis hoc opus commendare mihi videbantur, quo typis mandaretur. Proinde non destiti Elzevirios nostros, optimos accuratissimosque Typographos, pro ea quæ mihi cum illis intercedit notitia, serio ad ejus editionem sollicitare. qui, ut publici litterarum boni amantes sunt, hac, quam vides, forma id excudi curarunt.

Diſces hinc, curioſe Lector, quantam vim in aëre rebuſq; naſcentibus ſydera habeant. non enim ſtellas & luculenta illa cœli corpora otioſa eſſe exiſtimare debemus. Neque tamen univerſa hic traditur aſtrorum ſcientia, ſed altera tantummodo ejus pars, quæ Græcis ἀποτελεσματικὴ & προγνωστικὴ dicitur. quæ quamdiu intra certos ſe continet terminos, tum jucunda, tum utilis eſt, ac Phyſices quædam pars cenſetur. Sin autem ea cœlo ſubjiciat, quæ inde non pendent, eaque ex aſtris prævidere nos velit, quæ in noſtrorum ingeniorum non cadunt imbecillitatem, utique ματαιοτεχνίας merito incurrit reprehenſionem. quemadmodum erudite id pluribus libris magnus ille Picus Mirandulanus demonſtravit. Hoc nomine Chaldæi, Genethliaci, & Planetarii per contemptum dicti, infames ſemper fuere. plus quippe ſe ſcire profitebantur, quam ſciebant, aut ſcire homini datum eſt. Ptolemæus etiam in hoc opere, dum ad Genethlialogiam ſe confert, minime vacat crimine ſuperſtitionis & vanitatis. ſed homini ethnico ignoſci fortaſſis queat: at Chriſti nomen profeſſos inani hoc ſtudio, in quo nulla ſolidá utilitas, omniſque puerilis delectatio eſt, abreptos fuiſſe, minime ferendũ. Obiter moneo, eſſe nonnullos qui dubitant, utrum Ptolemæi genuinum hoc ſcriptum ſit. Porphyrio certe & Proclo, Philoſophis quidem, ſed religionis Chriſtianæ hoſtibus, dignum viſum cui lucem aliquam affunderent commentando. Tu, Amice Lector, excuſſo credulitatis errore, cum judicio hæc lege. Nervus enim ſapientiæ, non temere credere. Vale.

INDEX

INDEX CAPITVM

LIBRI I.

LIBRI II.

Περὶ

LIBRI III.

13. *Quot*

LIBRI IV.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Τετράβιβλον.

PROCLI DIADOCHI PARAPHRASIS IN PTOLEMÆI LIBROS IV. De Siderum effectionibus,

LIBER PRIMUS.

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

ΤΩΝ παρασκευαζόντων τὸ προγνωστικὸν τέλος, τὸ διὰ τῆς ἀστρονομίας, δύο ὑπαρχόντων, ὦ Σύρε, ἑνὸς μὲν, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ τῇ τάξει, καὶ τῇ δυνάμει, δι' οὗ καταλαμβανόμεθα τοὺς σχηματισμοὺς ☉ καὶ ☾ καὶ τῶν ἀστέρων, καθ' ὡς πρός τε ἀλλήλους καὶ τὴν γῆν συσχηματίζονται· δευτέρου δὲ ὄντος, καθ' ὃ τὰς μεταβολὰς ἐπισκεπτόμεθα τῶν περιεχομένων, ἃς ποιοῦσιν οἱ συσχηματισμοὶ διὰ τῆς φυσικῆς αὐτῶν

CAP. I.

PROOEMIUM.

CUM duo ſint, Syre, quæ ad futurorum præſagitionem, eam ſcilicet quam ſyderum ſcientia conſequi poſſumus, animum præparant, unum, primum ordine, & facultate, quo Solis, & Lunæ, & reliquorum aſtrorum aſpectus, quibus ſe mutuo, & terram ſpectantes, variè configurantur, deprehendimus: alterum, quo eorum, quæ illis ambiuntur, mutationes à figurationibus illis naturali quadam vi, atque proprietate pro-

ductas consideramus. De primo quidem, quantũ fieri potuit,& per vires licuit, in magna Constructione prolatis demõstrationibus disseruimus. Est quippe illud per se solum etiam à secundo sejunctum necessarium. Nunc vero de secundo non ita per se perfecto, neque absoluto,veritati studentes, & ut munus, officiumque Philosophiæ exposcit, sermonem instituemus; non ita tamen,ut ad certam aliquam normam, primique, nec unquam fallentis comprehensionem, & absolutam perfectionẽ rem conferamus, (imbecilla enim est, & conjecturæ arduæ,ac difficilis contentorum qualitas, quæ materiæ complicatur)&,uti fieri potest plurimorum eventuum,ac universaliorum, quæ manifestã sui ab ambiente causam habent, considerationem negligamus. Cum vero plerique, quod comprehensu difficile est, incusent, duarum, quas supra memoravimus, perceptionum, qui primam vituperant, næ illi oculis plumbeis plane sunt; qui secundam justæ causæ

ἰδιοτροπίας· περὶ μὲν πρώτου, ὡς ἦν μάλιστα δυνατὸν, ἐν τῇ συντάξει ἀποδεικτικῶς εἴρηται. Ἔστι γὰρ τοῦτο καὶ χωρὶς τῆς ἐπιζεύξεως τοῦ δευτέρου ἀναγκαῖον, καὶ καθ' ἑαυτὸ ἰδίως. Νῦν δὲ περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ μὴ ὁμοίως τελείου καθ' ἑαυτὸ, ποιησόμεθα τὸν λόγον, φιλαλήθως τε ὡς ἁρμόζει τῇ φιλοσοφίᾳ, οὔτε πρὸς τὸ βέβαιον καὶ τὴν τοῦ πρώτου κατάληψιν, καὶ ἔχοντος ἀεὶ ὡσαύτως, τοῦτο παραβάλλοντες (ἀσθενὴς γάρ ἐστι καὶ δυσείκαστος ἡ ὑλικὴ τῶν περιεχομένων ποιότης) οὔτε καθ' ὅσον ἐνδέχεται, ὀκνοῦντες πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πλείστων συμπτωμάτων καὶ καθολικωτέρων, φανερὰν οὕτως ἐχόντων τὴν ἐκ τοῦ περιέχοντος αἰτίαν. Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ δυσκατάληπτον οἱ πολλοὶ διαβάλλουσιν, τούτων δὴ τῶν δύο καταλήψεων, οἱ μὲν τὴν προτέραν διαβάλλοντες, τυφλοὶ παντελῶς εἰσίν. οἱ δὲ τὴν δευτέραν, ἔχουσι πῶς ἀφορ-

ἀφορμήν. καὶ γὰρ ὅπερ τινὲς οὐκ ἐδυνήθησαν καταλαβεῖν, τοῦτο καὶ τελείως ὑπενόησαν ἀκατάληπτον. ἢ κ'ἂν ἔγνωσάν τι πολλάκις, οὐκ ἐφύλαξαν δὲ τῇ μνήμῃ, διὰ τὸ δυσφύλακτον, καὶ τοῦτο ἄχρηστον ἐνόμισαν. Τούτων οὕτως ὄντων, πειρασόμεθα ἐπισκέψασθαι τὸ μέτρον ἑκάστου, τοῦ τε δυνατοῦ, καὶ τοῦ χρησίμου τῆς τοιαύτης προγνώσεως, πρὶν εἰπεῖν τι περὶ τοῦ κατὰ μέρος διδασκαλίας.

aliquid habent. Nonnulli enim, quod ipsi assequi non potuerunt, nullo modo percipi posse æstimarunt. Vel, quod licet ipsi sæpius apprehenderint, memoria tamen, quia conservari difficile erat, non custodierint, illud tamquam inutile rejecerunt. Hæc cum ita se habeant, utriusq; rationem, quatenus scilicet possibilis sit, & utilis talis præcognitio, antequam ad particularia præcepta orationem convertam, pro modulo meo examinabo.

Κεφ. β'.

Ὅτι καταληπτὴ ἡ δι' ἀστρονομίας γνῶσις, καὶ μέχρι τίνος.

CAP. II.

Cognitionem aliquam esse ex Astris, & quousque ea cognitio se extendat.

ΟΤι μὲν ἐκ τῆς φύσεως τοῦ αἰθέρος δύναμίς τις διαδίδοται, καὶ διαβαίνει εἰς πᾶσαν τὴν περίγειον, φανερόν ἐστι πᾶσιν. τῶν μὲν πρώτων ὑπὸ ☾ στοιχείων, λέγω δὴ πυρὸς καὶ ἀέρος, περιεχομένων καὶ τρεπομένων ὑπὸ τῶν κινήσεων τοῦ αἰθέρος· αὐτῶν δὲ πάλιν περιεχόντων τὰ λοιπὰ πάντα, καὶ τῇ

AB ætherea illa natura in universa, quæ circa terram sunt, vim quandam ea intimè penetrantem diffundi omnibus manifestum est. Primum quidē in contigua sibi elementa Lunæ subjecta, ignem, videlicet, & aërem, quæ ab æthere circumdantur, immutanturq; illius motibus. Hæc rursum reliqua omnia complectuntur, suique

mutatione variant, aquam, duntaxat & terram, & quicquid in illis plantarum, animaliumq; eſt. Sol enim ipſe una cum cœlo omnia ambiente, ſemper, quæ circa terram ſunt omnia, non ſolum temporum, ac horarum viciſſitudines moderatur, dum fœtus animalium perficit, plantarum fructus maturat, fluxus item aquarum, & corporum mutationes procurat; verum etiam quotidiano circuitu omnia luſtrans variis ſæpe ſæpius caloris, humiditatis, ſiccitatis, & frigoris, mutationibus, uti magis, & minus culmini noſtro inſiſtit, diverſeque figuratur, dies afficit. Luna uti terræ proxima multa in terrena influit, quę cum illa afficiuntur, & animata ſimul, atque inanimata illius variationibus reſpondent. Flumina etenim illius lumine augentur, & minuuntur, æſtus maris ejus ortu, atque occaſu regitur, quinimo & plantæ, & animantia, vel tota, vel eorum partes Luna creſcente implentur, decreſcente evaneſcunt. Non diſſimili ratione ſtellæ tum fixæ,

ἑαυτῶν τροπῇ συντρεπόμενα αὐτά. λέγω δὴ γῆν καὶ ὕδωρ, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς φυτὰ καὶ ζῶα. Ὅ τε γὰρ ⊙ ἀεὶ μετὰ τοῦ περιέχοντος, τὰ περὶ τὴν γῆν διοικεῖ πάντα, οὐ μόνον διὰ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν, γονὰς ἐκτελῶν ζώων, καὶ καρποφορίας φυτῶν, καὶ ῥύσεις ὑδάτων, καὶ σωμάτων μετατροπάς, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν καθ' ἑκάστην ἡμέραν διερχόμενος, ἄλλοτε ἄλλας ποιεῖ μεταβολὰς τῆς ἡμέρας, θέρμης, ὑγρότητος, ξηρότητος, ψυχρότητος, κατὰ ἀκολουθίαν τῆς κατὰ κορυφὴν ἡμῶν γινομένης αὐτοῦ σχηματίσεως. Καὶ ἡ ☽ δέ, ὡς οὖσα τῆς γῆς ἐγγυτάτη, πλείστην διαδίδωσι τὴν ἀπόρροιαν, καὶ συμπάσχουσιν αὐτῇ καὶ συντρέπονται καὶ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα. καὶ ποταμοὶ μὲν συναύξονται καὶ συμμειοῦνται πρὸς τὸ ἐκείνης φῶς· θαλάσσης δὲ ὁρμήματα συντρέπονται ταῖς ἀνατολαῖς αὐτῆς, καὶ ταῖς δύσεσι. καὶ φυτὰ δὲ καὶ ζῶα συμμειοῦται αὐτῇ, καὶ συμπληροῦται, ἢ ὅλα, ἢ μερικῶς. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀστέρες, οἵτε

ἀπλα-

ἀπλανεῖς καὶ οἱ πλανώμενοι, περιοδεύοντες, πολλὰ ποιοῦσιν ἐπιφαίνεσθαι κατὰ τὸ περιέχον. καύματα γὰρ, καὶ πνεύματα, καὶ χειμῶνας ἀπεργάζονται· ὑφ' ὧν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς οἰκείως διοικεῖται. Καὶ οἱ πρὸς ἀλλήλους δὲ τούτων συσχηματισμοὶ, συγκιρνωμένης τῆς διαδόσεως αὐτῶν, ποικίλας ποιοῦσι μεταβολάς. ἀλλὰ κατακρατεῖ μὲν ἡ τοῦ ☉ δύναμις ὡς καθολικωτέρα, οἱ δὲ λοιποὶ συνεργοῦσιν ἢ ἀποσυνεργοῦσιν κατά τι. καὶ ἡ μὲν ☽ συνεχέστερον καὶ φανερώτερον τοῦτο ποιεῖ, διά τε τῶν συνόδων καὶ τῶν διχοτόμων σχημάτων, καὶ τῶν πανσελήνων. οἱ δὲ ἄλλοι ἀστέρες, διὰ μακροτέρου καὶ ἀφανέστερον, ἐπιφαινόμενοι, καὶ κρυπτόμενοι, καὶ προσανεύοντες. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, οὐ μόνον αὐτὰ τὰ συγκραθέντα ὑπὸ τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων διοικεῖται, ἀλλὰ καὶ τῶν σπερμάτων αἵ τε βλαστήσεις καὶ αἱ πληρώσεις, διαπλάττονταί τε καὶ διαμορφοῦνται κατὰ τὴν ποιότητα, ἣν εἶχον ποτὲ τὸ περιέχον. ἤδη οὖν οἱ παρατηρητικώτεροι τῶν τε γεωργῶν

tum errantes, dum trajiciunt, multa circa nos imprimunt. Nam æstuum, ventorum, ac hyemis causæ sunt, quibus etiam terrena, uti par est, gubernantur. Mutui item earum aspectus, congressusque, dum facultates proprias commiscent, varias mutationes inducunt. Verum vis Solis, tamquam quæ universalior est, reliquis præcellit. Aliarum aut aliquid adjiciunt, aut detrahunt. & Luna quidem, dum novissima est, & dividua, & plena, crebrius id, evidentiusque producit. Reliqua sidera dum alias apparent, alias occultantur, alias in declinatione sunt, longiora intervalla habent, & obscuriores effectus. Hæc cum ita sint, non solum corpora, postquam coaluerint, motui subsunt stellarum, sed etiam semina, & nata, & absoluta per qualitatem, qua ambiens respiciebant, finguntur, & efformantur. Jam vero inter agricolas, & pastores

oculatiores per ventorum flatus, qui tempore messis, coitusve animantium spirarint, eventuum rationem præsagiunt. Et, ut verbo expediam, potiores, universalioresque effectus, & quicquid Solis, & Lunæ, & reliquarum stellarum magis notis figurationibus accidit, rerum naturalium rudes, sola tantum observatione deprehendunt. Sola enim observatione indoctissimos quosque, quæcumque à sola potissima Solis duntaxat virtute, simplicioreque ordine procreantur, & quæ nullam in se propter stellarum, & Solis ad Lunam aspectus varietatem admittunt, prænovisse conspicimus. Imo & brutorum animantium nonnulla prædivinant, ut videre est, in statis vicibus anni, veris, æstatis, & aliorum; & præterea ventorum mutationem præsentiunt. Horum enim ut plurimum Sol causa est. quæ vero non ita simplicia sunt, sed aliorum mixtione non nihil turbantur, qui obser-

καὶ τῶν νομέων, στοχαζόμενοι ἐκ τῶν συμβαινόντων πνευμάτων κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς σπορᾶς, καὶ τῆς συνουσίας τῶν ζώων, προγινώσκουσι τὴν ποιότητα τῶν ἀποβησομένων. καὶ ὅλως, τὰ μὲν καθολικώτερα, καὶ ὅσα γίνεται διὰ τῶν φανερωτέρων συσχηματισμῶν ☉ καὶ ☽, καὶ τῶν ἀστέρων, ταῦτα προγινώσκουσιν ἀπὸ μόνης τῆς παρατηρήσεως, καὶ οἱ μὴ ὄντες φυσικοί. θεωροῦμεν γὰρ καὶ τοὺς λίαν ἰδιώτας, ἐκ μόνης τῆς παρατηρήσεως προγινώσκοντας, ὅσα γίνεται ἐκ μόνης τῆς μείζονος δυνάμεως, οἷον τοῦ ☉, καὶ τῆς ἁπλουστέρας τάξεως οὐκ ἔχοντα ποικιλίαν ἐκ τῶν συσχηματισμῶν τῶν ἀστέρων καὶ τῆς ☽ πρὸς τὸν ☉. μᾶλλον δὲ καί τινα τῶν ἀλόγων ζώων προγινώσκει, ὥσπερ ἔχει ἐπὶ τῶν μεταβολῶν τῶν κατ᾽ ἔτος ὡρῶν, ἔαρος, θέρους, καὶ τῶν ἄλλων, καὶ ἔτι ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἀνέμων. τούτων γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁ ☉ αἴτιος. ὅσα δὲ οὐκ ἔστιν οὕτως ἁπλούστερα, ἀλλ᾽ ἔχει ὀλίγην τινὰ μίξιν, ταῦτα οἱ παρα-

οἱ παρατηρεῖν ἐθισθέντες προγινώσκουσιν· ὥσπερ οἱ ναῦται τοὺς συμβαίνοντας χειμῶνας, καὶ τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων, ἅπερ γίνεται ἀπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς ☽, ἢ καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων, οὓς πρὸς τὸν ☉ ποιοῦνται κατὰ τὰς αὐτῶν περιόδους. ὅτι σφάλλονται δὲ ὅμως πολλάκις, ὅτι ὑπὸ ἀπειρίας οὐ δύνανται κατανοεῖν τοὺς χρόνους καὶ τοὺς τόπους, οὔτε τὰς περιόδους τῶν πλανωμένων ἀστέρων, ἅπερ πάντα ἀκριβῶς γινωσκόμενα, συμβάλλεται εἰς τὴν ἀσφαλῆ πρόγνωσιν τῶν πραγμάτων. Τί οὖν κωλύει τὸν ἀκριβῶς γινώσκοντα τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων, καὶ ☉ καὶ ☽· καὶ μήτε τὸν τόπον ἀγνοοῦντα, μήτε τὸν χρόνον, μήτε τινὰ τῶν συσχηματισμῶν· ἔτι δὲ ἐπιστάμενον καὶ τὰς φύσεις αὐτῶν, κἂν μὴ τοῦτο ὅπερ εἰσίν, ἀλλ᾽ ἃς ἔχουσι ποιητικὰς δυνάμεις, οἷον ὅτι θερμὴ μὲν ἡ τοῦ ἡλίου, ὑγρὰ δὲ ἡ τῆς ☽. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων. τὸν οὖν πρὸς ταῦτα ἱκανὸν ὑπάρχοντα, τί κωλύει φυσικῶς

vationibus usu continuo animum adverterunt, animadvertunt, veluti nautæ occursantes tempestates, & ventorum flatus, quæ à Luna, vel fixarum stellarum suis circuitibus ad Solem tendentium figurationibus efficiuntur. Hos autem sæpe falli contingit, quod experientia destituti, neque tempora, neque loca, neque planetarum cursus, quæ omnia ad certam, infallibilemq; rerum prævidentiam, si exquisite cognoscantur, conducunt, nota habeant. Quid autem obstat eum, qui motus stellarum, & Solis, & Lunæ noverit, neq; locum ipsum, neque tempus, neque figurationum aliquam ignorarit, quinimo & naturas eorum, licet non id quod sunt, sed quas efficiendi habeant facultates, veluti Solis quidem calidam esse, Lunæ vero humidam, & sic de reliquis stellis, optime calluerit; quid, inquam, obstat eum, qui ad hæc idoneus, opportunusque est, naturali considera-

tione, & aptè, quod ex horum omnium commixtione consurgit, discernere; adeo ut etiam possit circumfusi aëris quolibet tempore proprium statum, quod scilicet calidior, & humidior futurus sit, quod satis manifesta habitudine, vel stellarum, Lunæque ad Solis configurationem prævidit, dijudicare. Quemadmodum enim eorum, quæ commemoravimus, apprime gnarus fieri potest, ut de temporum qualitatibus, antequam veniant, judicium ferat, quid vetat ut similiter etiam de unoquoque homine prædivinare possit? Ex Cœli quippe constitutione, & tempore, quo quisque conflatur, generale uniuscujusque temperamentum facile est dijudicare, assereque de eo qui fit, corpore talem futurum, animo talem, & secuturos eventus, sive proficuos, sive noxios, & inutiles, ex Cœli tali statu præcognitos: nempe quod talis Cœli status est, conveniens erit, &

ἅμα καὶ εὐστόχως τὸ ἐκ ποιότητος τούτων ἁπάντων συγκιρνωμένων ἀποτελούμενον γνῶναι· ὥστε καὶ δύνασθαι προλέγειν τὴν ἐν ἑκάστῳ καιρῷ τοῦ περιέχοντος ἰδίαν κατάστασιν, οἷον ὅτι θερμότερον ἢ ὑγρότερον ἔσται. ὅπερ διὰ τῆς φαινομένης σχέσεως, ἤτοι τοῦ συσχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων καὶ τῆς ☽ πρὸς τὸν ☉ προέγνω. ὥσπερ δὲ δυνατόν ἐστι περὶ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν καιρῶν προλέγειν τὸν ἀκριβῶς γινώσκοντα ἃ εἴρηται, τί κωλύει δύνασθαι καὶ περὶ ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων ὁμοίως προλέγειν; καὶ γὰρ ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ περιέχοντος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἑκάστου συστάσεως, δυνατόν ἐστι συνιδεῖν τὴν καθόλου ποιότητα τῆς κράσεως ἑκάστου, καὶ εἰπεῖν περὶ τοῦ γενομένου, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ἔσται τοιοῦτος, τὴν δὲ ψυχὴν τοιοῦτος· καὶ τὰ κατὰ καιροὺς συμβαίνοντα συμφέροντα καὶ ἀσύμφορα ἐκ τῆς τοῦ περιέχοντος καταστάσεως προγνωσθέντα. οἷον ὅτι, ἐπεὶ τὸ περιέχον τοιοῦτόν ἐστι, σύμμετρον ἔσται, καὶ συμφέρον τῇ

τοιαύτῃ

τοιαύτῃ συγκράσει. ἢ, ὅτι τὸ τοιοῦτον περιέχον, ἀσύμφορον καὶ κακωτικὸν τῆς τοιαύτης συγκράσεως. ἀλλ' ὅτι μὲν δυνατὸν λαβεῖν πρόγνωσιν, δῆλον ἐκ τούτων, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅτι δὲ οἱ διαβάλλοντες ἐκ προφάσεως μὲν τούτου ποιοῦσιν, οὐ πιθανῶς δὲ, οὕτω ἐπιγνωσόμεθα. πρῶτον μὲν τὰ πταίσματα τῶν μὴ ἀκριβῶς ἐχόντων τὴν μάθησιν, ἅτε δὴ μεγάλης καὶ πολυμεροῦς ὑπαρχούσης πολλὰ ὄντα, ποιεῖ καὶ τὰ ἀληθευόμενα ἀπὸ τύχης δοκεῖν γεγονέναι. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἀδυναμία τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ τῶν ἀπορούντων μεταχειρίζεσθαι αὐτὴν ἀκριβῶς. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ὑποβάλλουσιν ἑαυτοὺς τῷ ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης ταύτης, διὰ τὴν ἀξιοπιστίαν, ἕνεκα τοῦ πορίζεσθαι τέχνην ἑτέραν, ἐξαπατῶντες μὲν σὺν ἰδιώτας, καὶ δοκοῦντες προλέγειν πολλὰ καὶ τῶν μὴ ἐχόντων φύσιν προγινώσκεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο παρέχουσιν ἀφορμὴν τοῖς νουνεχεστέροις εἰς τὸ καταγινώσκειν

utilis hujuſcemodi temperamento, vel, quod talis, inutilis, talique temperamento noxius. Rerum itaque præſagitionem fieri poſſe his, & ſimilibus evidentiſſimum eſt. Verum enimvero detractores varia ſibi comminiſci, & calumniandi occaſionem arripere, etſi immerito, hac ratione exponemus. Primum quidem eorum errores, qui diſciplinam hanc magnæ, & multiplicis conſiderationis, parum accurate poſſident, in cauſa ſunt, ut vere etiam prædicta, fortuito dicta eſſe videantur. Hoc vero neutiquam ſcientiæ imbecillitati adſcribendum eſt; ſed eorum ignorantiæ, qui in ea pertractanda ob puſillas vires parum idonei ſunt. Præterea quamplurimi propter illius dignitatẽ, hujus ſcientiæ nomen ſibi vindicant, ut artem aliam venditent, & ſic ignorantes, ac ſimplices fallunt; videnturque multa prædicere, quæ præcognoſci neutiquam apta nata ſunt: ideoque ſagacioribus anſam dant, ad ea etiam, quæ natura ſua præ-

dictioni subsunt, reprehendenda. Sed hoc quoque injuria. Neque enim, quandoquidem nonnulli pravis moribus Philosophiæ nomen falsò sibi assumunt, ideo de medio tollenda Philosophia est. Manifestum nihilominus est, etiam illum qui recte, &, ut par est, scientiam assecutus est, sæpe sæpius, & propter rei naturam, & imbecillitatem ingenii, magnitudine rei, quam profitetur, obrutum vacillare. Speculatio enim, quæ circa materiæ qualitatem versatur conjecturis potius, quam certa scientia constat, præsertimque cum ex multis, suique dissimilibus mixtio fiat. Sed & antiquæ illæ planetarum configurationes, quibus, ab illis in judicio ferendo observata adaptantur, hodiernis configurationibus magis, vel minus similes per longa intervalla occurrunt, prorsus autem convenientes, & indiscriminatim eædem perinde ut nihil intersit, nequaquam. Omnium namque cœlestium, & terrestrium in idem restitutio,

καὶ τῶν δυναμένων περιλέγεσθαι· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο πρεπόντως· οὐδὲ γάρ, ἐπειδή τινες τῶν προσποιουμένων φιλοσοφεῖν τυγχάνουσι πονηροί, διὰ τοῦτο δεῖ ἀναιρεῖν τὴν φιλοσοφίαν. πλὴν δῆλόν ἐστιν, ὅτι κἂν τις ὡς ἐνδέχεται μάλιστα τῆς ἐπιστήμης ἔχῃ ἀκρίβειαν, ὅμως πολλάκις πταίσει διὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος καὶ τὴν ἀσθένειαν τὴν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐπαγγελίας. ἡ γὰρ θεωρία ἡ περὶ τὴν ποιότητα τῆς ὕλης, πᾶσα στοχαστική ἐστιν, ἀλλ' οὐχὶ διαβεβαιωτική. καὶ μάλιστα, ὅτι ἐξ ἀνομοίων πολλῶν ἡ σύγκρασις γίνεται. ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαῖοι συσχηματισμοὶ τῶν πλανωμένων, ἐξ ὧν ἐφαρμόζεται τὰ ἐπ' ἐκείνων παρατετηρημένα ἀποτελεσματικὰ πρὸς τοὺς νῦν ὡσαύτως συσχηματισμούς, παρόμοιοι μὲν γίνονται πλεῖον ἢ ἔλαττον, καὶ τοῦτο διὰ μακρῶν περιόδων· ἀπαράλλακτοι δὲ παντελῶς, οὐδαμῶς. ἡ γὰρ πάντων ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ τῆς γῆς συναποκατάστασις, ἢ οὐδ'

ὅλως

ὅλως καὶ τὸ ἀκριβὲς ἀποκαθίσταται, ἢ οὐχὶ κατὰ χρόνον αἰσθητὸν ἀνθρώπῳ· εἰ μή τις ἄρα καινοδοξεῖ περὶ τὴν κατάληψιν καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀκαταλήπτων. ὄντων οὖν ἀνομοίων τῶν ὑποκειμένων παραδειγμάτων, συμβαίνει διὰ τοῦτο τὰς προρρήσεις ἐνίοτε διαμαρτάνειν. ἡ μὲν οὖν ἐπίσκεψις τῶν συμπτωμάτων τῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος γινομένων, ταύτην μόνην ἔχει τὴν δυσκολίαν. ἄλλη γὰρ οὐδεμία αἰτία συμπαραλαμβάνεται, πλὴν τῆς τῶν οὐρανίων κινήσεως. αἱ δὲ γενεθλιαλογικαὶ ἐπισκέψεις, καὶ ὅλως ἡ περὶ τῆς ἰδίας ἑκάστου συγκράσεως, οὐ μικρὰ, οὐδὲ τυχόντα συναίτια ἔχουσι πρὸς τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν γινομένων. καὶ γὰρ ἥ τε τοῦ σπέρματος διαφορὰ πλεῖστον δύναται πρὸς τὴν τοῦ γένους συμβάλλεσθαι ἰδιότητα. ἐπεὶ τοῦ περιέχοντος ὑποκειμένου τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ὁρίζοντος τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχοντος, ἕκαστον τῶν σπερμάτων κατακρατεῖ πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ οἰκείου γένους: καὶ τοῦ μὲν ἀνθρωπείου,

vel numquam adamuſſim accidet, aut certe non iis ſpatiis, quæ comprehendere homines poſſunt; niſi cui lubeat inani oſtentatione jactare earum rerum perceptionem, quæ comprehendi nõ poſſunt. Cum itaque exempla propoſita non conveniant, in cauſa ſunt, cur prædictiones etiam aliquando à vero abeſſent. Conſideratio igitur eventuum à cœlo productorum hanc tantum præ ſe fert difficultatem. Nulla etenim alia cauſa aſſignatur, quam cœleſtium motus. Genethlialogicæ vero conſiderationes, & omnino quæ de proprio uniuscujusque temperamento eſt, neque leves, neque vulgares cauſas habent in generatorum proprias qualitates. Seminis namque diverſitas mirum quantum momenti habeat, conferatque ad generis proprietatem. Quum, licet idem ambiens ſit, idemque Horizon, ſingula ſemina in proprii generis efformationem prævalent, adeo ut ex humano homo,

homo, ex equino equus, & aliis, aliud similiter procreëtur. Præterea locorum diversitas, in quibus nasci contingit, non exigua discrimina nascentibus affert. licet enim eadem semina humanum scilicet, vel equinum, eademque Cœli constitutio sit, regionum diversitas, in quibus gignũtur, eorum corpora, & animos diversos facit. Denique & educationes, & mores diversi diversam etiam faciunt uniuscujusque vitæ rationem. Singula itaque hæc, nisi quis cum causis, quæ è Cœlo sunt conjunxerit, sæpe errabit. Nam etsi circumfusi Cœli maxima vis est, & cum eo cætera omnia, veluti causæ una concurrant, ipsa vero numquam Cœlum tamquam causam sibi adsciscunt, nihilominus qui à solo tantum cœlestium motu prædictiones moliuntur, ni & hæc eadem una assumant, valde à scopo aberrabunt. Hæc cum ita sint operæ prætium erit neutiquam,

ἄνθρωπος, ἐκ δὲ ἱππείου, γίνεται ἵππος, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ἀλλὰ καὶ οἱ τόποι τῆς ἑκάστου γενέσεως, οὐ μικρὰς δύνανται παραλλάξεις ποιεῖν τῶν γινομένων. καὶ γὰρ τῶν αὐτῶν σπερμάτων ὄντων, οἷον ἀνθρωπείων ἢ ἱππείων, καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ περιέχοντος τῆς αὐτῆς, τὸ διάφορον τῶν τόπων, ἐν οἷς γίνονται, ποιεῖ καὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν διαφόρους. Ἔτι δὲ καὶ αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ἔθη διαφέροντα, διαφέρουσαν ποιεῖ καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ βίου ἑκάστου. Τούτων οὖν ἕκαστον τῶν διαφόρων ἐὰν μή τις συμπεριλάβῃ σὺν τοῖς αἰτίοις τοῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος, πολλὴν ἕξει ἀπορίαν· εἰ γὰρ καὶ τὸ περιέχον τὴν πλείστην ἔχει δύναμιν, καὶ τούτου πάντα τὰ ἄλλα εὑρίσκεται ὡς συναίτια, αὐτὰ δὲ οὐδαμῶς τὸ περιέχον παραλαμβάνει συναίτιον· ὅμως τοῖς ἀπὸ μόνης τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων ἐπιχειροῦσι προγινώσκειν, ἐὰν μὴ καὶ ταῦτα συμπαραλάβωσιν, πολλὴ ἔσται ἡ ἀπορία. Τούτων οὕτως ἐχόντων, πρέπον ἐστί, μήτε

ἐπειδὴ

ἐπειδὴ ἐνδέχεταί ποτε τὴν τοιαύτην πρόγνωσιν πταίειν, διὰ τοῦτο καὶ καθ' ὅλου τὴν πρόγνωσιν ἀναιρεῖν· μήτε πάλιν ἐπιζητεῖν παρὰ τῆς προγνώσεως πάντα οὕτως, ὡς μὴ ἀνθρωπίνως, μηδὲ μετὰ στοχασμοῦ τινός· ἀλλ' ὥσπερ τὴν κυβερνητικὴν διότι πολλάκις πταίει, οὐκ ἀποβαλλόμεθα, οὕτως καὶ ταύτην δεῖ μὴ ἀποβάλλειν διὰ τὰ πολλάκις συμβαίνοντα πταίσματα. ἀλλ' ὡς ἐπὶ μεγάλαις ταῖς ἐπαγγελίαις καὶ θείαις ὑπαρχούσαις, ἀποδέχεσθαι αὐτὴν καὶ ἀγαπᾶν κατὰ τὸν δυνατὸν προγινώσκουσαν τρόπον. καὶ ὥσπερ τοῖς ἰατροῖς ὅτ' ἂν ἐπιζητῶσί τινα καὶ περὶ τῆς νόσου καὶ περὶ τῆς νοσοῦντος ἰδίας ἕξεως, οὐ μεμφόμεθα· οὕτως καὶ ἐνταῦθα, ὅτ' ἂν συμπεριλαμβάνομεν γένη καὶ τὰς τροφὰς καὶ τὰς χώρας μετὰ τῆς οὐρανίου κινήσεως, οὐ δεῖ ἀγανακτεῖν. ἄτοπον γὰρ οὐδὲν κατὰ τοὺς ἰατροὺς, οἳ οὐ μόνον περὶ τῆς νόσου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοκρασίας τοῦ νοσοῦντος ἐπισκέπτονται· οὕτω καὶ ἡμᾶς μετὰ

licet fieri poſſit, ut aliquando ſimilis prænotio fallatur, propterea prædictionum totam rationem de medio tollere, neque rurſum à prædictionibus omnia exquirere, quaſi qui præſagit homo non ſit, neque conjecturis nitatur. Sed quemadmodum gubernandi artem, licet ſæpe offendat, non rejicimus, ſic neque hæc, ob varios, multiplicesq; errores reſpuenda eſt. Sed veluti magnifica, & grandia promittens, & res divina grato animo excipienda, fovendaque, ut ut poteſt prædivinans, atque exoſculanda. Et veluti medici, cum & de morbo, & de ægrotantis natura percunctantur, illis non vertimus vitio, ita & hic cum genus & educationem, regionemq; una cum cœleſti motu conjungimus, ægre ferendum non eſt. Nihil enim præter rationem medici faciunt, qui non ſolum de morbo, ſed de ægri etiam proprio temperamento philoſophantur. Ita & nos, dum præter

motum

motum cœleſtem in iis præcipue, quæ ab eo integre haberi non poſſunt, aliunde etiam, quæ conducunt, aſſumimus, illiſque conquiſitis opus perficimus, nihil præter rationem facimus.

Cap. III.

Aſtrologicam prænotionem utilem eſſe.

PRænotio igitur, quam ſiderum obſervatione aſſequi poſſumus, quanam ratione fieri poſſit, eamque tantummodo ad Cœli accidentia pertingere, eorum etiam quæ hominibus ambientis influxu contingere ſolent, (ea vero ſunt proprietates quæ ſtatim à principio animæ, corporiſque facultatibus inſeruntur, certiſque temporum momentis advenientes affectus, horumque effectuum diuturniora, vel breviora ſpacia, adhuc etiam quæcunque externis adminiculis naturaliter, ac proprie complicantur, qualia ſunt cum corpore res familiaris, & nuptiales convictus, cum animo fœtus, & dignitates, & cum fortuna,

τῆς οὐρανίου κινήσεως, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῇ τὸ πᾶν διαλαβεῖν, καὶ τὰ ἑτέρωθεν συνεργοῦντα συμπεριλαβεῖν καὶ συνεπισκέψασθαι.

Κεφ. γ'.

Ὅτι καὶ ὠφέλιμος.

ΤΟ μὲν δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τινὰ τρόπον ἐστὶ δυνατόν· καὶ ὅτι ἕως τῶν συμπτωμάτων τοῦ περιέχοντος μόνον φθάνει, καὶ ὅσα συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς αἰτίας τοῦ περιέχοντος. ταῦτα δέ εἰσιν αἱ πρὸς τὰς ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις ἐξ ἀρχῆς ἐπιτηδειότητες, καὶ πρὸς τὰ κατὰ καιροὺς συμβαίνοντα πάθη, καὶ τὴν ὀλιγοχρονιότητα τούτων τῶν παθῶν ἢ πολυχρονιότητα. ἔτι δὲ καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἔξωθεν τὴν συμπλοκὴν ἔχει κυρίως, καὶ φυσικήν· οἷον πρὸς τὸ σῶμα μὲν τά τε κτήματα, καὶ αἱ συμβιώσεις αἱ γαμικαί· πρὸς δὲ τὴν ψυχὴν αἱ γοναί, καὶ τὰ ἀξιώματα· καὶ πρὸς τὰς τύ-

χας, ὅσα κατὰ καιροὺς ἀπαντῶσιν· τούτων οὖν ὅτι δυνατή ἐστιν ἡ πρόγνωσις, γέγονεν φανερόν. Ἔστι δὲ ὑπόλοιπον καὶ περὶ τοῦ χρησίμου εἰπεῖν τῆς τοιαύτης προγνώσεως, Πρότερον δὲ εἴπωμεν, τίνα τρόπον, καὶ πρὸς ὁποῖον τέλος τοῦ χρησίμου τὴν δύναμιν λαμβάνομεν. ἄν τε γὰρ πρὸς τὰ ἀγαθὰ τῆς ψυχῆς τὸ χρήσιμον ἔχῃ ἡ πρόγνωσις, τί τούτου συμφερώτερον ἢ πρὸς τὸ χαίρειν, ἢ πρὸς τὸ εὐπράττειν, καὶ πρὸς τὸ ἀρέσκεσθαι τῇ τοιαύτῃ προγνώσει, δι᾽ ἣν τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα κατανοοῦμεν; ἄν τε πρὸς τὰ τοῦ σώματος χρησιμεύῃ, καὶ οὕτως πρὸς τὰ ἄλλα, ὅσα ἐστὶν κατὰ τὸν βίον ἐπιτήδεια συγκρινόμενον τοῦτο τὸ χρήσιμον, πλέον πάντων καὶ συμφερώτερον ἐς τὸν βίον ἐστί, καὶ ἐπιτήδειον. εἰ δὲ ὅτι πρὸς πλοῦτον οὐ συνεργεῖ, ἢ δόξαν ἡ τοιαύτη πρόγνωσις, διὰ τοῦτο καταφρονηθήσεται, τοῦτο καὶ κατὰ πάσης ἄλλης μαθήσεως προχωρήσει· οὐδὲ γὰρ τὰ ἄλλα μαθήματα, ὅσον ἐφ᾽ ἑαυτά,

quæcunq; inter videndum pro tempore occurrunt,) horum itaque præsagitionem esse posse jam satis ostendimus. Reliquum autem est, ut de hujusmodi prænotionis utilitate disseramus. Sed ante omnia quanam ratione, & ad quem scopum utilitatis vim accipimus, dicamus. sive enim ad animi bona prævisionis hujus utilitatem referamus, quid ea vel ad gaudium, vel ad felicitatem, vel ad delectationem, atque suavitatem in præcognoscendo, quæ divina, & humana intelligimus conducibilius esse potest? sive ad corporis bona, nec non ad alia quæ vitæ humanæ commodo, ac emolumēto sunt, utilitatem ejus comparemus, nulla potior, commodiorque utilitas humano generi afferri potest. Si vero quia ad construendas, & conservandas pecunias & honores consequendos prænotio hæc non conducit, ideo vilipendenda est; hoc item, & in aliis philosophiæ partibus locum habebit: Eæ quippe, quantum in illis est, neque ad

opes,

opes, neque ad gloriam conferunt. Sed neque illæ præterea tanquam inutiles rejiciuntur, neque conveniens est prænotionem hanc, quæ ad majora utiliter, apteque viam aperit, condemnare. Et omnino qui prenotionem accusant, illiusque nullum esse usum asserunt, nulla gravi causa, necessariaque moventur, sed cum existimant res illas, quæ certe, & constanter, & inevitabili modo eveniant, prævidere, supervacuum esse, propterea veluti inutilem damnant. sed hoc inconsiderate, & pueriliter, nec uti decet, comprehendunt. Nam primum illud intelligendum est, ea etiam quæ necessario, & omnino accidunt, sive timore incessant, sive gaudium afferant, si inexpectata advenerint metu homines consternere, vel inopina lætitia, animo expectorare, si vero præsentiantur, animus prævisione illa assuefactus, & continua absentium, veluti præsentium exercitatione præpa-

πρὸς πλοῦτον ἢ δόξαν συμβάλλεται· ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνα διὰ τοῦτο ὡς ἄχρηστα νομίζεται, οὔτε ταύτης ἄξιον καταγινώσκειν τῆς προγνώσεως ἐχούσης τὸ συμφέρον καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὰ μείζονα. Ὅλως δὲ οἱ μεμφόμενοι τὴν πρόγνωσιν, καὶ νομίζοντες ἄχρηστον, οὐ βλέπουσι πρὸς ἀναγκαῖόν τι, ἀλλὰ λογιζόμενοι, ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ἃ πάντως ἀποβήσεται, ταῦτα τὸ προγινώσκειν περισσόν ἐστι, διὰ τοῦτο ὡς ἄχρηστον μέμφονται. τοῦτο δὲ ἁπλῶς καὶ ἀπαιδεύτως, ἀλλ' οὐ καλῶς ὑπολαμβάνουσι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκεῖνο δεῖ σκοπεῖν, ὅτι καὶ αὐτὰ ἃ ἐξ ἀνάγκης πάντως ἀποβαίνει, κἂν τε φόβους ἔχῃ, κἂν τε χαροποιὰ ᾖ, ἐὰν ἀπροσδοκήτως ἔλθῃ, διὰ μὲν τοὺς φόβους καταπλήττει, διὰ δὲ τὴν ἐξαίφνης χαρὰν ἔξω ἑαυτῶν γίνεσθαι ποιεῖ. ἐὰν δὲ προγνωσθῇ, ἐθίζει μὲν τὴν ψυχὴν διὰ τῆς προγνώσεως, καὶ κανονίζει διὰ τῆς μελέτης τῶν ἀπόντων ὥσπερ παρόντων. καὶ ὅτ' ἂν καταλάβῃ, ποιεῖ

αὐτὴν

αὐτὴν μετ' εἰρήνης καὶ καταστάσεως ἀποδέχεσθαι αὐτά. Ἀλλ' ὥς πῃ δὲ οὐδὲ δεῖ νομίζειν συμβαίνειν πάντα τοῖς ἀνθρώποις οὕτως, ὥσπερ νενομοθετημένου ἑνὸς ἑκάστου πράγματος ὑπό τινος θείου προστάγματος, καὶ ἀλύτου τῆς ἄνωθεν αἰτίας, καὶ ἀποφαίνειν ἐξ ἀνάγκης πάντα, μηδεμίας τινὸς ἄλλης αἰτίας ἐναντιοῦσθαι δυναμένης. οὐ δεῖ οὕτω νομίζειν· ἀλλὰ τὴν μὲν οὐρανίων τὴν κίνησιν ἀμετάβλητον ἐξ αἰῶνος εἰδέναι χρή, κατὰ φύσιν θείαν καὶ τάξιν ἀποτελουμένην· τὴν δὲ ἀλλοίωσιν τῶν ἐπιγείων, κατὰ φύσιν καὶ τάξιν φυσικὴν διοικουμένην καὶ μετατρεπομένην, ἧς καὶ αὐτῆς ἄνωθεν ἡ αἰτία ἐπακολουθεῖ κατὰ συμβεβηκός. καὶ τοῦτο δὲ γινώσκειν, ὡς τὰ μὲν συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις διὰ καθολικωτέρας τινὰς αἰτίας, ἀλλ' οὐχὶ διὰ μόνην τὴν φυσικὴν, καὶ ἰδίαν ἑκάστου ἐπιτηδειότητα· οἷον διὰ μεγάλας τροπὰς τοῦ περιέχοντος συμβαίνουσι λοιμοὶ καὶ κατακλυσμοὶ καὶ ἐκπυ-

ratus, cum irruerint, ita affectus eſt, ut ea placide, & conſtanter excipiat. Præterea nec illud exiſtimandum eſt, omnia ſic hominibus accidere, quaſi uniuſcujuſque rei, divino quodam decreto, ſupernaque cauſa indiſſolubili, lex præſcripta eſſet, aſſerendumque inevitabili quodam fato ſingula evenire, nec ullam cauſam aliam eſſe, quæ poſſit obſiſtere. Non ita exiſtimandum eſt, ſed ſciendum cœleſtium motuum divino quodam ordine, & lege, pro ſua natura nullo à principio, ſed ex æterno tempore immutabilem eſſe, inferiora vero generationi, & ordini naturali obnoxia variari, immutarique, quem ſuperior cauſa per accidens ſubſequitur. Illud præterea animadvertendum eſt, multa hominibus accidere propter univerſaliores nonnullas cauſas, & non tantum ex propria particularis naturæ qualitate. Ut cum propter magnas ambientis mutationes, peſtes, & diluvia, &

conflagrationes, quibus gentes intereunt, accidunt. semper enim superior causa inferiorem, & validior imbecilliorem devincit. Cum itaque in magnis mutationibus validiores causæ imperent, effectus jam memorati generaliores cõtingunt. Alia vero unicuique eveniunt, quod naturalis singulorum constitutio, ac proprietas ab ambientis contrarietate superetur, sive pusillus, sive exiguus sit ambientis dissensus. Hæc cum ita se habeant perspicuum est, effectus sive communes, sive particulares, eorum scilicet, quorum prima causa adeo valida est, ut nulla alia causa sit, quæ ei obsistere possit, nec eam compescere omnino; & necessario futuros, qui vero imbecilliorem habent causam, si illis vis alia, & causa quæ contra nitatur occurrerit, evanescent, quod si nihil obstiterit ipsi etiam primæ causæ inservientes, succedent; succedent autem

ρώσεις, ὑφ᾽ ὧν τὰ πλήθη διαφθείρεται. νικᾷ γὰρ ἀεὶ ἡ μείζων αἰτία τὴν μικροτέραν, καὶ ἡ δυνατωτέρα τῆς ἀσθενεστέραν. κατακρατούντων οὖν ἐν ταῖς μεγάλαις τροπαῖς τῶν ἰσχυροτέρων αἰτίων, συμβαίνει ἅπερ εἴρηται πάθη καθολικώτερα. τὰ δὲ συμβαίνει ἑκάστῳ, διὰ τὸ τὴν φυσικὴν ἰδιοκρασίαν ἑκάστου ὑπὸ τῆς τοῦ περιέχοντος ἐναντιώσεως κατακρατεῖσθαι, κἂν μικρὰ ᾖ, κἂν τύχουσα ἡ τοῦ περιέχοντος ἀντιπάθεια. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, φανερόν ἐστιν, ὅτι καὶ τῶν καθολικῶς συμβαινόντων, καὶ τῶν μερικῶς, ὅσων μὲν συμπτωμάτων τὸ πρῶτον αἴτιον ἰσχυρόν ἐστι, καὶ ἀκαταμάχητον, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἕτερον αἴτιον ἰσχὺν ἔχει ἀντιβαίνειν, ταῦτα πάντως ἐξ ἀνάγκης ἀποβαίνει· ἃ δὲ συμπτώματα ἔχει ἀσθενεστέραν αἰτίαν, ταῦτα εἰ μὲν ἄλλο ἀντιβατικὸν αἴτιον εὑρεθῇ, ἀνατρέπεται. εἰ δὲ μὴ εὑρεθῇ ἀντιβαῖνον αἴτιον, ἀποβαίνει καὶ αὐτὰ ἀκολουθοῦντα τῷ πρώτῳ αἰτίῳ. ἀποβαίνει δὲ οὐ διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς

αἰτίας, οὐδὲ κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ὅτι ἀγνοεῖται ἡ ἀντιπάθεια, ὑφ' ἧς ἀνατραπήσεται· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς, ὅσα ἔχει φυσικὰς αἰτίας καὶ ἀρχὰς, συμβαίνει. καὶ γὰρ καὶ λίθοι, καὶ φυτὰ, καὶ ζῶα, καὶ τραύματα, καὶ πάθη, καὶ νοσήματα, τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ποιεῖ τι, τὰ δὲ οὔ, ἀλλ' ὅτ' ἂν μὲν εὑρεθῇ τι ἐναντιούμενον τῇ ποιητικῇ τούτων δυνάμει. Δεῖ οὖν νομίζειν καὶ τοὺς χρωμένους τῇ προγνώσει τοιαύτῳ φυσικῷ τρόπῳ τὰ συμβησόμενα προλέγειν, καὶ τοιαύτῃ προγνώσει, ἀλλ' οὐχὶ κατ' ἄλλην τινα δόξαν καινήν. οἷον ὅτι τόδε μὲν ἀποβήσεται, διότι πολλὰ καὶ μεγάλα τὰ ποιητικά ἐστιν αἴτια, καὶ ἀδύνατον ἐναντιωθῆναι αὐτοῖς· τὸ δέ τε οὐκ ἀποβήσεται, διότι ἔχει ἐναντιουμένας μεταστροφάς. ὥσπερ καὶ οἱ ἰατροὶ, ὅσοι τὰ πάθη δύνανται σημειοῦσθαι, προγινώσκουσι τά τε πάντως θανατηφόρα, καὶ τὰ θεραπείαν ἐπιδεχόμενα. Ὅταν οὖν ὁ γενεθλιαλογικὸς λέγῃ περὶ τούτων ἃ δύναται μετα-

non causæ vi pulsi, neque necessitate, sed quod dissensus à quo perverti possunt, ignoratur. Et sic, ut verbo expediam, de omnibus quæ naturales causas, & principia habent, philosophandum est. Nam lapides, plantæ, animalia, vulnera, affectus, & ægritudines quædam necessario operantur, alia vero non; sed cum non nihil eorum vi, qua agunt, contra niti repertum fuerit. Itaque tenendum est prænotionis studiosos non dissimili naturæ via futura prædicere, talique doctrina, & non alia inani opinione. Hoc scilicet futurum esse, quod multas, ingentesque causas operatrices habeat, quibus nullo modo resistere possumus; illud vero non erit, quod mutationes, & contrarias conversiones admittat. Quemadmodum & Medici in observatione morborum exercitati letales omnino à curabilibus dijudicant. Cum itaque Genethliacum de his, quæ mutari possunt differen-

tem audimus, nihil aliud illum enunciare existimamus, quam propter ambientis qualitatẽ propriam commensurata moderatio illi deserviens plus, vel minus immutata in tale temperamentum, talem effectùm producat, non alia ratione quam si Medicus diceret, ulcus hoc, vel serpet, vel putrescet, & Metallicus magnes ferrum attrahet; non quod necessario depastio, vel putrefactio erit, vel magnes trahet lapidem, sed si contraria ignorentur putrefactionem quidem ulcus faciet. Magnes vero ferrum attrahet, si rerum series, & ordo naturæ suis finibus, causisque, quæ à principio erant, relinqueretur; si vero illa accesserint, quæ impedire rerum cursus apta nata sunt, neutrum erit, & de Genethliacis eodẽ modo differendum est. Nam Magnes allio illitus ferrum non trahet, ulcusque si contraria accesserint, neque depascetur, neque putrescet. Itaque & quæ homi-

τρέπεσθαι, μηδὲν ἄλλο νομίσωμεν αὐτὸν λέγειν, ἤ, ὅτι διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ἰδιοτροπίαν τραπεῖσα ἡ ὑποκειμένη συμμετρία ἐπιπλέον ἢ ἔλαττον εἰς τοιαύτην σύγκρασιν, τοιοῦτόν τι ποιήσει πάθος. ὥσπερ ἰατροῦ λέγοντος, ὅτι τοῦτο τὸ ἕλκος νομὴν ἢ σῆψιν ποιεῖ, ἢ τοῦ μεταλλικοῦ, ὅτι τὸν σίδηρον ἡ μαγνῆτις ἕλκει. οὐχ ὅτι πάντως νομὴ ἢ σῆψις ἔσται, ἢ ἑλκύσει τὸν σίδηρον ἡ μαγνῆτις· ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν ἀγνοηθῇ τὰ ἀντιπαθοῦντα, ποιήσει μὲν καὶ τὸ ἕλκος τὴν σῆψιν, ἑλκύσει δὲ καὶ τὸν σίδηρον ἡ μαγνῆτις, πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰτίαν τῆς ἀκολουθίας τῶν πραγμάτων γινομένης. ἐὰν δὲ ταῦτα προσέλθῃ ἃ φυσικῶς ἀντιπαθεῖ, οὐδέτερον ἀποβήσεται. οὕτως καὶ τὸν γενεθλιαλογικὸν νομίζειν λόγον. καὶ γὰρ σκορόδου παρατριβέντος τῇ μαγνήτιδι, οὐχ ἑλκυσθήσεται ὁ σίδηρος ὑπὸ αὐτῆς. καὶ τὸ ἕλκος δὲ οὐ ποιήσει νομὴν ἢ σῆψιν, προσελθόντων τῶν ἀντιπαθέντων. καὶ τὰ συμβαίνοντα οὖν τοῖς ἀνθρώ-

πις, οὕτω συμβαίνει καθ' ἀκολουθίαν φυσικῆς τάξεως, ἢ διὰ τὸ μὴ εὑρίσκεσθαι τὰ ἀντιπαθοῦντα, ἢ διὰ τὸ ἀγνοεῖσθαι. Πάλιν δὲ φυσικῶς καὶ κατὰ τάξιν προγνωσθέντα τὰ συμβησόμενα, καὶ τῶν ἀντιπαθούντων εὑρεθέντων, ἢ παντελῶς οὐ συμβήσεται, ἢ κἂν συμβῇ, μετριώτερα ἔσται. Ὅλως δὲ θαυμάσειε τις, πῶς καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου καὶ ἐπὶ τῶν μερικῶν τῆς τοιαύτης ἀκολουθίας ὑπαρχούσης, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ μὲν τῶν καθόλου πιστεύουσιν, ὅτι δυνατόν ἐστι προγινώσκειν, καὶ χρήσιμον ἡγοῦνται εἰς τὸ προφυλάσσεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος, τοῦτο αὐτὸ οὐ παραδέχονται. καὶ γὰρ τοὺς καιροὺς, καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς ἐπισημασίας ὁμολογοῦσιν οἱ πολλοὶ προγινώσκειν, καὶ τοὺς σχηματισμοὺς τῆς ☽, καὶ προνοοῦνται εἰς τὸ φυλάσσειν ἑαυτοὺς, καὶ προπαρασκευάζουσι μὲν τὰς φύσεις ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ εὔκρατον, πρὸς μὲν τὸ θέρος διὰ τῶν ψυχόντων, πρὸς δὲ τὸν χειμῶνα διὰ τῶν θερμαινόντων. παραφυλάσσονται δὲ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων τὰς ἐπισημ-

nibus accidunt naturalis ordinis serie, ita evenire par est, vel quod impedientia non reperiuntur, vel quod ignorentur. Et rursus ordine congruo, naturalique evêntus præcogniti, si obsistentia comperiantur, aut prorsus evertuntur, aut si obvenerint, mitigantur. Illud præterea non nemini admirationi erit, qua nam ratione cum, & in generalibus, & in particularibus idem rerum ordo conspiciatur, in generalibus persuasum habent prænotionem esse posse, eamque utilem adsemet perservandos existimant, in particularibus vero respuunt, damnantque. tempestates enim, & stellarum fixarum significationes, Lunæque figurationes se tenere plerique fatentur, & providentia adhibita sibi cavent, naturasque suas ad tranquillam temperiem æstate quidem frigidis, hyeme calidis præparant. Observant idem, & fixorum siderum

ſignificationes, ut tempo-rum injurias arceant, dum navigationi ſe dedũt. Quinimo & in coitu animantium, & in plantis ſerendis Lunæ aſpectus conſiderant, ut in plenilunio fiant, & nemo generalia hæc fieri poſſe negat, neque tanquam inutilia condemnat. De particularibus vero, velut frigore, & æſtu, quæ vel propria temperie vel aliarum proprietatum mixtura magis, & minus creſcunt, decreſcuntq; omnem prænotionem negant, affirmantque minime fieri poſſe, ut à multis nobis caveamus. Et tamen, ſi manifeſtum eſt generales illos æſtus minus ſentire, qui frigidis ſe muniverint; quanam ratione id quoque ſimiliter in particulari illo, proprioque temperamento, & ab immodico calore oppreſſo præparatio non perficiat. Verum hujuſce exiſtimationis cauſa eſt prænotionis rerum particularium difficultas & exquiſita, veraq; adminiſtra-

μασίας πρὸς τὸ ἀσφαλὲς τῶν καιρῶν, καθ' οὓς ἀνάγονται πλέοντες. καὶ τὰς συνουσίας δὲ τῶν ζώων, καὶ τὰς φυτείας ποιοῦσιν ἐπιτηροῦντες τοὺς σχηματισμοὺς τῆς ☽, τοὺς κατὰ πλήρωσιν τοῦ φωτὸς αὐτῆς. καὶ οὐδεὶς τὰ καθολικὰ ταῦτα οὔτε ὡς ἀδύνατα νομίζει, οὔτε ὡς ἄχρηστα. ἐπὶ δὲ τῶν μερικῶν, οἷον χειμώνων ἢ καυμάτων ἐπιπλέον ἢ ἔλαττον γινομένων, ἔκ τε τῆς αὐτῶν ἰδιοκρασίας, καὶ τῶν ἰδιωμάτων τῆς τῶν ἄλλων συγκράσεως, οὔτε προγινώσκειν ἡγοῦνται δυνατὸν, οὔτε τὸ ἐγχωρεῖν τὰ πολλὰ προφυλάξασθαι. καίτοι εἰ φανερὸν, ὅτι πρὸς τὰ καθολικὰ καύματα προκαταψυχθέντες ἔλαττον καυσούμεθα, πῶς οὐχὶ τὸ αὐτὸ δυνήσεται ποιεῖν ἡ ὁμοία προπαρασκευὴ πρὸς τὴν μερικὴν καὶ ἰδίως τοιαύτην σύγκρασιν, καὶ συνεχομένην ὑπὸ ἀμετρίας θερμότητος; ἀλλὰ τῆς τοιαύτης ὑπολήψεως αἴτιον ἐστὶ, τό, τε δύσκολον τῆς προγνώσεως τῶν κατὰ μέρος, καὶ ἡ σὺν ἀκριβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ τούτων μεταχείρησις.

καὶ ὅτι διὰ τὸ σπανίως εὑρίσκεσθαί τινα οὕτως ἔχοντα διάθεσιν τελείαν, ὥστε μηδὲν αὐτὸν διαλαθεῖν τῶν ἀντιπαθούντων, οὐ συνάπτεται μετὰ τῆς προγνώσεως ἡ ὡς ἐπιπολὺ ἀντιπαθοῦσα δύναμις, τῇ διὰ τὰς πρώτας φύσεις ἀνεμποδίστως ἀποτελουμένῃ, μὴ συναπτομένη δὲ, δόξαν ποιεῖ περὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ἀποβησομένων, ὡς ἄτρεπτα τέως, καὶ φυλάξασθαι αὐτὰ ἀδύνατον. Ὥσπερ δὲ ἐπὶ τοῦ προγνωστικοῦ ἄξιον σπουδῆς ἐφαίνετο τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, κἂν μὴ διαπαντὸς ἄπταιστον ᾖ, οὕτως ἄξιόν ἐστι σπουδῆς καὶ τὸ προφυλακτικόν· καὶ εἰ μὴ πάντων, ἀλλά τινῶν φέρει τὴν θεραπείαν, ἄξιον διὰ τοῦτο ἀγαπᾶν αὐτὸ, καὶ κέρδος οὐ μέτριον νομίζειν. τοῦτο δὲ φαίνονται καὶ αἰγύπτιοι συνιδόντες, οἱ μάλιστα τὴν τοιαύτην δύναμιν εὑρόντες τῆς τέχνης, καὶ διὰ τοῦτο τῷ τῆς ἀστρονομίας προγνωστικῷ προσέμιξαν πανταχοῦ τὴν ἰατρικήν. εἰ γὰρ ἐδόξαζον ἀκίνητα καὶ ἀμε-

tio, & quod, cum raro aliquis inveniatur naturæ adeo felicis, perfectæque ut nihil eum contrariorum, ac impedientium lateat, cum prævisione ut plurimum adversaria vis non cohæret, illi, quæ propter primas causas sine ullo impedimento sortietur effectum. Et cum non cohæreat, de omnibus effectibus eam sententiam ingerit, immutabiles esse, nec posse caveri. Quemadmodum autem in prænotione dignum consideratione videbatur, quod posset esse, licet non usquequaque ab erroribus libera, sed falleretur quandoque, sic & pars hæc præservativa studiose amplectenda est, & si non omnibus, sed nonnullis tantum Medicinam afferat. Propterea digna est, quæ intima apud nos fiat, & magni lucri instar ducenda. Hoc Ægyptii oppidò intellexisse videntur, qui ante alios vim hujus facultatis experti, ubiq; Astronomicis prædictionibus Medicinæ præcepta adjunxerunt. Nam si futura neque averti, neque tolli

posse opinati fuissent, nunquam ad ambientis causas, vel præsentes, vel imminentes, generales, vel particulares averruncandas expiationes nescio quas, & remedia, & amuleta proposuissent. Nunc vero naturalem causæ productionem, & ordinem secundo loco ponentes, causam etiam quæ juxta alias naturas obsistit, vi, facultatiq; prænotionis, compositiones, quas illi Iatromathematicas vocant, & ex his utilem sane, & proficuam methodum adjunxerunt, ut ex astrorum contemplatione, rerum subjectarum proprietates, & accidentia propter ambientis cœli figuram, & propriæ eorum causæ dijudicarentur; ex Medica vero arte quæ singulis effectibus convenirent, vel dissentirent agnoscerentur. Sicque præsentium morborum remedia, & futurorum accessiones haberent. Etenim sine Astronomica cognitione remedia, quæ à Medicina petuntur, ut plurimum in cassum habitura

τὰ τέλεια τὰ ἐσόμενα, οὐκ ἄν ποτε πρὸς τὰς ἐκ τοῦ περιέχοντος αἰτίας ἢ παρούσας, ἢ ἐπερχομένας, ἢ καθολικὰς, ἢ μερικὰς. ἐξιλασμοὺς τινας καὶ θεραπείας καὶ φυλακτήρια ἐποιοῦντο. νῦν δὲ τῆς αἰτίας τῆς κατὰ φυσικὴν γένεσιν καὶ τάξιν, τιθέμενοι ἐν δευτέρῳ λόγῳ καὶ τὴν κατὰ τὰς ἄλλας φύσεις ἀντιβαίνουσαν αἰτίαν, συνέζευξαν τῇ δυνάμει τῆς προγνώσεως διὰ τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς ἰατρομαθηματικῶν, καὶ τὴν ἐκ τούτων χρησιμεύουσαν καὶ ὠφέλιμον αἰτίαν· ἵνα διὰ μὲν τῆς ἀστρονομίας ἡ ποιότης τῶν ὑποκειμένων συγκράσεων, καὶ τὰ συμπτώματα τὰ διὰ τὸ περιέχον ἐσόμενα, καὶ ἡ ἰδία αὐτῶν αἰτία γινώσκηται, διὰ δὲ τῆς ἰατρικῆς τὰ πρὸς ἕκαστα τῶν γινομένων συμπαθοῦντα ἢ ἀντιπαθοῦντα γνωρίζηται. καὶ οὕτως τῶν μὲν ἐνεστώτων παθῶν αἱ θεραπεῖαι, τῶν δὲ μελλόντων αἱ προφυλακαὶ παραλαμβάνονται. ἄνευ γὰρ τῆς δι' ἀστρονομίας γνώσεως, ἔμελλεν ὡς ἐπιπολὺ τῆς ἰατρικῆς ἡ βοήθεια διαπίπτειν,

πλὴν, ὅτε δὴ μὴ πᾶσι τοῖς σώμασιν ἢ πάθεσιν τῶν αὐτῶν βοηθημάτων ὄντων. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἕως τοσούτου, ὡς ἐν συντόμῳ προδιετυπώθη. ποιησόμεθα δὲ τὸν λόγον ἐφεξῆς, ὡς ἐν εἰσαγωγῇ, ἀρξάμενοι περὶ τῆς ἑκάστου ποιητικῆς ἰδιοτροπίας τῶν οὐρανίων, ἀκολουθοῦντες τοῖς παλαιοῖς, καθ' ὡς ἐκεῖνοι φυσικῷ παρετήρησαν τρόπῳ· καὶ πρῶτον περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως, καὶ ☉ καὶ ☽.

erant. Cum non omnibus corporibus, vel morbis eadem remedia præstò sint. Sed hæc breviter, & compendio jam explicata, dicta sint satis. Nunc vero deinceps veluti in introductione ordientes, sermonem instituemus, de cœlestium omnium proprietate, atque natura, vestigiis antiquorum insistentes, juxta eorum observationes ad Physicam rationem conformatas. Et primum de stellarum errantium, & Solis, & Lunæ facultate.

Κεφ. δ'.

Περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως.

Ο ☉ καταλαμβάνεται, ὅτι φύσιν ἔχει ποιητικὴν θερμότητος καὶ ξηρότητος μετρίως. ταύτης δὲ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ μᾶλλον τῶν ἄλλων ὄντος παρέχει τὴν αἴσθησιν, ἔκ τε τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν τρανῶς. ἐπεὶ ὅσον πλέω ἐγγίζει πρὸς τὸν τόπον τῆς κορυφῆς ἡμῶν, ποιεῖ ἡμᾶς μᾶλλον θερμαίνεσθαι, καὶ πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ διακεῖσθαι. ἡ δὲ ☽ φύσιν ἔχει τὸ

CAP. IV.

De stellarum errantium facultate.

Sensu percipitur Solem natura sua calefacere, moderateq; desiccare. Hujus effectus ipse ante alios sua magnitudine, & evidenti temporum mutatione, vim sensibus ingerit; quandoquidem quò propius, & verticis nostri apicem ascendit, eo magis calorem in nobis excitat, & ad suam naturam disponit. Lunæ potissima vis in hu-

mectando consistit, proximior enim terræ vapores humidos haurit, & quam evidenter corpora afficit, dum mollia reddit, & putrefacit, sed propter Solis illustrationes aliquantulum calefaciendi vim habet. Saturnus frigefacit, & desiccat, cum a calore Solis, & terræ humiditatibus longissime absit. Verum in frigefaciendo abundat, in exsiccando moderatior est. Sic & Planetæ reliqui ex aspectibus, quibus Solem, & Lunam intuentes configurantur, vires sibi sumunt; etenim, ut videntur, ambientis constitutionem alio, atque alio modo proposito variant. Martis stella potissimum desiccat, & propter naturam igneam, cujus color ipse quoque indicio est, & cum Sole vicinitatem atque confinium, illi namque solaris orbis subest, adurit. Stella Jovis temperatæ naturæ est, tanquam quæ inter Saturni, algores, exustionesque Martis media feratur. Itaque

πλεῖστον ὑγραντικήν. ἐπεὶ ἐγγυτέρω τῆς γῆς ἐστι, προσλαμβάνει τὰς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεις, καὶ ποιεῖ οὕτως φανερῶς καὶ τὰ σώματα, ἁπαλύνουσα καὶ διασήπουσα αὐτά. διὰ δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ ☉ φωτισμοὺς, μετέχει καὶ μετρίας θερμότητος. Ὁ δὲ ♄ ψύχει καὶ ξηραίνει, ἐπειδὴ τῆς τε θερμασίας τῆς τοῦ ☉, καὶ τῶν ἀναθυμιάσεων τῆς γῆς πλεῖστον ἀπέχει. ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχρὸν πλέον ἔχει, τὸ δὲ ξηρὸν μετριώτερον. καὶ οὕτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ προσλαμβάνουσι δυνάμεις, καὶ ἐκ τῶν σχηματισμῶν, οὓς πρὸς τὸν ☉ καὶ τὴν ☽ τηροῦντες ποιοῦνται. ἐπειδὴ φαίνονται τὴν κατάστασιν τοῦ περιέχοντος, οἱ μὲν ἄλλως, οἱ δὲ ἄλλως τρέποντες. Ὁ δὲ τοῦ ♂ ξηραίνει μάλιστα, καὶ καυστικός ἐστι, διά τε τὸ πυρῶδες αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐκ τοῦ χρώματος δείκνυται, καὶ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι τοῦ ☉. ὑπόκειται γὰρ αὐτῷ ἡ ἡλιακὴ σφαῖρα. Ὁ δὲ τοῦ ♃ εὔκρατον ἔχει δύναμιν, διὰ τὸ ποιεῖν τὴν κίνησιν μεταξὺ τῆς τε ψύξεως τῆς ἀπὸ τοῦ ♄, καὶ τῆς καύσεως τοῦ ♂. θερμαίνει οὖν

ἅμα,

ἅμα, καὶ ὑγραίνει, ἀλλὰ τὸ πλέον ἔχει τὸ θερμὸν διὰ τὰς ὑποκειμένας αὐτῷ σφαίρας. ὅθεν καὶ πνεύματα ποιεῖ γόνιμα. καὶ ὁ τῆς ♀ δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει εὐκρασίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον. θερμαίνει γὰρ ἔλαττον διὰ τὴν πρὸς τὸν ☉ ἐγγύτητα· ὑγραίνει δὲ πλέον ὥσπερ ἡ ☽, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἰδίων φώτων, ἰδιοποιούμενος καὶ αὐτὸς τὴν ἀναθυμίασιν τῆς ὑγρότητος τῆς γῆς. Ὁ δὲ τοῦ ☿ ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ξηραίνει, ποτὲ δὲ ὑγραίνει. καὶ ξηραίνει μὲν ἐξικμαστικὸς ὢν τῶν ὑγρῶν. δι' ὅτι οὐδέποτε κατὰ μῆκος πολὺ χωρίζεται τοῦ ☉. ὑγραίνει δὲ, ὅτι ἐπίκειται τῇ σφαίρᾳ τῆς ☽, πλησίον οὔσῃ τῆς γῆς. ποιεῖται οὖν ὀξέως τὰς ἐπ' ἀμφότερα μεταβολάς, ὥσπερ πνευματούμενος ὑπὸ τοῦ ὀξέως συγκινεῖσθαι τῷ ☉.

Κεφ. ε'.

Περὶ ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν.

Τῶν τεσσάρων χυμάτων δύο μὲν ἐστὶ γεννητικὰ καὶ ποιητικά, τὸ θερμὸν καὶ ὑγρόν· διὰ τούτων γὰρ πάντα συνέχε-

calefacit simul, & humectat, sed propter subjectos sibi orbes calefaciendi vi præcellit; hinc & ventos quos excitat, fæcundos reddit. Veneris eodem temperamento pollet, sed ratione diversa, namque uti Solis vicina calefacit, sed minus, magis verò, & æque ac Luna humectat suorum luminum magnitudinem vapores humidos terræ, & ipsa sibi vindicans. Mercurii pari fere vi exsiccat, humectatque, & exsiccat quidem cum humida absorbeat, nunquam enim secundum longitudinẽ procul à Sole recedit, humectat vero quod orbi Lunæ quæ proxima terræ est insidet. Celerrimè itaque in utramque partem mutationes facit, tanquam qui inflatur à veloci sua cum Sole motione.

CAP. V.

De beneficis, & maleficis.

Quatuor humorum duo sunt fœcundi, & activi calidus, & humidus, ex his enim omnia coalescunt, & augen-

augentur, duo exitiales, & noxii siccus & frigidus, per hoc enim omnia dissoluuntur, & pereunt. Duo itaque Planetas beneficos esse Jovis scilicet, & Veneris, tum propter eorum temperatas naturas, tum propter in eis calidi, humidique affluentiam, tradidit Antiquitas, Lunam etiam propter eandem rationem. Saturni, & Martis, quod contrariæ sint naturæ quidem propter immodicum algorem, illum propter immanẽ exsiccandi vim maleficos existimavit. Solis & Mercurii naturæ, tanquam qui utraque possint, seseque accommodent ad eorum naturam, ad quos accesserint.

Cap. VI.

De Masculinis & Fœmineis.

CUm duo primarii sexus sint, Masculinus, & Fœmineus, & Fœmineum genus plurimum humiditatis participet, propterea Lunam & Venerem, quod large humiditate redundant, vocavere fœmineos; Solem,

ται καὶ αὔξεται. δύο δὲ ἐστὶ τὰ φθαρτικὰ καὶ παθοποιά, τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ψυχρόν. διὰ τούτων γὰρ πάντα διαλύεται καὶ φθείρεται. τοῖς οὖν παλαιοῖς δύο μὲν τῶν πλανήτων ὡς ἀγαθοποιοὶ ἐνομίσθησαν, ὅ, τε ♃, καὶ ὁ τῆς ♀, διὰ τὴν εὐκρασίαν αὐτῶν, καὶ ὅτι πλεονάζει ἐν αὐτοῖς τὸ θερμὸν, καὶ τὸ ὑγρόν. ἔτι δὲ ἡ ☽ διὰ τὰ αὐτά. ὁ δὲ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ♂, τῆς ἐναντίας ἐνομίσθησαν φύσεως, καὶ κακοποιοί· ὁ μὲν διὰ τὴν πολλὴν ψύξιν, ὁ δὲ διὰ τὴν πολλὴν ξηρότητα· ὁ δὲ ☉, καὶ ὁ τοῦ ☿, κοινῆς δυνάμεως, ὡς ἀμφότερα δυνάμενοι, καὶ συντρεπόμενοι, πρὸς οὓς ἂν γίνωνται.

Κεφ. ς'.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

ἘΠειδὴ πρῶται φύσεις δύο εἰσὶν, τό, τε ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ, μετέχει δὲ τὸ θηλυκὸν γένος μάλιστα τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, διὰ τοῦτο τὴν ☽ καὶ τὴν ♀, ὡς πλέον ἐν αὐτοῖς ὄντος τοῦ ὑγροῦ, εἶπον θηλυκούς. τὸν δὲ ☉, καὶ τὸν

καὶ τὸν τοῦ ♄, καὶ τὸν τοῦ ♃, καὶ τὸν τοῦ ♂, ἀρσενικούς. τὸν δὲ τοῦ ☿ κοινὸν, καθότι ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ξηραίνει, ποτὲ δὲ ὑγραντικὸς ἐστί. λέγουσι δὲ τοὺς ἀστέρας καὶ ἐκ τῶν σχηματισμῶν τῶν πρὸς ☉, καὶ θηλύνεσθαι καὶ ἀρρενοῦσθαι. ὅταν μὲν γὰρ εἰσὶν ἀνατολικοὶ, καὶ προηγοῦνται τοῦ ☉, γίνονται ἄρσενες. ὅταν δὲ εἰσὶν δυτικοὶ, καὶ ἀκολουθοῦντες, θηλύνονται. καὶ πάλιν καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος. ἀπὸ μὲν γὰρ ἀνατολῆς μέχρι μεσουρανήματος, ἢ ἀπὸ δύσεως ἕως ἀντιμεσουρανήματος, ἄρσενες λογίζονται, ὡς ἀπηλιωτικοί. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις δύο τεταρτημορίοις θηλύνονται, ὡς λιβυκοί.

Saturnum, Jovem, Martemque masculos, Mercurium utriusque naturæ participem, propterea quod æqua portione nunc exsiccat, nunc humectat. Præterea tradunt stellas à situ, quem dicunt ad Solem, masculas, fœmineasque vires suscipere: quando enim matutinæ sunt, præceduntque Solem, masculam; cum vespertinæ & subsequuntur fœmineam naturam induunt. Similiter & à situ ad Horizontem, nam ab ortu ad medium Cœli, vel ab occasu ad imum tanquam orientales, masculas, in reliquis quadrantibus, tanquam occiduas, fœmineas esse voluerunt.

Κεφ. ζ.

Περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν.

Ἐπειδὴ τὰ φανερὰ διαστήματα τοῦ χρόνου ἡμέρα ἐστὶ καὶ νύξ· ἐστὶ δὲ ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ θερμὸν καὶ ἐμπρακτικὸν, ἄρσεν· ἡ δὲ νὺξ διὰ τὸ ἔνυγρον καὶ ἀναπαυστικὸν, θῆλυ· διὰ τοῦτο πάλιν

Cap. VII.

De Diurnis, & Nocturnis.

Cum temporum duo sint, eaque patentia discrimina Dies, & Nox, & dies propter calorem, & naturam ad agendum efficacem mascula, nox, propter humidum, & quietis tempus, fœminea æstimetur; propterea non dissimili ratio-

ratione nocturnos Lunam, & Venerem, diurnos Solem, & Jovem, utriusque conditionis Mercurium, qui in orientali situ diurnus, in occidentali nocturnus est, tradiderunt. Reliquos duos noxios, & perniciosos, Saturnum, & Martem, diurnis item, ac nocturnis attribuerunt, non similitudinem qualitatis naturamque secuti, calido calidum conjungentes, sed diversitatem. Bonæ siquidem constitutioni si simile adjungatur, majora commoda comparantur: noxiis dissimilia commixta malitiæ vehementiam dissipant: & coërcent. Ideo stellam Saturni frigidam cum diurno calore copularunt. Martis siccam cum humiditate nocturna; sic utraque mixtione illa contemperata conditioni, quæ moderationem elargitur, idonea erit.

νυκτερινοὺς μὲν ἔδωκαν τὴν ☽ καὶ τὴν ♀, ἡμερινοὺς δὲ τόν τε ☉ καὶ τὸν ♃. ἐπίκοινον δὲ πάλιν τὸν τοῦ ☿, ὄντα μὲν ἡμερινὸν ἐν τῷ ἀνατολικῷ σχήματι, νυκτερινὸν δὲ ἐν τῷ δυτικῷ. τοὺς δὲ λοιποὺς δύο τοὺς φθαρτικοὺς, τὸν δὲ ♄ καὶ τὸν ♂ προσένειμαν πρὸς ἑκάστους, τούς τε ἡμερινοὺς καὶ τοὺς νυκτερινούς. ἀλλὰ οὐκ ἐπὶ τὸ ὅμοιον καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν, οἷον τῷ θερμῷ τὸ θερμὸν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον. καὶ γὰρ ἀγαθὴ κρᾶσις προσλαβοῦσα ὅμοιον, μείζων ποιεῖ τὸ ὠφέλιμον. τοῖς δὲ φθαρτικοῖς μιγνύμενα τὰ ἀνόμοια, τὸ πολὺ τῆς κακίας παραλύει. ὅθεν τὸν μὲν ♄ ὡς ψυκτικὸν ἔδωκαν τῷ τῆς ἡμέρας θερμῷ· τὸν δὲ ♂, ὡς ξηρὸν ἔδωκαν τῇ ὑγρότητι τῆς νυκτός. οὕτως γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὑπὸ τῆς κράσεως γινόμενος σύμμετρος, οἰκεῖος ἀναφαίνεται τῆς αἱρέσεως, ἡ παρέχει τὸ εὔκρατον.

Κεφ. η'.

Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν σχηματισμῶν τῶν πρὸς τὸν ☉.

Ἤδη δὲ καὶ ἡ ☽ καὶ οἱ τρεῖς πλανώμενοι κατὰ τοὺς πρὸς τὸν ☉ σχηματισμοὺς, καὶ ἔλαττον τὴν δύναμιν, καὶ πλέον εἰς τὸ δύνασθαι προσλαμβάνουσι. καὶ γὰρ ἡ ☽ κατὰ μὲν τὴν ἀπ' ἀνατολῆς αὔξησιν, ἕως τῆς πρώτης διχοτόμου, ὑγραίνει μᾶλλον· κατὰ δὲ τὴν αὔξησιν τὴν ἀπὸ πρώτης διχοτόμου μέχρι πανσελήνου, θερμαίνει· κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ πανσελήνου μέχρι δευτέρας διχοτόμου, ξηραίνει· κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ δευτέρας διχοτόμου μέχρι κρύψεως, ψυχραίνει. οἵτε πλανώμενοι καὶ ἀνατολικοὶ, ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς μέχρι πρώτου στηριγμοῦ, μᾶλλον ὑγραίνουσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου στηριγμοῦ μέχρι τῆς ἀκρονύκτου, μᾶλλον θερμαίνουσι· ἀπὸ δὲ τῆς ἀκρονύκτου μέχρι δευτέρου στηριγμοῦ, μᾶλλον ξηραίνουσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου στηριγμοῦ μέχρι δύσεως, μᾶλλον ψύχουσιν. φανερὸν δὲ, ὅτι καὶ πρὸς ἀλλήλους συγκιρνώμενοι, πολλὰς ποιοῦσι διαφορὰς ποιότητος,

CAP. VIII.

De facultate configurationum ad Solem.

IAm vero Luna, & tres alii errantes (ſuperiores) ſecundum figurationes ad Solem vires proprias intendunt, aut remittunt, Luna enim à primo ortus ſui incremento, ad primum quadrantem magis, efficaciúsque humectat: à primi quadrantis incremento inde uſque ad plenilunium calefacit: à plenilunio ad alium quadrantem exſiccat; in ultimo quadrante, donec occultetur frigefacit. Errantes etiam ſtellæ, & matutinæ ab exortu uſque ad primam ſtationē magis humectant: à prima ſtatione uſque dum noctu oriantur magis calefaciunt: ab ortu veſpertino rurſus uſque ad ſecundam ſtationem plurimum exſiccant; à ſecunda ſtatione, donec occultentur, magis frigefaciunt. Illud item manifeſtum eſt inter ſe commixtas multas qualitatis varietates in circumfuſum aërem produce-

re unius-

re uniuscujusque ut plurimum, facultate prædominante, sed tamen quæ ab aliis diverso aspectuum cõcursu, ac qualitate magis, & minus immutetur.

Cap. IX.

De viribus stellarum fixarum.

SEquitur, ut naturas quoque stellarum inerrantium vires, facultates, proprietatesque, eadem qua & errantium vires percensuimus, ratione percurramus; & primum de iis, quæ medium cyclum occupant, sermonem habebimus.

Aries ♈.

Arietis Stellæ quæ in capite sunt, eandem quam Mars, & Saturnus efficaciam obtinent, quæ in ore virtute Mercurio similes sunt, & non nihil cum Saturno commune habent. quæ in posteriore pede facultate sunt Martia, quæ in cauda Venerea.

Taurus ♉.

Stellarum in Tauro quæ cæsuram occupant, eodem, quo & Venus tempera-

εἰς τὸ περιέχον ἡμᾶς, ἑκάστου μὲν κατακρατούσης ὡς ἐπὶ πολὺ τῆς ἰδίας δυνάμεως, τρεπομένης δὲ πρὸς τὸ πλέον ἢ ἔλαττον, καὶ ὑπὸ τῆς τῶν ἄλλων τῶν συσχηματιζόντων δυνάμεως.

Κεφ. θ'.

Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως.

ἈΚόλουθόν ἐστι καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀπλανῶν ἐπιδραμεῖν, ἣν ἕκαστος ἰδίαν ἔχει δύναμιν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας αὐτῶν ὁμοίως τοῖς πλανωμένοις. καὶ πρῶτον ἐροῦμεν περὶ τῶν ἐχόντων τὰς μορφώσεις, κατὰ τὸν διὰ μέσων κύκλον.

Κριός ♈.

Τοῦ κριοῦ οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ, ὁμοίως ἔχουσι ποιητικὴν δύναμιν τῇ τοῦ ♂ καὶ τοῦ ♄ δυνάμει. οἱ δὲ ἐν τῷ στόματι, τῇ τοῦ ☿ δυνάμει, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ ὀπισθίῳ ποδὶ, τῇ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς, τῇ τῆς ♀.

Ταῦρος ♉.

Τῶν δὲ ἐν τῷ ταύρῳ ἀστέρων, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς ὁμοίαν ἔχουσι κρᾶσιν τῇ δυνάμει τῆς ♀, καὶ με-

καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῇ πλειάδι, τῇ τε ☽ καὶ τῇ τοῦ ♂. τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ, ὁ μὲν λαμπρὸς ὁ τοῦ ὑάδος καὶ ὑπόπυρρος, καλούμενος δὲ λαμπούρας, ὁμοίαν ἔχει κρᾶσιν τῇ τοῦ ♂. οἱ δὲ λοιποὶ, τῇ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς κέρασιν, τῇ τοῦ ♂.

Δίδυμοι ♊.

Τῶν δὲ ἐν τοῖς διδύμοις ἀστέρων, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ποδῶν ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ ☿, καὶ μετρίως τῇ ♀. οἱ δὲ περὶ τοὺς μηροὺς λαμπροὶ, τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν ταῖς κεφαλαῖς δύο λαμπροὶ, ὁ μὲν ἐν τῇ προηγουμένῃ, ὃς καλεῖται ἀπόλλωνος, ὁμοίαν ἔχει τῷ τοῦ ☿. ὁ δὲ ἐν τῇ ἀκολουθούσῃ, ὃς καλεῖται ἡρακλέους, ὁμοίαν ἔχει τῷ τοῦ ♂.

Καρκῖνος ♋.

Τῶν δὲ ἐν τῷ καρκίνῳ ἀστέρων, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν δύο, τῆς αὐτῆς εἰσὶ δυνάμεως τῷ τοῦ ☿, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν ταῖς χηλαῖς, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. ἡ δὲ ἐν τῷ στήθει νεφελοειδὴς συστροφὴ, ὅπερ καὶ φάτνη καλεῖται, τὴν αὐτὴν ἔχει

mento ſunt, ineſt illis & Saturnia vis, ſed moderata: Pleiades Lunam; Martemque referunt, capitis Hyadum lucidior illa, & rutilans nomine Facula ejuſdem cum Marte facultatis eſt. reliquæ Saturno, & moderatè Mercurio congruūt; illa in extremis cornibus Martia eſt.

Gemini ♊.

Stellæ in Geminis, quæ in pedibus ſunt ejuſdem ſunt facultatis cum Mercurio, & non nihil cum Venere congruunt. Quæ in fœmoribus, & lucidæ Saturninæ ſunt. Earum quæ capitibus adjacent, nitentes, altera præcedens Apollo dicta, robore non diſſidet à Mercurio, ſubſequens Hercules nomine à Marte.

Cancer ♋.

Cancri ſtellæ duæ quæ in oculis ſunt, eadem qua Mercurius facultate pollent, & paullulum Martem præſeferunt: quæ in ungulis Saturni, Mercuriique vires habent. At nebuloſus ille gyrus in pectore, cui præſepe nomen, ejuſdem

efficaciæ eſt cum Marte, & Luna. quæ utrinque poſitæ ſunt, vocanturque Aſini, cum Marte, è Sole natura conveniunt.

Leo ♌.

Circa Leonem duæ in capite iiſdem ſunt viribus cum Saturno, & non nihil cum Marte conferuntur. Tres in collo Saturni vim exæquant, & aliquantulum Mercurii. Lucida illa in pectore Regulus nomine ad Martem, & Jovem proxime accedit. Quæ in ilio, nitensq; in cauda ejuſdem generis ſunt cum Saturno, & Mercurio. Aliæ in fœmoribus Venerem, & nonnihil Mercurium referunt.

Virgo ♍.

Stellæ in Virginis capite, & illa ad extremitatem alæ auſtralis conſimilis facultatis ſunt cum Mercurio, & aliquantulum Martis naturam repræſentant. Reliquæ in ala ſplendidæ, & in cingulis ſimiliter Mercuriales ſunt, & aliquantum Venereæ. Illa nitens in ala Boreali, quæ & Vindemiator appellatur Saturnia eſt,

ἐνέργειαν τῷ τοῦ ♂ καὶ τῆς ☽. οἱ δὲ ἑκατέρωθεν τῆς συστροφῆς δύο, οἵπερ καὶ ὄνοι καλοῦνται, ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☉.

Λέων ♌.

Τῶν δὲ περὶ τὸν λέοντα, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δύο, ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ τραχήλῳ τρεῖς, τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς καρδίας λαμπρὸς, ὃς καὶ βασιλίσκος καλεῖται, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τῇ ὀσφύϊ, καὶ ὁ λαμπρὸς ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τοῖς μηροῖς, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿.

Παρθένος ♍.

Τῶν δὲ κατὰ τὴν παρθένον, οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ ὁ πρὸς τὸ ἄκρον τῆς νοτίου πτέρυγος, ὁμοίως ἐνεργοῦσι τῷ τοῦ ☿, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς πτέρυγος λαμπροὶ, καὶ οἱ κατὰ τὰ περιζώματα, ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ☿, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. ὁ δὲ ἐν τῇ βορείῳ πτέρυγι λαμπρὸς, ὃς καὶ προτρυγητὴρ καλεῖται, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿.

τοῦ ☿. ὁ δὲ καλούμενος στάχυς, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. ὁ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς ποσὶν, καὶ τῷ σύρματι τοῦ ἱματίου, τῷ τοῦ ☿, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂.

Χηλαί ♎.

Τῶν δὲ χηλῶν τοῦ ♏, οἱ μὲν ἐπὶ ταῖς ἄκραις αὐταῖς ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ τε τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν χηλῶν, ὁμοίως τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂.

Σκορπίος ♏.

Τῶν δὲ ἐν τῷ σώματι τοῦ σκορπίου, οἱ μὲν ἐν τῷ μετώπῳ λαμπροὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν τῇ δυνάμει τοῦ ♂, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι τρεῖς, ὧν ὁ μέσος ὑπόπυρρος καὶ λαμπρότερος, καλεῖται δὲ ἀντάρης, τῷ τοῦ ♂, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τοῖς σπονδύλοις, τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κέντρου, τῷ τε τοῦ ☿, καὶ τῷ τοῦ ♂. ἡ δὲ λεγομένη νεφελοειδὴς συστροφὴ, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῆς ☽.

Τοξότης ♐.

Τῶν δὲ ἐπὶ τοῦ τοξότου, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἀκίδος τοῦ βέλους,

& Mercurialis: quæ dicitur Spica, Venerea, & non nihil Martia. Aliæ in extremis pedibus, & fimbria vestis Mercuriales, & aliquantulum Martiæ.

Chelæ ♎.

Illæ in extremis Scorpii Chælarum eo modo afficiunt quo Jupiter, & Mercurius, mediæ Saturninæ & aliquantulum Martiæ sunt.

Scorpius ♏.

In corpore Scorpii, quæ in fronte sunt pellucidæ, easdem vires possident cum Marte, & aliquantulum cum Saturno. Tres in corpore, quarum media rutilans, & lucidior est, vocaturque Antores, Martis naturam referunt, & non nihil Jovis: quæ sunt in nexibus caudæ Saturnum, & aliquantulum Venerem adæquant: aliæ in aculeo Mercurium, & Martem præ se ferunt gyrus nebulosus Martius, & Lunaris est.

Sagittarius ♐.

Ex stellis Sagittarii, quæ sunt in cuspide sagittæ fa-

cultate conveniunt cum Marte, & Luna: quæ in arcu, & ea nervi parte, quæ manu præhenditur, Jovis, & Martis naturam habent: nebulosus gyrus in facie, Solaris, & Martius est. Aliæ in fascia, & dorso Jovis, & aliquantum Mercurii potestatem obtinent. Quæ in pedibus ad Jovis, Saturnique naturam accedunt. Figura vero in cauda quatuor laterum Venerea est, & aliquantulum Saturnia.

Capricornus ♑.

Quæ in Cornibus sunt Capricorni eandem efficaciam habent cum Venere, & nonnihil Marti conveniunt: quæ in ore naturam Saturni referunt, & aliquantum Veneris. Aliæ in pedibus, & ventre Martiæ sunt, & Mercuriales, quæ in cauda Saturninæ, & Joviales.

Aquarius ♒.

Stellæ in Aquarii humeris easdem cum Saturno, & Mercurio vires habent: Similiter & quæ in dextra manu, & fronte sunt. Aliæ

ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ♂, καὶ τῆς ☽. οἱ δὲ περὶ τὸ τόξον καὶ τὸ κράτημα τῆς χειρὸς, ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♂. ἡ δὲ ἐν τῷ προσώπῳ συστροφὴ, ὁμοίως τῷ τε ☉, καὶ τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν τῇ ἐφαπτίδι, καὶ οἱ ἐν τῷ νώτῳ, ὁμοίως δύνανται τῷ τοῦ ♃, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶν, τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♄. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τετράπλευρον, ὁμοίως τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♄.

Αἰγόκερως ♑.

Τῶν δὲ κατὰ τὸν αἰγόκερων, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν κεράτων ὁμοίαν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ στόματι, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ, ὡσαύτως ἐνεργοῦσιν τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃.

Ὑδροχόος ♒.

Τῶν δὲ περὶ τὸν ὑδροχόον, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὤμοις, ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. καὶ οἱ ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ τῷ μετώπῳ, ὡσαύτως. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν

μηρῶν,

μηρῶν, δύναμιν ἔχουσι μᾶλλον ὁμοίαν τῷ τοῦ ☿, ἔλαττον δὲ οἰκειουμένην καὶ πρὸς τὸν ♄. οἱ δὲ ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ὕδατος, ὁμοίως δύνανται τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♃.

Ἰχθύες ♓.

Τῶν δὲ περὶ τοὺς ἰχθύας, οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ νοτιωτέρου ἰχθύος, τὸ αὐτὸ δύνανται τῇ τοῦ ☿ δυνάμει, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι, ὁμοίως τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♀. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς καὶ τοῦ νοτίου λίνου, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι, καὶ τῇ ἀκάνθῃ τοῦ βορείου ἰχθύος, ὁμοίως τῷ τοῦ ♃, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τῷ βορείῳ τοῦ λίνου, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄ καὶ τῷ τοῦ ♃. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ συνδέσμου λαμπρὸς, ὁμοίως τῷ τε τοῦ ♂, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿.

Κεφ. ι'.

Περὶ τῶν βορειοτέρων τοῦ ζῳδιακοῦ ἀστέρων.

Τῶν δὲ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τοῦ ζῳδιακοῦ διαμεμορφωμένων, οἱ μὲν λαμπροὶ οἱ ὄντες περὶ τὴν μικρὰν ἄρκτον, ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως

τῷ

in fœmoribus magis quidem ad Mercurii, minus ad Saturni naturam accedunt. Quæ in effuso latice Saturnum, & aliqua ex parte Jovem referunt.

Pisces ♓.

Stellæ in capite Piscis australis Mercuriales sunt, & aliquantum Saturninæ. Quæ in corpore Jovis, & Mercurii vires repræsentant: quæ in cauda, & filo australi, Saturni naturam, & nonnihil Mercurii induunt. Aliæ in corpore, & Spina Piscis borealis Joviales sunt, & aliquantulum Venereæ. Quæ in filo Boreali, ad Saturni, Jovisque naturam accedunt. Lucida in nodo Martia est, & nonnihil Mercurialis.

CAP. X.

De Parte septentrionali extra Zodiacum.

IN parte boreali extra Zodiacum stellæ, in figuris sitæ quæ splendidæ sunt circa Ursam minorem Saturni naturam præseferunt, &

nonnihil Veneris. Stellæ circa Vrſam majorem Martiæ ſunt. nexus ſub cauda illius Lunæ naturam, Veneriſque repræſentat. Draconis ſtellæ lucidiores Saturninæ, & Martiæ ſunt. Cephei Saturninæ, & Joviales. Boëtæ Mercuriales, & Saturninæ. Splendens illa ac rutilans quam Arctum dicimus Martia eſt, & Jovialis. Aliæ in boreali corona Venereæ & Mercuriales. Quæ in Geniculatore Mercuriales. Quæ in lyra Venereæ & Mercuriales. Et quæ in Alite ſimiliter. Quæ in Caſſiopæa Saturninæ & Venereæ. Quæ in Perſeo Joviales, & Saturninæ. Gyrus ille in capulo enſis Martius, & Mercurialis. Quæ in Auriga collucent Martiæ, & Mercuriales. Quæ in Ophiucho Saturninæ, & aliquantulum Venereæ. Quæ in Serpente Saturninæ, & Martiæ. Quæ in Sagitta Saturninæ ſunt, & aliquantulum Venereæ. Quæ in Aquila Martiæ, & Joviales. Quæ in Delphi-

τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ περὶ τὴν μεγάλην ἄρκτον ὄντες, τῷ τοῦ ♂. ἡ δὲ συστροφὴ ἡ ὑπὸ τὴν οὐρὰν αὐτῆς, ὁμοίως δύναται τῇ τῆς ☽ δυνάμει, καὶ τῆς ♀. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ ἐν τῷ δράκοντι, ὁμοίως ἐνεργοῦσι τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ τοῦ κηφέως, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ περὶ τὴν βοώτην, τῷ τοῦ ☿, καὶ τῷ τοῦ ♄. ὁ δὲ λαμπρὸς καὶ ὑπόπυῤῥος, ὃς καὶ ἀρκτοῦρος καλεῖται, τῷ τε τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τῷ βορείῳ στεφάνῳ, τῷ τε τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ κατὰ τὸν ἐγγόνασιν, τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῇ λύρᾳ, τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿. καὶ οἱ ἐν τῷ ὄρνιθι δὲ, ὡσαύτως. οἱ δὲ κατὰ τὴν κασσιέπειαν, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ κατὰ τὸν περσέα, τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♄. ἡ δὲ συστροφὴ ἡ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς μαχαίρας, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ ἐν τῷ ἡνιόχῳ, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ κατὰ τὸν ὀφιοῦχον, τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ περὶ τὸν ὄφιν, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ κατὰ τὴν σαγίτταν, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀετὸν, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ ἐν τῷ δελφῖνι,

φῖνι, τῷ τε ꙋ ♄, καὶ τῷ ꙋ ♂. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ περὶ τὸ ἵππον, τῷ ꙋ ♂, καὶ τῷ ꙋ ☿. οἱ δὲ ἐν τῇ ἀνδρομέδᾳ, τῷ τῆς ♀. οἱ ꙋ τριγώνου, τῷ ꙋ ☿.

no Saturninæ, & Martiæ. Lucidiores in equo Martiæ & Mercuriales. Quæ in Andromeda Venereæ. Quæ in triangulo Mercuriales.

Κεφ. ια'.

Περὶ τῶν νοτιωτέρων τοῦ ζωδιακοῦ.

CAP. XI.

De australi parte extra Zodiacum.

Τῶν δὲ ἐν τῷ νοτίῳ μέρει τοῦ ζωδιακοῦ διαμεμορφωμένων, ὁ μὲν λαμπρὸς ὁ ἐν τῷ στόματι τοῦ νοτίου ἰχθύος, ἰσοδυναμεῖ τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ ꙋ ☿. οἱ δὲ περὶ τὸ κῆτος, ὁμοδυναμοῦσι τῷ ꙋ ♄. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν ὠρίωνα, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ὄντες, ὁμοίαν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ ꙋ ♂, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ λοιποὶ λαμπροὶ, τῷ ꙋ ♃, καὶ τῷ ꙋ ♄. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν ποταμὸν, ὁ μὲν ἔσχατος καὶ λαμπρὸς, ἰσοδυναμεῖ τῷ τοῦ ♃, οἱ δὲ λοιποὶ τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ τοῦ λαγωοῦ, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν κύνα, ὁ μὲν περὶ τὸ στόμα λαμπρὸς, τῷ ꙋ ♃, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ λοιποὶ αὐτοῦ, τῷ τῆς ♀. ὁ δὲ ἐν τῷ προκύωνι λαμπρὸς, τῷ τοῦ ☿, καὶ με-τ...

Effigiarum vero, quæ sunt in australi parte extra Zodiacum; stella illa splendida in rostro Piscis australis Venerea est, & Mercurialis. Quæ in Ceto Saturninæ. Earum, quæ Oribna efformant, quæ in humeris illius sunt Martiæ, & Mercuriales, reliquæ lucidæ Joviales, & Saturninæ; earum, quæ fluvium faciunt, postrema illa, & nitens Jovialis, reliquæ Saturninę. Quæ in lepore sunt Saturni, Mercuriique naturam referunt. Quæ canem figurant, illa in ore fulgens, Jovialis est, & aliquantum Martialis; aliæ illius signi Venereæ. Quæ in Procyone est pellucida Mercurialis, & nonnihil

Martialis. Quæ in Hydro sunt, lucidiores, Saturninæ & Venereæ. Quæ in Cratere Veneris vires, deque Mercurio aliquid habent. Quæ in Corvo Martiæ sunt, & Saturninæ. Lucidæ in Argo Saturninæ, & Joviales. Centaurum efformantium quæ in humana figura videntur, Venerem, & Mercurium referunt; quæ in equo collucent, Venerem, & Jovem; quæ in fera irradiant Saturnum, & aliquantum Martem. Stellæ in ara Venereæ sunt, & nonnihil Mercuriales, in corona australi splendidæ Saturninæ, & Mercuriales. & hæc quidem de stellarum secundum se consideratarum viribus a veteribus observata sunt.

CAP. XII.

De quatuor anni temporibus.

INter quatuor anni tempora, Ver scilicet Æstatem, Autumnum, & Hyemem, Ver humiditate maxime abundat. elapso enim frigore, & calore irruente aër diffunditur. Æstas plu-

τρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ κατὰ τὸν ὕδρον λαμπροὶ, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τῷ κρατῆρι, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ περὶ τὸν κόρακα, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ τῆς ἀργοῦς, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃. τῶν δὲ διαμορφούντων τὸν κένταυρον, οἱ μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ σώματι, ἰσοδυναμοῦσι τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ ἵππῳ λαμπροὶ, τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ δὲ περὶ τὸ θηρίον λαμπροὶ, τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ θυμιατηρίῳ, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ☿. οἱ δὲ ἐν τῷ νοτίῳ στεφάνῳ λαμπροὶ, τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ☿. οὕτως οὖν τὰς τῶν ἀστέρων δυνάμεις, καθ' ἑαυτὰς οἱ παλαιοὶ παρετήρησαν.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους.

ΤΩν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἔτους, ἔαρος καὶ θέρους, καὶ μετοπώρου καὶ χειμῶνος, τὸ μὲν ἔαρ πλεῖστον ἔχει τὸ ὑγρὸν, διότι παρελθόντος ψύχους, ἤδη ἀρχομένης τῆς θερμασίας, γίνεται διάχυσις. τὸ δὲ θέρος

πλεῖ-

πλεῖστον ἔχει θερμόν, διότι ὁ ☉ πρὸς τὸν κατὰ κορυφὴν ἡμῶν τόπον ἐγγίζει. τὸ μετόπωρον πλεῖστον ἔχει τὸ ξηρόν, διότι τὸ παρελθὸν καῦμα, ἐξίκμασε τὴν ὑγρότητα. ὁ δὲ χειμὼν πλεῖστον ἔχει τὸ ψυχρόν, διότι ὁ ☉ τοῦ κατὰ κορυφὴν ἡμῖν τόπου πολὺ ἀφίσταται. τοῦ οὖν ζωδιακοῦ κύκλου, ὡς κύκλου μηδεμίαν φύσει ἀρχὴν ἔχοντος, ἀρχὴ τῶν ὅλων ὑποτίθεται, τὸ ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἀρχόμενον δωδεκατημόριον τοῦ ♈. προκαταρκτικῆς γινομένης ἀρχῆς, τῆς τοῦ ἔαρος ὑγρότητος ἐν τῷ ζωδιακῷ, ὥσπερ ἐπὶ ἐμψύχου ζώου, διότι καὶ πάντων τῶν ζώων αἱ πρῶται ἡλικίαι τὸ πλεῖστον ἔχουσι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας. καὶ ὥσπερ τὸ ἔαρ, οὕτω καὶ ἡ πρώτη τῶν ζώων ἡλικία τρυφερή τε καὶ ἁπαλή. ὑποτιθέμενοι οὖν ἀρχὴν τὸ ἔαρ, ἐφεξῆς τὰς λοιπὰς ὥρας τοῦ ἔτους συνάπτομεν, δευτέραν μὲν τοῦ θέρους, ὅτι θερμόν. ἐπεὶ καὶ ἡ δευτέρα ἡλικία τῶν ζώων ἡ ἀκμή, πλεῖστον ἔχει τὸ θερμόν. πάλιν δὲ ἡ ἐν παρακμῇ ἡλικία,

rimum habet caloris, quod Sol propius ad verticem noſtrum aſcendit. Autumnus plus aliis exſiccat, cum æſtus præteriti humorem omnẽ abſumpſerit. Hyems frigore quammaxime exaſperatur. Sol enim à noſtri Verticis puncto longiſſime recedit. Itaque Zodiaci orbis qui nullum veluti circulus natura ſua principium habet, principium illud ſupponitur, duodecima, videlicet pars, quæ eſt Arietis, incipitq; ab Æquinoctio verno, primo principio humidæ veris naturæ in ſignifero tanquam in vivo animante conſtituto, Cum ſingulorum animantium primæ tenellæque ætates affluenti humiditate redundant. Et quemadmodum Ver, ita & prima illa animantium ætas, tenera, molliſque eſt. Itaque cum initium temporis Ver ſupponamus, ordine ſervato reliqua anni tempora ſubnectimus, ſecundam duntaxat Æſtatem, uti calidam, cum & ſecunda animantium ætas & vigor, calido abundat. Rurſus ætas illa, in qua vigor confectus lan-

languet, & corruptione jam tunc primum irrepente deflorescit, maxima siccitate veluti Autumnus opprimitur. Postrema senectutis ætas in dissolutionem ruens, quemadmodum & Hyems, copiosa frigoris abundantia circumfluit.

Cap. XIII.

De quatuor angulorum virtute.

QUatuor Horizontis sunt loca, & anguli, ex quibus universales venti originem trahunt. Eorum qui in ortu est locus, ariditatis plurimum habet. Vbi enim eo Sol pervenerit, noctis humiditate irrigata statim incipiunt arefieri. & qui inde expirant venti, quos vulgo Subsolanos vocamus, sine humore sunt, & exsiccant. Locus ad meridiem calidissimus est, quandoquidem Sol in medio cœli fastigio decurrens, magis, ac magis adurit, & calefacit, & medium cœli spatium proposito terræ, quam habitamus, in meridiem potius declinat. Venti itaque, qui inde nascun-

καὶ ἤδη ἀρχὴν λαβούσης φθορᾶς, πλεῖστον ἔχει τὸ ξηρόν, ὥσπερ τὸ μετόπωρον. ἡ δὲ ἐσχάτη τοῦ γήρους ἡλικία, καὶ πρὸς λύσιν ὁρῶσα, πλεῖστον ἔχει τὸ ψυχρόν, ὥσπερ καὶ ὁ χειμών.

Κεφ. ιγʹ.

Περὶ τῆς τῶν τεσσάρων γωνιῶν δυνάμεως.

ΟἹ τέσσαρες τόποι τοῦ ὁρίζοντος, καὶ αἱ γωνίαι, ἐξ ὧν ἔχουσι τὰς ἀρχὰς οἱ καθολικοὶ ἄνεμοι, ὁ μὲν ἐν ταῖς ἀναtολαῖς τόπος πλέον ἔχει τὸ ξηρόν· διότι ἐν αὐτῷ γινομένου τοῦ ☉, ἄρχονται ξηραίνεσθαι τὰ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ὑγρανθέντα. καὶ οἱ πνέοντες ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου ἄνεμοι, οὓς καὶ κοινῶς καλοῦμεν ἀπηλιώτας, ξηραντικοί εἰσιν, καὶ ἄνυγροι. ὁ δὲ πρὸς μεσημβρίαν τόπος, θερμότατός ἐστιν· ἐπειδὴ μεσουρανῶν ὁ ☉, ἐπιπλέον ἐκπυροῖ καὶ θερμαίνει. καὶ διότι αἱ μεσουρανήσεις, καθ' ὡς κεῖται ἡ ἡμετέρα οἰκουμένη, πρὸς μεσημβρίαν κλίνουσι μᾶλλον. καὶ οἱ πνέοντες οὖν ἐκ τοῦ τόπου ἄνεμοι,

ἄνεμοι, οὓς καὶ κοινῶς καλοῦμεν νότους, θερμοί εἰσιν, καὶ πληρωτικοί. ὁ δὲ τῶν δυσμῶν τόπος, ὑγρός ἐστι· διότι γινόμενος ἐνταῦθα τοῦ ☉, ἄρχεται ὑγραίνεσθαι τὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐξικμασθέντα· καὶ οἱ ἐκεῖθεν οὖν πνέοντες ἄνεμοι, οὓς κοινῶς καλοῦμεν ζεφύρους, ἄπαχοι καὶ ὑγροί εἰσιν. ὁ δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τόπος, ψυχρότατός ἐστι· διότι μεσουρανῶν ὁ ☉ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην, πολὺ ἀποκλίνει ἐξ αὐτοῦ· καὶ οἱ πνέοντες οὖν ἐκεῖθεν ἄνεμοι, καλούμενοι δὲ κοινῶς βορέαι, ψυχροί εἰσιν, καὶ πυκνωτικοί. Ἔστιν οὖν καὶ τούτων ἡ διάληψις χρησίμη, πρὸς τὸ δύνασθαι διακρίνειν τὰς συγκράσεις κατὰ πάντα τρόπον. φανερὸν γὰρ, ὅτι καὶ πρὸς τὰς καταστάσεις τῶν καιρῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, καὶ τῶν γωνιῶν, ἡ ποιητικὴ δύναμις τῶν ἀστέρων μετατρέπεται· καὶ ὅτε μὲν οὐκ ἔστιν ἡ κατάστασις ἐναντία, ἔχουσιν ἰσχυροτέραν τὴν δύναμιν οἱ ἀστέρες, ἅτε ἄκρατον οὖσαν· οἷον ἐν τῇ θερμασίαις δύνανται μᾶλλον οἱ θερμοί· καὶ οἱ ἔχοντες φύσιν

tur, & communiter noti dicti, calidi sunt, & adimplentes. Locus occidentis humidus est, quod cum eo Sol deuenerit humiditates interdiu exhaustæ diffundi incipiunt. & venti inde concepti, eos autem communiter Zephyros vocamus, sine crassitudine sunt, & humidi. Locus ad Ursas omnium frigidissimus est, quia pro situ terræ, quam habitamus, Sol medio cœli fastigio insistens, longè ex eo deflectit. Qui igitur inde venti cooriuntur, vocantur verò Boreæ, erunt frigidi, & congelantes. Est ergo rerum harum tractatio maximè proficua ad singularium commixtiones dijudicandas. Manifestum enim est propter temporum angulorumque constitutiones stellarum vim effectricem contundi, immutarique, & cum nulla constitutio adversatur, stellæ validiorem facultatem, tanquam quæ pura, immixtaque est, exercent, ut in calefaciendo, calidi valentiores sunt, & qui natura

sua

sua humectant, in humidis constitutionibus plurimum valent, ubi constitutio contraria fuerit, imbecillius propter unionem, contrariique mixtionem operantur, ut in frigidis calidæ, & in siccis humidæ, & aliæ in aliis constitutionibus similiter pro ratione mixtionis vires assumunt. Præterea jam dictis duodecim signorum Zodiaci naturales proprietates annectemus. Generales enim eorum temperationes proportione respondent temporibus sub singulis signis constitutis. Verum à familiaritate eorum cum Sole, & Luna, & reliqua sidera, quasdam etiam sibi proprias qualitates adsciscunt, de quibus postea dicemus. Nunc vero prius vires eorum, quas sola signa per se, & in vicem intuentia habent immixtas explicabimus.

ὑγραντικὴν, δύνανται μᾶλλον ἐν ταῖς ὑγραῖς καταστάσεσιν. ἐναντίας δὲ οὔσης τῆς καταστάσεως, ἀδυναμώτεροι ὑπάρχουσι, διὰ τὴν κρᾶσιν καὶ τὴν μίξιν τῆς ἐναντιότητος. ὥσπερ οἱ θερμαντικοὶ ἐν ταῖς ψυχραῖς, καὶ οἱ ὑγραντικοὶ ἐν ταῖς ξηραῖς· καὶ ὡσαύτως ἕκαστος ἐν ταῖς ἄλλαις καταστάσεσι πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῆς μίξεως, ἔχει καὶ τὴν δύναμιν. Τούτοις ἐπισυνάψομεν καὶ αὐτῶν τῶν δωδεκατημορίων τοῦ ζωδιακοῦ, τὰς φυσικὰς ἰδιοτροπίας. αἱ μὲν γὰρ καθολικαὶ αὐτῶν κράσεις, ἀναλογοῦσι πρὸς τοὺς καιροὺς τοὺς συνισταμένους καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκειώσεως αὐτῶν, τῆς πρὸς τὸν ☉ καὶ τὴν ☽, καὶ τοὺς ἀστέρας, ἔχουσι καὶ ἰδίας τινὰς ἐνεργείας· ταύτας μὲν ὕστερον ἐροῦμεν. Νῦν δὲ προτάξομεν τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσιν ἀμιγεῖς μόνα τὰ δωδεκατημόρια, πρὸς ἑαυτά τε καὶ πρὸς ἄλληλα θεωρούμενα.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ τροπικῶν, καὶ ἰσημερινῶν, καὶ στερεῶν καὶ δισώμων ζῳδίων.

Τῶν δώδεκα ζῳδίων τὰ μὲν λέγεται τροπικά, τὰ δὲ ἰσημερινά, τὰ δὲ στερεά, τὰ δὲ δίσωμα. καὶ τροπικὰ μὲν δύο, τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς τριακοντάμοιρον τοῦ ♋, καὶ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς τὸ κατὰ τὸν ♑. ταῦτα δὲ λέγεται τροπικά, ἐπειδὴ ὅταν ἂν γένηται ὁ ☉ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τούτων τῶν ζῳδίων, τρέπεται ἐπιστρέφων ἐκ τῶν παρόδων τῶν κατὰ πλάτος εἰς τὰ ἐναντία, ποιῶν μὲν θέρος κατὰ τὴν ἐν τῷ ♋ τροπήν, χειμῶνα δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ ♑. δύο δέ ἐστιν ἰσημερινά, τό, τε ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον δωδεκατημόριον τοῦ ♈, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μετοπωρινῆς τὸ τοῦ ♎. ὠνομάθη δὲ οὕτως καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ὅταν ἂν ἐν ταῖς ἀρχαῖς αὐτῶν ὁ ☉ γένηται, ἴσας ποιεῖ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας. τῶν δὲ λοιπῶν ὀκτὼ, τέσσαρα μέν ἐστι στερεὰ, τέσσαρα δὲ δίσωμα.

CAP. XIV.

De signis Tropicis, Æquinoctialibus, Fixis, & Bicorporeis.

DUodecim signorum alia quidem dicuntur esse Tropica; alia Æquinoctialia; alia Fixa, alia Bicorporea. Tropica sunt duo primum à solstitio æstivo, hoc ut partes triginta Cancri, alterum à solstitio hyberno primę scilicet partis quæ est in Capricorno. Hæc vero tropica nuncupantur, quandoquidem Sol, ubi hæc primum ingressus est, ratio convertitur flectens cursum in contrariam latitudinem, æstatem conversione in Cancro efficiens, & conversione in Capricorno hyemem. Duo jam sunt æquinoctialia, & quod à solstitio verno primum signum occurrit, Aries, & quod ab autumnali libra. His etiam à re nomen inditum est. Cum enim Sol ad ea primum pervenerit diei, noctisque intervalla exequat. ex reliquis octo, quatuor sunt solida, quatuor Bicorporea.

Fixa

Fixa illa sunt quæ tropica, & æquinoctialia subsequuntur, quod ubi Sol ad ea accesserit, frigiditas, caliditas, humiditas, & siccitas temporum, quæ ab eo tempore, quo Sol ad tropica, & æquinoctialia pervenit, cœperunt, validius, molestiusque infestant. Tunc autem vehementius ea temporis constitutione urgemur, non quod eo tempore status natura sua talis sit, sed quod nos in simili temporum constitutione versati facilius ejus qualitatum vires sensibus percipimus. Bicorporea sunt, quæ post fixa collocantur, quod inter solida, & tropica interjiciuntur. & initio, & fine duorum statuum naturas participant.

Cap. XV.

De Masculinis & Fœmineis signis.

Rursus signorum duodecim sex quidem mascula, & diurna vocantur, sex fœminea, & nocturna. Et cum semper diei nox proxima sit & fœmineum

καὶ στερεὰ μέν ἐστιν ἃ τοῖς τροπικοῖς ἀκολουθεῖ, καὶ τοῖς ἰσημερινοῖς· διότι ὅταν ὁ ☉ ἐν τούτοις γένηται, ἰσχυρότερον καθάπτεται ἡμῶν καὶ ἡ ψυχρότης, καὶ ἡ θερμότης, καὶ ἡ ὑγρότης, καὶ ἡ ξηρότης τῶν καιρῶν, οἳ ἔλαβον τὴν ἀρχὴν, ἤδη τοῦ ☉ ἐν τοῖς τροπικοῖς καὶ ἰσημερινοῖς γενομένου. καθάπτεται δὲ ἡμῶν ἰσχυρότερον ἡ τῶν καιρῶν κατάστασις, οὐχ ὅτι φύσει τοιοῦτον ἐστὶ τὸ κατάστημα τότε, ἀλλ' ὅτι ἡμεῖς ἐγχρονίσαντες τῷ καταστήματι, διαισθητότεροι γενόμεθα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. δίσωμα δέ ἐστι τὰ ἀκόλουθα τοῖς στερεοῖς· δι' ὅτι μεταξύ ἐστι τῶν στερεῶν καὶ τῶν τροπικῶν, καὶ κοινωνεῖ τῶν δύο καταστημάτων τῆς ἰδιοτροπίας, καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ τέλη.

Κεφ. ιε'.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

Πάλιν δὲ τῶν δώδεκα ζῳδίων, ἓξ μὲν λέγεται ἀρσενικὰ καὶ ἡμερινά, ἓξ δὲ θηλυκὰ καὶ νυκτερινά. καὶ διὰ μὲν τὸ ἀεὶ ἐγγὺς εἶναι τῇ ἡμέρᾳ τὴν νύκτα, καὶ τὸ θηλυκὸν συνεζευ-

γμένον

γενόμενον ὑπάρχειν πρὸς τὸ ἄρσεν, τάσσονται παρ' ἓν. τὴν δὲ ἀρχὴν ἔχουσιν, ὥσπερ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ♈. ὅτι ἡ ὑγρότης τοῦ ἔαρος, ἀρχὴ γίνεται τῶν καιρῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀρσενικὴ φύσις ἄρχει, καὶ πρωτεύει τὸ ποιεῖν δυνάμενον τοῦ πάσχοντος, διὰ τοῦτο τὸ μὲν τοῦ ♈ δωδεκατημόριον, καὶ τὸ τῶν χηλῶν, ἀρσενικὰ καὶ ἡμερινὰ ἔδοξεν εἶναι. ταῦτα γὰρ γράφουσι τὸν ἰσημερινὸν κύκλον· καὶ ἡ τροπὴ πρώτη, καὶ ἰσχυροτάτη τῶν ὅλων κίνησις, διὰ τούτων γίνεται. τὰ δὲ ἄλλα δωδεκατημόρια ἀκολούθως τάσσεται παρ' ἓν κατατασσόμενα. Τινὲς δὲ τὴν τάξιν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ ἄλλως ποιοῦνται. τὸ γὰρ ἀνατέλλον δωδεκατημόριον, ὃ δὴ καὶ ὡροσκόπον καλοῦσιν τούτου ἀρχὴν λαμβάνουσι τοῦ ἀρσενικοῦ. ὥσπερ καὶ ἀρχὴν τῶν τροπικῶν ἀπὸ τοῦ σεληνιακοῦ ζῳδίου ποιοῦνταί τινες, διότι ταχύτερον τῶν ἄλλων ἡ ☽ τρέπεται. οὕτως οὖν διὰ τὸ ἀπηλιωτικώτερον, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀρσενικοῦ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου

ſemper cum maſculo copuletur, viciſſim unum poſt aliud digeruntur. Sumitur autem, ut dictum eſt, principium ab Ariete. Veris quippe humiditas reliquorum temporum origo eſt. Cum vero natura maſcula dominetur, & id, quod agit, eo, quod patitur, prius ſit, ideo Arietis ſignum, ſive ea pars duodecima Zodiaci, quæ Arieti attribuitur, & Chelarum, maſcula, diurnaque judicata ſunt: Hęc quippe circulum æquinoctialem deſcribunt, & converſio prima, & validiſſimus omnium agitationum motus per hæc efficiuntur. reliqua verò ſigna continua ſerie, unum poſt aliud collocantur. Nonnulli vero maſculorum, ac fœmineorum ſignorum ordinem aliter diſponunt. Signum enim oriens, quod & Horoſcopum dicunt maſculorum primum eſſe ſtatuunt; quemadmodum, & converſionum initium à Lunari ſigno, quod celerrimè omnium Luna mutatur, ſumunt, ſimili itaq; ratione propter Subſolanum, maſculi principium ab Horo-

ſcopo

ſcopo faciunt. Et hi rurſus ſimiliter unum poſt aliud diſponunt. Alii non continuatis vicibus; ſed ſecundum quadrantis rationem univerſa dividunt ſigna. Et matutina quidem, & maſcula vocant, quæ ab Horoſcopo uſque ad cœli medium, & ab occaſu uſque ad initium cœli ſe extendunt. Veſpertina vero, & fœminina, quæ in aliis duobus quadrantibus ſunt, aliaſque denominationes ſignis accommodant ab ea forma, quæ in illis apparet; appellantque alia quadrupedia, alia terreſtria, alia imperantia, alia fœcunda, aut aliquid hujuſmodi. quorum appellationes hic recenſere, neutiquam eſſe operæ pretium duximus, cum cauſæ eorum manifeſtæ ſint, & ſimilis expoſitio, quatenus in dijudicandis eventibus neceſſaria ſit, poterit, ab aliis, ſine noſtra expoſitione, peti.

λαμβάνουσιν. καὶ οἱ μὲν πάλιν ὁμοίως παρ' ἓν τάσσουσιν, οἱ δὲ οὐχὶ παρ' ἓν, ἀλλὰ κατὰ τεταρτημόρια τὰ ὅλα μερίζουσι ζώδια· καὶ ἀνατολικὰ μὲν καὶ ἀρσενικὰ λέγουσιν, τὰ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, ἕως τοῦ μεσουρανοῦντος· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ δύνοντος, ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν μεσουρανοῦντος. δυτικὰ δὲ καὶ θηλυκὰ, τὰ ἄλλα δύο τῶν τεσσάρων τεταρτημόρια. καὶ ἄλλαις τισὶν ὀνομασίαις ὀνομάζουσι τὰ δωδεκατημόρια, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς φαινομένοις διαμορφώσεως· οἷον τετράποδα, καὶ χερσαῖα, καὶ ἡγεμονικὰ, καὶ πολύσπερμα, καὶ τοιαῦτά τινα· ἅς τινας ὀνομασίας περίσσον νομίζομεν ἐνταῦθα συναριθμεῖν, φανεροῦ ὄντος τοῦ αἰτίου. καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη διατύπωσις ἔνθα ἂν φαίνηται χρησιμεύουσα εἰς τὰ ἀποτελεσματικὰ θεωρήματα, δύναται καὶ χωρὶς τοῦ ἡμετέρου λόγου περιεκτίθεσθαι.

Κεφ.

Κεφ. ιϛ'.

Περὶ τῶν συσχηματιζομένων δωδεκατημορίων.

Οἰκειοῦται τὰ μέρη τοῦ ζωδιακοῦ πρὸς ἄλληλα, πρῶτον μὲν, ἃ συσχηματίζεται. συσχηματίζεται δὲ, ὅσα κατὰ διάμετρον ἀπ' ἀλλήλων διίσταται, περιέχοντα δύο ὀρθὰς γωνίας, καὶ ἓξ δωδεκατημόρια, καὶ μοίρας ρπ. καὶ ὅσα τριγωνίζει περιέχοντα μίαν ὀρθὴν γωνίαν καὶ τρίτον, καὶ τέσσαρα δωδεκατημόρια, καὶ μοίρας ρκ. καὶ ὅσα τετραγωνίζει, περιέχοντα μίαν ὀρθὴν, καὶ τρία δωδεκατημόρια, καὶ μοίρας ϟ. καὶ ἔτι ὅσα ἑξαγωνίζει περιέχοντα δίμοιρον γωνίας ὀρθῆς, καὶ δωδεκατημόρια δύο, καὶ μοίρας ξ. λαμβάνονται δὲ αὗται μόναι αἱ διαστάσεις, δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἡ μὲν οὖν κατὰ διάμετρον, αὐτόθεν ἐστὶ φανερά. γινομένης γὰρ τῆς συναντήσεως ἐπὶ μιᾶς εὐθείας, εἶτα λαμβανομένων δύο μεγίστων, καὶ διὰ συμφωνίας μορίων τε

CAP. XVI.

De configuratione & mutuis aspectibus signorum.

Vinciuntur familiaritate quadam inter se signa Zodiaci, & primum quidem, quæ inter se figuras certas efficiunt. figurantur vero quæcunque diametro longissimè absunt, habentque duos rectos angulos, & signa sex, & gradus centum octoginta. Et quæcunque figuram efficiunt triangulam, unum rectum angulum, & trientem continentia, & quatuor signa, & gradus centum viginti. Et quæcunque quadrangulam efficiunt unum rectum angulum habentia, & tria signa, & partes xc. Et quæcunque sexangulam unius recti anguli binas partes continentia, & signa duo, & gradus sexaginta. Hæc vero discrimina seu intervalla ob hanc rationem recipiuntur. Atque diametri ratio, & figura hinc patet; nam si in una recta linea occursus fiat, deinceps duæ maximæ assumantur, etiam per cōsensum partium,

& super portionum, & partium quidem ad duarum rectarum diametrum mediæ scilicet, & tertiæ partis, quæ ad duas rationem habent, quadranguli distantiam efficiet, quæ tria sexanguli, & trianguli. super portiones vero ad intermedium quadrangulum unius rectæ lineæ assumptum sesquipli, & sesquitertii à sesquiplo quadranguli figuram ad sexangulam, à sesquitertio trianguli ad quadrangulum faciunt. Harum configurationũ, triangulæ, sexangulæque concordare existimantur, & signis enim cognatis, ejusdem generis constituuntur. Namque vel ex omnibus masculis, vel fœmineis componuntur; discordant verò, quæ diametro opponuntur, vel se figura quadrata conspiciunt. Non enim per affinia, ejusdemque, sed per diversi, alteriusque generis signa configurantur.

καὶ ἐπιμορίων, τῶν μὲν μορίων πρὸς τὴν διάμετρον τῶν δύο ὀρθῶν τοῦ τε ἡμίσεως καὶ τοῦ τρίτου· τὸ μὲν εἰς δύο, ἐποίησε τὴν τοῦ τετραγώνου διάστασιν· τὸ δὲ εἰς τρία, τὴν τοῦ ἑξαγώνου, καὶ τὴν τοῦ τριγώνου. τὰ δὲ ἐπιμόρια πρὸς τὸ μεταξὺ τετράγωνον τῆς μίας ὀρθῆς λαμβανόμενον τοῦτε ἡμιολίου καὶ τοῦ ἐπιτρίτου. ἀπὸ μὲν τοῦ ἡμιολίου πάλιν ἐποίησεν τὴν τοῦ τετραγώνου, πρὸς τὴν τοῦ ἑξαγώνου· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπιτρίτου, τὴν τοῦ τριγώνου, πρὸς τὴν τοῦ τετραγώνου. τούτων δὲ τῶν συσχηματισμῶν, οἱ μὲν τρίγωνοι καὶ ἑξάγωνοι λέγονται σύμφωνοι, διότι συγκεῖνται ἐκ τῶν ὁμογενῶν δωδεκατημορίων. ἢ γὰρ ἐκ θηλυκῶν πάντων σύγκεινται, ἢ ἀρσενικῶν. ἀσύμφωνοι δὲ, οἵ τε διαμετροῦντες, καὶ οἱ τετράγωνοι, διότι οὐκ ἐξ ὁμογενῶν, ἀλλ᾽ ἐξ ἑτέρου καὶ ἑτέρου συσχηματίζονται γένους.

Κεφ.

Κεφ. ιζ'.

Περὶ τῶν προσταττόντων καὶ ἀκουόντων ζωδίων.

ΠΡοστάσσοντα δὲ καὶ ὑπακούοντα λέγεται, τὰ σχηματιζόμενα κατὰ ἴσον διάστημα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἢ ἀπὸ τινος οὖν σημείου ἰσημερινοῦ· διὰ τὸ καὶ ἀναφέρεσθαι καὶ καταφέρεσθαι ἐν ἴσῳ χρόνῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων παραλλήλων εἶναι. προστάσσει μὲν οὖν τὰ ἐν τῷ θερινῷ ἡμικυκλίῳ. ὑπακούειν δὲ λέγεται τὰ ἐν τῷ χειμερινῷ, διότι ἐν ἐκείνοις μὲν γινομένου τοῦ ☉, μείζων γίνεται ἡ ἡμέρα τῆς νυκτὸς, ἐν τούτοις δὲ ἀνάπαλιν.

Κεφ. ιη'.

Περὶ τῶν βλεπόντων καὶ ἰσοδυναμούντων ἀλλήλοις.

ΙΣοδυναμεῖ δὲ ἀλλήλοις, ἃ ἴσον ἀπέχει διάστημα ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, ἢ ἀπὸ τινος οὖν ἑτέρου σημείου τῶν τροπικῶν. διότι ἐν ἑκατέρῳ αὐτῶν ὁ ☉ γινόμενος, τάς τε ἡμέρας ἴσας ποιεῖ ταῖς ἡμέραις, καὶ τὰς νύκτας ταῖς νυξὶ, καὶ τὰ διαστήματα τῶν καιρῶν ἰσόχρονα. Ταῦτα δὲ καὶ

CAP. XVII.

De signis imperantibus, & obedientibus.

IMperantia porrò, obedientiaque signa dicuntur, quæ æquis intervallis ab eodem, vel à quocunque signo æquinoctiali, semet aspiciunt. Propterea quod æquali spatio temporis sursum, deorsumque ferantur, & in æqualibus sint paralellis. Imperant itaque, quæ in æstivo semicirculo sunt; obedire vero dicuntur, quæ in hybernico: cum enim Sol in ea accesserit, diei spatia prorogantur; cum in hæc, noctis.

CAP. XVIII.

De intuentibus, & idem valentibus signis.

VIribus paria sunt, quæ ab eodem vel à quocunque alio Tropicorum signo æquali spatio distant. quodcunque enim Sol peragravit, dies diebus, & noctibus noctes, nec non & temporum spacia æqualia facit. Hæc propterea, quæ dixi-

diximus, & quod eorum unumquodque ex iisdem Horizontis partibus oritur, in iisdem occidit, sese mutuo intueri dicuntur.

Cap. XIX.

De inconjunctis.

INconjuncta vero sunt, & separata, quæcunque modis jam dictis nulla inter se familiaritate vincuntur, videlicet, quæ neque imperant, neque obediunt, neque ex iis sunt quæ sese mutuo aspiciunt, vel pares viribus operantur, item ea signa quæ vel uno, vel quinque configurantur, & quæ omnino nullis jam recensitis figurationibus diametri, trianguli, quadranguli, & sexanguli communicant, ipsa quoque inconjuncta dicuntur. quandoquidem quæ uno, quasi à sese aversa sunt, & cum duo sint, unius tantum angulum possident. illa vero quæ sexta numerantur totum secant orbem in partes inæquales. Aliæ vero figuræ diametri scilicet trianguli, sexanguli ex æquo Zodiacum partiuntur.

βλέπειν ἄλληλα λέγεται, διά τε τὰ προειρημένα, καὶ ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τοῦ ὁρίζοντος ἀνατέλλει, καὶ καταδύνει εἰς τὰ αὐτά.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ ἀσυνδέτων.

ΑΣύνδετα δέ ἐστιν καὶ ἀποκεχωρισμένα, ὅσα οὐκ ἔχει τινὰ οἰκείωσιν κατὰ τοὺς προειρημένους τρόπους. οἷον οὔτε προστάσσει, οὔτε ὑπακούει, οὔτε τῶν βλεπόντων ἐστὶν ἢ ἰσοδυναμούντων. καὶ ὅσα δὲ δι' ἑνὸς ἢ διὰ πέντε σχηματίζεται δωδεκατημόρια, παντελῶς ἀμέτοχα ὄντα τῶν εἰρημένων τεσσάρων σχηματισμῶν τοῦ τε διαμέτρου, καὶ τοῦ τριγώνου, καὶ τοῦ τετραγώνου καὶ ἑξαγώνου. καὶ ταῦτα ἀσύνδετά ἐστιν. ἐπειδὴ τὰ μὲν δι' ἑνὸς ὥσπερ ἀπεστραμμένα ἐστὶν ἐξ ἀλλήλων, καὶ περιέχει ἑνὸς γωνίαν, δύο ὄντα. τὰ δὲ διὰ πέντε, διατέμνει τὸν ὅλον κύκλον εἰς ἄνισα. οἱ ἄλλοι δὲ σχηματισμοί, ὁ τοῦ διαμέτρου, καὶ τοῦ τριγώνου, καὶ τοῦ ἑξαγώνου, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἴσα ποιοῦνται τὴν διαίρεσιν.

Κεφ. κ'.

Περὶ οἴκων ἑκάστου ἀστέρος.

Οἱ δὲ καλούμενοι πλανῆτες, συνοικειοῦνται τοῖς μέρεσι τοῦ ζωδιακοῦ κατὰ τοὺς καλουμένους οἴκους, καὶ τρίγωνα, καὶ ὑψώματα, καὶ ὅρια, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἔστιν τῶν καλουμένων οἴκων ἡ φύσις τοιαύτη. ἐπειδὴ γὰρ τῶν δώδεκα ζωδίων, ὅτι ♋ καὶ ὁ ♌, καὶ βορειότερά ἐστι, καὶ συνεγγίζοντα πρὸς τὸν κατὰ κορυφὴν ἡμῶν τόπον πλέον τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ θερμῶν καὶ χλιαρότητος ποιοῦνται, ταῦτα τὰ δύο ἀπέδωκαν οἴκους εἶναι τῶν μεγάλων καὶ πρώτων δύο φώτων· τὸν μὲν τοῦ ♌, τῷ ☉ ὡς ἀρσενικόν· τὸν δὲ τοῦ ♋, τῇ ☽ ὡς θηλυκόν. καὶ τούτοις ἀκολούθως, τὸ μὲν ἀπὸ ♌ μέχρις ♑ ἡμικύκλιον, ἡλιακὸν ἔταξαν· τὸ δὲ ἀπὸ ♒ μέχρι ♋, σεληνιακόν. ὅπως ἕκαστος τῶν πεπλανωμένων ἀστέρων, ἓν ζώδιον λάβῃ ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἡμικυκλίων, τὸ μὲν πρὸς ☉, τὸ δὲ πρὸς ☽ ἀκολούθως σχηματιζόμενον· πρὸς δὲ τὰς κινήσεις τῆς ἑκάστου

Cap. XX.

De domibus singularum stellarum.

Stellæ Planetæ nomine, cum partibus Zodiaci prope domos sic nuncupatas, triangula, altitudines, & fines, & similia familiaritate quadam junguntur. Domorum ea natura est. Nam cum inter signa duodecim Cancer, & Leo magis borealia sint, & proxima inter alia, locum nostri verticis tangant, propterea que calores, æstusque producunt, ideo duo hæc magnis, primisque duobus luminaribus, Leonis duntaxat Soli veluti masculum, Cancri Lunę veluti fœmineum domos esse decreverunt. Et sic deinceps semicirculum à Leone ad Capricornum, Solarem, & semicirculum ab Aquario ad Cancrum, Lunarem esse voluerunt. Vt quælibet è quinque stellis errantibus signum unum in quolibet semicirculo possideret; quorum hoc quidem ad Solem, illud ad Lunam, juxta cujusque

sphæræ positus, & naturas ipsarum, non interrupto ordine configuraretur. Saturnus itaque cum frigidus sit, & calori contrarius, & supremum orbem, & à luminibus remotissimum habeat signa diametro opposita Cancro, & Leoni, Aquarium, scilicet, & Capricornum sortitus est. Hæc enim signa frigida sunt, & hyberna, & oppositionum figuratio ad conferenda bona minime facit. Jovis stella cum sit temperata, sphæræque Saturni subjaceat, duo viciniora Sagittarium scilicet, & Pisces assumpsit; ventosa,& fœcunda quæque trigono aspectu luminaria conspiciunt, qui situs ad conferenda bona conducit. Martis deinde natura sua sicca Jovis orbi subjecta proxima signa, ejusdem cum eo naturæ Arietem, & Scorpium habuit, quæ cum luminaribus aspectu, habituque naturam noxiam sibique minime constantem adjuvant. Veneris stellæ temperatæ sub orbe Martis, vicina

σφαίρας, καὶ τῆς ἰδιοτροπίας τῆς φύσεως αὐτῶν. Ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄, ἐπειδὴ ψυκτικός ἐστι, καὶ τῇ θερμότητι ἐναντίος, καὶ τὴν ἀνωτέραν ζώνην καὶ μακρὰν ὑπάρχουσαν τῶν φώτων ἔχει, ἔλαβεν τὰ διάμετρα ζώδια τοῦ τε ♋ καὶ τοῦ ♌, τουτ' ἔστι τὸν ♒ καὶ ♑. δι' ὅτι καὶ ταῦτα τὰ δωδεκατημόρια ψυχρά ἐστι, καὶ χειμερινά· καὶ ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῆς κατὰ διάμετρον πρὸς ἀγαθοποιΐαν οὐ συμφωνεῖ. Ὁ δὲ τοῦ ♃, ἐπεὶ εὔκρατός ἐστι, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν τοῦ ♄, ἔλαβεν τὰ ἔγγιστα δύο, τόν τε ♐ καὶ ♓, πνευματικὰ ὄντα καὶ γόνιμα κατὰ διάστασιν τριγωνικὴν πρὸς τὰ φῶτα· ἥτις διάστασις πρὸς ἀγαθοποιΐαν σύμφωνός ἐστιν. Εἶτα ὁ τοῦ ♂ ξηραντικὸς ὑπάρχων τὴν φύσιν, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν ὢν τοῦ ♃, ἔλαβεν τὰ ἐγγὺς δωδεκατημόρια, καὶ τὴν ὁμοίαν ἔχοντα φύσιν τοῦ ♈ καὶ ♏, ἀκολούθως ποιοῦντα πρὸς τὰ φῶτα τὴν διάστασιν φθαρτικήν, καὶ ἀσύμφωνον. Ὁ δὲ τῆς ♀ εὔκρατος ὤν, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν τοῦ ♂, ἔλαβεν τὰ ἐγγὺς

δύο

δύο ζώδια γόνιμα ὄντα, τὸν ♉ καὶ τὰς χηλὰς, ἅπερ τὴν συμφωνίαν φυλάττει τῆς ἑξαγώνου διαστάσεως. καὶ ἐπειδὴ οὔτε ὁ ἀστὴρ οὐ πλέον δύο δωδεκατημορίων μακρύνεται τοῦ ☉, ὁ δὲ τοῦ ☿ οὐδέποτε πλέον ἑνὸς δωδεκατημορίου ἔχει τῆς ἀπὸ τοῦ ☉ διάστασιν, καὶ ἔστιν ὑπὸ μὲν τοὺς ἄλλους, σύνεγγυς δὲ μᾶλλον πως ἀμφοτέρων τῶν φώτων, ἐδόθη τῷ τοῦ ☿ τὰ λοιπὰ δύο δωδεκατημόρια, τό, τε τῶν ♊ καὶ τῆς ♍.

Κεφ. κα'.

Περὶ τριγώνων.

Ἡ πρὸς τὰ τρίγωνα συνοικείωσις, τοιαύτη ἐστίν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ τρίγωνον καὶ ἰσόπλευρον σχῆμα συμφωνίαν φυλάττει, καὶ ὁ ζωδιακὸς κύκλος ὑπὸ τριῶν ὁρίζεται κύκλων, τοῦτε ἰσημερινοῦ καὶ τῶν δύο τροπικῶν· τὰ δὲ δώδεκα μέρη τοῦ τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τέσσαρα τρίγωνα ἰσόπλευρα διαιρεῖται· τὸ μὲν πρῶτον τρίγωνον, ὅπερ σχηματίζεται διά τε τοῦ ♈, καὶ τοῦ ♌, καὶ τοῦ ♐. ἐκ τούτων γὰρ τῶν τριῶν ἀρσενικῶν ζωδίων σύγκειται, καὶ

duo ſigna fœcunda Taurus, & Chelæ attributa ſunt, quæ cum ſexangulo aſpectu conveniunt, & Veneris ſtella non amplius duobus ſignis à Sole elongetur. Mercurio vero qui non amplius uno ſigno ab eodem recedit, ſubeſtque aliis orbibus, & quodammodò proximior eſt ambobus luminaribus, reliqua duo ſigna Gemini, & Virgo exhibita ſunt.

CAP. XXI.

De Trigonis.

Cum triangulis familiaritas hæc eſt. Nam cum triangula, æqualiumque laterum figura concordiam ſervet, & orbis Zodiacus tribus circulis æquinoctiali videlicet, & duobus tropicis circumſcribatur. Et duodecim partes Zodiaci in quatuor triangulos æquilateros dividatur; primum triangulum Ariete, Leone, & Sagittario configuratum; his quippe tribus ſignis maſculis componitur, domi-

nosque sui agnoscit Solem, Jovem, & Martem, Jupiter & Sol sibi vindicant, quibus cum Mars intervenit, licet conditioni Solis adversetur. Sol itaque domus, quam cum Jove sortitus est, dominium interdiu habet, noctu Jupiter. Et est Aries quidem in æquinoctiali circulo, Leo in æstivo, Sagittarius in hyberno. Et triangulus hic potissimum est borealis cum concurrat in partem dominii Jupiter, fœcundus, & ventosus, ventisque, qui à septentrione aspirant, familiaris fit & Borrolybicus, in quo cum Borea Africus aliquo modo propter domum Martis miscetur. sidus quippe Martis propter conditionem Lunæ & occiduæ cœli plagæ fœmineum, similes ventos concitat. Secundum triangulum, quem Taurus, Virgo, & Capricornus formant, sortita est, cum tribus fœmineis constet, Luna, & Venus. Illi dominatur noctu Luna, interdiu Venus. Et Taurus quidem situs est in æstivo, Virgo in

οἰκοδεσπότας ἔχει ☉ τε καὶ ♃ καὶ ♂. τούτου οὖν τὸ τρίγωνον ἔλαβεν ὁ ♃ καὶ ὁ ☉, ὑπάρχοντος καὶ τοῦ ♂ παρὰ τὴν αἵρεσιν τῶν ἡλιακῶν. ὁ μὲν οὖν ☉ τὴν πρώτην συνοικοδεσποτείαν λαμβάνει ἡμέρας, νυκτὸς δὲ ὁ τοῦ ♃. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♈ πρὸς τὸν ἰσημερινὸν κύκλον, ὁ ♌ δὲ πρὸς τὸν θερινόν, ὁ δὲ ♐ πρὸς τὸν χειμερινόν. γίνεται οὖν τὸ τρίγωνον βόρειον μὲν προηγουμένως, διὰ τὴν συνοικοδεσποτείαν τοῦ ♃. ἐπειδὴ οὗτος γόνιμός ἐστι, καὶ πνευματώδης, καὶ τοῖς ἀνέμοις τοῖς ἀπὸ ἄρκτου οἰκεῖος. γίνεται δὲ καὶ βορειολυβικόν, προσλαμβάνον μίξιν τινὰ τοῦ λιβὸς διὰ τὸν οἶκον τοῦ ♂. ποιεῖ γὰρ ὁ τοῦ ♂ πνεύματα τοιαῦτα διὰ τὴν αἵρεσιν τῆς ☽, καὶ τὸ τῶν δυσμῶν θηλυκόν. Τὸ δὲ δεύτερον τρίγωνον, ὅπερ σχηματίζει ὁ ♉ καὶ ♍ καὶ ♑, ἔλαβεν ἡ ☽ καὶ ἡ ♀. ἐπειδὴ ἐκ τριῶν συνέστηκε θηλυκῶν. καὶ οἰκοδεσποτεῖ νυκτὸς μὲν ἡ ☽, ἡμέρας δὲ ὁ τῆς ♀. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♉ πρὸς τὸν θερινὸν κύκλον, ἡ δὲ ♍ πρὸς τὸν

ἰσημερινόν, ὁ δὲ ♑ πρὸς τὸν χειμερινόν. γίνεται οὖν καὶ τοῦτο τὸ τρίγωνον, διὰ τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ♀, νότιον. καὶ γὰρ οὗτος ὁ ἀστὴρ θερμὴν ἔχων καὶ ὑγρὰν τὴν δύναμιν, τοιαῦτα πνεύματα ποιεῖ. προσλαμβάνει δὲ καὶ μίξιν ἀπηλιώτου, διὰ τὸν ♄. ἔχει γὰρ οὗτος τὸν οἶκον εἰς τὸν ♑, ἀπηλιωτικὸν ὄντα καὶ αὐτόν. ἐν ᾧ τὸν οἶκον ποιούμενος ὁ ♄, τοιοῦτος ὢν πνευμάτων ποιητικὸς, τὴν μίξιν τοῦ ἀπηλιώτου δίδωσιν, οἰκειούμενος καὶ αὐτὸς ταῖς ἀναπλαῖς διὰ τὴν πρὸς τὸν ☉ αἵρεσιν. Τὸ δὲ τρίτον τρίγωνον σύγκειται διά τε ♊ καὶ ♎ καὶ ♒, ἐκ τριῶν ἀρσενικῶν ζωδίων. καὶ ἐπεὶ πρὸς μὲν τὸν τοῦ ♂, οὐδένα λόγον ἔχει, πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♄ καὶ τὸν τοῦ ☿ λόγον ἔχει διὰ τοὺς οἴκους, τούτοις καὶ ἀπεδόθη· οἰκοδεσποτοῦντος ἡμέρας μὲν τοῦ ♄ διὰ τὴν αἵρεσιν, νυκτὸς δὲ τοῦ ☿. καὶ ἔστι τὸ μὲν τῶν ♊ δωδεκατημόριον πρὸς τὸν θερινὸν κύκλον, τὸ δὲ τῶν ♎ πρὸς τὸν ἰσημερινόν. τὸ δὲ ♒ πρὸς τὸν χειμερινόν. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ τρίγωνον

æquinoctiali, Capricornus in circulo hyberno. Triangulus itaque hic propter dominium Veneris fit australis. Sidus quippe hoc calida, humidaq; natura similes ventos producit. quandoque etiam & Subsolano miscetur propter Saturnũ, cui domicilium est Capricornus, Subsolanus, & ipse, in quo cum Saturnus domum habuerit, factus talis, ciensque ventos, Subsolanum admiscet, factus & ipse plagis orientalibus familiaris propter Solis conditionem. Triangulus tertius ex Geminis, & Libra, & Aquario tribus signis masculis conflatus cum Martis nullam rationem habeat; Saturno vero, & Mercurio congruat propter domos, illis & attributus est, dominationem exercente interdiu Saturno propter conditionem, noctu Mercurio. Et Geminorum quidem signum situm est in æstivo circulo, Libræ in æquinoctiali, Aquarii in hyberno. Triangulus hic cum

Subsolano maxime convenit propter Saturnum. fitque & Boreapelioticus propter conditionem Jovis sese Saturno conformantem, ad diurnam rationem mixtionem admittens. Quartus triangulus ex Cancro, Scorpio, & Piscibus compositus, concessus fuit Marti, qui in eo jus habet ob Scorpii domicilium. Cum vero signa isthæc fœminea sint, una cum Marte noctu Luna, interdiu Mercurius propter fœmineum, & conditionem domicilii, principatum adipiscuntur. Et est Cancer quidem in æstivo circulo, Scorpio in hyberno, Pisces in æquinoctiali. triangulus hic propter dominium Martis & Lunæ libycus est. admittit etiam propter dominium cum Venere commune alterius mixtura, & fit Notolybrius, quasi Austraficus.

CAP. XXII.

De Altitudinibus.

PLanetarum altitudines sic dictæ ita solent pertractari, quandoquidem Sol, dũ in Ariete divertit, in sub-

προηγουμένως μὲν ἀπηλιωτικόν, διὰ τὸν ♄. γίνεται δὲ καὶ βορραπηλιωτικόν, προσλαμβάνον μίξιν διὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ ♃, συνοικειουμένην τῷ ♄ πρὸς τὸν ἡμερινὸν λόγον. Τὸ δὲ τέταρτον τρίγωνον, ὃ σύγκειται ἔκ τε ♋ καὶ ♏ καὶ ♓, κατελείφθη τῷ λοιπῷ τῷ τοῦ ♂, ὡς καὶ λόγον ἔχοντι πρὸς αὐτὸ διὰ τὸν οἶκον τοῦ ♏. ἐπεὶ δὲ θηλυκά ἐστι ταῦτα τὰ ζώδια, συνοικοδεσποτοῦσι τῷ ♂, νυκτὸς μὲν ἡ ☽, ἡμέρας δὲ ὁ τῆς ♀, διὰ τὸ θηλυκὸν καὶ τὴν αἵρεσιν. καί ἐστιν ὁ μὲν ♋ πρὸς τὸν θερινὸν κύκλον, ὁ δὲ, ♏ πρὸς τὸν χειμερινόν, οἱ δὲ ♓ πρὸς τὸν ἰσημερινόν. καὶ τοῦτο δὲ τὸ τρίγωνόν ἐστι λιβυκόν, διὰ τὴν οἰκοδεσποτείαν τοῦ ♂ καὶ τῆς ☽. προσλαμβάνον δὲ μίξιν, διὰ τὴν συνοικοδεσποτείαν τῆς ♀, γίνεται νοτολιβυκόν.

Κεφ. κβʹ.

Περὶ ὑψωμάτων.

ΤΑ δὲ καλούμενα ὑψώματα τῶν πλανωμένων, τοιοῦτον ἔχει λόγον. Ἐπειδὴ ὁ ☉ ὅτ᾽ ἂν ἐν τῷ ♈ γένηται, ποιεῖται τὴν

τὴν μετάβασιν εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ βόρειον ἡμικύκλιον· ὅτε δὲ ἐν ταῖς χηλαῖς γίνηται, ποιεῖται τὴν μετάβασιν εἰς τὸ ταπεινὸν καὶ νότιον· τὸν μὲν ♈ ὕψωμα ἔταξαν, ἐν ᾧ καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἡμέρας ἄρχεται, καὶ τὸ θερμαντικὸν τῆς φύσεως τοῦ ☉ αὔξει. ταπείνωμα δὲ ἔταξαν τὰς χηλάς, διὰ τὰ ἐναντία. πάλιν δὲ ὁ τοῦ ♄, ἵνα πρὸς τὸν ☉ ἔχῃ διάμετρον στάσιν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν οἴκων, ἔλαβεν ὕψωμα τὸν ζυγὸν ἀντικειμένως, τὸν δὲ ♈ ταπείνωμα. ὅπου γὰρ τὸ θερμὸν αὔξεται, ἐκεῖ τὸ ψυχρὸν μειοῦται· καὶ ὅπου τὸ ψυχρὸν αὔξει, ἐκεῖ τὸ θερμὸν μειοῦται. πάλιν ἐπειδὴ ἐν τῷ ὑψώματι τοῦ ☉, τουτέστιν ἐν τῷ ♈ συνοδεύουσα ἡ ☽ πρώτην ποιεῖται τὴν φάσιν καὶ ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως τοῦ φωτός, καθ' ὡς ἐν τῷ πρώτῳ ζῳδίῳ τοῦ ἰδίου τριγώνου, τουτέστιν ἐν τῷ ♉, ὕψωμα καὶ ἐκείνης τοῦτο ἐκλήθη, ταπείνωμα δὲ τὸ διάμετρον τὸ τοῦ ♏. μετὰ ταῦτα δὲ ὁ μὲν τοῦ ♃ τῶν βορείων καὶ γονίμων πνευμάτων ἀποτελεστικὸς ὑπάρχων, ἐπειδὴ ἐν τῷ

limem, borealemque semicirculum transitum facit, cum ad Chelas accesserit in humilem, australemque descendit. Arieti altitudo assignata est, in quo & dies sua spatia prorogare incipit, & Sol acrius intensiusque calefacit. Propter contrarias causas, dejectionem in Chelis posuere. Rursus Saturnus, ut Sol contrariam statione habet, quemadmodum, & in domibus altitudinem, Libram sortitus est, & ex opposito Arietem, dejectionem. Vbicunque enim calor vires accipit, ibidem frigus remittitur, & ubi frigus crescit, ibi calor minuitur. Item cum in altitudine Solis, hoc est in Ariete Luna congressa primam emittat lucem, principiaque crescendi luminis ponat, quemadmodum in primo sui trianguli signo, hoc est in Tauro, Taurus illius altitudo tradita est, & eidem oppositum Scorpii signum dejectio. Præterea Jovis stella aquilonarium, fæcundorumque ventorum effectrix cum in

Cancro

Cancro maximè fiat borealis, viresque majores acquirat, Cancrum altitudinem habuit, dejectionem vero Capricornum. Martis Stella natura urens cum in Capricorno maxime fit æstuosus quod & maxime australis, ipse quoque altitudinem habuit Capricornum, qui oppositus est Jovi, dejectionem Cancrum. Sic & Veneris natura sua humectans, cum magis & magis in Piscibus humidior fiat, in quibus, & principium aëris humidi dignoscitur, ipsaque viribus plurimũ augeatur. Pisces altitudinem habuit, dejectionem Virginem. Mercurii tandem, cum contrariæ sit naturæ, aridiorisque contra altitudinem, Virginem, tunc enim siccum, autumnus videlicet apparere incipit, dejectionem Pisces sortita est.

Cap. XXIII.

De Finium dispositione.

Finium ratio ad dominationem triangulorum duplex est, altera Ægyptia,

♋ μάλιστα γίνεται βορειότατος, καὶ αὔξουσαν ἔχει τὴν ἰδίαν δύναμιν, τοῦτον ἔλαβεν τὸ ὕψωμα, ταπείνωμα δὲ τὸν ♑. ὁ δὲ τοῦ ♂ ἐπειδὴ φύσει καυσώδης ὤν, μᾶλλον γίνεται καυστικώτατος ἐν τῷ ♑, διὰ τὸ νοτιώτατος γίνεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔλαβεν ὕψωμα τὸν ♑ ἀντικείμενον ὑπάρχοντα τῷ τοῦ ♃· ταπείνωμα δὲ ἔχει τὸν ♋. πάλιν ὁ τῆς ♀ ὑγραντικὸς ὢν φύσει, ἐπειδὴ μᾶλλον ἐν τοῖς ♓ ὑγραντικώτερος γίνεται, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρχὴ προφαίνεται τοῦ ὑγροῦ ἀέρος, καὶ αὐτὸς ὡς ἐν τοῖς ♓ αὔξων τὴν οἰκείαν δύναμιν, τούτους ἔλαβεν ὕψωμα, ταπείνωμα δὲ τὴν ♍. ὁ δὲ τοῦ ☿ ἐπειδὴ ἐναντίαν ἔχει φύσιν, ὑπόξηρος μᾶλλον ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς κατὰ τὸ ἀντικείμενον ὕψωμα ἔλαχεν τὴν ♍. τότε γὰρ τὸ ξηρὸν, τοῦτ' ἐστι τὸ μετόπωρον, προφαίνεται· ταπείνωμα δὲ ἔλαχεν τοὺς ♓.

Κεφ. κγ΄.

Περὶ ὁρίων διαθέσεως.

Ὁ δὲ τῶν ὁρίων τρόπος ὁ πρὸς τὰς οἰκοδεσποτείας τῶν τριγώνων, διπλοῦς ἐστιν· ὁ μὲν αἰγύπτιος, ὁ δὲ χαλ-

χαλδαϊκός· ὁ μὲν οὖν αἰγύπτιος, οὐ σώζει τὴν ἀκολουθίαν οὔτε τῆς τάξεως, οὔτε τῆς ποσότητος. ἐπὶ μὲν τῆς τάξεως, ὅτι ἔδωκαν τὰ πρωτεῖα, ποτὲ μὲν τοῖς κυρίοις τῶν οἴκων, ποτὲ δὲ τοῖς κυρίοις τῶν τριγώνων, ποτὲ δὲ τοῖς κυρίοις τῶν ὑψωμάτων. Ἐπὶ παραδείγματος οὖν εἴδωμεν τὸ σφάλμα τῆς τάξεως, εἰ μὲν τοῖς οἴκοις ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί πρῶτον λαμβάνει ὁ ♄ ἐν τῷ ζυγῷ εἰ τύχοι, καὶ οὕτως ὁ τῆς ♀. καὶ διὰ τί ὁ τοῦ ♃ ἐν τῷ ♈. καὶ οὕτως ὁ τοῦ ♂. εἰ δὲ τοῖς τριγώνοις ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί ὁ τοῦ ☿ λαμβάνει πρῶτον ἐν ♑, καὶ οὕτως ὁ τῆς ♀. εἰ δὲ τοῖς ὑψώμασιν ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί ὁ τοῦ ♂ ἐν ♋, καὶ οὕτως ὁ τοῦ ♃. εἴτε ἀκολουθοῦσι τοῖς ἔχουσι τὰ πλεῖστα τούτων, διὰ τί λαμβάνει ὁ τοῦ ☿, ἔχων τρίγωνον μόνον ἐν τῷ ♒, καὶ οὐ λαμβάνει ὁ ♄ ἔχων αὐτὸν καὶ οἶκον καὶ τρίγωνον. ἢ διὰ τί ὅλως ἐν ♑ ὁ τοῦ ☿ πρῶτον λαμβάνει, μηδένα λόγον ἔχων οἰκοδεσποτείας πρὸς τὸ ζώδιον. τὴν αὐτὴν

Chaldaica altera. Ægyptia neque ordinis neque numerorum consequentiam servat. Non ordinis quod primas partes nunc domiciliorum, nunc triangulorum, quandoque etiam altitudinem dominis præstitit. Exemplo itaque ordinis erratum deprehendamus. si domiciliorum dominos considerat, cur primas obtinet Saturnus in Libra, si id contingerit, & sic deinceps Venus, & cur Jupiter in Ariete, & sic deinceps Mars? Si triangulis animum advertit, cur Mercurio princeps locus in Capricorno tribuitur & secundus Veneri? Si altitudines respexit, cur Mars in Cancro, ac non potius Jupiter. Quod si majorem horum partem protendit, cur principem locum Mercurio exhibet, qui nonnisi triangulum habet in Aquario, & non potius Saturno, qui illi præest, tanquam domicilio, & trigono? & cur item in Capricorno Mercurio primi fines attributi sunt, cum ei non præsit ullo modo, nec ad illud rationem ullam habeat? Hanc

seriem

seriem & in aliis observatam fuisse, facili negotio quilibet animadvertet. Numerus item finium inconcinne admodum traditur. Numerus quippe singularum stellarum ex omnibus collectus, ad cujus numeri normam tempora partiuntur, nullam habet rationem, neque probabilem, neque propriam. Quin etiam, si tali numero fidem adhibeamus, esse scilicet omnium stellarum, ut ab Ægyptiis asseveratur, licet sæpius etiam alias talis numerus in signis immutatus fuerit, numerum eundem colligi deprehēdemus. Porro quod nonnulli persuadere conantur, & captiosis argumentationibus probare præsumunt, in omni climate conformata tempora secundum rationem ascensionum in unaquaque stella eundem numerum conflari. Id plane falsum est. Nam primo vulgaribus traditionibus insistunt, quæ planis ascensionum eminentiis nituntur falsis; & ab omni veritate alienis, quarum du-

δὲ ἀκολουθίαν θεωρήσει τις, φαινομένην καὶ ἐπὶ τῆς λοιπῆς τάξεως. Καὶ ἡ ποσότης δὲ τῶν ὁρίων οὐκ ἔχει ἀκολουθίαν· ὁ γὰρ ἐπισυναγόμενος ἀριθμὸς καθ' ἕνα ἕκαστον ἀστέρα ἐκ πάντων, πρὸς ὃν τινα ἀριθμὸν τὰ χρονικὰ ἐπιμερίζεται, οὐδένα ἔχει λόγον ἀποδεικνύμενον, οὐδὲ οἰκεῖον. ἐὰν δὲ καὶ πιστεύωμεν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ὡς ἐπισυνάγεται καθ' ἕνα ἕκαστον ἀστέρα, ὡς ἀληθῶς ὑπὸ τῶν αἰγυπτίων ὁμολογουμένῳ, διαρεθήσεται μὲν καὶ ἄλλως πολλαχῶς ἐναλλαμένης τῆς ποσότητος τῆς κατὰ τὸ ζώδιον, ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ συναγόμενος. καὶ ὅτι τινὲς ἐπιχειροῦσι πιθανολογεῖν καὶ σοφίζεσθαι, ὡς κατὰ παντὸς κλίματος οἱ σχηματιζόμενοι χρόνοι κατὰ τὸν ἀναφορικὸν λόγον, καθ' ἕκαστον ἀστέρα τὴν αὐτὴν ἐπισυνάγουσι ποσότητα. τοῦτο δὲ ψεῦδος. πρῶτον μὲν γὰρ ἀκολουθοῦσι τῇ κοινῇ πραγματείᾳ, τῇ συνισταμένῃ πρὸς τὰς ὁμαλὰς ὑπεροχὰς τῶν ἀναφορῶν, ἥ τις οὐδὲ ὅλως ἐγγίζει τῇ ἀληθείᾳ, καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ παραλ-

παράλληλε τῆ διὰ τῆ κάτω χώρας τῆς αἰγύπτε, τὸ μὲν τῆς ♍ καὶ τῶν χηλῶν δωδεκατημόριον, ἐν τριάκοντα ὀκτὼ χρόνοις καὶ τρίτῳ, ἕκαστον ἀναφέρεται. τὸ δὲ τῆ ♌ καὶ τῆ ♏, ἕκαστον ἐν τριάκοντα πέντε. δείκνυται δὲ διὰ τῶν γραμμῶν, ὅτι ταῦτα μὲν ἐν πλείοσι χρόνοις τῶν τριάκοντα πέντε ἀναφέρεται. τὸ δὲ τῆ ♍ καὶ τῶν χηλῶν, ἐν ἐλάττοσιν. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἐπιχειρήσαντες τὸ τοιῦτον κατασκευάζειν, ἐδὲ ἔτως φαίνονται ἀκολουθήσαντες τῇ φερομένῃ ποσότητι τῶν ὁρίων παρὰ τοῖς πλείστοις, καὶ τὰ πολλὰ διαψεύδεσθαι ἀναγκαζόμενοι. εἶτα βιαζόμενοι σῶσαι τὸν σκοπὸν αὐτῶν, χρῶνται καὶ μορίοις μορίων, καὶ ἐδὲ ἔτως ἐπιτυγχάνεσιν ἀληθινῦ σκοπῦ. τὰ ἔν φερόμενα παρὰ τοῖς πολλοῖς διὰ τὴν ἀξιοπιστίαν τῆς ἄνωθεν παραδόσεως, ἔτως ἔχει.

ctu in paralello inferioris Ægypti Virginis, ac Chelarum signum triginta octo, & triente, Leonis vero, & Scorpii triginta quinque temporibus ascendit. Verum demonstrationibus linearibus ostenditur, hæc pluribus temporibus quam triginta quinque. Virginis vero, & Chelarum paucioribus ascendere. Præterea qui id statuere præsumpsere, neque ita finium numerum qui apud quamplurimos circumfertur, videntur assecuti, licet multa mendacia etiam inviti conflaverint. & cum cogerentur propriam tueri sententiam portiones portionum commenti sunt. sed sic etiam nihilominus à vero scopo aberrant. Fines ergo ut apud multos circumferuntur, ut veteri traditioni quanta sit fides adhibenda, dignoscas & si propter antiquitatem digna, cui fides adhibeatur, censeatur, ita se habent.

Ὅρια κατ᾽ αἰγυπτίȣς.

Κριȣ̃.		
♃	ς	ς
♀	ς	ιβ
☿	η	κ
♂	ε	κε
♄	ε	λ

Ταυρȣ̃.		
♀	η	η
☿	ς	ιδ
♃	η	κβ
♄	ε	κζ
♂	γ	λ

Διδύμων.		
☿	ς	ς
♃	ς	ιβ
♀	ε	ιζ
♂	ζ	κδ
♄	ς	λ

Καρκίνȣ.		
♂	ζ	ζ
♀	ς	ιγ
☿	ς	ιθ
♃	ζ	κς
♄	δ	λ

Λέοντος.		
♃	ς	ς
♀	ε	ια
♄	ζ	ικ
☿	ς	κδ
♂	ς	λ

Παρθένȣ.		
☿	ζ	ζ
♀	ι	ιζ
♃	δ	κα
♂	ζ	κη
♄	β	λ

Ζυγȣ̃.		
♄	ς	ς
☿	η	ιδ
♃	ζ	κα
♀	ζ	κη
♂	β	λ

Σκορπίȣ.		
♂	ζ	ζ
♀	δ	ια
☿	η	ιθ
♃	ε	κδ
♄	ς	λ

Τοξότȣ.		
♃	ιβ	ιβ
♀	ε	ιζ
☿	δ	κα
♄	ε	κδ
♂	δ	λ

Αἰγοκέρω.		
☿	ζ	ζ
♃	ζ	ιδ
♀	η	κβ
♄	δ	κς
♂	δ	λ

Ὑδροχόȣ.		
☿	ζ	ζ
♀	ς	ιγ
♃	ζ	κ
♂	ε	κε
♄	ε	λ

Ἰχθύων.		
♀	ιβ	ιβ
♃	δ	ις
☿	γ	ιθ
♂	θ	κη
♄	β	λ

Fines

Fines secundum Aegyptios

Arietis			Tauri			Geminorum		
♃	6	6	♀	8	8	☿	6	6
♀	6	12	☿	6	14	♃	6	12
☿	8	20	♃	8	24	♀	5	17
♂	5	21	♄	5	27	♂	7	24
♄	5	30	♂	3	30	♄	6	30

Cancri			Leonis			Virginis		
♂	7	7	♃	6	6	☿	7	7
♀	6	13	♀	5	11	♀	10	17
☿	6	19	♄	7	18	♃	4	21
♃	7	26	☿	6	24	♂	7	28
♄	4	30	♂	6	30	♄	2	30

Libræ			Scorpii			Sagittarii		
♄	6	6	♂	7	7	♃	12	12
☿	8	14	♀	4	11	♀	5	17
♃	7	21	☿	8	19	☿	4	21
♀	7	28	♃	5	24	♄	5	24
♂	2	30	♄	6	30	♂	4	30

Capricorni			Aquarii			Piscium.		
☿	7	7	☿	7	7	♀	12	12
♃	7	14	♀	6	13	♃	4	16
♀	8	22	♃	7	20	☿	3	19
♄	4	26	♂	5	25	♂	9	28
♂	4	30	♄	5	30	♄	2	30

Horum singulorum numerus ita colligitur Saturni quidem 57, Jovis 79, Martis 66, Veneris 82, Mercurii 76, omnes simul 360.

Chaldaica ratio simpliciorem quidem numeri ordinem & seriem, quam sumit à triangulorum dominiis, probabiliorē continet, nihilominus non adeo concinna est, ut quis possit absque annotatione hæc percipere. Nam in primo triangulo Arietis, Leonis, & Sagittarii eadem signorum divisione etiam apud Chaldæos disposito primas partes trianguli dominus, Jupiter scilicet vindicabit secundas dominus proximi trianguli quæ erit Venus, & sic deinceps Geminorum; post Saturnus, & Mercurius, omnium postremus erit Mars alterius trianguli dominus. In secundo triangulo Tauri, Virginis, & Capricorni similiter juxta signorum ordinem diviso, primus quidem finis erit Veneris, secundus Saturni, tertius Mercurii, quartus Martis, ultimus Jovis. Et in reliquis duobus triangulis idem fere ordo servatur,

Συνάγεται δὲ ἑκάστου αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς οὕτως· ♄ μὲν νζ, ♃ οθ, ♂ ξϛ, ♀ πβ, ☿ οϛ, γίνονται τξ.

Ὁ δὲ χαλδαϊκὸς τρόπος ἁπλῆν μέν τινα ἔχει τὴν τάξιν τῆς ποσότητος, καὶ μᾶλλον πιθανὴν τὴν ἀκολουθίαν πρὸς τὰς τῶν τριγώνων οἰκοδεσποτείας. ὅμως δὲ οὐκ ἔστιν οὕτως ἱκανὸς, ὥστε δύνασθαί τινα καὶ χωρὶς ἀναγραφῆς ταῦτα κατανοεῖν. ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ τριγώνῳ, ♈ καὶ ♌ καὶ ♐, ἔχοντι παρὰ χαλδαίοις τὴν αὐτὴν διαίρεσιν κατὰ ζώδιον, πρῶτον μὲν λαμβάνει ὁ κύριος τοῦ τριγώνου, ὁ τοῦ ♃· εἶτα ὁ κύριος τοῦ ἐγγὺς τριγώνου, λέγω δὴ ὁ τῆς ♀. εἶτα ἑξῆς ὁ τῶν ♊, εἶτα ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ☿. καὶ τελευταῖος ὁ ♂, ὁ τοῦ λοιποῦ τριγώνου κύριος. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ τριγώνῳ ♉ καὶ ♍ καὶ ♑, πάλιν τὴν αὐτὴν κατὰ ζώδιον ἔχοντι διαίρεσιν, πρῶτος μὲν ὁ τῆς ♀, εἶτα πάλιν ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ☿. μετὰ ταῦτα ὁ τοῦ ♂. καὶ τελευταῖος ὁ τοῦ ♃. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ δύο τριγώνων, ἡ τάξις

σχεδὸν

σχεδὸν ὁρᾶται. οἱ μέντοιγε δύο κύριοι τοῦ αὐτοῦ τριγώνου, λέγω δὴ ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ☿, ὁ μὲν τὸ πρῶτον λαμβάνει τῆς τάξεως ὁ τοῦ ♄, ἡμέρας. ὁ δὲ τοῦ ☿, νυκτός. καὶ ἡ ποσότης δὲ ἡ καθ' ἕκαστον ἁπλή ἐστιν. ἵνα γὰρ κατὰ βιβασμὸν τῆς τάξεως τῶν πρωτείων, καὶ ἡ ποσότης τῶν ἑκάστου ὁρίων ὑποβιβασθῇ, καὶ λείπῃ μίαν μοῖραν τῆς προτεταγμένης· ὁ μὲν πρῶτος λαμβάνει πάντοτε μὲν η, ὁ δὲ δεύτερος ζ, ὁ δὲ τρίτος ἕξ, ὁ δὲ τέταρτος ε, ὁ πέμπτος δ. συνάγεται δὴ καὶ ἐκ τούτων, τοῦ μὲν ♄ μοῖραι, ἡμέρας μὲν οη, νυκτὸς δὲ ξς. τοῦ δὲ ♃, * οω. τοῦ δὲ ♂, ξθ. τῆς δὲ ♀, οε. τοῦ δὲ ☿, ἡμέρας μὲν † ξς, νυκτὸς δὲ οη. γίνεται δὲ τὸ πᾶν τξ. τούτων οὖν τῶν ὁρίων, ἀξιοπιστότερα ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν αἰγύπτιον τρόπον. δι' ὅτι δὲ ἡ ἐπισυναγωγὴ αὐτῶν, ὡς χρήσιμος ἐνεγράφη παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι τῶν αἰγυπτίων· καὶ δι' ὅτι ὡς ἐπιπολὺ συμφωνοῦσιν αὐτοῖς αἱ μοῖραι τῶν ὁρίων ἐν ταῖς κατατεταγμέναις παραδειγματικαῖς γενέ-

ubi autē ſunt domini ejuſdem trianguli duo Saturnus duntaxat, & Mercurius primas ordinis habebit Saturnus interdiu, Mercurius noctu. Numerus itē uniuſcujusq; ſimplex eſt. Vt enim ordine una ſtella priori inferior eſt, ſubinde & numerū finium arctiorem, & parte una præcedenti minorem ſibi arrogat. Et prima quidē ſemper habet partes octo, ſecunda ſeptem, tertia ſex, quarta quinque, quinta quatuor. Ex quibus colliguntur Saturni partes diurnæ ſeptuaginta octo, nocturnæ ſexaginta ſex, Jovis ſeptuaginta duæ, Martis ſexaginta novem, Veneris ſeptuaginta quinque; Mercurii diurnæ * οϐ
ſex & ſexaginta, nocturnæ octo & ſeptuaginta; omnes erunt trecentæ & ſexaginta. † ξη
Inter has finium rationes Ægyptia dignior potiorque videtur, eique plus fidei tribuenda eſt, & quod talium finium collectio tanquam utilis ab auctoribus Ægyptiis ſcripto prodita eſt; & quod ut plurimum illæ finium partes in nativi-

tatibus ab ipsis loco exempli expositis correspondent. Chaldaicæ vero rationis, cum nec ordo, nec numerus usquam etiam ab eorum scriptoribus proditus sit, suspicione non caret, & ob inconcinnam ordinis seriem reprehensionem incurrit. Nos vero in antiquum volumen incidimus in quo naturalis ratio ordini & numero eorum congruens, & apta continebatur, ea autem hæc erat.

Cap. XXIV.

De finibus ad mentem Ptolemæi.

IN ordine itaque cujuscunque signi altitudinis, & trianguli, & domicilia assumuntur, & in universum stella duas prærogativas in eodem signo habens, licet malefica sit præponitur; ubi vero non contigerit tales prorogativas esse, in ultimum locum semper maleficæ rejiciuntur. Primas vero occupant altitudinum domini, secundas trianguli, tertias ordine servato do-

στεσι παρ' αὐτῶν· τοῦ δὲ χαλδαϊκοῦ τρόπου μήτε ἡ σύνταξις, μήτε ὁ ἀριθμὸς, μηδαμοῦ ἐμφανισθέντα, μήτε ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν συγγραφέων, ὕποπτον ποιεῖ τὸν λόγον καὶ διαβεβλημένον τὸ περὶ τὴν τάξιν αὐτῶν ἀνακόλουθον. ἡμεῖς δὲ ἀντιγράφῳ παλαιῷ ἐνετύχομεν, φυσικὸν λόγον καὶ σύμφωνον καὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ποσότητος αὐτῶν περιέχοντι. ἔχει δὲ οὕτως·

Κεφ. κδʹ.

Περὶ ὁρίων, ὡς Πτολεμαῖος.

ΕΠὶ μὲν οὖν τῆς τάξεως τῶν καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον, τά τε ὑψώματα, καὶ τὰ τρίγωνα, καὶ οἱ οἶκοι παραλαμβάνονται. καὶ καθ' ὅλου ὁ μὲν ἀστὴρ ὁ ἔχων δύο οἰκοδεσποτείας ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, προτάσσεται, κἂν ἔστιν κακοποιός. ὅπου δὲ οὐ συμβαίνει δύο οἰκοδεσποτείας ἔχειν, ἔσχατοι μὲν πάντοτε τάσσονται οἱ κακοποιοί· πρῶτοι δὲ οἱ κύριοι τοῦ ὑψώματος, εἶτα οἱ τοῦ τριγώνου, εἶτα οἱ τοῦ οἴκου κατ' ἀκολουθίαν,

λυθίαν, ὡς ἔχει τῶν ζωδίων ἡ τάξις. πάλιν δὲ τῶν ἐχόντων ἀστέρων ἀνὰ δύο οἰκοδεσποτείας ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, ὡς εἴρηται, προτασσομένων τῶν μίαν ἐχόντων, ὁ μὲν ♋ καὶ ὁ ♌ οἶκοι ὄντες ☉ καὶ ☽, ἐπεὶ οὐ λαμβάνει ὅρια τὰ φῶτα, λαμβάνουσιν αὐτοὺς οἱ κακοποιοὶ, διὰ τὸ πλεονεκτεῖσθαι κατὰ τὴν τάξιν. λαμβάνει οὖν τὸν μὲν ♋ ὁ ♂, ὁ δὲ ♄ τὸν ♌, ὅπου καὶ ἡ τάξις αὐτῶν φυλάσσεται οἰκεία. Ἐπὶ δὲ τῆς ποσότητος τῶν ὁρίων, ἐπεὶ μηδεὶς εὑρίσκεται κατὰ δύο τρόπους κύριος ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, ἢ καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς μέχρι τεταρτημορίου, λαμβάνει μὲν ἕκαστος τῶν ἀγαθοποιῶν, τοῦτ' ἐστιν ὁ τοῦ ♃, καὶ ὁ τῆς ♀ μοίρας ζ. οἱ δὲ κακοποιοὶ, τοῦτ' ἐστιν ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ♂, ἀνὰ μοίρας ε. ὁ δὲ τοῦ ☿ ὡς ἐπίκοινος ὢν μοίρας ς, εἰς συμπλήρωσιν τῶν λ. ἐπεὶ δέ τινες ἔχουσι διπλοῦν λόγον ἀεὶ, μόνος γὰρ ὁ τῆς ♀ γίνεται οἰκοδεσπότης οὐ κατὰ τὸν ♉ καὶ ♈, μὴ παραλαμβανομένης τῆς ☽ εἰς τὰ ὅρια, ἕκαστος ὁ διπλοῦν

miciliorum, ita ut signorum ordo disponitur. Rursus cum stellæ quæ duas habent prorogativas ut dictum est, in eodem signo, illis, quæ unam tantum habent, præferantur, Cancrum, & Leonem, quæ Solis Lunæque domicili sunt, cum lumina finibus non circumscribantur, maleficæ occupant, quod ordine potentiores sint. Mars igitur arrogat sibi Cancrum, Leonem Saturnus, ubi & conveniens illis ordo servatur. De numero autem finium ita dicimus. Cum nulla duplici ratione in eodem signo, vel in sequentibus usque ad quadrantem dominetur, unaquæque benefica Jupiter scilicet, & Venus septimas, maleficæ Saturnus, & Mars quinas partes, accipiunt, Mercurius veluti communis senas, ut triginta compleantur; cum vero nonnullæ duplicem semper rationem habeant, (sola enim Veneris domina Tauri, & Arietis evadit, cum à finibus Luna excludatur) quæcunque duplicem ra-

tionem habet sive in eodem signo, sive contiguis, usque ad quadrantem unam partem accipit, & punctis hæc interstinguebantur. Partes vero quas sibi vindicant quæcunq; duplici prærogativa pollent, ab illis, qui tantum unam habent, auferentes sibi adjiciunt, ut plurimum vero à Saturno, & Jove, propter eorum motum non ita velocem. Finium vero tabella hæc est.

ἔχων λόγον, ἐάν τε ἐν αὐτῷ τῷ ζῳδίῳ, ἐάν τε ἐν τοῖς ἑξῆς μέχρι τεταρτημορίου, προσλαμβάνει μοῖραν α΄· αἷς καὶ παρέκειντο στιγμαί. αἱ μοῖραι δὲ, ἃς προσλαμβάνουσιν οἱ τὸν διπλοῦν ἔχοντες λόγον, ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ἐχόντων λόγον ἁπλοῦν, ὡς ἐπιπολὺ δὲ, ἀπὸ τοῦ ♄, καὶ τοῦ ♃, διὰ τὸ βραδυτέραν αὐτῶν εἶναι τὴν κίνησιν. ἔχει δὲ καὶ ταῦτα τὰ ὅρια οὕτως.

Ὅρια κατὰ Πτολεμαῖον.

Κριοῦ			Ταύρου			Διδύμων		
♃	ς	ς	♀	η	η	☿	ζ	ζ
♀	η	ιδ	☿	ζ	ιε	♃	ς	ιγ
☿	ζ	κα	♃	ζ	κβ	♀	ζ	κ
♂	ε	κς	♄	*β	κδ	♂	ς	κς
♄	δ	λ	♂	†ς	λ	♄	δ	λ

*δ κς
†δ

Καρκίνου			Λέοντος			Παρθένου		
♂	ς	ς	♃ ♄	ς	ς	☿	ζ	ζ
♀ ♃	ζ	ιγ	☿	ζ	ιγ	♀	ς	ιγ
♃ ☿	ζ	κ	♄ ♀	ς	ιθ	♃	ε	ιη
♀	ζ	κζ	♀	ς	κε	♄	ς	κδ
♄	γ	λ	♂	ε	λ	♂	ς	λ

Ζυγοῦ			Σκορπίου			Τοξότου		
♄	ς	ς	♂	ς	ς	♃	η	η
♀	ε	ια	♀ ♃	η ζ	ιδ ιγ	♀	ς	ιδ
☿ ♃	η ε	ιθ ις	♃ ♀	ζ η	κα	☿	ε	ιθ
♃ ☿	ε κ	κδ	☿	ς	κζ	♄	ς	κε
♂	ς	λ	♄	γ	λ	♂	ε	λ

Αἰγοκέρω			Ὑδροχόου			Ἰχθύων		
♀	ς	ς	♄	ς	ς	♀	η	η
☿	ς	ιβ	☿	ς	ιβ	♃	ς	ιδ
♃	ζ	ιθ	♀	η	κ	☿	ς	κ
♄ ♂	ς	κε	♃	ε	κε	♂	ς ε	κς κε
♂ ♄	ε	λ	♂	ε	λ	♄	δ ε	λ

Fines secundum Ptolemaeum

Arietis			*Tauri*			*Geminorum*		
♃	6	6	♀	8	8	☿	7	7
♀	8	14	☿	7	15	♃	6	13
☿	7	21	♃	7	22	♀	7	20
♂	5	26	♄	* 2	24	♂	6	26
♄	4	30	♂	† 6	30	♄	4	30

*4 26

†4

Cancri			*Leonis*			*Virginis*		
♂	6	6	♃ ♄	6	6	☿	7	7
♀♃	7	13	♀	7	13	♀	6	13
♃ ☿	7	20	♄♀	6	19	♃	5	18
♀	7	27	♀	6	25	♄	6	24
♄	3	30	♂	5	30	♂	6	30

Libræ			*Scorpii*			*Sagittarii*		
♄	6	6	♂	6	6	♃	8	8
♀	5	11	♀♃	8 / 7	14 / 13	♀	6	14
☿♃	8 / 5	19 / 16	♃ ♀	7 / 8	21	☿	5	19
♃ ☿	5 / 8	24	☿	6	26	♄	6	25
♂	6	30	♄	3	30	♂	5	30

Capricorni			*Aquarii*			*Piscium.*		
♀	6	6	♄	6	6	♀	8	8
☿	6	12	☿	6	12	♃	6	14
♃	7	19	♀	8	20	☿	6	20
♄♂	6	25	♃	5	25	♂	6 / 5	26 / 25
♂♄	5	30	♂	5	30	♄	4 / 5	30

Κεφ. κε'.

Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἑκάστου.

Τινὲς δὲ καὶ εἰς λεπτότερα ἐμέρισαν ταῦτα, ὀνομάσαντες τόπους καὶ μοίρας αὐτὰ τῆς οἰκοδεσποτείας. καὶ τόπον μὲν ὠνόμασαν, τὸ δὲ δωδεκατημορίου δωδεκατημόριον, τοῦτ' ἐστι μοίρας ιβ. καὶ τοῖς ἐφεξῆς ζῳδίοις διδοῦσι τὴν κυρίαν αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ πάλιν ἀκολουθοῦντες ἄλλαις τάξεσιν, ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων ἀπ' ἀρχῆς μοίρας διδοῦσιν, καθ' ὡς ἔχει τῶν χαλδαϊκῶν ὁρίων ἡ τάξις. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπειδὴ οὐκ ἔχει πιθανὸν λόγον, οὐδὲ φυσικὸν, ἀλλὰ κενόδοξον, παραλείπομεν. ἐκεῖνο δὲ ἄξιον ὑπάρχων ἐπιτηρήσεως, οὐ παραλείψομεν· ὅτι καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν δωδεκατημορίων, ὁμοίως καὶ τὰς τῶν ὁρίων, ἀπὸ τῶν σημείων τῶντε ἰσημερινῶν καὶ τῶν τροπικῶν δεῖ ποιεῖσθαι. καὶ τοῦτο φανερόν ἐστι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συγγραφέων· καὶ μάλιστα δι' ὅτι καὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς συνοικειώσεις αὐτῶν ὁρῶμεν, οὐκ ἀπὸ ἄλλου τινὸς

CAP. XXV.

De locis, & partibus uniuscujusque.

NOnnulli etiam in exiliores partes diviſerunt, vocaveruntque ea domos, partesque dominii, & locum quidem nuncupaverunt duodecimam portionem ſigni, illiusque vim ſequentibus ſignis attribuerunt. Alii rurſum alia via in illis diſponendis proceſſerunt ſingulis ſignis à principio partes aſcribentes, ut Chaldaicorum finium tabulæ præſcribunt. Hæc itaque cum nec rationi probabili, nec naturali ſuffulciantur ad oſtentationem vaniſſime excogitatæ ſint, miſſa facimus; illud vero quod obſervatione dignum exiſtimamus, non omittemus. Principia ſignorum ſimul, ac finium à punctis æquinoctialibus, tropicisque eſſe incohanda, quod ſcriptorum etiam auctoritate manifeſte probatur. Et præcipue, quod & naturas, & vires, & familiaritates eo-

rum conspicimus, non aliunde quam à tropicis, & æquinoctialibus initiis, ut ex jam probatis evidens est, causam sumere. Nam si alia principia attribuantur, vel signorum naturas in judiciis ferēdis excludere compellamur, vel eorum auxilia, & usus mutuati, falli, spatiis eorum adulteratis, illisque disgregatis, à quibus illis vires subministrantur.

CAP. XXVI.

De sua cujusque stellæ facie, carpentis, & similibus.

Stellarum, signorumque familiaritates, tot fere sunt. Dicuntur ulterius, & faciem propriam habere, cum qualibet stella eandem figuram ad Solem, & Lunam habet, quam domus illius, ad eorum domus conservat. sit exempli loco. Cum stella Veneris sexangulo intervallo à luminibus distat, sed ad Solem quidem occidua, ad Lunam matutina, ut domorum series po-

ἐχούσας τὴν αἰτίαν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν τροπικῶν καὶ ἰσημερινῶν ἀρχῶν, καθ' ὡς ἐκ τῶν προαποδεδειγμένων ἐστὶ φανερόν. καὶ γὰρ ἐὰν ἄλλαι ἀρχαὶ δοθῶσιν, ἀναγκασθησόμεθα ἢ μηκέτι εἰς τὴν προαποτελεσματικὴν θεωρίαν τὰς φύσεις προσλαμβάνειν τῶν δωδεκατημορίων· ἢ συμπαραλαμβάνοντες καὶ χρώμενοι αὐτοῖς διαπταίσομεν, παραβαίνοντες τὰ διαστήματα, καὶ ἀποχωρίζοντες αὐτά, ἐξ ὧν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς αἱ δυνάμεις.

Κεφ. κϛ'.

Περὶ προσώπων, καὶ λαμπηνῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

Αἱ μὲν συνοικειώσεις τῶν ἀστέρων, καὶ τῶν δωδεκατημορίων, τοσαῦται. λέγονται δὲ καὶ ἰδιοπροσωπεῖν, ὅταν ἕκαστος ἀστὴρ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν διασώζῃ πρὸς ☉ ἢ ☽, ὃν καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ πρὸς τοὺς οἴκους ἐκείνων ἔχει. οἷον ἐπὶ παραδείγματος, ὅταν ὁ τ. ♀ ἑξάγωνον διάστασιν ποιῇ πρὸς τὰ φῶτα, ἀλλὰ πρὸς μὲν ☉ δυτικὸς ὑπάρχων, πρὸς ☽ δὲ ἀνατολικὸς καθ' ἀκολουθίαν τῶν ἐξ ἀρχῆς οἴκων.

οἴκων. Λέγονται δὲ καὶ ἐν λαμπήναις ἰδίαις καὶ θρόνοις εἶναι, καὶ τοῖς τοιούτοις, ὅτ᾽ ἂν συνοικειωθῶσι τῶν προειρημένων τρόπων, ἐν οἷς καταλαμβάνονται τόποις, δυσὶν ἢ καὶ πλείοσι τρόποις, τότε γὰρ μάλιστα καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν, καὶ ἡ ἐνέργεια αὔξεται, διὰ τὸ ὁμοίαν γίνεσθαι καὶ συμπράττειν τὴν οἰκειότητα τῶν περιεχόντων δωδεκατημορίων. Λέγουσι δὲ χαίρειν αὐτοὺς, καὶ ὅτε κἂν μὴ ἐστὶν πρὸς αὐτοὺς ἡ συνοικείωσις τῶν περιεχόντων ζωδίων, ὅμως γίνεταί τις οἰκειότης πρὸς τοὺς ὄντας τῆς αὐτῆς αἱρέσεως ἐκείνοις. Κἂν γὰρ ἐκ μακροῦ, ἀλλ᾽ ὅμως διερίσκεται συμπάθεια καὶ κοινωνία, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμοιότητος. καθὼς πάλιν, ὅταν ἐν τοῖς τόποις καταλαμβάνονται τῆς ἐναντίας αἱρέσεως καὶ ἀνομοίοις, τὸ πολὺ παραλύεται τῆς δυνάμεως, ἄλλης τινὸς καὶ μικτῆς δυνάμεως ἀποτελουμένης, ἐκ τῆς ἀνομοίου κράσεως τῶν περιεχόντων ζωδίων.

ſcit. Dicuntur præterea in carpentis propriis ac ſoliis eſſe, & ſimilibus, cum familiaritate in iis locis, in quibus ſunt, duobus, aut pluribus modis ratione jam expoſita, conjunctæ fuerint. Tunc enim præcipue & facultates eorum, & vires novis acceſſionibus increbeſcunt, quod ſimilis facta ſignorum ambientium cognatio una concurrat. Dicunt eas gaudere, cum, licet nulla cum eis contiguorum ſignorum familiaritas intercedat, cognatio nihilominus aliarum ejuſdem cum illis conditionis, contrahitur; quæ licet ex longinquo ducatur, fit tamen conſenſus, & communicatio ex tali ſimilitudine. Sicuti rurſum, cum in locis contrariæ, diſſimiliſq; conditionis eas comprehendi contigerit, cum nova quadam, mixtaque facultas, ex diſſimili ambientium ſignorum temperamẽto, conſurgat, vis earum enervatur, & cadit.

Cap. XXVII.

De applicationibus, & de fluxibus, aliisque facultatibus.

IN universum autem præcedentes subsequentibus complicari dicuntur, secedereque sequentes à præcedentibus, cum inter eas intervallum haud magnum sit. Id autem intelligitur, sive in corporeis congressibus, sive etiam in alio jam dictarum figurarum aspectu contingat; nisi quod in applicationibus, & defluxibus corporeis operæ pretium erit animadvertere: Latitudines ipsas, ut Soles, qui in iisdem partibus per mediam lineam fiunt congressus admittamus. In illis vero; quæ configurationibus constant, id observare supervacaneum est. Omnes enim radii in eadem, hoc est in centrum terræ delati similiter undequaque concurrunt. His omnibus evidens est, vires stellarum tum ex propria, naturalique earum proprietate, tum ex

Κεφ. ιη'.

Περὶ συναφῶν καὶ ἀποῤῥοιῶν, καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων.

ΚΑθ' ὅλου δὲ λέγονται συνάπτεσθαι τοῖς ἀκολουθοῦσιν οἱ προηγούμενοι. ἀποχωρεῖν δὲ οἱ ἀκολουθοῦντες τῶν προηγουμένων, ὅταν μὴ ἔστι πολὺ τὸ ἀνὰ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα. τοῦτο δὲ παραλαμβάνεται, κἄν τε σωματικῶς συμβαίνῃ, κἄν τε κατὰ ἄλλο τι σχῆμα τῶν εἰρημένων σχημάτων. πλὴν πρὸς μὲν τὰς συναφὰς, καὶ τὰς ἀποῤῥοίας, ὅσαι γίνονται κατὰ σῶμα, χρήσιμόν ἐστι παρατηρεῖν καὶ αὐτὰ τὰ πλάτη πρὸς τὸ μόνας παραλαμβάνειν τὰς ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γινομένας παρόδους τοῦ διαμέσου. πρὸς δὲ τὰς γινομένας διὰ τῶν συσχηματισμῶν, ἡ παρατήρησις αὐτὴ περιοστή ἐστιν. καὶ γὰρ πᾶσαι ἀεὶ αἱ ἀκτῖνες ἐπὶ τὰ αὐτὰ, τουτέστιν ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς γῆς φερόμεναι, ὁμοίως πανταχόθεν συμβάλλουσιν. ἐκ τούτων οὖν πάντων φανερόν ἐστιν, ὅτι τῶν ἀστέρων ἡ ποιητικὴ δύναμις θεωρεῖται, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ φυσικῆς ἰδιοτροπίας, καὶ ἔτι ἐκ τῆς ἰδιό-

τῇ ἰδιότητι τῶν περιεχόντων δωδεκατημορίων, καὶ ἐκ τοῦ πρὸς τὸν ☉ καὶ τὰς γωνίας συσχηματισμοῦ, καθ' ὡς εἴρηται περὶ τούτων πάντων. ἡ δὲ δύναμις αὐτῶν ἰσχύει, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἀνατολικοὺς, καὶ πρὸς τὰς ἰδίας κινήσεις προσθετικούς· τότε γὰρ μάλιστα εἰσὶν ἰσχυροί. ἡ οὐκ ἰσχύει, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς δυτικοὺς καὶ ἀφαιρετικούς· τότε γὰρ ἀσθενέστερον ἐνεργοῦσιν. Ἔστιν δὲ ἡ δύναμις αὐτῶν ἰσχυροτέρα, ἢ ἀσθενεστέρα, καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν ὁρίζοντα σχέσεως. Καὶ γὰρ μεσουρανοῦντες, ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι ἐπαναφερόμενοι, μάλιστά εἰσιν ἰσχυροί. καὶ ἔτι, ὅτ' ἂν ἐν αὐτῷ τῷ ὁρίζοντι ὑπάρχωσιν, ἢ ἐπαναφέρονται. καί ποτε γὰρ δυνατοί εἰσιν, καὶ μᾶλλον ὅτ' ἂν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ εἰσίν. εἰ δὲ ὑπὸ γῆν μεσουρανοῦσιν, ἢ ἄλλως πῶς τῷ ἀνατέλλοντι τόπῳ σχηματίζονται, ἀδυνατώτεροί εἰσιν· ὅταν δὲ μηδὲ οὕτως ἔχωσιν, ἀδυνάμοι παντελῶς εἰσίν.

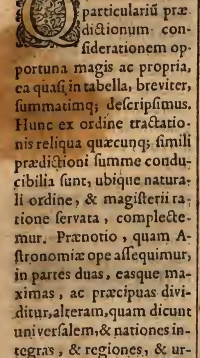
ambientium signorū qualitate, tum oppositu ad Solem, & ad angulos configuratione, ut præmonuimus, sumendas esse. Vis autem earum validior fit, si sint orientales, & cursum suum intendant; tunc enim plurimum possunt. vel languet, si sint occidentales, & retrogradæ, tunc enim languidius agunt. Est præterea vis earum pro situ ad horizontem, & efficacior & languidior. Nam si sunt in medio cœli, aut succedentem illi locum permeent, quam maxime efficaces sunt. Itemque cum in ipso horizonte, aut succedente loco sunt; nam tunc quoque efficaces sunt, præcipueque si in plaga orientali fuerint. si vero sub terram in imo cœli divertunt, vel alio modo cum orientali loco configurantur, languidiores; cum vero non ita se habeant omnino imbecilles sunt.

LIBER

LIBER SECVNDVS.

Cap. I.

Generalis conſiderationis diviſio.

Quæ viſa ſunt ad particulariũ prædictionum conſiderationem opportuna magis ac propria, ea quaſi in tabella, breviter, ſummatimq; deſcripſimus. Hunc ex ordine tractationis reliqua quæcunq; ſimili prædictioni ſumme conducibilia ſunt, ubique naturali ordine, & magiſterii ratione ſervata, complectemur. Prænotio, quam Aſtronomiæ ope aſſequimur, in partes duas, easque maximas, ac præcipuas dividitur, alteram, quam dicunt univerſalem, & nationes integras, & regiones, & urbes amplectitur: alteram particularem, & Genethlialogicam nuncupatam, quæ ſingulorum hominum fata conſiderat. Itaque, cum duæ ſint partes, priori loco de univerſali tractationem, ut ratio poſtulat, aggrediemur. Univerſales etenim

Κεφ. α΄.

Διαίρεσις τῆς καθολικῆς ἐπισκέψεως.

Ὅσα μὲν οὖν κυριώτερα πρὸς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν μερικῶν προρρήσεων, ταῦτα ὡς ἐν πίνακι κεφαλαιωδῶς διήλθομεν. προσθήσομεν δὲ κατὰ ἀκολουθίαν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς πραγματείας, ὅσα συμβάλλεται εἰς τὸ δυνατὸν τῆς τοιαύτης προρρήσεως, πανταχοῦ ποιούμενοι τὴν διδασκαλίαν κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον. Τὸ προγνωστικὸν τὸ δι' ἀστρονομίας, εἰς δύο μέρη τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα τέμνεται. πρῶτον μὲν, εἰς τὸ κατὰ ἔθνη ὁλόκληρα, καὶ χώρας, καὶ πόλεις, ὅπερ καὶ καθολικὸν λέγεται. καὶ δεύτερον, εἰς τὸ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, ὅπερ καὶ μερικὸν καὶ γενεθλιαλογικὸν ὀνομάζεται. δύο οὖν ὑπαρχόντων μερῶν, πρῶτον περὶ τοῦ καθολικωτέρου πρέπον εἰπεῖν· διότι τὰ καθολικὰ

λικὰ ἀποτελέσματα ἀναγκαιοτέρας ἔχει αἰτίας, καὶ μείζονας ἤπερ τὰ μερικά, καὶ διότι ἀεὶ ἄρχουσιν αἱ δυνατώτεραι φύσεις τῶν ἀσθενεστέρων φύσεων, καὶ ὅτι τὰ μερικὰ περιέχεται ὑπὸ τῶν καθόλου· ὥστε ἀναγκαῖον τοὺς βουλομένους περὶ τῶν μερικῶν καὶ καθ' ἕκαστα εἰπεῖν τι, πολὺ πρότερον περὶ τῶν καθολικωτέρων εἰπεῖν. πάλιν δὲ τῶν καθολικῶς διαιρουμένων εἴς τε χώρας ὅλας, εἴς τε πόλεις, καὶ τοῦ μὲν θεωρουμένου κατὰ χωρῶν ὅλων, τοῦ δὲ κατὰ πόλεων, καὶ τοῦ μὲν ἔχοντος μεῖζον αἴτιον καὶ οἷον κατὰ περίοδον, ὡς ἐπὶ πολέμων, καὶ λοιμῶν, καὶ λιμῶν, ἢ σεισμῶν, ἢ κατακλυσμῶν καὶ τῶν τοιούτων· τοῦ δὲ ἔχοντος ἔλαττον αἴτιον, καὶ κατὰ καιρούς τινὰς γινόμενον, ὡς ἐπὶ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν, καὶ τῆς κατὰ τὸ πλέον ἢ ἔλαττον γινομένης ἐναλλαγῆς αὐτῶν πρός τε χειμῶνας καὶ καύματα, καὶ πνεύματα σφοδρότερα ἢ ἀνετώτερα, καὶ πρὸς εὐφορίαν καὶ ἀφορίαν καὶ τῶν τοιούτων, προ-

eventus magis necessariis ac majoribus causis, quam particulares, producuntur; & validiores naturæ semper imbecillioribus imperant, resque particulares, ab universalioribus comprehenduntur, adeo ut necesse sit, eos, qui de rebus particularibus tractationes assumunt, multo prius, de universalioribus sermonem instituere. Et rursum universalia, cum in integras regiones, & urbes subdividantur, & eorum una pars regiones totas speculetur, altera certas urbes, & illa quidem validioribus causis, & quasi per recurrentia tempora, quibus bella, pestilentiæ, fames, terræmotus, inundationes, & similia indicantur; hæc vero leviori causa temporum vicissitudine procreata, qua temporum mutatio, eorumque intensio, ac remissio in hyeme, æstu, ventisque minus vel magis procellosis & horridis, necnon ubertate, & sterilitate, & similibus producendis præsignificantur, impellatur.

hic

hic quoque pars quæ totas regiones considerat, causasque habet majores, quando illa, quæ urbes observat, & minori causa ducitur, universalior sit, omnino anteferenda est. Ad istam tamen considerationem duo præcipue requiruntur, signorum Zodiaci, & stellarum inclinata familiaritas, & quæ certo tempore in propriis partibus affectiones fiant secundum quidem Solis, & Lunæ conjunctiones eclipticas, secundum vero stellarum errantium transitum, ortus, & stationes. Horum igitur prius naturalem consensus rationem exponemus, compendio simul declarabimus proprietates gentibus totis ut plurimum inesse observatas, eorumque mores, & habitum corporis, quæ cum siderum congruentia, & signorum, & reliquorum naturalem convenientiam habent.

πρεσβεύει καὶ ἐνταῦθα τὸ θεωρούμενον κατὰ χώρας ὅλας, καὶ τὸ κατὰ μείζονας αἰτίας γινόμενον, διὰ τὸ εἶναι καθολικώτερον, τοῦ κατὰ πόλεις θεωρουμένου, καὶ τοῦ δι' αἰτίαν ἐλάττονα γινομένου. Πρὸς δὴ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, δύο μάλιστα παραλαμβάνεται. ἡ πρὸς τὰ κλίματα συνοικείωσις τῶν δωδεκατημορίων τοῦ ζωδιακοῦ, καὶ ἡ συνοικείωσις τῶν ἀστέρων, καὶ αἱ γινόμεναι κατὰ καιροὺς ἐπισημασίαι ἐν τοῖς οἰκείοις μέρεσι. κατὰ μὲν τὰς συζυγίας ☉ καὶ ☽, αἱ ἐκλειπτικαί· κατὰ δὲ τὰς παρόδους τῶν πλανωμένων, αἱ περὶ τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν καὶ τοὺς στηριγμούς. τούτων οὖν προεκθήσομεν τὸν φυσικὸν λόγον τῆς συμπαθείας, ἅμα λέγοντες ἐν συντόμῳ καὶ τὰς ὡς ἐπίπολυ θεωρουμένας ἐν ἔθνεσιν ὅλοις ἰδιοτροπίας, κατὰ τὰ ἔθη αὐτῶν καὶ τὰ σώματα, πρὸς τὴν συνοικείωσιν τῶν ἀστέρων, καὶ τῶν δωδεκατημορίων, καὶ τῶν ἐκεῖθεν φυσικὴν αἰτίαν οἰκείως ἐχόντων.

Κεφ.

Κεφ. β'.

Περὶ τῶν ἰδιωμάτων, ἃ καθ' ὅλον τὸ κλίμα γνωρίζεται.

Τῶν ἐθνῶν τὰ ἰδιώματα, τὰ μὲν καθ' ὅλους τοὺς παραλλήλους καὶ τὰς γωνίας ὅλας ὄντων, διαιρεῖται ὑπὸ τῆς σχέσεως τῆς πρὸς τὸν ☉, καὶ τὸν κύκλον τὸν διὰ μέσου τῶν ζῳδίων. τῆς γὰρ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, ἐπὶ ἑνὸς τεταρτημορίου τῶν βορείων κειμένης, οἱ μὲν ὄντες ὑπὸ τοὺς νοτιωτέρους παραλλήλους, λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ παραλλήλους, ἤτοι ἐπειδὴ κατὰ κορυφὴν ἔχουσι τὸν ☉, ὑπ' αὐτοῦ διακαιόμενοι, μέλανές τέ εἰσι, καὶ οὔλας ἔχουσι τὰς τρίχας, καὶ δασείας, καὶ τὰ πρόσωπα φοβεροί, καὶ τὰ μεγέθη στενοί, καὶ θερμοὶ τὰς φύσεις, καὶ ἄγριοι τὰ ἤθη, διὰ τὸ συνεχὲς τοῦ καύσους. καλοῦνται δὲ κοινῶς αἰθίοπες. ἐμφαίνεται δὲ τὸ διάπυρον οὐ μόνον δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ περιέχοντος αὐτοὺς καταστήματος τοῦ ἀέρος, καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Οἱ δὲ ὄντες ὑπὸ τοὺς βορειωτέρους παραλλήλους, λέγω δὴ τοὺς ὑπὸ

CAP. II.

De proprietatibus quæ per totum clima obseruantur.

Gentium proprietates paralellis omnibus, angulisque omnibus subjectarum juxta positum ad Solem, & circulum signa media secantem dividuntur. Nam in hac terra nostra habitata, boreali quadrante subjecta, qui australioribus paralellis illis scilicet, qui ab æquinoctiali ad tropicum æstivum extenduntur, subduntur; cum in vertice Solem habeant, ab eo continuo exusti, nigri sunt, crispis, densisque capillis, aspectu torvi, membris contracti, natura calidi, & propter assiduos æstus, moribus inhumani, vulgo Æthiopes vocitantur. Urens, accensumque regionis non modo ipsi, sed circumfusi etiam aëris constitutio, aliorumque animantium, status demonstrat. Qui sub Aquilonaribus paralellis, in ea scilicet, mundi plaga, quæ

Arctis subjicitur vitã agunt, cum vertex eorum longe à Zodiaco, & Solis calore distat, propterea sunt frigoribus noxii, & cum majoris humiditatis, quæ maxime nutrire solet, eoq; præcipue quod à nullo calido exhauriatur participes sint, colore albescunt, suntque capillis promissioribus, ingentes corpore, nutricatu, educatuque faciles, natura gelida, & propter assidua frigora, ingenio inmãsueto. Cœli circumfusi constitutio, & animantia, & plantæ ejusdem cum illis conditionis sunt, & ut plurimum Scythæ vocantur. Qui inter æstivum tropicum, Arctosque interjacent, cum in vertice Solem non habeant, quando longior ille factus in meridionales sese plagas inseruerit, aëre bene temperato minime fruuntur. Et habet sane id temperamentum frigoris, & æstus nonnullas differentias ac diversitates, sed neque magnas, neque vehementes, Itaq; qui in simili temperamẽto degunt,

τὰς ἄρκτους, ἐπειδὴ τούτων κατὰ κορυφὴν τόπος πολὺ ἀπέχει τοῦ ζῳδιακοῦ, καὶ τῆς τοῦ ☉ θερμότητος, εἰσὶ μὲν διὰ τοῦτο κατάψυχροι, μεταλαμβάνοντες δὲ πλείονος τῆς ὑγρότητος, ἅτε θρεπτικωτάτης οὔσης, καὶ ὑπὸ μηδενὸς θερμοῦ ἐξικμαζομένης, λευκοὶ τὴν χροάν εἰσι, καὶ τὰς τρίχας ἔχουσιν ἐκτεταμένας, καὶ τὰ σώματα μεγάλοι, καὶ τὰ μεγέθη εὔτροφοι, καὶ τὰς φύσεις ψυχροί, καὶ τὰ ἤθη διὰ τὸ συνεχὲς τοῦ κρύους ἄγριοι. ὁμοίως δὲ ἔχει τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ περιέχον αὐτοὺς κατάστημα, καὶ τὰ ζῷα, καὶ τὰ φυτά. καλοῦνται δὲ ὡς ἐπιπολὺ σκύθαι. Οἱ δὲ μεταξὺ ὄντες τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τῶν ἄρκτων, ἐπειδὴ μήτε κατὰ κορυφὴν ἔχουσιν τὸν ☉, μήτε πολὺ ἀπέχοντα πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, οὗτοι εὔκρατον ἔχουσι τὸν ἀέρα. Ἔχει μὲν οὖν καὶ ἡ εὐκρασία ταυτὴ διαφοράν τινα, καὶ παραλλαγὴν τῶν καυμάτων πρὸς τοὺς χειμῶνας. ὅμως δὲ οὐχὶ μεγάλην, οὐδὲ σφοδρὰν ἔχει τὴν διαφοράν. Εἰσὶν οὖν οἱ ἐν ταύτῃ ὑπάρχοντες τῇ εὐκρασίᾳ,

καὶ τὰ

καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ μεγέθη μέσοι, καὶ τὰς φύσεις εὔκρατοι, καὶ οὐχὶ διεσπαρμένοι, ἀλλὰ κατὰ συνέχειαν οἰκοῦντες, καὶ τὰ ἤθη ἥμεροι. Τούτων δὲ αὐτῶν, οἱ ὄντες πρὸς νότον, εὐφυέστεροι μᾶλλον εἰσὶν, καὶ εὐμήχανοι, καὶ ἱκανώτεροι πρὸς τὰ μαθήματα. δι' ὅτι συνεγγίζων κατὰ κορυφῆς αὐτῶν ὁ ζωδιακὸς, καὶ οἱ περὶ τὸν ζωδιακὸν πλανώμενοι ἀστέρες, συνοικειοῦσι τούτους πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ ποιοῦσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν εὐκινήτους καὶ μαθηματικάς. Πάλιν δὲ, τούτων οἱ μὲν ὄντες πρὸς ἀνατολὴν, ἀνδρειότεροί εἰσιν· καὶ διὰ τὸ ἀνδρεῖον, φανερῶς πάντα ποιοῦντες. τοιαύτη γὰρ μάλιστα καὶ ἡ τοῦ ☉ φύσις ἐστὶ, ἀνατέλλουσα ἡμερινὴ, καὶ ἀνδρικὴ, καὶ δεξιά. ὁρῶμεν δὲ καὶ ἐν τοῖς ζώοις τὰ δεξιὰ μέρη μᾶλλον δυνατώτερα. Διὰ τοῦτο οὖν καὶ οἱ πρὸς ἀνατολὴν ὄντες ἀνδρειότεροι· οἱ δὲ πρὸς δύσιν ἁπαλώτεροι, καὶ θηλυκοὶ, καὶ κρυπτοί. ἐπειδὴ τὸ τῆς δύσεως μέρος σεληνιακόν ἐστι. πάντοτε γὰρ ἡ ☽ ἀπὸ συνόδου

colore, & statura medii, beneq; temperata conditione, neq; huc neq; illuc palantes, convictas cum aliis sedes habent, placidi insuper moribus. Horum, qui ad austrum vergunt magis tēperatiores sunt, ingeniosiores, ad capessandas disciplinas opportuniores, quod proximus eorum vertici Zodiacus, & in Zodiaco stellæ errantes, eos sibi quodammodo quasi cognatione quadam astringunt, eorumque animis & celeritatem, & in percipiendis scientiis prudentiam aptitudinemque infundunt. Horum rursus orientaliores animosiores sunt, ideoque in rebus occultandis, celandisque animi sensibus minus idonei. similis enim præcipue est Solaris natura, oriens, diurna, mascula, dextra. conspicimus etiam in animalibus dextras partes esse robustiores. Propterea ergo orientis accolæ animosiores, occidentis molliores, effæminatiores, sensuum item occultatores, cum occasus illa plaga lunaris sit; semper enim Luna

è congressu primum apparens, & ab Africo oriens plagam illam nocturnam, imbellem, & sinistram efficit. Hæc cum ita se habeant singulos homines proprietates quædam, & morum, & legum consequi solent, differuntque ratione generis in particularibus regionibus, sicut & in aëris constitutionibus nonnullas differentias observamus, veluti in locis calidis, vel frigidis, vel temperatis; quædam regiones & loca propriam sortiuntur temperaturam, & quod eminentiori, vel depressiori loco sitæ sunt majori vel minori frigore & calido vexantur. Et, quemadmodum nonnulli propter mare vicinum magis navigationi incumbunt, alii equitatui operam navant ob regionis planiciem, & rursus alii propter territorii fertilitatem mitescunt, ita & naturali cognatione, qua cum stellis, signisque Zodiaci ex particulari plaga communicant, propriæ naturæ in singulis comperiuntur. Et hoc ut pluri-

πρῶτον φαινομένη, καὶ ἀνατέλλουσα ἀπὸ λιβὸς, νυκτερινὸν ποιεῖ ἐκεῖνο τὸ κλίμα, καὶ θηλυκὸν, καὶ εὐώνυμον. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, παρακολουθοῦσιν ἐν ἑκάστοις καὶ ἰδιοτροπίαι τινὲς ἠθῶν καὶ νόμων· καὶ διαφέρουσι κατὰ μέρος τινὲς ἰδίως, τοῦ λόγου γένους. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν καταστημάτων ὁρῶμεν διαφορὰς τινας, ὅτι ἐν τόποις θερμοῖς ἢ ψυχροῖς ἢ εὐκράτοις, εὑρίσκονται χῶραί τινες καὶ τόποι ἰδίαν ἔχοντες κρᾶσιν, καὶ εἰσὶ πλέον ἢ ἔλαττον θερμότεραι ἢ ψυχρότεραι, διὰ τὸ κεῖσθαι ὑψηλότερον ἢ κατώτερον· καὶ ὥσπερ εἰσί τινες διὰ τὸ ἔχειν ἐγγὺς θάλασσαν μᾶλλον ναυτικοὶ, ἄλλοι δὲ ἱππικοὶ διὰ τὸ ὁμαλὸν τῆς χώρας, καὶ πάλιν ἕτεροι διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς χώρας ἥμεροι· οὕτως καὶ ἐκ τῆς φυσικῆς συνοικειώσεως, τῆς γινομένης πρὸς τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ δωδεκατημόρια ἐκ τῶν μερικῶν κλιμάτων, εὑρίσκονται ἰδιότροποί τινες φύσεις ἐν ἑκάστοις. καὶ τοῦτο δὲ ὡς ἐπιπολὺ,

πολὺ, ἀλλ' οὐχὶ οὕτως, ὥστε καὶ ἕνα ἕκαστον τῆς τοιαύτης ἰδιοτροπίας ὑπάρχειν. καὶ τούτου οὖν χρησίμου ὄντος πρὸς τὰς μερικὰς ἐπισκέψεις, ἀναγκαῖόν ἐστι συντόμως διαλαβεῖν περὶ αὐτοῦ.

Κεφ. γ'.

Περὶ τῆς τῶν χώρων πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συνοικειώσεως.

ΕΝ τῷ ζωδιακῷ τέσσαρα τριγωνικὰ σχήματα θεωρεῖται, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται. καὶ τὸ μὲν συγκείμενον ἔκ τε τοῦ ♈, καὶ τοῦ ♌, καὶ τοῦ ♐, βορρολυβικόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν ἐν αὐτῷ κατὰ πρῶτον λόγον, ὁ τοῦ ♃, διὰ τὸ βόρειον· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♂, διὰ τὸ λιβυκόν. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε τοῦ ♉, καὶ τῆς ♍, καὶ τοῦ ♑, νοταπηλιωτικόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν ἐν τούτῳ κατὰ πρῶτον λόγον, ὁ τῆς ♀ διὰ τὸ νότιον· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♄, διὰ τὸ ἀπηλιωτικόν. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε τῶν ♊, καὶ τῶν χηλῶν, καὶ τοῦ ♒, βορραπηλιωτικὸν

mum contingit, non autem ita, ut quemlibet qualitatem illam habere necesse sit, quod cum ad particulares considerationes conducat; necesse etiam est, ut summatim exponamus.

CAP. III.

De convenientia regionum ad trigonos & stellas.

IN signifero quatuor triangulæ figuræ, ut superius diximus, conspiciuntur. quæ ex Ariete & Leone, & Sagittario constituitur, Borrolybica, quasi ex Aquilone, & Africo mixta, dicitur. in ea tanquam domicilio dominium habet potissimum Jupiter propter locum septentrionalem, & propter Africum una cum eo Mars. Quæ ex Tauro, Virgine, & Capricorno conflatur Notapeliotica est, hoc est, Austrisolana; in ea potissimum dominatur Venus propter Austrum; & cum ea Saturnus propter Subsolanum. Quæ ex Geminis Chelis, & Aquario constituitur Borrapeliotica

 est,

est, id est ex Borea, & Subsolano mixta, regitur præcipue à Saturno propter Subsolanum, socius in dominio adjungitur Jupiter propter Aquilonem. Quæ ex Cancro Scorpio, & Piscibus componitur Notolybica est, quasi ex Austro & Africo mixta, estque potissimum illius dominus Mars propter Africum, socia illi additur Venus propter Austrum. Hæc cum ita sint, terra etiam, quam nos incolimus, in quatuor partes dividitur, dispartiturque secundum latitudinem ad triangulorum numerum, à maris nostri linea, quæ à fretu Herculeo ad sinum Issicum; deinceps per montanum dorsum qui orientem respicit, extenditur: & sub hac latitudine terræ habitatæ pars Australis, Aquilonarisque comprehenditur; secundum longitudinem ex Arabico sinu, & Ægeo mari, & Ponto, necnon & palude Mæotide, quibus ipsius pars orientalis ab Africo separatur, dividitur. Hac ratione nostræ terræ habitatę quatuor quadrantibus ad quatuor trian-

ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν ὁ τοῦ ♄, διὰ τὸ ἀπηλιωτικόν· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♃, διὰ τὸ βόρειον. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε τοῦ ♋, καὶ τοῦ ♏, καὶ τῶν ♓, νοτολιβυκόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν πάλιν κατὰ πρῶτον λόγον, ὁ τοῦ ♂ διὰ τὸ λιβυκόν· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τῆς ♀ διὰ τὸ νότιον. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, διαιρεῖται εἰς τέσσαρα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, κατὰ ἀριθμὸν τῶν τριγώνων. κατὰ μὲν πλάτος διαιρουμένη, ὑπό τε τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης ἀπὸ τοῦ ἡρακλείου πορθμοῦ ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἰσσικοῦ, καὶ καθώς ἐστιν ἡ ἐφεξῆς ὀρεινὴ ῥάχις ἡ πρὸς ἀνατολάς, ὑφ' οὗ πλάτους περιλαμβάνεται τό τε νότιον καὶ βόρειον μέρος τῆς οἰκουμένης. κατὰ δὲ μῆκος διαιρεῖται, ὑπό τε τοῦ ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ τοῦ αἰγαίου πελάγους, καὶ τοῦ πόντου, καὶ τῆς μαιώτιδος λίμνης· ὑφ' ὧν χωρίζεται τό, τε ἀπηλιωτικὸν καὶ τὸ λιβυκὸν μέρος. Οὕτω γινομένων τεσσάρων τεταρτημορίων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, κατὰ ἀριθμὸν τῶν τεσσάρων τριγώ-

τριγώνων, ἓν μὲν κεῖται πρὸς βοῤῥόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὸ κατὰ τὴν κελτογαλατίαν, ὅπερ καὶ κοινῶς Εὐρώπη καλεῖται. Τούτῳ δὲ τῷ τεταρτημορίῳ ἀντίκειται κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αἰθιοπίαν, τὸ πρὸς νοταπηλιώτην τεταρτημόριον, ὅπερ νότιον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας καλεῖται. Πάλιν δὲ μέρος ἕτερον τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὸ κατὰ τὴν σκυθίαν βοῤῥαπηλιωτικὸν, ὅπερ καὶ αὐτὸ βόρειον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας λέγεται. ἀντίκειται δὲ τούτῳ πρὸς λιβόνοτον τὸ κατὰ τὴν δυτικὴν αἰθιοπίαν, ὅπερ καὶ κοινῶς λιβύη καλεῖται. Τούτων δὲ τῶν τεταρτημορίων ἑκάστου τὰ κείμενα μέρη, μᾶλλον πρὸς τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἐναντίως κεῖται πρὸς αὐτὸ τὸ τεταρτημόριον, τὸ περιέχον αὐτὰ, καθώσπερ ἐκεῖνο πρὸς ὅλην κεῖται τὴν οἰκουμένην. καὶ γὰρ τοῦ κατὰ τὴν εὐρώπην τεταρτημορίου κειμένου πρὸς βοῤῥόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὰ περὶ τὸ μέσον αὐτοῦ, καὶ τὰ περὶ τὰς γωνίας, πρὸς νοταπηλιώτην ὁρᾶται κείμενα τοῦ αὐτοῦ τε-

gulorum numerum constitutis, unus quidem ad Borrolyba in plaga scilicet, inter Aquilonem, & Africum, qui in Celtogallia est, vulgoque Europa nuncupatur, situs est. huic quadranti versus orientalem Æthiopiam Austrisolanus quadrans, qui pars Australis magnæ Asiæ dicitur contra situs est. Rursus quadrans alius universæ terræ versus Scythiam Borrapolioticus, hoc est, inter Aquilonem, & Subsolanum, pars Aquilonalis magnæ Asiæ dictus diffunditur; illi Libonotus ad occiduam Æthiopiam, cui vulgo Lybiæ nomen est, opponitur. singulorum horum quadrantum partes, quæ in medium totius terræ magis referuntur, diversam à quadrante eas ambiente, qua ratione & illæ ad totum orbem collatæ, naturam sibi adsciscunt. Etenim Europæi quadrantis ad Borrolyba terræ universæ positi mediæ partes, & Angulares Notapelioticæ parti ejusdem quadrantis adjacere

con-

conspiciuntur, sic etiam in aliis dijudicandum est. His itaque manifestum fit, singulos quadrantes cum duobus oppositisque triangulis familiaritate conjungi, & omnes partes ad illud, quod totum quadrantem regit, accommodari; partes vero illius partibus oppositas cū particularibus, & mediis oppositis conciliari. Ad hanc etiam familiaritatem stellæ illæ, quæ in propriis triangulis dominantur, sed in aliis quidem habitationibus illæ tantum, quæ dominium exercent, in habitationibus vero in medio universæ terræ collocatis, cum illis una & Mercurii, quæ mediæ naturæ est, & conditionibus communis assumitur.

His ita dispositis primi quadrantis, qui Europam amplectitur, partes totius terræ Borrolybi adjacentes Borrolybici trianguli ex Ariete, Leone, & Sagittario naturam referunt; & ut par

ταρτημορίου. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεταρτημορίων. Ἐκ τούτου δὲ φανερόν, ὅτι ἕκαστον τῶν τεταρτημορίων πρὸς δύο καὶ ἀντικείμενα τρίγωνα συνοικειοῦται· πρὸς μὲν τὸ ὅλον τεταρτημόριον προσνεύοντος, ἐφαρμοζομένων τῶν ὅλων μερῶν· πρὸς δὲ τὸ μερικὸν καὶ ἀντικείμενον τοῖς μέσοις, ἐφαρμοζομένων τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ μερικῶν ἀντικειμένων μερῶν. συμπαραλαμβάνονται δὲ πρὸς τὴν οἰκείωσιν οἱ ἀστέρες, οἱ τὴν οἰκοδεσποτείαν ἔχοντες ἐν τοῖς οἰκείοις τριγώνοις· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων οἰκήσεων, μόνοι αὐτοὶ οἱ ἔχοντες τὴν οἰκοδεσποτείαν. ἐπὶ δὲ τῶν οἰκήσεων τῶν περὶ τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, σὺν ἐκείνοις συμπαραλαμβάνεται καὶ ὁ τοῦ ☿, διὰ τὸ μέσος καὶ κοινὸς εἶναι τῶν αἱρέσεων.

Ἐκ ταύτης δὴ τῆς διατάξεως, τοῦ μὲν πρώτου τεταρτημορίου τοῦ κατὰ τὴν Εὐρώπην, τὰ πρὸς τὸν Βορρόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης κείμενα μέρη συνοικειοῦται τῷ βορρολιβυκῷ τριγώνῳ, ὅπερ ἐκ τε τοῦ ♈ καὶ ♌ καὶ ♐ συγκεῖται, καὶ οἰκοδεσποτεῖται εὐλόγως ὑπὸ τοῦ κυ-

τῶν κυρίων τοῦ τριγώνου, τοῦ τε ♃ καὶ τοῦ ♂ τῶν δυτικῶν. ἐστὶ δὲ τὰ μέρη ταῦτα, ὡς λαμβάνεται κατὰ ὅλα ἔθνη, οὕτως· βρεττανία, γαλατία, γερμανία, ἀπυλία, σικελία, τυῤῥηνία, κελτική, σπανία. ἐπεὶ δὲ τὸ τρίγωνον τοῦτο ἀρχικόν ἐστι, καὶ οἱ συνοικοδεσποτοῦντες ἀστέρες· διὰ τοῦτο καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἀνυπότακτα, καὶ φιλελεύθερα, καὶ φιλοπόλεμα, καὶ φιλόπονα, καὶ ἡγεμονικοὶ, καὶ καθάριοι, καὶ μεγαλόψυχοι. διὰ δὲ τὸν συσχηματισμὸν τὸν δυτικὸν τοῦ τε ♃ καὶ τοῦ ♂, καὶ ἔτι διότι τοῦ τριγώνου τὰ μὲν ἔμπροσθέν ἐστιν ἠνδρωμένα, τὰ δὲ ὄπισθεν θηλυκά· διὰ τοῦτο τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸς μὲν τὰς γυναῖκας εἰσὶ καταφρονητικοὶ καὶ ἄζηλοι, πρὸς δὲ τὰς συνουσίας τῶν ἀρσενικῶν ἀνακινούμενοι καὶ ζηλοῦντες, καὶ μήτε αἰσχρὸν μήτε ἄνανδρον τοῦτο νομίζοντες. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐκλύονται, ὅτι οὐδὲ ὡς πάσχοντες διάκεινται ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ φυλάττουσι τὰς ψυχὰς ἀνδρείους, καὶ κοινω-

est, à dominis trianguli, Joue, & Marte occiduis gubernantur. partes sunt, ut ab integris gentibus possidentur, Britannia, Galatia, Germania, Apulia, Sicilia, Tyrrenia, Celtica, Hispania. Verum, cum triangulus hic, necnon & stellæ in eo dominatrices aptæ, natæ sint ad dominandum, gentes illæ frena pati nesciunt, libertatem ambiunt, bellis gaudent, laboribus non succumbunt, ad imperia aspirant, mundiciam colunt, magnisque cogitationibus inflantur. sed propter occiduam Jovis & Martis figurationem, & trianguli anteriores partes masculas, & posteriores fœmineas, muliebres amores floccipendunt; nec eorum causa æmulatione tanguntur: masculam vero Venerem summo studio inhiant, &, in simili amore, socium pati nequeunt; & id neque turpe, neque nefas ducunt, neque à fortitudine remotum: propterea non effeminantur animis, quod non affectioni obnoxii similia tentant; & in iisdem deliciis fortitudinem curent, communi-

municationem, fidem, suosque non minus ament, & beneficia conferant. Inter has regiones, cum Britannia, Galatia, Germania, & Barsania magis cum Ariete, & stella Martis conveniant, propterea earum accolæ immansuetiores sunt, & audaciores, magisque truces: Italia, Apulia, Sicilia, & Gallia Leoni, & Soli subdantur, earum habitatores magis imperia affectant, beneficiis cumulandis gaudent, & societate aliorum: Thyrrenia, Celtica, & Hispania cum Marte, & Jove uniantur, earum cives sunt libertatis, simplicitatis, & mundiciei studiosi. Partes hujus quadrantis in medio terræ collocatæ, Thracia, Macedonia, Illyrium, Græcia, Achaia, Creta, præterea Cyclades & minoris Asiæ oræ maritimæ, & Cypri ad Notapelioticam plagam totius quadrantis pars vergens, familiaritatē cum Notapeliotico triangulo ex Tauro, Virgine, & Capri-

νικὰς, καὶ πιςὰς, καὶ φιλȣ̃σι τȣ̀ς οἰκείȣς, καὶ εἰσὶν εὐεργετικοί· τȣ́των δὲ αὐτῶν τῶν χωρῶν, ἐπειδὴ ἡ βρεττανία, καὶ γαλατία, καὶ γερμανία, καὶ βαρσανία, πλέον τι συνοικειȣ̃νται τῷ ♈, καὶ τῷ τȣ̃ ♂, διὰ τȣ̃το καὶ οἱ ἐν αὐταῖς ἀγριώτεροι, καὶ θρασύτεροι, καὶ θηριώδεις μᾶλλον. ἡ δὲ ἰταλία, καὶ ἀπȣλία, καὶ σικελία, καὶ γαλλία, συνοικειȣ̃νται τῷ ♌ καὶ τῷ ☉. διὸ καὶ οἱ ἐν αὐταῖς ἡγεμονικοὶ μᾶλλον, καὶ εὐεργετικοὶ, καὶ κοινωνικοί. ἡ δὲ τυῤῥηνία καὶ ἡ κελτικὴ καὶ ἡ σπανία, συνοικειȣ̃νται τῷ ♂, καὶ τῷ τȣ̃ ♃. ὅθεν καὶ φιλελεύθεροι οἱ ἐν αὐταῖς, καὶ ἁπλοὶ, καὶ φιλοκάθαροι. τὰ δὲ μέρη τȣ́τȣ τȣ̃ τεταρτημορίȣ, ἅπερ κεῖται πρὸς τὸ μέσον τῆς οἰκȣμένης, θρᾴκη, μακεδονία, καὶ ἰλλυρία, καὶ ἑλλὰς, καὶ ἀχαΐα, καὶ κρήτη, καὶ ἔτι αἱ κυκλάδες, καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς ἀσίας, καὶ κύπρȣ, τὰ κείμενα πρὸς νοταπηλιώτην τȣ̃ ὅλȣ τεταρτημορίȣ, ταῦτα δὴ προσλαμβάνει τὴν συνοικείωσιν τȣ̃ νοταπηλιωτικȣ̃ τριγώνȣ τȣ̃ συγκειμένȣ ἐκ τε τȣ̃ ♉, καὶ τῆς ♍, καὶ τȣ̃ ♑

ὧν οἰκοδεσποτεῖ ὁ τοῦ ♀, καὶ ὁ τοῦ ♄, καὶ ἔτι ὁ τοῦ ☿. ὅθεν καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς χώρας, συγκατασχηματιζόμενοι τούτοις, συγκεκραμμένοι εἰσὶν τά τε σώματα καὶ τὰς ψυχάς· καὶ ὑπάρχουσι μὲν ἡγεμονικοὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ ἀνυπότακτοι, διὰ τὸν ♂. διὰ δὲ τὸν τοῦ ♃, φιλελεύθεροι, καὶ αὐτοδέσποτοι, καὶ δημαγωγικοὶ, καὶ νομοθετικοί. εἰσὶ δὲ καὶ φιλομαθεῖς, καὶ φιλόμουσοι, καὶ ἀγωνισταὶ, καὶ καθάρειοι τὰς διαγωγὰς, διὰ τὸν τῆς ♀. διὰ δὲ τὸν τοῦ ☿, φιλόξενοι καὶ κοινωνικοὶ, καὶ φιλοδίκαιοι, καὶ φιλογράμματοι, καὶ δυνατοὶ περὶ λόγους. μάλιστα δέ εἰσι καὶ μυστηρίων ἐπιτελεστικοὶ, διὰ τὸν δυτικὸν τῆς ♀ σχηματισμόν. πάλιν δὲ καὶ τούτων αὐτῶν τῶν χωρῶν συνοικειοῦνται πλέον, οἱ μὲν περὶ τὰς κυκλάδας, καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς ἀσίας καὶ κύπρου, τῷ τε ♉, καὶ τῷ τῆς ♀. ὅθεν εἰσὶ τρυφητικοὶ καὶ καθάρειοι, καὶ τὰ τοῦ σώματος ἐπιμελούμενοι. οἱ δὲ πρὸς τὴν ἑλλάδα, καὶ τὴν ἀχαΐαν, καὶ τὴν κρή-

corno cujus dominatrix Venus, & stella Saturni, necnon & illa Mercurii est, ineunt. Hinc fit, ut earum regionum homines, tali triangulo, dominisque conformati, sint & animo, & corpore contemperati, & propter Martem dominia ambiant, viribus valeant, & subjectionem omnem respuant. propter Jovem libertatis amatores dominio suo sibi placentes, rerum publicarum institutores, legum latores sint, præterea studiosi doctrinæ; musices, spectaculorum, mundiciei propter Venerem, propter Mercurium hospitii, communionis, æquitatis, literarum, & eloquentia illustres, nec contemnendi potissimumque propter occiduam Veneris figuram arcanorum sacrorum, & initiorum institutores. Rursus inter has regiones, qui Cycladas maritima ora minoris Asiæ, & Cypri colunt magis se cum Tauro, & Veneris stella conformant, ideoque sunt voluptatibus, mundiciei addicti, & corporis curatione solliciti. Qui Græciam Achaiam, Cretam tenent

cum

cum Virgine & Mercurio, proptereaq; eloquentiam, & disciplinas sectantur, magisque bona animi quam corporis sibi procurant. Qui Macedoniam, Thraciam, & Illyrium cum Capricorno, & Saturno: ideoque divitias, opesque aucupantur, neque sunt, ac cæteri placidis moribus, neque legibus gubernantur.

Secundi quadrantis, qui partem australem majoris Asiæ occupat: partes Indicam, Arrianam, Gedrosiam, Parthiam, Mediam, Babyloniam, Assyriam, atque Mesopotamiam continentes, tanquam quæ Notapelioticum tractum totius terræ spectent non incongrue Notapeliotico triangulo, ex Tauro, Virgine, & Capricorno, adhuc etiam stellis Veneris, Mercurii, & Saturni in orientali habitu respondent, quod naturas habeant dominatoribus convenientes, colantque Veneris stellam, quam nuncupant Isin; & Saturni, quam

τὴν, συνοικειοῦνται τῇ ♍, καὶ τῷ τοῦ ☿. διότι καὶ λογικοὶ μᾶλλον εἰσὶ, καὶ φιλομαθεῖς, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς περὶ τοῦ σώματος ἐπιμελούμενοι. οἱ δ᾽ ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ θρᾴκῃ καὶ τῷ ἰλλυρικῷ, συνοικειοῦνται τῷ τε ♑, καὶ τῷ τοῦ ♄. διότι φιλοκτήματοί εἰσιν, οὐχ ἥμεροι δὲ οὕτως, οὐδὲ κατὰ νόμους πολιτευόμενοι.

Τοῦ δὲ β τεταρτημορίου, τοῦ ὄντος κατὰ τὸ νότιον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας, τούτου τὰ μὲν ἄλλα μέρη, ἃ περιέχει ἰνδικήν τε καὶ ἀρριανήν, καὶ γεδρωσίαν, καὶ παρθίαν, καὶ μηδείαν, περσίδα, βαβυλωνίαν, μεσοποταμίαν, ἀσυρίαν, ὡς κείμενα πρὸς νοταπηλιώτην τῆς ὅλης οἰκουμένης, εἰκότως συνοικειοῦται τῷ νοταπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♉, καὶ ♍, καὶ ♑. ἔτι δὲ συνοικειοῦται καὶ τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τοῦ ☿, καὶ τῷ τοῦ ♄, ἐπὶ ἀνατολικοῦ σχηματισμοῦ· διότι καὶ τὰς φύσεις ἔχουσιν ἀκολουθούσας πρὸς τὴν κυριότητα τῶν οἰκοδεσποτούντων. καὶ σέβουσι μὲν τὸν τῆς ♀, ἶσιν αὐτὴν ὀνομάζοντες. σέβουσι δὲ καὶ τὸν τοῦ ♄, μιθρα-

μιθρανήλιον προσαγορεύοντες. οἱ πολλοὶ δὲ καὶ προλέγουσι τὰ μέλλοντα, καὶ τὰ μόρια αὐτῶν τὰ γεννητικὰ ἀνατιθέασι τοῖς θεοῖς. διότι ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰρημένων ἀστέρων φύσει σπερματικός ἐστιν. ἔτι δὲ θερμοί εἰσι, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καταφερόμενοι, καὶ ὀρχηστικοὶ, καὶ πηδητικοὶ, καὶ φιλόκοσμοι, διὰ τὴν ♀. ἁπλῶς δὲ διάγοντες, διὰ τὸν τοῦ ♄. καὶ φανερῶς ποιούμενοι τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας συνουσίας, διὰ τὸ ἀνατολικὸν σχῆμα. μισοῦσι δὲ τὴν πρὸς τοὺς ἄρσενας· διὰ τοῦτο καὶ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἐκ τῶν μητέρων τεκνοποιοῦσι. προσκυνοῦσι δὲ καὶ τὰ στήθη, διὰ τοὺς ἀνατολικοὺς σχηματισμούς· ὅτι ἡ καρδία ἡγεμονικόν ἐστι, καὶ δύναμιν ἔχουσα ἡλιακήν. εἰσὶ δὲ ὡς ἐπιπολὺ καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα, οἷον στολὰς καὶ καλλωπισμοὺς τρυφεροὶ καὶ γυναικώδεις, διὰ τὴν τῆς ♀. τὰς ψυχὰς δὲ μεγάλοι, καὶ τὰς προαιρέσεις, καὶ ἀνδρεῖοι, καὶ πολεμικοὶ, διὰ τὴν οἰκείωσιν τοῦ ♄, ἣν ποιεῖται πρὸς τὸ τῶν ἀνατολῶν σχῆμα. πάλιν δὲ κατὰ μέρος

Mithranhelium dicunt, venerentur, eorumque quamplurimi futura prædivinant, & membra genitalia Diis consecrant. quod jam memoratorum siderum figuratio natura sua semen augeat; sunt præterea calidi in libidines, effusi tripudiis, & saltationibus dediti, & ornatus studiosi propter Venerem, propter Saturnum, ut ut occasio fert, vitam agentes & pro habitu orientali, palam complexi cum mulieribus cubant, masculorum concubitus oderunt, & eorum quamplurimi matres gravidas suo compressu faciunt, & propter matutinum positum pectoribus adorant, quod cor principatum obtinet, & viribus solem repræsentat. Sunt ut plurimum, & circa corporis ornatum, cultum, & molliciem effeminati, propter Veneris stellam, animis vero, consiliisque grandes, generosi & bellicosi, propter convenientiam cum Saturno, quam in ortu orientali habet. Rursus peculiariter

Tauro,

Tauro, & Veneris stella Parthia, Media, & Persis moderantur, ideo harum regionum habitatores vestitu splendido amiciuntur, & pectore excepto, toto se corpore operiunt, & sunt deliciarum, mundicieique amatores. Præterea Babyloniæ, Mesopotamiæ, & Assyriæ Cives, Virgini & Mercurio reguntur, ideo cognitione Mathematum pollent, suntque potissimum quinque planetarum observatores. Item Indicæ Arianæ & Gedrosiæ Capricorno, & Saturno gubernantur, quare deformes sunt, immundi, & ferinis moribus. Aliæ partes hujus quadrantis in medio totius terræ sitæ Idumæa, Cœlesyria, Judæa, Phœnica, Chaldæa, Orchynia, & Arabia felix, habitu ad plagam Borrolybicam totius quadrantis respicientes, Borrolybico triangulo ex Ariete, Leone & Sagittario conflato conjunguntur, habentque sui moderatores Jovem, & Martem, & præter hos Mercurium.

συνοικειοῦται τῷ ♉, καὶ τῷ τῆς ♀, ἥτε παρθία, καὶ ἡ μήδεια, καὶ ἡ περσίς. ὅθεν καὶ οἱ ἐνταῦθα στολὰς ἔχουσι λαμπρὰς, καὶ καταλύπτουσιν ἑαυτοὺς ὅλους, πλὴν τοῦ στήθους, καὶ εἰσὶ τρυφηταὶ καὶ καθάρειοι. πάλιν δὲ τὰ περὶ τὴν βαβυλῶνα, καὶ μεσοποταμίαν, καὶ ἀσυρίαν, συνοικειοῦται τῇ ♍, καὶ τῷ τοῦ ☿. διʼ ὃ καὶ οἱ ἐνταῦθα εἰσὶ μαθηματικοὶ, καὶ ἐξαιρέτως τῶν ε ἀστέρων παρατηρητικοί. πάλιν περὶ τὴν ἰνδικὴν, καὶ ἀριανὴν, καὶ γεδρωσίαν, συνοικειοῦται τῷ ♑, καὶ τῷ τοῦ ♄. ὅθεν καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις ταύταις, κακόμορφοι, καὶ ῥυπαροὶ, καὶ θηριώδεις. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τούτου τοῦ τεταρτημορίου, τὰ κείμενα περὶ τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἰδουμαία, κοιλησυρία, ἰουδαία, φοινίκη, χαλδαϊκὴ, ὀρχυνία, ἀραβία εὐδαίμων, ταῦτα τὴν θέσιν ἔχοντα πρὸς βορρόλιβα τοῦ ὅλου τεταρτημορίου, συνοικειοῦται τῷ βορρολιβυκῷ τριγώνῳ, ἐκ τε ♈, καὶ ♌, καὶ ♐. ἔχει δὲ οἰκοδεσπότας, τόν τε ♃, καὶ τὸν τοῦ ♂, καὶ ἔτι τὸν τοῦ ☿.

διόπερ

διόπερ οἱ ἐν ταύταις τῶν χώραις, εἰσὶ πραγματευτικοὶ καὶ συναλλακτικώτεροι, καὶ ἀλλοκαταφρόνητοι, καὶ ἐπιβουλευτικοὶ, καὶ δουλόψυχοι, καὶ ὅλως εὐμετάβολοι, διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν εἰρημένων ἀστέρων. πάλιν δὲ τούτων οἱ μὲν περὶ τὴν κοίλην συρίαν, καὶ ἰδουμαίαν, καὶ ἰουδαίαν, συνοικειοῦνται μᾶλλον τῷ τε ♈, καὶ τῷ τοῦ ♂· διόπερ ὡς ἐπιπολὺ θρασεῖς εἰσὶ, καὶ ἄθεοι, καὶ ἐπιβουλευτικοί. οἱ δὲ φοίνικες, καὶ οἱ χαλδαῖοι, καὶ οἱ ὀρχήνιοι, συνοικειοῦνται τῷ ♌, καὶ τῷ ☉· διόπερ οὗτοι ἁπλούστεροί εἰσι, καὶ φιλάνθρωποι, καὶ φιλαστρόλογοι, καὶ πάντων μάλιστα σεβόμενοι τὸν ☉. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀραβίαν τὴν εὐδαίμονα, συνοικειοῦνται τῷ ♐, καὶ τῷ τοῦ ♃· ὅθεν ἡ χώρα ἔχει τὸ εὔφορον, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρωμάτων. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἄνθρωποι εὐάρμοστοι, καὶ ἐλεύθεροι ταῖς διαγωγαῖς, καὶ πρὸς τὰς συναλλαγὰς καὶ τὰς πραγματείας.

rium, quapropter earum regionum cultores mercaturas faciunt, & pactis, & permutationibus aquiescunt, pericula contemnunt, insidiis aggrediuntur, animo servile, & prorsus varii propter jam dictarum stellarum figurationem. Et in his Cœlesyriæ Idumeæ & Judeæ accolæ magis Arieti, & Martis stellæ attribuuntur, ideoque sunt ut plurimum audaces, Deorum contemptores, insidiatores. Phœnices, Chaldæi, & Ochenii, Leoni, & Soli; quare magis ingenui, humani, & Astrorum studiosi, & præ cæteris gentibus Solem venerantur. Arabiæ felicis habitatores Sagittario & Jovi subduntur, hinc regio fertilis, & Aromatum copia affluens, illiusque cultores apta membrorum compositione spectabiles sunt, & liberali ingenio in consuetudine, contractibus, & negotiatione.

Tertii quadrantis borealem tractum majoris Asiæ occupantis partes ad Bor-

Τοῦ δὲ γ τεταρτημορίου, τοῦ ὄντος κατὰ βόρειον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας, τὰ μὲν ἄλλα μέρη ἅπερ κεῖται μὲν πρὸς

rapelio-

rapeliotem universæ terræ diffusæ Hyrcania scilicet, Armenia, Mantiana, Bactriana, Casperia, Serica, Sauromatica, Oxiana, & SugdianaBorrapeliotico trigono, & Geminis, Libræ, & Aquario commendantur, & traduntur. Dominatores sunt in figuris orientalibus Saturnus & Jupiter; ideoque in iis regionibus Jovi, solique cultus præstatur, ditissimi omnium sunt, auroque affluentes, victu mundo, faciles, divinorum gnari, magiæ addicti, moribus ad liberalitatem, & justitiam compositis, magnanimi, improbitatis osores, amicitiæ tenaces: pro cognatis, honesta causa si adsit, mortem alacres appetentes, in contrahendis nuptiis graves, & puri, in vestitu sumptuosi, & splendidi, benigni, animis excelsi; propterea quod ut plurimum gubernatores per orientales figuras Saturnus, & Jupiter similia peragunt. Ex his Hyrcani, Armeni &

βορραπηλιώτην τῆς ὅλης οἰκουμένης, περιέχει δὲ ὑρκανίαν, ἀρμενίαν, μαντιανήν, βακτριανήν, κασπερίαν, σηρικήν, σαυροματικήν, ὀξιανήν, σουγδιανήν. ταῦτα δὲ συνοικειοῦται τῷ βορραπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♊, καὶ ♎, καὶ ♒. ἔχει δὲ οἰκοδεσποτοῦντας ἐπὶ σχημάτων ἀνατολικῶν, τόν τε ♄ καὶ τὸν ♃. διόπερ οἱ ἐν ταῖς χώραις ταύταις σέβουσι τόν τε ♃, καὶ ☉. πλουσιώτατοι δέ εἰσι, καὶ πολύχρυσοι, καὶ καθάριοι τὰς διαίτας, καὶ εὔζηλοι· σοφοὶ δὲ τὰ θεῖα, καὶ μάγοι, καὶ τὰ ἤθη δίκαιοι, καὶ ἐλεύθεροι, καὶ μεγαλόψυχοι, καὶ μισοπόνηροι, καὶ φιλόστοργοι, καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἕνεκεν τοῦ καλοῦ ἀποθνήσκοντες προθύμως· καὶ περὶ τοὺς γάμους δὲ σεμνοί εἰσιν, καὶ καθαροί, καὶ περὶ τὰς στολὰς πολυέξοδοι, χαριστικοί τε καὶ μεγαλόφρονες. διότι ὡς ἐπιπολὺ οἱ οἰκοδεσποτοῦντες ὅ τε τοῦ ♄, καὶ ὁ τοῦ ♃, ταῦτα ποιοῦσι διὰ τῶν ἀνατολικῶν σχημάτων. πάλιν δὲ τῶν ἐθνῶν τούτων, τὰ μὲν περὶ τὴν ὑρκανίαν, καὶ ἀρμενίαν, καὶ μαν-

καὶ μαντιανὴν, συνοικειοῦται μᾶλλον τοῖς τε ♊, καὶ τῷ τοῦ ☿. εἰσὶν οὖν καὶ οἱ ἐν ταύταις, μᾶλλον ὀξύτεροι, καὶ ὑποπόνηροι. τὰ δὲ περὶ τὴν βακτριανὴν, καὶ κασπηρίαν, καὶ σηρικὴν, οἰκειοῦται τῷ τε ♎, καὶ τῷ τῆς ♀. ὅθεν οἱ ἐν ταύταις ταῖς χώραις, πλουσιώτατοι, καὶ τρυφητικοὶ, καὶ φιλοῦντες ᾠδάς. τὰ δὲ περὶ τὴν σαυροματικὴν, καὶ ὀξιανὴν, καὶ σογδιανὴν μέρη, οἰκειοῦται τῷ ♒, καὶ τῷ τοῦ ♄. διότι τὰ ἔθνη ταῦτα, ἀνήμερα μᾶλλον, καὶ αὐστηρὰ, καὶ θηριώδη. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τούτου τοῦ τεταρτημορίου, ἃ κεῖται μὲν κατὰ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, περιέχει δὲ βιθυνίαν, φρυγίαν, κολχικὴν, λαζικὴν, συρίαν, κομμαγηνὴν, καππαδοκίαν, λυδίαν, λυκίαν, κιλικίαν, παμφυλίαν. ταῦτα δὴ τὰ κείμενα πρὸς λιβόνοτον τοῦ αὐτοῦ τεταρτημορίου, συνοικειοῦται τῷ νοτολιβυκῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♋, καὶ ♍, καὶ ♓. ἔχει δὲ οἰκοδεσπότας τόν τε τοῦ ♂, καὶ τὸν τῆς ♀, καὶ ἔτι τὸν τοῦ ☿. δι' ὃ οἱ ἐν ταῖς χώραις ταύταις, σέβουσι μὲν ὡς ἐπιπολὺ τὴν ♀, ὡς θεῶν μητέρα, διαφόροις αὐτὴν καὶ ἐγχωρίοις ὀνόμασιν ὀνομάζοντες. ὁμοίως

Mantiani Geminis, & Mercurio reguntur; ideoq; sunt ingenio perspicaciores, subdoli, improbiores. Bactriani, Gasperii & Serici Libræ & Veneri; quare divitiis affluūt, molles sunt, & delicati, cantilenis addictissimi. Sauromatæ, Oxiani, & Sugdiani Aquario, & Saturno; propterea sunt efferatiores, rigidiores, incultiores. Cæteræ quadrantis partes totius terræ medium occupantes, uti Bythinia, Phrygia, Colchis, Laxia, Syria, Commagene, Cappadocia, Lydia, Lycia, Cilicia, & Pamphylia ad Lybonatum ejusdem quadrātis effusæ Notolybico triangulo ex Cancro, Virgine, & Piscibus subjacent, & reguntur similiter à Marte, & Venere; & præter hos Mercurio; quare eorum accolæ fere ubiq; Venerem quasi Deorum matrem supplices venerantur, variis indigenisque nominibus inditis, Mar-

tem item, quam Adonim, aliisque nonnullis compellationibus indigitant;& plerique illis cum planctibus, atque ejulatu rem divinam faciunt. Sunt animo servili, laboriosi, ad fraudationes, versutias, rapinas callidum ingenium gerunt, mercenariæ militiæ operam navant, ipsi quoque sese mutuo propter Martis, & Veneris orientalem habitum captivant, in servitutem ablegant, & internecinis bellis conficiunt Nam in triangulari signo Veneris, Capricorno duntaxat Martis; in triangulari vero signo Martii piscibus scilicet, Veneris stella exaltatur. Quapropter uxores viros summo amore prosequuntur, illis officia præstant, rei familiaris conservatrices, operatrices, obeundis ministerii aptæ, &, ut summatim dicam, labores non respuunt, sed sibi procurant, famulatumque conjugibus exhibent & serviunt, subjici, obedireque ambiunt Rursus ex his Bithynia, Phrygia, & Cholchis potissimum Cancro, & Lunæ conformantur, propterea

καὶ τὸν τοῦ ♂, καλοῦντες αὐτὸν ἄδωνιν, καὶ ἄλλοις τισὶν ὀνόμασιν· καί τινας δὲ τελετὰς μετὰ ὀδυρμῶν ἐκτελοῦσιν αὐτοῖς. εἰσὶ δὲ δουλόψυχοι, καὶ ἀγαπῶντες τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ ὑπεπόνηροι, καὶ περίκακοι, καὶ ἅρπαγες, καὶ μισθοῦ στρατευόμενοι, καὶ ἀλλήλους αἰχμαλωτίζοντες, καὶ καταδουλοῦντες, καὶ πολεμοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, διὰ δὲ τοὺς ἀνατολικοὺς σχηματισμοὺς τοῦ τε ♂, καὶ τῆς ♀. καὶ γὰρ ἐν μὲν τῷ τριγωνικῷ ζῳδίῳ τῆς ♀, λέγω δὴ τῷ ♑, ὁ τοῦ ♂ ὑψοῦται· ἐν δὲ τῷ τριγωνικῷ ζῳδίῳ τοῦ ♂, λέγω δὴ τοῖς ♓, ὁ τῆς ♀ ὑψοῦται. διὰ ταῦτα οὖν συμβαίνει τὰς γυναῖκας πᾶσαν εὔνοιαν πρὸς τοὺς ἄνδρας ἔχειν, καὶ φιλοστοργίαν, καὶ εἶναι αὐτὰς φυλακτικὰς τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐργατικὰς, καὶ ὑπηρετικὰς, καὶ ὅλως φιλούσας τὸ πονεῖν, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ὑποτεταγμένας. πάλιν δὲ τούτων, τὰ μὲν περὶ τὴν Βιθυνίαν, καὶ Φρυγίαν, καὶ Κολχικὴν, συνοικειοῦται μᾶλλον τῷ ♋, καὶ τῇ ☽. διὸ ἐν ταῖς χώραις ταύταις οἱ μὲν

οἱ μὲν ἄνδρες εἰσὶν εὐλαβεῖς καὶ ὑποτασσόμενοι· τῶν δὲ γυναικῶν αἱ πλεῖσται, διὰ τὸ ἀνατολικὸν καὶ ἀρσενικὸν σχῆμα τῆς ☽, εἰσὶν ἀνδρεῖαι, καὶ ἀγαπῶσαι τὸ ἄρχειν, καὶ πολεμικαὶ, καὶ καθάπερ αἱ ἀμάζονες, φεύγουσαι μὲν τὰς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν, ὁπλίζεσθαι δὲ φιλοῦσαι καὶ ἀνδρίζεσθαι, καὶ τῶν θηλυκῶν βρεφῶν τοὺς δεξιοὺς ἀποκόπτουσαι μαστοὺς διὰ τὰς στρατιωτικὰς χρείας, καὶ ἵνα γυμνὸν ἐπιδεικνύουσαι τοῦτο τὸ μέρος ἐν τῷ παρατάξεσιν, ἔχωσιν ἐπιδεικνύειν καὶ τὸ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀρσενικόν. πάλιν δὲ τὰ περὶ τὴν συρίαν, καὶ κομμαγηνὴν, καὶ καππαδοκίαν, συνοικειοῦται τῷ τε ♏, καὶ τῷ τοῦ ♂· διόπερ τοὺς ἐν ταύταις συμβαίνει θρασεῖς εἶναι, καὶ πονηροὺς, καὶ ἐπιβούλους, καὶ ἐπιπόνους. τὰ δὲ περὶ τὴν λυδίαν, καὶ κιλικίαν, καὶ παμφυλίαν, συνοικειοῦται τοῖς τε ♓, καὶ τῷ τοῦ ♃· ὅθεν οἱ ἐκεῖ ἄνθρωποι πολυκτήμονες, καὶ πραγματευταὶ, καὶ ἐλεύθεροι, καὶ κοινοὶ τὰς διαγωγὰς, καὶ πιστοὶ πρὸς τὰ συναλλάγματα.

viri in illis pietatem colunt, & obediunt, mulierum quamplurimæ propter orientalem, masculumque Lunæ positum viriles, imperiosæ, bellatrices, & veluti Amazones sese à libidine virorum, & cupiditatibus avocant, armis circumvestiuntur, viribus, studiis, ac muneribus, quod illis volupe est, asserunt, & propter militares usus dextras puellarum mammillas præcidunt, ut in conflictu parte illa denudata naturæ suæ robur, & masculum sexum ostendant. Præterea Syria, Commagene; & Cappadocia, Scorpioni, & Marti reguntur, proptereaque earum cives audaces esse, pravos insidiatores, & laboriosos contingit. Lydia, Cilicia, & Pamphylia Piscibus, & Jovi, ideoque in illis homines, multa possident, mercaturam exercent, libertatem amant, communi vitæ instituto utuntur, fidelesque sunt in contractibus.

Poſtremi quadrantis in ea plaga vulgo Lybia dicitur, partes Numidiam, Carchedoniam, Africam, Phyzaniam, Naſamonitem, Garamanticam, Mauritaniam, Gettuliam, & Metagonitem complectentes, & ſe in Libonotum univerſæ terræ inſerunt, Notolybico triangulo ex Cancro, Virgine & Piſcibus ſubjacent, & in ſitu occidentali à Marte, & Venere gubernantur. Quapropter tali ſtellarum configuratione earum incolas à marito, uxoreq; uterinis fratribus, marito hominibus, uxore mulieribus jura dante principatu premi contingit. ſunt valde calidi, ad muliebres concubitus furentes, conjugiorum raptores, & multis in locis reges primi omnium ſubditorum uxoribus pudicitiam imminuunt, & in aliis mulieres compreſſibus omnium patent. ornatus oppido amāt, cultuque muliebri deco-

Τοῦ δὲ λοιποῦ τεταρτημορίου, τοῦ ὄντος κατὰ τὴν κοινῶς καλουμένην λιβύην, τὰ μὲν ἄλλα μέρη τὰ περιέχοντα τὴν νουμηδίαν, τὴν καρχηδονίαν, τὴν ἀφρικήν, τὴν φαζανίαν, τὴν νασαμονίτιν, τὴν γαραμαντικήν, τὴν μαυριτανίαν, τὴν γετουλίαν, τὴν μεταγωνῖτιν, ταῦτα δὴ ἅπερ κεῖται πρὸς λιβόνοτον τῆς ὅλης οἰκουμένης, συνοικειοῦται μὲν τῷ νοτολιβυκῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♋ καὶ ♍ καὶ ♓· οἰκοδεσποτεῖται δὲ αὐτοῦ ὅ, τε τοῦ ♂, καὶ ὁ τῆς ♀, ἐπὶ σχήματος δυτικοῦ. δι' ὃ ἕνεκεν τοῦ τοιούτου σχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων, συμβαίνει τοὺς ἐν αὐταῖς κατοικοῦντας, ὑπό τε ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμομητρίων ἀδελφῶν ὄντων βασιλεύεσθαι, τοῦ μὲν ἀνδρὸς ἄρχοντος τῶν ἀνδρῶν, τῆς δὲ γυναικὸς τῶν γυναικῶν. εἰσὶ δὲ καὶ σφόδρα θερμοί, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας τῶν γυναικῶν καταφερεῖς, καὶ τοὺς γάμους ἁρπάζουσι, καὶ πολλαχοῦ πρῶτοι οἱ βασιλεῖς τῶν γαμετῶν τῶν ὑπηκόων συμφθείρονται. παρά τισι δὲ καὶ κοιναὶ πάντων ὑπάρχουσιν αἱ γυναῖκες. φιλοῦσι δὲ καὶ τὸ καλλωπίζεσθαι, καὶ τὰ κόσμια γυ-

ναικεῖα

ναικεῖα περιζώννυνται διὰ τὴν τῆς ♀. διὰ δὲ τὴν τοῦ ♂, εἰσὶν ἀνδρεῖοι καὶ ὑποπόνηροι, καὶ μαγεύοντες, καὶ παράβολοι, καὶ τολμηροὶ πρὸς τοὺς κινδύνους. πάλιν δὲ τούτων οἱ μὲν περὶ τὴν νουμηδίαν, καὶ καρχηδόνα, καὶ ἀφρικὴν, μᾶλλον συνοικειοῦνται τῷ ♋, καὶ τῇ ☽. διόπερ οὗτοι κοινωνικῶς ζῶσι, καὶ πραγματεύονται, καὶ ἐν εὐθηνίᾳ πάσῃ διατελοῦσιν. οἱ δὲ περὶ τὴν μεταγωνῖτιν, καὶ μαυριτανίαν, καὶ γετουλίαν συνοικειοῦνται τῷ τε ♏, καὶ τῷ τοῦ ♂· ὅθεν καὶ θηριώδεις εἰσὶν οὗτοι, καὶ μαχιμώτατοι, καὶ κρεοφάγοι, καὶ σφόδρα παράβολοι πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ καταφρονοῦντες τοῦ ζῆν, ὥστε διὰ τοῦτο μηδὲ ἀπέχεσθαι τοῦ φονεύειν ἀλλήλους. οἱ δὲ περὶ τὴν φαζανίαν, καὶ νασαμωνῖτιν, καὶ γαραμαντικὴν, συνοικειοῦνται τοῖς τε ♓, καὶ τῷ τοῦ ♃· δι' ὅπερ οὗτοι ἐλεύθεροι, καὶ ἁπλοὶ τὰ ἤθη, καὶ φιλοῦντες ἐργάζεσθαι, καὶ εὐγνώμονες, καὶ καθάριοι, καὶ ὡς ἐπιπολὺ ἀνυπότακτοι. σέβονται δὲ καὶ τὸν τοῦ ♃, ὡς ἄμμωνα. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ τεταρτημορίου πρὸς τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἃ περιέχει τὴν κυρηναϊκὴν,

rantur propter Venerem, ſed propter Martem generoſi ſunt, ſubdoli, venefici, impoſtores, ad pericula prompti. Rurſum ex his Numidia, Carthago, & Africa Cancro potiſſimum, & Luna reguntur, ideoque earum cultores communiter vivunt, negotiantur, omnibus bonis abundant. Metagonitidos, Mauritaniæ, & Getuliæ cives Scorpio, Martique ſubjiciuntur; ideo ſunt efferatis moribus, bellicoſiſſimi, carnivori, periculorum contemptores, vitæ propriæ adeo prodigi, ut neque ſibi parcant, ſed mutua cæde occidant. Phaſaniæ, Naſamonitidos, & Garamanticæ Arieti, & Jovi; ideoque ſunt liberi moribus, ingenuis, ac ſimplicibus, laborioſi, benefici, mundiciei dediti, & plerumq; ſervitutem neſciunt, Jovem æque, ac Ammonem adorant, & propitium invocant. Aliæ quadrantis partes ad medium orbis terrarum, Cyrenaica ſcili-

cet, Marmarica, Ægyptus, Thebais, Oaſis, Troglodytica, Arabia, Azania, Æthiopia media ad Apeliotem totius quadrantis ſitæ Borrapeliotico triangulo ex Geminis, Libra, & Aquario cognatione quadam ſubſunt habentque dominatores Saturnum, & Jovem, & præter hos Mercurium, propterea homines in illis, veluti dominii quinque planetarum participes ſecundum occiduum habitum Deos amant, Deos timent, Diis complicãtur, ad lacrymas proni, mortuos ſub terra ſepelientes, è conſpectu hominum amovent, propter veſpertinum poſitum legibus, & moribus variis, omnisque generis utuntur, & Deos univerſarum gentium colunt dum parent ſunt humiles, timidi, abjecti, patientes, dum imperant magnanimi, animoſi, pluribus uxoribus copulantur, multitudine hominum abundant, in libidine præcipites, cum ſororibus una coëunt, viri

τὴν μαρμαρικήν, αἴγυπτον, θηβαΐδα, ὄασιν, τρωγλωδυτικήν, ἀραβίαν, ἀζανίαν, μέσην αἰθιοπίαν· ταῦτα πρὸς ἀπηλιώτην κείμενα τοῦ ὅλου τεταρτημορίου, συνοικειοῦται τῷ βορραπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♊, καὶ ♎, καὶ ♒. ἔχει δὲ οἰκοδεσποτοῦντας τόν τε τοῦ ♄, καὶ τὸν τοῦ ♃, καὶ ἔτι τὸν τοῦ ☿. διὸ οἱ ἐν ταύταις ταῖς χώραις, ὡς κοινωνοῦντες σχεδὸν τῆς οἰκοδεσποτείας τῶν ε´ πλανήτων, κατὰ τὸν δυτικὸν σχηματισμόν, φιλόθεοί τε εἰσί, καὶ φοβούμενοι τὸ θεῖον, καὶ προσπλεκόμενοι πρὸς θεούς, καὶ φιλόθρηνοι, καὶ κρύπτουσι ἐν γῇ τοὺς ἀποθνήσκοντας, καὶ ἀφανίζουσι διὰ τὸν δυτικὸν σχηματισμόν. χρῶνται δὲ νόμοις καὶ ἔθεσι παντοίοις, καὶ σέβουσι παντοίους θεούς. καὶ ἐν μὲν τῷ ὑποτάσσεσθαί εἰσι ταπεινοὶ καὶ δειλοί, καὶ μικροπρεπεῖς, καὶ ὑπομονητικοί· ὅταν δὲ ἄρχωσιν, εἰσὶ μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλόφρονες· εἰσὶ δὲ καὶ πολυγύναιοι, καὶ πολύανδροι, καὶ πρὸς τὰς μίξεις καταφερεῖς, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς συναρμοζόμενοι. εἰσὶ δὲ καὶ πολύσποροι οἱ ἄνδρες.

δρες. εἰς δὲ τὸ συλλαμβάνειν αἱ γυναῖκες κάλλισται, κατὰ τὸ καρποφόρον τῆς χώρας ἀναλόγως. τῶν δὲ ἀνδρῶν πολλοὶ μὲν παραλελυμένοι τὰς ψυχάς εἰσι, καὶ γυναικώδεις· τινὲς δὲ καὶ καταφρονοῦσι τῶν γεννητικῶν μελῶν, διὰ τὸν σχηματισμὸν τὸν γινόμενον ἐκ τῶν κακοποιῶν, μετὰ τοῦ δυτικοῦ τῆς ♀. πάλιν δὲ, τούτων οἱ μὲν περὶ τὴν κυρηναϊκὴν, καὶ μαρμαρικὴν, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τὴν κάτω χώραν τῆς αἰγύπτου, συνοικειοῦνται μᾶλλον τοῖς τε ♊, καὶ τῷ τοῦ ☿· διόπερ οὗτοι διανοητικοί τε εἰσι, καὶ συνετοὶ, καὶ εἰς πάντα καταληπτικοὶ, μάλιστα δὲ πρὸς σοφίαν, καὶ τὴν εὕρεσιν τῶν θείων. εἰσὶ δὲ καὶ μαγευτικοὶ, καὶ τελετὰς ἀποκρύφους, καὶ μυστήρια ἐπιτελοῦσι, καὶ ὅλως πρὸς τὰ μαθήματα εἰσὶν ἱκανοί. Οἱ δὲ περὶ τὴν θηβαΐδα, καὶ τὴν ὄασιν, καὶ τὴν τρωγλοδυτικὴν, συνοικειοῦνται τῷ τε ♎, καὶ τῷ τῆς ♀· ὅθεν θερμότεροι τέ εἰσι, καὶ τὰς φύσεις ὀξύτεροι, καὶ ἔχοντες τὴν διαγωγὴν εὔφορον. οἱ δὲ περὶ τὴν ἀραβίαν, καὶ ἀζα-

in procreando fœcundi, mulieres in concipiendo aptissimæ, eadem ratione, qua & regio illa ferax, ac fœcunda est. Virorum plerique ignavi sunt, & animis effeminati, alii genitalia tanquam rem nullius momenti sibi mutilant propter maleficorum planetarum, & Veneris habitum vespertinum. Ex his rursus Cyrenaicæ, Marmaricæ & inferioris Ægypti accolæ Geminis potius, Mercurioque conveniunt, quapropter inventores sunt, prudentes, in omnibus rebus sagaces, præcipue vero sapientia, & rerum divinarum inventione insignes, præterea venefici, & arcanorum sacrorum, ac initiorum institutores, & demum ad disciplinas mathematicas aptissimi. Qui vero tenent Thebaida, Oasim, & Troglodyticam cum Libra, & Venere familiaritatem habent, ideoque sunt calidiores, natura velociores, commodoque vitæ genere vivunt. Qui Arabiam, Aza-

niam, & mediam Æthiopiam cum Aquario & Saturno; ideoque & hi carnibus, & piscibus vescuntur, & veluti belluæ dispersi, & vagabundi vitam agrestem, & feris similem traducunt. Convenientias itaque stellarum, & signorum, necnon mores, & proprietates, quæ ex illis & in particularia, & in generalia influuntur, hac ratione, ut fieri potuit, in compendio exposuimus. Vt vero eorum cognitio usus que facilius haberi possit, singulas nationes, singulis signis conformatas, quo commemoravimus modo, designabimus.

νίαν, καὶ μέσην αἰθιοπίαν, συνοικειοῦνται τῷ τε ♒, καὶ τῷ ♄. διότι καὶ οὗτοι κρεωφάγοι τέ εἰσι, καὶ ἰχθυοφάγοι, καὶ ὥσπερ τὰ θηρία διεσπαρμένοι, καὶ ἄμικτοι, καὶ ζῶντες βίον ἀνήμερον καὶ θηριώδη. αἱ μὲν οὖν συνοικειώσεις τῶν τε ἀστέρων, καὶ τῶν δωδεκατημορίων, καὶ τὰ ἤθη, καὶ τὰ ἰδιώματα ἅπερ ἐκ τούτων ἀποτελεῖται, καὶ τὰ κατὰ μέρος, καὶ τὰ καθολικώτερα, ὡς ἐν συντόμῳ διετυπώθη τοῦτον τὸν τρόπον. Διὰ δὲ τὸ εἶναι εὔκολον τὴν γνῶσιν αὐτῶν, καὶ τὴν χρῆσιν, ἐκθήσομαι καὶ ἕκαστα τῶν ἐθνῶν, ἅπερ πρὸς ἕκαστον δωδεκατημόριον συνοικειοῦται κατὰ ἀκολουθίαν, καὶ κατὰ εἰρημένον περὶ αὐτῶν τρόπον.

ΕΚΘΕ-

ἜΚΘΕΣΙΣ ΤΩ͂Ν ΧΩΡΩ͂Ν, ΚΑΘ' ἋΣ ΠΡΟ'Σ

ἕκαστον ζώδιον ἑκάστη χώρα ἔχει.

Κριὸς	Ταῦρος	Δίδυμοι	Καρκίνος	Λέων	Παρθένος
βρεττανία	παρθία	ὑρκανία	νουμηδία	ἰταλία	μεσοποταμία
γαλατία	μήδεια	ἀρμενία	καρχηδονία	γαλλία	βαβυλωνία
γερμανία	περσὶς	ματιανὴ	ἀφρικὴ	σικελία ἀπουλία	ἀσυρία
		περὶ τὸ μέσον			
παλαιστίνη	κυκλάδες	κυρηναϊκὴ	βιθυνία	φοινίκη	ἑλλὰς
κοιλησυρία	κύπρος	μαρμαρικὴ	φρυγία	χαλδαία	ἀχαΐα
ἰδουμαία	μικρὰ ἀσία	αἰγύπτου κάτω χώρα	κολχικὴ	ὀρχηνία	κρήτη

Ζυγὸς	Σκόρπιος	Τοξότης	Αἰγόκερως	Ὑδροχόος	Ἰχθύες
βακτριανὴ	μεταγωνῖτις	τυῤῥηνία	ἰνδικὴ	σαυροματικὴ	φαζανία
κασπειρία	μαυριτανία	κελτικὴ	ἀριανὴ	ὀξιανὴ	νασαμωνιτικὴ
σηρικὴ	γετουλία	σπανία	γεδρωσία	σουγδιανὴ	γαραμαντικὴ

περὶ τὸ μέσον

θηβαΐς	συρία	ἀραβία εὐδαίμων	θρᾴκη	ἀραβία	λυδία
ὄασις	κομμαγηνὴ		μακεδονία	ἀζανία	κιλικία
τρωγλοδυτικὴ	καππαδοκία		ἰλλυρὶς	μέση αἰθιοπία	παμφυλία

γίνονται χῶραι οβ.

REGIO-

REGIONUM DISPOSITIO, UT QUÆLIBET ad quodlibet ſignum referatur.

Aries	Taurus	Gemini	Cancer	Leo	Virgo
Britannia	*Parthia*	*Hyrcania*	*Numidia*	*Italia*	*Meſopotamia*
Galatia	*Media*	*Armenia*	*Carchedonia*	*Gallia*	*Babylonia*
Germania	*Perſis*	*Mantiana*	*Africa*	*Sicilia-Apulia*	*Aſſyria*
In medio					
Paleſtina	*Cyclades*	*Cyrenaica*	*Bithynia*	*Phœnice*	*Græcia*
Cœleſyria	*Cyprus*	*Marmarica*	*Phrygia*	*Chaldæa*	*Achaia*
Idumea	*Minor Aſia*	*Aegyptus inferior*	*Colchis*	*Orchenia*	*Creta*

Libra	Scorpius	Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Pisces
Bactriana	*Metagonitis*	*Thyrrenia*	*Indica*	*Sauromatica*	*Phazania*
Carpiria	*Mauritania*	*Celtica*	*Ariana*	*Oxiana*	*Nasamonitica*
Serica	*Getulia*	*Hispania*	*Gedrosia*	*Sugdiana*	*Garamantica*
		In medio			
Thebais	*Syria*	*Arabia felix*	*Thracia*	*Arabia*	*Lydia*
Oasis	*Commagene*		*Macedonia*	*Azania*	*Cicilia*
Troglodytica	*Cappadocia*		*Illyrium*	*Aethiopia media*	*Pamphylia*

Sunt regiones 72.

Τούτων

Τούτων ἐκτεθέντων, δεῖ προσθεῖναι καὶ ἐκεῖνο, ὅτι ἕκαστος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων συνοικειοῦται ταῖς χώραις, ὅσαις καὶ τὰ τοῦ ζωδιακοῦ συνοικειοῦται μέρη, ὅταν οἱ ἀπλανεῖς κατὰ τῶν μερῶν τούτων ἔχωσι τὰς προσνεύσεις ποιουμένων συμπάθειαν τῶν τοιούτων μερῶν ἐπὶ τοῦ γραφομένου κύκλου διὰ τῶν πόλων τοῦ ζωδιακοῦ. καὶ ἕτερον δὲ δεῖ προσθεῖναι, ὅτι ἐπὶ τῶν μητροπόλεων ἐκεῖνοι οἱ τόποι τοῦ ζωδιακοῦ μάλιστα συμπαθοῦσιν, οὓς ἐτύγχανον ὁ ☉ καὶ ἡ ☽ παροδεύοντες, ὅτε τὴν κατ' ἀρχὴν τῆς κτίσεως ἐλάμβανεν ἡ μητρόπολις. καὶ τῶν κέντρων μάλιστα συμπαθεῖ τὸ ὡροσκοποῦν. ὧν δὲ μητροπόλεων οὐχ εὑρίσκονται οἱ χρόνοι τῶν κτίσεων, ἐκπίπτει τὸ μεσουράνημα κατὰ τὴν γένεσιν τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχόντων, ἢ βασιλευόντων.

Κεφ. ε'.

Διάληψις εἰς τὰ κατὰ μέρος προαποτελεσματικὴ τῶν ἐκλείψεων.

Τούτων οὕτως προειρημένων, ἐροῦμεν ὡς ἐν συντόμῳ, οἵῳ τρόπῳ περὶ τῶν προαποτελεσματικῶν ἐπισκε-

His sic expositis illud quoque addendum est fixarum stellarum quamlibet cum regionibus Zodiaci partibus subjectis, familiaritate conjungi; cum fixæ eas partes aspiciant, quæ cum illis partibus, Zodiaci inducto per polum circulo consensum habent. Illud preterea subnectendum est, cum præcipuis urbibus Metropoleos nomine conspicuis loca illa Zodiaci, quæ Sol & Luna percurrebant, diem earum prima exstructionis principia facta sunt, & ex cardinibus potissimum horoscopum maxime consentire. Quarum autem urbium extructionis tempora reperiri non potuerunt, medium cœli in genituram principum, ac Regum pro tempore cadit.

CAP. V.

Admonitio de particularium prædictione.

His suppositis breviter exponemus, quanam ratione de prædictionibus sermonem instituere in

animo

animo est, & primum quidem de eventibus universalibus sive urbium, sive regionum. Prima itaque potissima, ac validissima horum accidentium causa est ex eclipticis Solis, & Lunæ conjunctionibus, & stellarum eo tempore transitu. Hujuscemodi porro prædictionum, earumque examinis una pars est localis, qua dijudicabimus quibusnam urbibus, aut regionibus particulares defectus, vel errantium permanentes pro tempore stationes contingent. Erunt vero Saturni, Jovis, & Martis cum stationarios esse contingit, tunc enim portendunt; altera est temporalis qua tempus eventus accidentis, & quamdiu duraturum sit, deprehendimus. Tertia generalis à quibus scilicet generibus accidens comprehendatur. postrema specialis; qua præcognoscitur, quid erit illud accidens, quod futurum est.

φόμεθα. καὶ πρῶτον περὶ τῶν συμβαινόντων καθολικῶς, ἢ κατὰ πόλεις, ἢ κατὰ χώρας. ἔστιν οὖν ἡ πρώτη καὶ ἰσχυροτάτη αἰτία τῶν τοιούτων συμπτωμάτων, ἐκ τῶν ἐκλειπτικῶν συζυγιῶν ☉ καὶ ☽, καὶ τῶν παροδευόντων ἐν αὐταῖς ἀστέρων. Τῆς δὲ τοιαύτης προαποτελεσματικῆς ἐπισκέψεως, τὸ μὲν ἐστι τοπικὸν, καθ' ὃ προγνωσόμεθα, εἰς ποίας πόλεις ἢ χώρας αἱ κατὰ μέρος ἐκλείψεις συμβήσονται, ἢ αἱ τῶν πλανωμένων ἐπιμένουσαι κατὰ καιροὺς στάσεις. αὗται δέ εἰσι ♄ ♃ καὶ ♂, ὅτ' ἂν στηρίζωσι· τότε γὰρ τὰς ἐπισημασίας ποιοῦνται. τὸ δέ ἐστι χρονικὸν, καθ' ὃ δεῖ προγινώσκειν τὸν καιρὸν τῆς ἐκβάσεως τοῦ συμπτώματος, καὶ μέχρι πόσου παραθήσεται χρόνου. τὸ δέ ἐστι γενικὸν, οἷον ποῖα γένη καταλήψεται τὸ σύμπτωμα. καὶ τελευταῖον ἐστὶ τὸ εἰδικὸν, καθ' ὃ προγινώσκειν δεῖ, τί ἔσται αὐτὸ τὸ ἐκβησόμενον σύμπτωμα.

Κεφ.

Κεφ. ϛ'.

Περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν χωρῶν, αἱ ὑπὸ τοῦ συμπτώματος καταλαμβάνονται.

Ἡ μὲν οὖν τοῦ πρώτου καὶ τοπικοῦ ἐπίσκεψις, τοιαύτη τίς ἐστι. κατὰ τὰς συζυγίας τὰς ἐκλειπτικὰς τοῦ ☉ καὶ τῆς ☽, καὶ μάλιστα ὅσαι φανερῶς θεωροῦνται, ἐπισκεψόμεθα τόν τε ἐκλειπτικὸν τόπον τοῦ ζωδιακοῦ, καὶ τὰς χώρας τὰς κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον συνοικειουμένας τοῖς τριγώνοις. ὁμοίως δὲ καὶ τίνες τῶν πόλεων ἔχουσι συμπάθειαν πρὸς τὸ τῆς ἐκλείψεως δωδεκατημόριον, ἢ ἐκ τῆς ὡροσκοπίας τῆς κατὰ τὴν κτίσιν αὐτῶν, ἢ φωσφορίας, ἢ ἐκ τῆς μεσουρανήσεως τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὅτε αἱ πόλεις ἐκτίζοντο, ἀρχόντων ἢ βασιλευόντων.. ὅσαι δέ εἰσι χῶραι ἢ πόλεις πρὸς τὴν συνοικείωσιν εὑρισκόμεναι, πᾶσαι καταληφθήσονται τῷ συμπτώματι. μάλιστα δὲ εἰς ἐκείνας τὸ σύμπτωμα γενήσεται, ὅσαι πρὸς αὐτὸ τῆς ἐκλείψεως δωδεκατημόριον συνοικειοῦνται, καὶ εἰς ὅσα μέρη ἐφαίνετο

CAP. VI.

De consideratione regionum, ad quas effectus pertinebit.

Primæ partis de loco, cōsideratio ita se habet. In conjunctionibus eclipticis Solis, & Lunæ, & in iis præcipue, quæ manifeste oculis abjiciuntur, locum Zodiaci, in quo defectus luminum accidit regionesque illi loco juxta triangularum dispositionem, familiares considerabimus. Præterea quæ urbes convenientiam cum signo, in quo defectus fit, aut propter horoscopum, quem dum extruerentur obtinebant, & luminum irradiationem, aut medium cœli principum, & regum, qui tunc, cum urbes exædificabantur, rebus præerant, habent: singulæ itaque regiones, & urbes in ea familiaritate repertæ eventui subjicientur. Ad partes vero cum ipso signo, in quo defectus fuit, consentientes, necnon ad eas, in quibus defectus prædictus, dum

fieret

fieret super terram visus est, eventus potissimum pertinebit.

Cap. VII.

De tempore eventuum.

Secundam partem, qua tempus judicandum est, quando videlicet eventus erunt, & postquam venerint, quamdiu duraturi sunt, tali ratione expediemus. In defectibus, quae eodem tempore contingunt, cum non in omnibus regionibus, iisdem temporalibus horis, vel solaribus accidant, neque obscuratio corporum, vel tempus durationis ubique iisdem terminis circumscribatur, primum quidem hora ecliptica, qua in singulis regionibus familiaribus defectus contingit, & altitudine poli, cardines quasi in genitura constituemus: deinceps quot horis aequinoctialibus in quacunque regione defectus obscuratio perduravit. His enim sic examinatis, si defectus fuerit solaris. per tot annos

γινομένη ἡ ἔκλειψις ὑπὲρ γῆν οὖσα.

Κεφ. ζ'.

Περὶ τοῦ χρόνου τῶν ἀποτελουμένων.

Δεύτερον κεφάλαιον τὸ χρονικὸν, καθ' ὃ δεῖ προγινώσκειν τὸν καιρὸν, ὅτε καταλαμβάνει τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ μέχρι πόσου παραταθήσεται χρόνου. τοῦτο οὖν ἐπισκεψόμεθα τοιούτῳ τρόπῳ. Ἐν ταῖς ἐκλείψεσι ταῖς γινομέναις κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅτ' ἂν μὴ κατὰ πᾶσαν οἴκησιν ἐν ταῖς αὐταῖς καιρικαῖς ὥραις ἢ ταῖς ἡλιακαῖς ταῖς αὐταῖς γίνωνται, μηδὲ τὸ μέγεθος τῆς ἐπισκοτίσεως, ἢ ὁ χρόνος τῆς παρεκτάσεως ἴσος ᾖ πανταχοῦ· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν ὥραν τὴν ἐκλειπτικὴν, καθ' ἣν ἐν ἑκάστῃ τῶν οἰκήσεων αἱ τὴν συνοικείωσιν εἶχον ἐγένετο, καὶ κατὰ τὸ ὕψωμα τοῦ πόλου, κέντρα διαθήσομεν ὡς ἐπὶ γενέσεως. ἔπειτα δὲ καὶ ἐπὶ πόσας ὥρας ἰσημερινὰς ἐν ἑκάστῃ τῶν οἰκήσεων τὸ ἐπισκίασμα τῆς ἐκλείψεως ἐξετάσθη. τούτων γὰρ οὕτως ἐξετασθέντων, ἡλιακῆς μὲν οὔσης τῆς ἐκλείψεως, τοσούτους ἐνιαυτοὺς

ὑπονοή-

ὑπονοήσομεν τὸ ἀποτέλεσμα παραμένειν, ὅσαι ὧραι τὸ ἐπισκίασμα διεμέτρησαν. σεληνιακῆς δὲ τῆς ἐκλείψεως οὔσης, ἀντὶ τῶν ἐνιαυτῶν, τοσοῦτοι μῆνες διαμετρηθήσονται. καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ συμπτώματος, καὶ ἡ καθολικὴ ἐπίτασις, θεωρεῖται ἐκ τῆς σχέσεως τοῦ ἐκλειπτικοῦ τόπου τῆς πρὸς τὰ κέντρα. Εἰ μὲν γὰρ εἰς τὸν ἀπηλιωτικὸν ὁρίζοντα ὁ ἐκλειπτικὸς ἐκπέσοι τόπος, ἄρξεται τὸ σύμπτωμα ἐπιφαίνεσθαι κατὰ τὴν πρώτην τετράμηνον ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκλείψεως, καὶ ἡ ἐπίτασις αὐτοῦ ἡ καθολικὴ περὶ τὸ πρῶτον ἔσται τριτημόριον τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ χρόνου αὐτοῦ. Εἰ δὲ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὁ ἐκλειπτικὸς ἐκπέσοι τόπος, ἄρξεται τὸ σύμπτωμα κατὰ τὴν δευτέραν τετράμηνον, καὶ ἡ καθολικὴ αὐτοῦ ἐπίτασις ἔσται κατὰ τὸ μέσον τριτημόριον. Εἰ δὲ ἐν τῷ λιβυκῷ ὁρίζοντι ἐκπέσοι, ἄρξεται μὲν κατὰ τὴν τρίτην τετράμηνον, ἐπιταθήσεται δὲ κατὰ τὸ ἔσχατον τριτημόριον. τὰ δὲ μερικῶς ἐπιτεινόμενα, ἢ ἐν ἀνέσει γινόμενα, σκεψόμεθα διὰ τῶν ἀνὰ μέσον συζυγιῶν, ὅταν κατὰ τοὺς τόπους οἳ τὸ αἴτιον ποιοῦσι,

eventum duraturum constituemus, quot horis obscuratio illa Solis orbem occupavit, si fuerit Lunaris annorum spatio, mensium intervallum substituemus. Principium eventus, & incremēta exposito loci ecliptici ad cardines considerantur. Nam si in orientali horizonte eclipticus contigerit locus, quadrimestri proximo, à tempore defectus, eventus initium erit, incrementum generale primo universæ illius durationis triente vehementius grassabitur. Si locus eclipticus in medio cœli fuerit secundo quadrimestri initia, incrementa, intensionesque secundo triente erunt; si in occidentali horizonte tertio quadrimestri principium, progressiones ultimo triente. De particularibus vero intensionibus & remissionibus ex conjunctionibus, quæ iterum fient, judicium interponemus, cum

in locis producentibus, vel aspectibus cum illis conjunctiones inciderint; aliisque stellarum transitibus, cum stellæ eventus effectrices signis, quæ item causæ sunt, Zodiaci configuratæ, vel ortus, vel occasus, vel stationes, vel nocturnos splendores efficiunt. Emergentes enim, sive in statione manentes intensiores; occidentes; & sub radiis positæ, vel vespertinos splendores emicantes remissiores effectus producunt.

CAP. VIII.

De Genere eorum, qui afficiuntur.

Tertiæ partis erat genus dignoscere, quod ab eventu adficitur, dijudicatur vero & id ex signorum proprietate, & figuratione, in quibus loci ecliptici, & stellæ, sive fixæ, sive errantes in signo defectus, & cardine dominantes, antequam defectus accideret, concurrebant, Harum dominatio ita sumitur. In er-

ἢ κατὰ τὸ συσχηματιζομένοις τοῖς τόποις, αἱ συζυγίαι συμπίπτωσι. καὶ διὰ τῶν ἄλλων δὲ παρόδων τῶν ἀστέρων, ὅτ' αὖ οἱ ποιητικοὶ ἀστέρες τοῦ προαποτελέσματος, συσχηματιζόμενοι τοῖς δωδεκατημορίοις τοῖς τὸ αἴτιον ἔχουσιν, ἢ ἀνατολὰς, ἢ δύσεις, ἢ στηριγμοὺς ποιῶνται ἢ ἀκρονύκτους φάσεις. ἀνατέλλοντες μὲν, ἢ στηρίζοντες, ποιοῦσι τὰ συμπτώματα ἐπιτεταμένα. δύνοντες δὲ, καὶ ὑπὸ τὰς αὐγὰς ὄντες, ἢ ἀκρονύκτους ποιούμενοι φάσεις, ἀνετώτερα ποιοῦσι τὰ ἀποτελέσματα.

Κεφ. η'.

Περὶ τοῦ γένους τῶν παχόντων.

Τρίτον ἐστὶ κεφάλαιον τὸ γνῶναι τὸ γένος, ὃ πάσχει ὑπὸ τοῦ ἀποτελέσματος. γινώσκεται δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς διαμορφώσεως τῶν ζωδίων καὶ τῆς ἰδιοτροπίας, ἐν οἷς εὑρέθησαν οἱ τῶν ἐκλείψεων τόποι, καὶ οἱ ἀστέρες οἱ οἰκοδεσποτοῦντες, οἵ τε ἀπλανεῖς καὶ οἱ πλανώμενοι, κατά τε τὸ δωδεκατημόριον τῆς ἐκλείψεως, καὶ κατὰ τοῦ κέντρου πρὸ τῆς ἐκλείψεως. Τούτων δὲ ἡ οἰκοδεσποτεία οὕτως λαμβάνεται. ἐπὶ μὲν τῶν ἀπλα-

τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, ὃς ἔχει τοὺς πλείονας λόγους πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, τόν τε ἐκλειπτικὸν καὶ τοῦ κέντρου, καὶ συναπτόμενος ἢ ἀποχωρῶν κατὰ τὸ ἐγγὺς καὶ φαινόμενον, ἔχει δὲ πλείονας λόγους καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας τῶν σχηματισμῶν τὴν συνοικείωσιν, καὶ ἔτι κύριος ὢν τῶν οἴκων καὶ τῶν τριγώνων, καὶ ὑψωμάτων, ἢ καὶ ὁρίων, οὗτος μόνος λήψεται τὴν οἰκοδεσποτείαν. εἰ δὲ μὴ, ὁ αὐτός ἐστι κύριος τοῦ τε ἐκλείψεως καὶ τοῦ κέντρου, δύο τοὺς ἔχοντας πρὸς ἕκαστον τῶν τόπων πλείονας συνοικειώσεις παραλαμβάνομεν. παραλαμβανομένων δὲ τῶν δύο, προκρίνεται ὁ τῆς ἐκλείψεως κύριος. εἰ δὲ πλείονες εὑρεθῶσι καθ' ἕκαστον τόπον ἴσοι καὶ ὁμοίως ἔχοντες, προκριθήσεται εἰς τὴν οἰκοδεσποτείαν ὁ μᾶλλον ἐπικεντρότερος ὢν, ἢ μᾶλλον χρηματίζων, ἢ τῆς αἱρέσεως. ἐπὶ μὲν τῶν πλανωμένων οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀπλανῶν, παραλαμβάνομεν τὸν πρῶτον τῶν λαμπρῶν, τὸν ἐν τῷ ἐκλειπτικῷ χρόνῳ συγχρηματίσαντα ἐπὶ τῆς παρελθούσης κεντρώσεως, καθὼς ἐν τῇ πρώτῃ

rantibus illa, quæ pluribus modis aufertur ad utrumque locum, defectus ſcilicet, & cardinis, aut ſe conjungens, aut recedens ad proximum, quod ſequitur, apparetque, & pluribus modis aſpicit ſtellas, quibus cum familiaritas configurationis cauſa intercedit, eſtque præterea domiciliorum triangulorum altitudinum, ſive etiam finium domina, illa ſola ſibi dominium uſurpabit. Si non eadem, & defectus, & cardinis domina eſt, duas quæ plurimis familiaritatibus utrique loco vinciuntur, aſſumimus, ex his defectus domina præfertur. Si plures repertæ fuerint ejuſdem roboris, ac virtutis in dominio anteferatur, quæ magis in cardine eſt, vel magis proxima, vel qualitate familiarior, & ita in errantibus procedendum eſt. In fixis lividarum primam quę tempore defectus, cum præterito cardine una fuit, ut in prima conſtructione

novem apparentium configurationum modos descripsi, accipimus itẽ eam, quæ ecliptica hora in plana dispositione simul orta est, vel cum cardine locum defectus sequente medium cœli tenuerit; sic itaq; stellis eventuum causis dispositis signorum etiam configurationes, in quibus defectus, stellæque dominatrices fuerunt discutiamus. Ex harum etenim qualitate ut plurimum genera, ab eventu complexa judicantur. Nam signa ea, quæ in medio circulo, & stellis fixis sunt, si forma humana fuerit, indicant in humano genere eventum suos effectus habiturum. Eorum vero, quæ non sunt forma humana, sed terrestribus animantibus similia; quadrupedes ejusdem formæ animalibus portendunt; repentia serpentibus, ac similibus denunciant, rursusque bestiæ feroces; inmansue-

συντάξεις τοὺς ἐννέα τρόπους τῶν φαινομένων σχηματισμῶν διωρισάμην. καὶ ἔτι συμπαραλαμβάνομεν τὸν κατὰ τὴν ἐκλειπτικὴν ὥραν ἐν τῇ φαινομένῃ διαθέσει, ἢ συνανατείλαντα, ἢ συμμεσουρανήσαντα τῷ κέντρῳ τῷ ἑπομένῳ κατὰ τὸν τόπον τῆς ἐκλείψεως.

Οὕτως οὖν ἐπισκεψάμενοι τοὺς ἀστέρας τοὺς αἰτίους τοῦ συμπτώματος, συνεπισκεψόμεθα καὶ τὰς διαμορφώσεις τῶν ζῳδίων, ἐν οἷς ἥ τε ἔκλειψις, καὶ οἱ τὴν κυριότητα ἔχοντες ἀστέρες ἔτυχον. ἐκ τῆς τούτων γὰρ ἰδιοτροπίας ὡς ἐπίπολυ θεωρεῖται τὰ γένη, ἃ καταλαμβάνει τὸ σύμπτωμα. Ὄντων μὲν γὰρ τῶν ζῳδίων ἀνθρωπομόρφων, τῶν περὶ τὸν κύκλον τὸν διὰ μέσον τῶν ζῳδίων, καὶ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας, συμπεσεῖται τὸ ἀποτέλεσμα περὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος. οὐκ ὄντων δὲ ἀνθρωπομόρφων, τῶν μὲν χερσαίων, ἃ μέν ἐστι τετράποδα, δηλοῖ περὶ τὰ ὅμοια ζῶα γίνεσθαι τὸ σύμπτωμα. ἃ δὲ διαμορφοῦται ὡς συρόμενα, περὶ τοὺς ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα μηνύει τὸ πάθος. καὶ πάλιν τὰ μὲν θηριώδη, περὶ τὰ ἀνήμερα καὶ βλα-

καὶ βλαπτικά· τὰ δὲ ἥμερα, περὶ τὰ ὑπηρετικὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἥμερα, ἀκολούθως τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν, οἷον ἵππων, ἢ βοῶν, ἢ προβάτων, καὶ τῶν τοιούτων. Ἔτι δὲ τῶν χερσαίων, τὰ μὲν πρὸς τὰς ἄρκτους, κινήσεις τῆς γῆς αἰφνιδίους μηνύει· τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ ἀέρος ἀπροσδοκήτους ῥύσεις. Πάλιν δὲ ἐὰν ὦσιν οἱ κύριοι τόποι ἐν τούτοις, ἃ διαμορφοῦται ὡς πτερωτά, οἷον ἐν ἀετῷ καὶ τοῖς τοιούτοις, σημαίνει τὸ σύμπτωμα γίνεσθαι περὶ τὰ πετεινά, καὶ μάλιστα ἃ πρὸς τροφήν ἐστιν ἀνθρώπων. Ἐὰν δὲ ὦσιν ἐν τούτοις, ἃ διαμορφοῦται ὡς νηχόμενα, ἐν μὲν τοῖς θαλασσίοις, οἷον ἐν δελφῖνι, περὶ τὰ θαλάσσια τὸ ἀποτέλεσμα συμβήσεται, καὶ πρὸς τὰς ἐκπλεύσεις τῶν στόλων. ἐν δὲ τοῖς ποταμίοις, οἷον ἐν ♒ καὶ ♓, ἔσται τὸ ἀποτελούμενον περὶ τὰ ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ἐν ταῖς πηγαῖς διαιτώμενα. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν Ἀργὼ ὦσιν οἱ κύριοι τόποι, ἀμφότερα τὰ γένη τὸ σύμπτωμα καταλήψεται. πάλιν δὲ ἐν μὲν τοῖς τροπι-

tis & noxiis, domesticæ, mansuetis, & ad usum hominum accommodatis, & reliqua similiter pro suæ formæ modo, equis, vel bubus, aut pecudibus aut similibus effectus præsagiunt. Preterea terrestrium, quæ ad ursas vergunt, subitos ac repentinos terræmotus insinuant; quæ ad meridiem inexpectatos ex aëre imbres. Et rursum, si loci dominantes in iis fuerint, quæ quasi pennigera efformantur, veluti in aquila, & similibus, eventum volatilibus indicant, iisque potissimum, quarum in humano victu usus est. Si vero in iis fuerint, quæ quasi natantia pinguntur, si in marinis veluti in Delphino, in iis, quæ in mari dicuntur degere, eventus locum habebit, & in navigationibus classium: si in fluvialibus veluti in Aquario, & Piscibus, eventus circa ea, quæ in fluviis, ac fontibus vivunt, continget, si loci dominantes in Argo fuerint, utraq; genera eventui subjicientur. Item si in tropi-

cis signis, vel æquinoctialibus sint communiter aëris mutationem significant, & temporibus quibus signum unumquodque conformatur, proprie vero verno, ac plantis minantur. Nam si in verno æquinoctio fuerint arborum germini protendunt, ut vitis, ficus, aliisque una cum eis germinantibus; si in solstitio æstivo fructuum collectione, & frugum importatione; in Ægypto vero proprie Nili exundationem respiciunt, si in Autumnali æquinoctio loci dominantes fuerint, in sementem, & herbas omen denunciat. Si in brumali, olera. & tunc temporis aves advenientes, & pisces, effectus indicabit. Item signa æquinoctialia, quid in religionibus futurum sit, ostendunt. Tropica aëreas mutationes, & rerum publicarum status designant. Solida funda-

τοῖς ζῳδίοις ὄντες, ἢ ἰσημερινοῖς, κοινῶς μὲν περὶ τὸ κατάστημα τοῦ ἀέρος σημαίνουσι μεταβολήν· καὶ πρὸς τοὺς καιρούς δέ, πρὸς οὓς ἕκαστον τῶν ζῳδίων οἰκείως ἔχει. ἰδίως δὲ σημαίνουσι τὴν μεταβολὴν περὶ τὸ ἔαρ, καὶ τὰ βλαστήματα τῆς γῆς. καὶ γὰρ κατὰ μὲν τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν ὄντες, περὶ τὴν βλάστην τῶν δένδρων ποιοῦσι τὸ σύμπτωμα· οἷον ἀμπέλου, συκῆς, καὶ τῶν ἄλλων τῶν συμβλαστανόντων. κατὰ δὲ τὴν θερινὴν τροπήν, εἰς τὴν τῶν καρποφορηθέντων συνάξιν καὶ ἀπόθεσιν ποιοῦσι τὸ σύμπτωμα. ἐν δὲ Αἰγύπτῳ ἰδίως καὶ πρὸς τὴν τοῦ Νείλου ἀνάβασιν τὸ ἐσόμενον ἀφορᾷ. εἰ δὲ κατὰ τὴν μετοπωρινὴν ἰσημερίαν εἰσὶν οἱ κύριοι τόποι, εἴς τε τὸν σπόρον καὶ τὰ γένη τῶν χόρτων ἐπισημανεῖ. εἰ δὲ κατὰ τὴν χειμερινὴν τροπήν, τὰ λαχανεύματα, καὶ τὰ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπιδημοῦντα τῶν ὀρνέων γένη, καὶ τῶν ἰχθύων τὸ ἀποτέλεσμα δείξεται. ἔτι δὲ ἃ μὲν τῶν ζῳδίων ἐστὶν ἰσημερινά, εἴς τε τὰ ἱερὰ καὶ τὰς θρησκείας τὸ γινόμενον σημαίνει. ἃ δέ ἐστι τροπικά, περί τε τὸν ἀέρα καὶ τὰ πολιτικὰ πράγματα δηλοῖ τὰς μεταβολάς. ἃ δέ ἐστι στερεά,

περὶ

περὶ τοὺς θεμελίους καὶ τὰς οἰκοδομάς. ἃ δέ ἐστι δίσωμα, τὸ συμβησόμενον δηλοῖ ἀνθρώποις τε καὶ βασιλεῦσι συμβῆναι. ἔτι δὲ καὶ ὅσα μὲν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκλείψεως πρὸς ἀνατολὰς μᾶλλον ὑπῆρχεν, σημαίνει τὸ ἀποτελούμενον ἔσεσθαι περί τε τοὺς καρποὺς, καὶ τὴν νέαν ἡλικίαν καὶ θεμελίους. ἃ δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν εἶχεν μεσουράνημα, ταῦτα μηνύει περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὴν μέσην ἡλικίαν τὸ σύμπτωμα. τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς ὄντα, ταῦτα περί τε τὰ νόμιμα, καὶ τὴν παλαιὰν ἡλικίαν, καὶ τοὺς τεθνεῶτας. πόσον δὲ μέρος τὸ σύμπτωμα καταλήψεται τοῦ γένους, περὶ ὃ συνέπεσε, γνωσθήσεται ἔκ τε τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπισκοτισμοῦ τῶν ἐκλείψεων, καὶ ἐκ τῆς σχέσεως τῶν ἀστέρων τῶν ποιούντων τὸ αἴτιον, ἣν ἔχουσι πρὸς τὸν ἐκλειπτικὸν τόπον. δυτικοὶ μὲν γὰρ σχηματιζόμενοι πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἐκλείψεις, ἢ πρὸς τὰς σεληνιακὰς ἀνατέλλοντες, ἔλαττον ὡς ἐπιπολὺ ποιοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα· διαμετροῦντες δὲ, μέσον αὐτὸ ποιήσουσιν. ἀνατολικοὶ δὲ συσχηματιζόμενοι πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἐκλείψεις,

mentorum, extructionumque indicio ſunt. Bicorporea hominibus, regibusque prænunciant. Adhuc etiam quæcunque defectus tempore orientaliora erant, fructibus, adoleſcentiæ, & fundamentis futurum eventum portendunt; quæ ſuper terram medium cœlum obtinebant, rebus ſacris, & regibus, & mediæ ætati; occidua legibus, ſenectæ & mortuis. Quam late autem eventus genus, cui acciderit, afficiet, ex magnitudine obſcuritatis defectuum, & ex ſtellarum, quæ cauſæ ſunt, poſitu, quem habent ad locum eclipticum, dignoſci poterit. Occiduæ enim ad ſolares defectus configuratæ, vel ad lunares orientales ut plurimum effectus vehementiam minuunt, in oppoſitione modum ponunt. matutinæ ad ſolares defe-

ctus configuratæ, vel occiduæ ad lunares augebunt.

C A P. IX.

De qualitate effectus.

QUarta pars est effectus cognitio, & modi illius, utrum boni, vel mali, & quæ nam erit illius proprietas, sive bonus, sive malus sit. Id autem discernemus ex viribus, & facultate stellarum dominantium præcipuis locis, earumque commixtione mutua inter se, & cum illis locis quorum dominæ erant: Sol enim, & Luna quasi imperant, & moderantur alias stellas, cum ipsi universæ virtutis, earumque dominii, vel potentiæ, vel impotentiæ, tanquam præcipuæ causæ cognoscantur; eventus vero qualitatem mixturæ stellarum, quæ sibi dominium arrogant speculatio manifestat. Ordiemur itaque à proprietate, & qualitate operatrice singularum stellarum errantium. sed illud primo communiter ob-

ἢ δυτικοὶ πρὸς τὰς σεληνιακὰς μεῖζον αὐτὸ ἀποτελέσουσιν.

Κεφ. θ'.

Περὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος.

ΤΕ'ταρτον δὲ κεφάλαιόν ἐστιν, ἡ γνῶσις αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος, ὁποῖον ἔσται, εἴ τε ἀγαθὸν, εἴ τε κακόν· καὶ τίς ἡ ἰδιοτροπία αὐτοῦ, ἐάν τε ἀγαθὸν ἐάν τε κακὸν ᾖ. Γνωσόμεθα δὲ τοῦτο ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων ἀστέρων τοὺς κυρίους τόπους, καὶ τῆς αὐτῶν συγκράσεως, ἥν τε πρὸς ἀλλήλους εἶχον, καὶ πρὸς τοὺς τόπους, ὧν εἶχον τὴν οἰκοδεσποτείαν. Ὁ μὲν γὰρ ☉ καὶ ἡ ☽, ὥσπερ διατάσσουσι, καὶ ἡγεμονεύουσι τῶν ἄλλων, αὐτοὶ αἴτιοι γνωριζόμενοι τῆς τε ὅλης ἐνεργείας καὶ τῆς οἰκοδεσποτείας τῶν ἀστέρων, καὶ τῆς τούτων δυναστείας ἢ ἀσθενείας, δηλοῖ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος τὴν ποιότητα, ἡ θεωρία τῆς συγκράσεως τῶν ἀστέρων, τῶν ἐχόντων τὴν κυριότητα, ἀρξόμεθα δὴ ἐκ τῆς ποιητικῆς ἰδιοτροπίας ἑκάστου τῶν πλανωμένων. ἐκεῖνο μέντοι κοινῶς προσθήσομεν,

ὅτι

ὅτι ὅτ' ἂν ἕνεκα τῆς συντόμου ὑπομνήσεως λέγωμέν τινα καθολικῶς διὰ τῶν πέντε ἀστέρων γίνεσθαι, εὐθέως δεῖ νοεῖν τὴν κρᾶσιν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ὁμοίας φύσεως συνέργειαν καὶ δύναμιν, ἐάν τε ἰδίαν ἔχῃ κατάστασιν, ἐάν τε ἐκ τῶν ἀπλανῶν ἢ τοῦ ζωδιακοῦ τόπου ὁμοιά τις γίνεται κρᾶσις. οὕτως οὖν δεῖ, ὥσπερ εἴπομεν, ὅτ' ἂν καθόλου τι περὶ τῶν ε' ἀστέρων λέγωμεν, καὶ τὴν κρᾶσιν καὶ τὴν ποιότητα συνεπιλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν εἰ περὶ τῆς ποιητικῆς ποιότητος καὶ τῆς φύσεως ἐλέγομεν, ἀλλ' οὐχὶ τοὺς ἀστέρας ἐτυγχάνομεν ὀνομάζοντες. καὶ τοῦτο δὲ χρὴ ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἐν ταῖς συγκράσεσιν, οὐ μόνον ἡ μίξις τῶν πλανωμένων ἡ πρὸς ἀλλήλους θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἡ μίξις τῶν κοινωνούντων τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς πλανωμένοις, τῶν τε ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ τῶν ζωδιακῶν τόπων, κατὰ τὰς προειρημένας αὐτῶν συνοικειώσεις, ἃς ποιοῦνται πρὸς τοὺς πλανωμένους.

Ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ ἀστὴρ μόνος οἰκοδεσπότης ὢν, ποιήσει φθορὰς ἐκ ψύξεως ἀπο-

servandum est, nos cum brevitatis causa generaliter aliquid de quinque Planetis adnotamus, statim animo volvendum esse eorum temperiem, & à simili natura vires, & auxilium, & an propriam habeat constitutionem, sive ex fixis, & Zodiaco loco similis mixtura occurrit. Hac itaque ratione ut præmonuimus, quotiescunque de quinq; Planetis generaliter aliqua pronunciamus, eorum temperies, & qualitas intelligenda est, ac si de effectiva eorum qualitate, & natura sermo esset, & stellas ipsas non nominassemus. Illud præterea animadvertendum est, in commixtionibus non tantum planetarum inter se mixturam considerari, sed eorum etiam sive fixæ sint, sive Zodiaci loca, quæ eandem cum Planetis naturam participant, secundum commemoratas ipsorum, quibus cum Planetis conjunguntur familiaritates.

Saturni itaq; stella, si sola dominatur, ex frigore natas

corruptiones inducet, ſed ſi proprie in homines malum graſſatum fuerit, diuturni morbi erunt, tabes, conſumptiones, fluxus, morborum humidorum perturbationes, quartanarum febrium acceſſiones, tum etiam exilia, inopiæ, ex malis anguſtiæ, luctus, terrores, interitus, eorum potiſſimum, qui ætate provecti ſunt. Beſtias in rem hominum maxime conducentes deprædabitur, quæ ab iiſdem morbis extinguentur, & earum uſu cum male affectæ ſint, homines, uti par eſt, occident. Aër porro frigore horrendo penitus, glacies, nebuloſos ſtatus, ac peſtilentes excitabit, ideoque etiam ipſe erit turbatus, nubibus obrutus, caliginoſus: præterea & noxii imbres, damnoſique, quibus humano generi exitioſa animalcula procreari ſolent, abunde ſuccedent. In fluviis, ac mare utplurimum tempeſtates exorientur, naufragia claſſium, cum illis male navigatio ceſſerit, fient, & piſcium inte-

πλημμύρας. ἀλλὰ περὶ μὲν ἀνθρώπους ἰδίως τοῦ συμπτώματος καταλαμβάνοντος, νοσήματα γενήσονται χρόνια, καὶ φθίσεις, καὶ συντήξεις, καὶ ῥευματισμοὶ, καὶ ὑγρῶν ἀρρωστημάτων ἐνοχλήσεις, καὶ τεταρταίων ἐπιδημίαι. Φυγαί τε ἔσονται καὶ ἀπορίαι καὶ συνοχαὶ ἐκ τῶν κακῶν, καὶ πένθη, καὶ φόβοι, καὶ θάνατοι, μάλιστα τῶν ἤδη ταῖς ἡλικίαις προβεβηκότων. Τῶν δὲ ἀλόγων ζώων ἐπιλείψει τὰ εὔχρηστα, φθειρομένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ νοσημάτων· οἷς νοσεροῖς οὖσι, καὶ οἱ ἄνθρωποι χρώμενοι, ὡς εἰκὸς, συνδιαφθαρήσονται. ὁ δὲ ἀὴρ εἰς ψύχη φοβερὰ μεταβαλὼν, καὶ πάγους, καὶ ὁμιχλώδη καταστήματα, καὶ λοιμικὰ, ἔσται δυσάερος καὶ συννεφὴς καὶ ζοφερός· ἔτι δὲ καὶ πλῆθος νιφετῶν φθοροποιῶν συμβήσεται, ἐξ ὧν καὶ τὰ βλαπτικὰ ἑρπετὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως συνίσταται. περὶ δὲ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς θαλάσσας, κοινῶς μὲν ἔσονται χειμῶνες, καὶ ναυάγια στόλων τοῦ πλοὸς αὐτοῖς κακοῦ γινομένου. καὶ τῶν ἰχθύων

δὲ προσε-

ἢ προσέσται φθορά. ἰδίως δὲ ἐν μὲν θαλάσσῃ γενήσονται ὑποστολαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ πάλιν πλημμύραι. οἱ δὲ ποταμοὶ ὑπέρμετροι γενήσονται τοῖς ὕδασιν, καὶ κακωθήσονται· καὶ τῆς γῆς οἱ καρποὶ, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἐκλείψουσιν, ἀπολλύμενοι ὑπὸ κάμπης, ἢ ἀκρίδος, ἢ κατακλυσμῶν, ἢ ὄμβρων, ἢ χαλάζης, ἢ τῶν τοιούτων, ὡς καὶ μέχρι λιμοῦ φθάσαι τὴν κάκωσιν.

Ὁ δὲ τοῦ Διὸς μόνος γινόμενος κύριος, καθ' ὅλου πάντα αὐξήσει. ἀλλὰ περὶ μὲν ἀνθρώπους ἰδίως ταῦτα ποιήσει, δόξας, καὶ εὐζωίας, καὶ εὐθυνίας, καὶ καταστάσεις εἰρηνικάς. καὶ τὰ εἰς τὸν βίον ἐπιτήδεια αὔξει· καὶ ὅλως ψυχικῶν καὶ σωματικῶν εὐεξιῶν ἔσται ποιητικός. ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ βασιλείας ἀγαθὰ προξενήσει, εὐεργεσίας καὶ δωρεάς. αὐτούς τε ἐκείνους τοὺς βασιλεῖς ἐν τιμοτέρους ποιεῖ, αὔξων τὴν μεγαλωσύνην αὐτῶν, καὶ τὸ μεγαλόψυχον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντας ἡ εὐημερία χωρήσει. περὶ δὲ τὰ ἄλογα ζῶα γινομένου τοῦ ἀποτελέσμα-

ritus, proprie in mari, aquæ recedent, & refluent omnia inundantes, flumina aquis intumescent, & corrumpentur, terræ fructus præcipui, magisque necessarii potissimum ab erucis, sive locustis, sive inundationibus, sive imbribus, sive grandinibus, sive similibus devastentur; & malum eousque procedet, ut fame homines occumbant.

Jovis si sola dominatur, generaliter incremento ingenti omnia adauget. Verum in hominibus proprie illa præstabit honores, tranquillitates, fertilitates, paces, vitæ item opportunis augmentum affert: & summatim bonorum corporis, & animi auctor est. Præterea bona, à principibus expectatá, beneficia, munera præparabit. Et eosdem reges, ac principes spectabiliores reddet, eorum imperio aucto, & magnanimitate, & in genere omnia felicia, fausta, fortunataque erunt. Si bestias, brutaque animalia effectus respexe-

rit,

rit, mansuetas, & usibus humanis servientes multiplicabit, inutilibus, & contrariis exitio erit. Aëris constitutio salubris, & temperata, sed ventosa, & humida, & fructuum altrix: item prospera navigatio classibus, fluviorum moderata incrementa, & frugum copia, & abundantia aliaque omnia, quæ ad bene vivendum hominibus facere videntur, feliciter succedent.

Martis si sola dominium nacta sit, generaliter omnibus exitium à siccitate parabit. Sed inter homines proprie bella ciebit, seditiones intestinas, captivitates urbium, excidia, populorum tumultus, rebelliones. Principum in subditos iras, & propter eas repentinas cædes. Præterea inferet morbos urentes, febres tertianas, eruptiones sanguinis, ægritudines acutas, mortes violentas, & præcipue juvenum. Item incendia, neces, impietates, injurias, violentias, rapinas, latrocinia. Aëris constitu-

τος, τὰ μὲν ἥμερα καὶ εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐπιτήδεια πληθυνθήσεται, τὰ δὲ ἄχρηστα καὶ ἐναντία ἐξαπολεῖται. ἡ δὲ τοῦ ἀέρος κατάστασις ὑπάρξει ὑγιεινὴ μὲν καὶ εὔκρατος. πνευματώδης δὲ καὶ ὑγρὰ, καὶ θρεπτικὴ τῶν καρπῶν. καὶ τοῖς στόλοις δὲ πλοῦς ἀγαθὸς ἔσται, καὶ ποταμοὶ συμμέτρως αὐξήσουσι, καὶ τῶν καρπῶν ἀπαντήσει εὐφορία, καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς εὐζωίαν ἀνθρώπων συμβάλλεται.

Ὁ δὲ τοῦ ♂ μόνος οἰκοδεσποτῶν, καὶ οὗτος καθ' ὅλου μὲν φθορὰν ποιήσει ἀπὸ ξηρότητος συνισταμένην. ἀλλὰ περὶ μὲν ἀνθρώπους, ἰδίως πόλεμοί τε συστήσονται, καὶ στάσεις ἐμφύλιοι, καὶ αἰχμαλωσίαι, καὶ πορθήσεις, καὶ λαῶν ἐπαναστάσεις, καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς ὑπηκόους ὀργαὶ, καὶ διὰ τοῦτο θάνατοι αἰφνίδιοι. ἔτι δὲ νοσήματα συμβήσεται πυρετικὰ, καὶ τριταϊκὰ καὶ ἐπισημασίαι, καὶ αἱμάτων ἀναγωγαὶ, καὶ ὀξεῖς καὶ βίαιοι θάνατοι, μάλιστα τῶν νεωτέρων. ἔτι δὲ ἐμπρησμοὶ, καὶ φόνοι, καὶ παρανομίαι, καὶ ὕβρεις, καὶ βίαι, καὶ ἁρπαγαὶ, καὶ λῃστεῖαι. ἡ δὲ τοῦ ἀέρος κατά-

κατάστασις ἔσται καυσώδης· καὶ πνεύματα θερμὰ, καὶ λοιμώδη, καὶ συντηκτικά. ἔτι δὲ ἀνομβρίαι, καὶ κεραυνοὶ, καὶ ἐξ οὐρανοῦ καταφερόμενοι φλόγες. περὶ δὲ τὴν θάλασσαν ναυάγια αἰφνίδια συστήσεται, διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν κεραυνῶν. ποταμοὶ δὲ ἐκλείψουσι, καὶ ἀναξηρανθήσονται πηγαὶ, καὶ ὅλως τὰ πότιμα ὕδατα ἐπιλείψει. καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς δὲ εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐπιτήδεια, φημὶ δὴ ἄλογά τε ζῶα, καὶ τὰ βλαστήματα, καὶ οἱ καρποὶ, φθαρήσονται, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς πυρώδους τῆς καύσεως, τὰ δὲ ὑπὸ βροχῆς, καὶ τῆς τῶν πνευμάτων ἐκτινάξεως· καὶ ἅπερ δὲ ἀποτεθήσεται, καὶ αὐτὰ βλαβήσεται ὑπὸ τῆς συγκαύσεως.

Ὁ δὲ τῆς ♀ μόνος ἔχων τὴν κυριότητα, καθόλου μὲν καὶ οὗτος ἐκεῖνα ποιήσει, ἅπερ καὶ ὁ τοῦ ♃, πλὴν μετὰ πλείονός τινος ἡδύτητος. περὶ μὲν οὖν ἀνθρώπους, ἰδίως ταῦτα συμβήσεται· δόξαι, καὶ τιμαὶ, καὶ εὐφροσύναι, εὐγαμίαι καὶ πολυτεκνίαι, καὶ πρὸς πάντα τὰ πράγματα εὐαρέσως ἕξουσιν, καὶ αἱ κτήσεις

tio erit æstuosa, flatus calidi, & pestilentes, & tabifici, item siccitates, fulmina, & è cœlo flammæ delapsæ. In mari propter ventorum turbines, & fulminum ictus, inexpectata naufragia: flumina desiccabuntur, fontes exaurientur, & summatim aquæ potui necessariæ deficient, ceteraque in usus humanos necessaria veluti bruta animalia, plantæ, & fructus partim ab æstu urente, partim ab imbre, & à ventorum turbinibus corrumpentur. reposita etiam, conservataque à conflagrationibus perdentur.

Veneris si sola dominium obtinuerit generaliter eadem faciet, quæ & Jovis, sed majori cum venustate; peculiariter vero hominibus conciliabit famam, honores, gaudia, fortunatas nuptias, uberes fœtus, & in omnibus rebus feliciter res geretur, & ut animo suo, cuique placet, tunc & rei familiaris incre-

menta

menta erunt: & ſummatim humanæ vitæ inſtitutum mundum, & pium, & rerum venerandarum, ſacrarumque honos longe, lateque diffundetur. Adhuc à principibus, ducibusque ſubditis grata familiaritas collocabitur. Aëri optimam temperiem communicabit, ventorum conſtitutionem humidam, & precioſam efficiet; & ſummatim aër erit optime contemperatus, purus, & imbres plurimi ſed fœcundi. Claſſes proſpere navigabunt, proſperique eventus, & lucroſi obtingent. Flumina copia imbrium augeſcent; omnia denique quæ humanis uſibus conducunt, animalia, & fructus terræ uberrimo proventu affluent.

Mercurii ſi ſola dominatur, in genere ut conjuncta fuerit cum aliis, ita earum naturis ſe conformat, proprie vero cum naturæ ſuæ nonnihil addat, omnes magis concitat. Verum dum eventus hominibus contingit, celeritatem, induſtriam, & calliditatem in

αὐξήσουσι, καὶ ὅλως ἡ τῶν ἀνθρώπων δίαιτα καθαρὰ ἔσται καὶ διαγής· καὶ ἡ πρὸς τὰ σεβάσμια καὶ ἱερὰ τιμὴ ἐπιδώσει. Ἔτι δὲ ἐκ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς ὑπηκόους, συνοικείωσις ἡδύνουσα ἔσται. περὶ δὲ τὸν ἀέρα εὐκρασία ὑπάρξει, καὶ τῶν πνευμάτων ἡ κατάστασις ὑγραντικὴ καὶ θρεπτική. καὶ ὅλως ὁ ἀὴρ εὐάερος χρηματίσει, καὶ καθαρός, καὶ ὄμβροι πολλοὶ καὶ γόνιμοι. καὶ οἱ στόλοι πλεύσουσι καλῶς, καὶ ἐπιτυχίαι καὶ κέρδη ἀπαντήσουσι. καὶ οἱ ποταμοὶ αὐξήσουσι πληρούμενοι· καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐπιτήδεια, ζῶά τε καὶ καρποὶ τῆς γῆς, μάλιστα πληθυνθήσονται.

Ὁ δὲ τοῦ ☿ οἰκοδεσποτῶν, καθόλου μὲν ὥσπερ ἂν τύχοι συγκραθεὶς πρὸς ἕκαστον τῶν ἄλλων, ταῖς ἐκείνων φύσεσι συνοικειοῦται. ἰδίως δὲ προσθήκη τις δυνάμεως ὥσπερ γινόμενος, πάντας μᾶλλον συγκινεῖ. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς ἀνθρώποις γινομένου τοῦ ἀποτελέσματος, ὀξύτης ἀπαντήσει καὶ εὐμηχανία

τοῖς

τοῖς πράγμασι, λῃστρικάς τε ὁρμὰς, καὶ κλοπὰς καὶ ἐπισυστάσεις ἐπιβουλευόντων. Ἔτι δὲ πρὸς τῶν κακοποιῶν συσχηματιζόμενος ὁ τοῦ ☿, τοῖς τε στόλοις κακὸν ποιήσει τὸν πλοῦν, καὶ νοσημάτων ξηρῶν αἴτιος ἔσται, καὶ ἀμφημερινῶν ἐπισημασιῶν· καὶ βῆχας, καὶ αἵματος ἀναγωγὰς, καὶ φθίσεις ἀποτελέσει. καὶ ἔτι ὅσα τε πρὸς θρησκείας ὁρᾷ, καὶ τὰ ἱερατικὰ, πράγματα, καὶ τὰ τῆς βασιλείας, καὶ ἔθη, καὶ νόμιμα, κατὰ τὴν ἑκάστου πρὸς τῶν ἀστέρας σύγκρασιν αὐτοῦ καὶ οἰκείωσιν διατάξει. Ἐπεὶ δὲ δι' ἰδίων ἔχει πρὸς τὸν ☉ ἐγγύτητα, καὶ διὰ τὸ εὐκίνητον ξηρὸς ὑπάρχει, ποιήσει εἰς τὸ περιέχον πνεύματα ἄτακτα καὶ ὀξέα, καὶ δυσμετάβολα, καὶ βροντὰς, ἀστραπάς τε καὶ φλογμοὺς, καὶ χάσματα καὶ σεισμούς. καὶ διὰ τούτων ἐνίοτε καὶ φθορὰν ποιήσει τῶν τε ζώων καὶ τῶν φυτῶν, τῶν πρὸς χρῆσιν ἐπιτηδείων ἀνθρώποις. ἔτι δὲ καὶ τῶν ὑδάτων ἐν μὲν τοῖς δυτικοῖς σχηματισμοῖς ἔσται ἀναλωτικὸς, ἐν δὲ τοῖς ἀνατολικοῖς αὐξητικός. Τοιαῦτα μὲν

humanis negotiis insinuat. Prædonum impetus, latrocinia, & insidiatorum artes excitat. Præterea cum maleficis configurata stella Mercurii classibus pessimam navigationem parat, morbos siccos, & febres quotidianas, & tusses, & sanguinis eruptiones, & tabes producit; item quæcunque ad religionem pertinent, sacrasque cerimonias, & Imperii arcana, & mores, & leges, ad cujuslibet stellæ qualitatem, quam ipsa aspexerit disponet. Cum Soli proxima fuerit, & propter motum velocem sicca, in circumfusum aëreni ventos inordinatos, atque impetuosos, & subito mutabiles, & tonitrua, & fulgura, & fulmina concitabit. Item hiatus terræ, & motus efficiet, quibus quandoque luem, excidiumque animantibus, & plantis, quæ homo in usus suos convertit, inducet. Præterea aquas in occiduis aspectibus imminuet, in matutinis augebit. Hæc

itaque

itaque quilibet planeta pro sua innata qualitate discreta, immixtaque proprie operabitur. Cum vero inter se mutuo pro varietate aspectuum, & signorum, necnon & ad solem splendore immiscentur, tunc eventus etiam pro mixtura, & temperie communicationis proprietatum, existet. Cum autem fieri nequit, ut omnes singularum commixtionum aspectus, qui quoquo modo fieri solent, recenseamus, arduum sane, infinitum, ac multiplex negotium, hoc ex particulari judicio secundum matheseos præcepta quisque discernet. Nunc illud animadvertemus familiaritates, & cognationes, quas stellæ dominantes eventuum habent, & regiones ipsas, ac urbes quibus eventus imminent, esse observandas; nam si stellæ beneficæ sint, & conformentur regionibus, quibus eventus impendet, neque à contrariis impediantur, ef-

οὖν ἕκαστος τῶν πλανωμένων ἰδίως ποιήσει, τὴν οἰκείαν ἔχων φύσιν ἰδιαζόντως ἀποτεταγμένην. Ὅταν δὲ συγκραθῶσιν ἄλλος πρὸς ἄλλον, διά τε τῶν συσχηματισμῶν, καὶ διὰ τῆς πρὸς τὰ ζώδια οἰκειότητος, καὶ ἔτι διὰ τῆς πρὸς τὸν ἥλιον φάσιν, τότε καὶ τὸ ἀποτελούμενον κατὰ τὴν μίξιν καὶ τὴν σύγκρασιν τὴν ἐκ τῆς γινομένης κοινωνίας τῶν δυνάμεων, οὕτω καὶ ἀποβήσεται. ἐπεὶ δὲ τὸ καθ' ἑκάστην σύγκρασιν καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς συσχηματισμοὺς τοὺς γινομένους καθ' ὁποῖον δήποτε τρόπον ἀδύνατόν ἐστιν εἰπεῖν, πολυμεροῦς καὶ ἀπείρου τῆς πραγματείας οὔσης, τοῦτο γνωσθήσεται ἐκ τῆς κατὰ μέρος διακρίσεως, κατὰ τὸ μαθηματικὸν ἐσομένης μεταχειρίσεως. Νῦν δὲ τοσοῦτον λεγόμενον, ὅτι παρατηρεῖν δεῖ καὶ τὰς οἰκειώσεις, ἃς ἔχουσιν οἱ κύριοι ἀστέρες τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ αὐτὰς τὰς χώρας ἢ τὰς πόλεις, ἃς καταλαμβάνει τὸ σύμπτωμα. καὶ γὰρ ἀγαθοποιοὶ μὲν ὄντες οἱ ἀστέρες, καὶ συνοικειούμενοι πρὸς τὰς χώρας, ἐφ' ἃς τὸ ἀποτέλεσμα συμπίπτει, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἐναντίων

ἐναντίων κατακρατούμενοι, πλέον τὸ ἐκ τῆς οἰκείας φύσεως ὠφέλιμον ἐνεργήσουσιν. ὥσπερ πάλιν ἔλαττον ὀφελήσουσιν, ἐὰν τι ἐμπόδιον πρὸς τὴν συνοικείωσιν ἀπαντᾷ, ἢ ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατακρατῶνται. Εἰ δὲ μὴ ὑπάρχουσιν ἀγαθοποιοὶ οἱ κύριοι τοῦ ἀποτελέσματος ἀστέρες, ἀλλὰ κακωτικοὶ, ἐὰν μὲν ἔχωσι πρὸς τὰς χώρας τὴν συνοικείωσιν, ἐφ' ἃς ἔρχεται τὸ σύμπτωμα, ἢ ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατακρατηθῶσιν, ἔλαττον βλάψουσιν. εἰ δὲ μήτε συνοικειούμενοι πρὸς τὰς χώρας εἰσὶ, μήτε κατακρατοῦνται ὑπὸ τούτων οἱ ἐναντίον ὄντες αὐτοῖς ἔχουσι πρὸς τὰς χώρας τὴν οἰκειότητα, τότε σφοδροτέραν τὴν βλάβην ποιήσουσιν. ἀλλὰ γὰρ ὡς ἐπιπολὺ τοῖς καθολικοῖς πάθεσιν ἐκεῖνοι τῶν ἀνθρώπων καταλαμβάνονται, ὅσοι ἐν ταῖς ἰδίαις γενέσεσιν εἶχον τὴν αὐτὴν κατάστασιν τοῦ αἰτίου, τοῦ ποιοῦντος τὰ καθολικὰ συμπτώματα. λέγω δὴ τούς τε ἀναγκαίους τόπους, οἵπερ εἰσὶν οἱ φωσφοροῦντες, ἢ τὰ αὐτὰ κέντρα, τοῦτ' ἐστὶ τὰ ἐκλειπτικὰ, ἢ καὶ τὰς τούτων διαμέτρους. τούτων δὲ

ficacius id quod pollicentur, pro naturæ suæ bonitate absolvent. Quemadmodum rursus minus prosunt, si quid cognationem impedit, vel ipsæ ab adversariis superentur. Verum si dominantes eventui stellæ beneficæ ullo modo sint, sed exitiabiles, si familiaritatem cum regionibus eventui subjectis habeant, vel à contrariis impediantur, minus lædent: si vero neque regionibus uniuntur, neque ab iis superantur, quæ illis adversariæ cum regionibus familiaritate junguntur, tunc vehementius nocebunt. Sed enim utplurimum universalibus malis illi corripiuntur, qui in propriis genesibus eandem conditionem cum causa, quæ generalia illa mala infligit necessario sortitæ sunt, locis scilicet, quæ sunt lumina, vel ipsi cardines, hoc est ecliptica ipsa, vel his opposita. Horum ve-

ro præcipue partibus congressus, vel ecliptici loci luminum oppositiones, cum quocunque illæ luminarium coinciderint inevitabiles sunt.

CAP. X.

De coloribus in eclipsibus, cometis & aliis hujusmodi.

Eclipsium item colores eventibus, qui vel in ipsis luminaribus apparent, vel juxta fiunt, veluti in virgis, & aliis hujusmodi in universalibus euntibus considerandi sunt. Nam si nigri fuerint, & subvirides illa futura portendunt, quæ Saturnus conferre solet; si albi, quæ Jupiter; si rutili quæ Mars; si flavi quæ Venus; si varii quæ Mercurius. Et si color is totum luminum corpus occuparit, vel in omnibus locis juxta lumina circumfusus fuerit, in plures regionum partes res præsignificatas extendendas esse, indicat; si non tota luminaria color infecerit,

αὐτῶν μάλιστα τὰς μοιρικὰς συμβάσεις, ἢ τὰς διαμέτρους τοῦ ἐκλειπτικοῦ τόπου τῶν φώτων, ἀδύνατόν ἐστι φυλάξασθαι, πρὸς ὁποῖον αὖ τῶν φώτων σχηματίζοιντο.

Κεφ. ι'.

Περὶ τῶν χρωμάτων τῶν ἐκλείψεων καὶ κομητῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

Καὶ τὰ χρώματα δὲ τῶν ἐκλείψεων, ἀναγκαῖον παρατηρεῖν ἐν τοῖς καθολικοῖς συμπτώμασιν, ἅπερ χρώματα ἢ εἰς αὐτὰ καθορᾶται τὰ φῶτα, ἢ συνίσταται περὶ αὐτά. οἷον ῥάβδοι, ἢ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα. καὶ γὰρ εἰ μὲν μέλανα εἴη, ἢ ὑπόχλωρα, σημαίνει ταῦτα ἔσεσθαι ἅπερ ἡ τοῦ ♄ φύσις ποιεῖ. εἰ δὲ λευκά ἐστι, σημαίνει τὰ ἐκ τοῦ ♃. εἰ δὲ ὑπόπυρρα, τὰ ἐκ τοῦ ♂. ξανθὰ δὲ, τὰ ἐκ τῆς ♀. ποικίλα δὲ, τὰ ἐκ τοῦ ☿. καὶ εἰ μὲν καθόλον τὸ σῶμα τῶν φώτων ἐστὶ τὸ τοιοῦτον χρῶμα, ἢ ἐν ὅλοις τοῖς τόποις τοῖς περὶ τὰ φῶτα, δηλοῖ ὅτι εἰς πλεῖστα μέρη τῶν χωρῶν τὰ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος συμβήσεται. εἰ δὲ μὴ δι' ὅλων τῶν φώτων τὸ τοιοῦτον χρῶμα συστῆ,

ἀλλὰ

ἀλλὰ πρός τι μέρος, ἐκεῖνο μόνον τὸ μέρος τῶν χωρῶν ὑπὸ τοῦ συμπτώματος καταληφθήσεται, ἔνθα προσνεύει τοῦ ὁρωμένου χρώματος ἡ σύστασις.

Ἔτι δὲ τῶν καλουμένων κομητῶν ἐν ταῖς καθολικαῖς περιστάσεσι παρατηρεῖν δεῖ τὰς ἀνατολάς. εἴτε καὶ κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς ἐπιφαίνονται, εἴτε καὶ ἐν ἄλλῳ καιρῷ. οἷον κατὰ δοκίδας, ἢ σάλπιγγας, ἢ πιθεάς, καὶ ἄλλους τινὰς τοιούτους· οὗτοι γὰρ τὰ ἐκ τοῦ ♂ καὶ τοῦ ☿ ἀποτελέσματα ποιοῦσι· καὶ πολέμους δὲ καὶ καταστήματα καυσώδη, καὶ κινητικά, καὶ ὅσα ἐκ τούτων συμβαίνει. σημαίνουσι δὲ διὰ μὲν τῶν μερῶν τοῦ ζῳδιακοῦ, ἐν οἷς μέρεσι φαίνονται συσταθέντες, καὶ διὰ τῶν σχημάτων τῆς τε κόμης καὶ τῆς προσνεύσεως, κατὰ τόπους, οὓς καταλήψεται τὰ συμπτώματα. διὰ δὲ τῆς οἷον μορφώσεως αὐτῶν, τὸ εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ τὰ γένη ἃ παθεῖν ὑπὸ τούτου συμβήσεται· καὶ ἔτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς αὐτῶν, δηλοῖ τὸν χρόνον τῆς ἐπιμονῆς τοῦ συμπτώματος. καὶ διὰ τῆς σχέσεως δὲ τῆς πρὸς τὸν ☉, δηλοῦσι τὴν ἔναρξιν τοῦ συμπτώματος.

ea pars tantum regionum in qua viſus color conſtiterit, denunciato eventu efficietur.

Adhuc in univerſalium eventuum conſideratione Cometarum ortus obſervandi ſunt, ſive eclipticis temporibus, ſive alio affulſerint, veluti trabes, tubæ, dolia, & ſimilia. Hi namque quæ Martis, & Mercurii naturæ reſpondent, prænunciant, præterea bella, æſtuoſas cõſtitutiones, motus turbulentos, & alia, quæ iſta ſequi conſueverunt. Partibus Zodiaci, in quibus primum effulſere, & comæ deflexioniſq; ſitu loca, quibus res minitantur, ſubindicant, ſpecie, & quaſi formã affectionis ſpeciem, & genera ab eo inferenda deſignantur. Præterea illius duratione, tempus durationis effectus & poſitu ad Solem, & habitudine, principium eventus prænotatur.

Nam si matutini fuerint celeriores, si vespertini tardiores effectus producunt. His expositis, patefactaq; considerationis universalis de regionibus, & urbibus, ratione, de particularibus etiam, de iis scilicet, quæ singulis annis, & eorum temporibus. & primum de anni novilunio sic dicto, tractatio instituenda est.

Cap. XI.

De anni Novilunio.

Novilunium anni solaris reversionis in quolibet circuitu initium ponendum esse res ipsa, nomenque declarat, sed quale quis principium in circulo sumat quod nec cogitatione comprehendi potest? propterea per medium signorum puncta ab æquinoctiali, & tropicis circumscripta, duo scilicet Æquinoctialia, & duo tropica non incongrue loco principiorum assumimus. Sed hic dubitare quis poterit, quod nam ex his quatuor

καὶ γὰρ ἀνατολικοὶ μὲν φανέντες, ταχεῖαν ἔσεσθαι τὴν καταρχὴν σημαίνουσι· δυτικοὶ δὲ, βραδεῖαν. Τούτων εἰρημένων, καὶ τῆς καθολικῆς ἐπισκέψεως τῶν τε χωρῶν καὶ τῶν πόλεων δεδηλωμένης, δεῖ καὶ περὶ τῶν μερικῶν διαλαβεῖν· λέγω δὴ τῶν ἀποτελουμένων καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, περὶ τοὺς τούτου καιροὺς, καὶ πρῶτον περὶ τῆς καλουμένης νεομηνίας τοῦ ἔτους.

Κεφ. ια'.

Περὶ τῆς νεομηνίας τοῦ ἔτους.

Ὅτι μὲν ἡ τοῦ ἔτους νεομηνία ὀφείλει ἀρχὴ τίθεσθαι τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ☉ καθ' ἑκάστην περιστροφὴν, φανερόν ἐστι καὶ ἀπὸ τῆς ὀνομασίας αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆς δυνάμεως. τίνα δ' ἄν τις ἀρχὴν ἐν κύκλῳ λάβοι, τοῦτο λοιπὸν οὐδ' ἐπινοῆσαι δυνατόν. διὰ τοῦτο οὖν τὰ διὰ μέσον τῶν ζωδίων ἀφοριζόμενα σημεῖα, ὑπό τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τῶν τροπικῶν, τοῦτ' ἐστὶ τά τε δύο ἰσημερινὰ, καὶ τὰ δύο τροπικὰ, λαμβάνομεν εἰκότως ἀρχάς. ἀλλ' ἀπορήσειέ τις ἐνταῦθα, ποῖον τῶν τεσσάρων τούτων

προηγου-

προηγουμένως ἔσται ἀρχή· εἴπερ κατὰ τὴν ἁπλῆν τοῦ κύκλου κίνησιν, οὐδέν ἐστιν εὑρεῖν ὡς ἀρχὴν προηγούμενον. ἀλλὰ γὰρ οἱ περὶ τῆς τοιαύτης ἐπισκέψεως γράψαντες, πρὸς ἕκαστον τῶν τεσσάρων τούτων σημείων κατά τινας φυσικοὺς λόγους, ἕν τι ἰδίωμα ἀπέθεντο· ἔχει γὰρ ἕκαστον αὐτῶν οἰκεῖον ἰδίωμα. ἐνόμισαν οὖν εἰκότως ἀρχὴν ἔτους, τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, διότι τότε πρῶτον ἄρχεται μείζων γίνεσθαι ἡ ἡμέρα, καὶ ὅτι ὑγραντικῆς ἐστι φύσεως ὁ καιρὸς ἐκεῖνος· αὕτη δὲ ἡ φύσις πλεονάζει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενέσεων, ἀρχομένων αὐτῶν. τὸ δὲ θερινὸν τροπικὸν μετὰ τοῦτο, διότι τότε μεγίστη ἀποτελεῖται ἡ ἡμέρα· ἀλλὰ καὶ παρ' αἰγυπτίοις, ἡ τοῦ νείλου συμβαίνει ἀνάβασις, καὶ τὸ ἄστρον ὁ κύων ἐπιφαίνεται. τὸ δὲ μετοπωρινὸν ἰσημερινὸν ἐπὶ τούτοις. ὅτι τότε πάντες οἱ καρποὶ συγκομίζονται, καὶ πάλιν ὁ σπόρος ἀρχὴν λαμβάνει. τὸ δὲ χειμερινὸν τρο-

primarium erit principium, si secundum simplicem circularis naturæ motum, nihil invenire datur, quod tanquam principium aliis præeat. Verumenimvero qui de hac consideratione scripsere singulis his quatuor punctis rationibus naturalibus fulti unam proprietatem attribuere: singula quippe propriam qualitatem sibi vindicant. Non incongrue itaque principium anni vernum Æquinoctium statuerunt, quod tunc primum diei spatia protrahi incipiunt, & tempus illud natura sua humectat. quæ humiditatis vis & in aliis etiam generationibus, cum incipiunt, locum habet. solstitium, deinceps æstivum statuerunt, quod tunc longissima dies est. Sed & apud Ægyptios tunc temporis Nilus incrementa sumit, & stella Canis dictus exoritur. Tertio loco æquinoctium autumnale posuerunt, quod tunc fructus omnes, frugesq; invehantur, reponanturve, rursumque novæ generationis principia jaciantur. Postremum omnium Brumales

dies decreverunt, quod tunc dies ex parva crescere, & produci incipit. Verum de his auctoribus ita placuit philosophari.

Mihi vero convenientius, naturaliusque videtur, hæc quatuor principia propter Solis & Lunæ conjunctiones in noviluniis, & pleniluniis, & maxime omnium eclipticas, quæ signis hisce proximæ sunt, observata fuisse. Vt ex principio Arietis, de Vere; à principio Cancri de Æstate; à principio Chelarum de Autumno; à principio Capricorni de Hyeme judicium faceremus. Temporum enim constitutiones universales & modos Sol efficit, secundum quas constitutiones, ac qualitates etiam, qui ne hilum quidem scientias degustarunt, futura prænoscunt. Præterea signorum proprias significationes, ventosque, & nonnulla alia generalia hic moderatur. Quæ vero magis, & minus certis temporibus immutantur, generaliter quidem, & hæc per conjunctio-

πικόν· διότι ποτὲ εἰς αὔξησιν ἐκ μειώσεως ἡ ἡμέρα παρέρχεται. οὕτω μὲν ἔδοξε τοῖς περὶ τούτων ἀπεφαμένοις.

Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ φυσικώτερον καὶ οἰκειότερον, τὰς τέσσαρας ταύτας ἀρχὰς παρατηρῆσαι, διὰ τὰς συζυγίας τοῦ τε ☉ καὶ τῆς ☽, τὰς συνοδικὰς ἢ πανσεληνιακὰς, καὶ μάλιστα τούτων τὰς ἐκλειπτικὰς τὰς ἔγγιστα τούτων τῶν σημείων, ἵνα ἀπὸ μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ τὸν ♈, τὸ ἔαρ ἐπισκεπτώμεθα· ἀπὸ δὲ τῆς περὶ τὸν ♋, τὸ θέρος· ἀπὸ δὲ τῆς περὶ τὰς χηλὰς, τὸ μετόπωρον· ἀπὸ δὲ τῆς περὶ τὸν ♑, τὸν χειμῶνα. καὶ γὰρ τὰς καταστάσεις τῶν καιρῶν, καὶ τὴν καθολικὴν αὐτῶν ποιότητα ὁ ☉ ποιεῖ, καθ' ἃς ἰδίας καταστάσεις τε ποιότητας καὶ οἱ παντελῶς ἀμαθεῖς προγινώσκουσι τὸ μέλλον. ἔτι δὲ τῶν ζωδίων τὰς ἰδιοτρόπους ἐπισημασίας, ἀνέμους τε καὶ ἄλλα τινὰ καθολικὰ οὗτος διατάσσει. ἃ τε δὲ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον κατὰ καιροὺς παρηλλαγμένα γίνεται, καθ' ὅλου μὲν καὶ ταῦτα διὰ τῶν συζυγιῶν

γιῶν τῶν γινομένων κατὰ τὰ προειρημένα σημεῖα ἀποτελεῖται, καὶ διὰ τοῦ συσχηματισμοῦ τῶν πλανήτων, ὃν πρὸς τὰς συζυγίας ποιοῦνται. μερικῶς δὲ καὶ διὰ τῶν συνόδων καὶ πανσεληνιῶν τὰς καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον καὶ διὰ τῆς πορείας τῶν πλανωμένων. ὄντος οὖν ὀφειλομένου περιερῆσθαι καὶ τῆς ἑκάστου τῶν ζωδίων μερικῆς φύσεως, καὶ ὡς ἕκαστον αὐτῶν ἔχει πρὸς τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ καταστήματα, τοῦτο δὴ νῦν καὶ προεκθησόμεθα. περὶ γὰρ τῆς τῶν πλανωμένων καὶ τῶν ἀπλανῶν ἰδιοτροπίας, καὶ τῆς τούτων κράσεως, καὶ τῆς πρός τε τοὺς ἀνέμους καὶ τοὺς ἀέρας συνοικειώσεως, καὶ ἔτι περὶ τῶν ὅλων δωδεκατημορίων ὅπως συνοικειοῦνται πρός τε τοὺς ἀνέμους, καὶ τοὺς καιρούς, περὶ τούτων ἑκάστου ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τῆς μερικῆς φύσεως τῶν ζωδίων, οἷα ποιεῖ τὰ καταστήματα.

Τὸ μὲν δωδεκατημόριον τοῦ ♈, αὐτὸ μὲν ὅλον ἐστὶ διὰ τὴν ἰσημερινὴν παρουσίαν, βροντῶν καὶ χαλαζῶν ποιη-

nes in jam dictis punctis confectas, & configuratione planetarum, quam in conjunctionibus efformant: particulatim vero, & per congressus, & plenilunia in singulis signis, & errantium stellarum transitum operari contingit. At cum necessarium sit singulorum signorum naturas peculiares & ut eorum quodlibet ad annuas cõstitutiones dispositum sit, exponere, id primum exequamur. Nam de errantium, fixarumque stellarum qualitate, earum mixtione, & cum ventis, aëreque familiaritate, necnon & de signis Zodiaci, ut se cum ventis, & temporibus conformant, superius disseruimus.

Cap. XII.

De peculiari vi & natura signorum in constitutionibus temporum.

ARietis signum totum est propter æquinoctialem præsentiam in tonitruis & grandinibus efficiendis,

ciendis: partes ipſius nunc intenſiores, nunc remiſſiores ſunt in agendo, ut fixarum ſtellarum, quibus deſcribitur, natura cogit. Partes enim ipſius anteriores imbres, & ventos cient, mediæ temperatæ ſunt, poſteriores æſtuoſæ, & peſtilẽtes. Item boreales æſtuoſæ, & noxiæ, auſtrales glaciales, & ſubfrigidæ.

Tauri ſignum & ipſum utrumque præ ſe fert temperamentum, eſt ſubcalidum: partes ipſius anteriores, & maxime ubi Pleiades ſunt, terræmotus, nebulas, ventoſque concitat. Mediæ humectant, & refrigerant, poſteriores circa ſucculas igneæ ſunt, fulminaque, & fulgetra diſplodunt. Præterea partes illius boreales ſunt temperatæ, auſtrales inordinatæ, & inſtabiles.

Geminorum ſignum generaliter temperatum eſt: partes ipſius anteriores humidæ & noxiæ. Mediæ temperatæ, poſteriores mixtæ,

πικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ ἐπιπλέον ἢ ἔλαττόν τι ποιεῖ, καθ' ὡς ἡ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔχει φύσις τῶν κατ' αὐτὸν τῶν κελόν. τὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ἔμπροσθεν μέρη, ὄμβρους καὶ ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ μέσα, εὐκρασίαν ἔχει· τὰ δὲ ὄπισθεν, καυσώδη καὶ λοιμικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ, καυματώδη καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ νότια, κρυσταλλώδη καὶ ὑπόψυχρα.

Τὸ δὲ τοῦ ♉ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον ἀμφοτέρας ἔχει τὰς κράσεις, καὶ ὑπόθερμόν ἐστι. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν πλειάδα, σεισμοὺς καὶ ὀμίχλας καὶ ἀνέμους ποιεῖ. τὰ δὲ μέσα, ὑγραίνει καὶ ψύχει. τὰ δὲ ὄπισθεν, καὶ κατὰ τὴν ὑάδα, πυρώδη ἐστί, καὶ ἀστραπὰς καὶ κεραυνοὺς ἀποτελεῖ. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ, εὔκρατα· τὰ δὲ νότια, ἄτακτα καὶ κινητικά.

Τὸ δὲ τῶν ♊ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον ἐστὶν εὔκρατον. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ὑγρὰ καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, μεμιγμένα καὶ ἄτακτα.

ἄτακτα. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, σεισμοὺς καὶ ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ νότια, ξηρὰ καὶ καυσώδη.

Τὸ δὲ τοῦ ♋ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ἐστιν ὅλον εὔδιον καὶ θερμόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν καὶ κατὰ τὴν φάτνην, πνιγώδη· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, πνευματώδη. καὶ ἔτι τά τε βόρεια καὶ τὰ νότια, ἀμφότερα ἔμπυρα καὶ καυστικά.

Τὸ δὲ τοῦ ♌ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μὲν καύματος ἐστὶ καὶ πνίγους ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν πνιγώδη καὶ λοιμικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ἔνυγρα καὶ φθαρτικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια κινήσεις ποιοῦντα καὶ καύματα, τὰ δὲ νότια ἔνυγρα.

& inordinatæ. Item boreales ventos cient, & terras concutiunt, Australes aridæ & æstuosæ.

Cancri signum generaliter tranquillum est, & calidum: partes anteriores præsepe versus suffocant, mediæ temperatæ, posteriores ventosæ tam boreales, quam Australes partes igneæ sunt, & urentes.

Leonis signum generaliter æstuat, & suffocat, partes anteriores suffocantes, & pestilentes, mediæ temperatæ, posteriores humidæ, & noxiæ. Itē partes boreales instabiles, & igneæ, Australes humidæ.

Virginis signum generaliter & ipsum humidum est, & tonitruosum, partes anteriores calidiores, & noxiæ, mediæ temperatæ, posteriores aquosæ. Item partes boreales ventos commovent, Australes temperatæ sunt.

Τὸ δὲ τῆς ♍ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ἐστι μὲν ὅλον ὑγρὸν, καὶ βροντὰς κινοῦν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, θερμότερα καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν ὑδατώδη. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, κινεῖ ἀνέμους· τὰ δὲ νότια, εὔκρατα.

Libræ signum in universum varium est, & mutabile, partes anteriores, & mediæ temperatæ, posteriores aquosæ. Item partes boreales ventosæ, Austrinæ humidæ, & pestilentes.

Scorpii signum, & ipsum in universum tonitruosum est, & igneum, partes anteriores nivosæ, mediæ temperatæ, posteriores terræmotus faciunt. Item partes aquilonares calidæ, Austrinæ humidæ.

Sagittarii signum & ipsum in universum ventos commovet, partes anteriores humidæ, mediæ temperatæ, posteriores igneæ. Item partes aquilonares ventosæ, Austrinæ humidæ, & instabiles.

Capricorni signum generaliter & ipsum humidum est, partes anteriores æstuosæ, & noxiæ, mediæ temperatæ, posteriores imbres excitant. Item partes

Τὸ δὲ τοῦ ♎ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτό ἐστι μὲν ὅλον τροπῆς καὶ μεταβολῆς ποιητικόν· τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν καὶ τὰ μέσα, εὐκρασίαν ποιεῖ· τὰ δὲ ὄπισθεν, ὑδατώδη· καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, κίνησιν ἀνέμων ποιεῖ· τὰ δὲ νότια ἔνυγρα καὶ λοιμικά.

Τὸ δὲ τοῦ ♏ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον μὲν βροντῶδες καὶ πυρῶδές ἐστι· τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, νιφετοὺς ποιεῖ· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, σεισμῶν ποιητικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια τούτου, καυσώδη· τὰ δὲ νότια, ἔνυγρα.

Τὸ δὲ τοῦ ♐ δωδεκατημόριον, ὅλον μέν ἐστι καὶ αὐτὸ ἀνέμων ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ἔνυγρα· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ἔμπυρα. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, ἀνέμους ποιεῖ· τὰ δὲ νότια, μεταβολῆς καὶ ὑγρότητος αἴτια ἐστίν.

Τὸ δὲ τοῦ ♑ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μὲν ἐστιν ὑγρόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, καυστικὰ καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ὄμβρους κινεῖ. καὶ ἔτι τά τε

βόρεια,

βόρεια, καὶ τὰ νότια, ἀμφότερα ἔνυγρα καὶ φθαρτικά.

Τὸ δὲ τοῦ ♒ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μέν ἐστι ψυχρὸν καὶ ὑδατῶδες. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ὑγρά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, πνευματώδη. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, καυσικά· τὰ δὲ νότια, νιφετοὺς ποιεῖ.

Τὸ δὲ τῶν ♓ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μέν ἐστι ψυχρὸν, καὶ ἀνέμων ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, εὔκρατα· τὰ δὲ μέσα, ἔνυδρα· τὰ δὲ ὄπισθεν, καυσικά. καὶ ἔτι τὰ μὲν βόρεια, ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ νότια, ὑδατώδη ἐστίν.

Κεφ. ιγ'.

Περὶ τῆς μερικῆς ἐπισκέψεως τῶν καταστημάτων.

Τῶν ἐπισκέψεων τῶν καταστημάτων, μία μέν ἐστιν ἡ καθολικωτέρα, ἡ πρὸς τὰ τεταρτημόρια θεωρουμένη, καθ' ἣν δεῖ (ὥσπερ ἔφημεν) ἐπιτηρεῖν τὰς γινομένας συνόδους, ἢ πανσελήνους πρὸ τῶν τροπικῶν ἢ ἰσημερινῶν σημείων· καὶ κατὰ τὴν μοῖραν, ἢ τῆς συνοδικῆς, ἢ τὴν παν-

Boreæ, & Australes humidæ, & noxiæ.

Aquarii signum & ipsum in genere frigidum est, & aquosum, partes anteriores humidæ, mediæ temperatæ, posteriores ventosæ. Item partes boreales æstuosæ, Austrinæ nivosæ.

Piscium signum, & ipsum in genere est frigidum, & ventosum, partes anteriores temperatæ, mediæ humidæ, posteriores æstuosæ. Item partes aquilonares ventosæ, Austrinæ aquosæ.

CAP. XIII.

De particulari constitutionum consideratione.

Considerationũ de temporum constitutionibus una quidem est universalior, quæ circa quadrantes versatur, & qua, ut diximus, novilunia, & plenilunia, quæ proxime tropica, & æquinoctialia signa fiunt, & in parte sive coitus luminum, sive plenilunii,

lunii, quæ in uno quoque proposito climate reperitur observanda sunt, & cardines veluti in genitura constituendi, deinceps stellæ dominantes, in loco conjunctionis, vel plenilunii, vel sequentis cardinis repertæ, ut supra, cum de eclipsibus sermo esset, decrevimus, assumendæ. Quibus ita constitutis ex natura proprietateque quadrantum, rem totam discernemus. Verum illius sive intensionem, sive remissionem ex stellarum qualitate, quæ dominium habuere dignoscemus; si cujusnam illæ sint facultatis, &, ut se habeant, gerantve ad constitutiones, dijudicabimus.

Secunda consideratio est de quolibet mense, qua novilunia, & plenilunia in unoquoque signo facta eadem ratione observanda sunt; illo tantum animadverso, ut si congressus proxime in præterito tropici signo, vel æquinoctiali acciderit, congressibus etiam omnibus usque ad proxi-

σεληνιακὴν τὴν εὑρισκομένην ἐν ἑκάστῳ τῶν ζητουμένων κλιμάτων, τά τε κέντρα τάξαι ὡς ἐπὶ γενέσεως· εἶτα καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας λαβεῖν τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῷ συνοδικῷ τόπῳ, ἢ τῷ πανσεληνιακῷ. ἔτι ἐν τῷ ἑπομένῳ κέντρῳ, καθ' ὡς ἔμπροσθεν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι διωρισάμεθα. καὶ τούτων οὕτως ληφθέντων, ἐκ μὲν τῆς ἰδιότητος τῶν τεταρτημορίων, ἐπιγνωσόμεθα τὸ καθόλου· τὸ γὰρ ἐπιτεταμένον αὐτοῦ, ἢ ἀνετώτερον ἐκ τῆς φύσεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων καταννοήσομεν, διακρίνοντες αὐτοὺς ποταπῆς ὑπάρχουσι ποιότητος, καὶ πῶς ποιοῦσι τὰ καταστήματα.

Δευτέρα δέ ἐστιν ἐπίσκεψις, ἡ ἀνὰ ἕκαστον μῆνα, καθ' ἣν δεῖ τὰς συνόδους ἢ πανσελήνους τὰς προγινομένας καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον ἀνασκοπεῖν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐκεῖνο μόνον ἐπιτηρούντων ἡμῶν, ἵνα ἐὰν μὲν σύνοδος ἐμπέσῃ ἔγγιστα τοῦ παρελθόντος τροπικοῦ σημείου, ἢ ἰσημερινοῦ, λάβωμεν καὶ τὰς συνόδους, τὰς μέχρι τοῦ

ἑξῆς

ἐφεξῆς περιληψομένης. ἐὰν δὲ πανσέληνος ἐμπέσῃ, λαβώμεθα τὰς πανσελήνους. Ἐπισκοπεῖν δὲ ὁμοίως χρὴ τὰ κέντρα, καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας ἀμφοτέρων τῶν τόπων, καὶ μάλιστα τὰς ἔγγιστα φάσεις, καὶ τὰς συναφάς, καὶ τὰς ἀποστάσεις τῶν πλανωμένων ἀστέρων, καὶ τὰ ἰδιώματα αὐτῶν. ἔτι δὲ καὶ τῶν τόπων τὴν ἰδιότητα, καὶ ποίων ἀνέμων αὐτοί τε οἱ πλανώμενοι ὑπάρχουσι κινητικοὶ, καὶ τὰ μέρη τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἂν κατατύχωσιν. ἔτι δὲ πρὸς ποῖον ἄνεμον τὸ πλάτος τῆς ☽ προσνεύει κατὰ τὴν λόξωσιν τοῦ διὰ μέσων. οὕτως γὰρ ἐξ ἁπάντων τούτων κατὰ τὴν οὖσαν ἐπικράτησιν τῶν ἰδιωμάτων, προγνωσόμεθα τῶν μηνῶν πάντων τὰ καταστήματα.

Τρίτη δέ ἐστιν ἐπίσκεψις, ἡ περὶ τῶν ἔτι λεπτομερεστέρων ἐπισημασιῶν, καὶ σφοδροτέρων ἢ ἀνετωτέρων. θεωροῦμεν δὲ καὶ ταύτην, διὰ τῶν συσχηματισμῶν τῶν κατὰ μέρος ☉ καὶ ☽. ἀλλ' οὐ μόνον τῶν συνοδικῶν ἢ πανσεληνιακῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ τοὺς διχοτόμους.

mum quadrantem decurſis; ſi vero plenilunium fuerit, pleniluniis utamur. Et ſimiliter cardines notandi ſunt, & locis utriſque ſtellæ dominantes, & potiſſimum contiguæ illuminationes, & applicationes, & errantium ſtellarum defluxiones, atque earum proprietates, necnon & locorum qualitas, & quos ventos Planetæ commoveant, & ſignorum partes, in quibus forte extiterint, præterea in quem ventum latitudo Lunæ declinet, ſecundum medii obliquitatem. Sic enim ex his omnibus juxta qualitatem potiorem vim, & dominium menſium conſtitutiones internoſcemus.

Tertia conſideratio eſt de minutioribus ſignificationibus, earumque remiſſionibus, & intenſionibus, cujus etiam ſpeculatio, particularibus Solis, Lunæque configurationibus, non iis tantum, quæ noviluniis, & pleniluniis, ſed etiam in quadraturis fiunt, procedit,

dit, cum constitutionis mutatio, ut plurimum ante triduum, quandoque etiam post triduum, postquam Solem Luna suo cursu exæquavit, initium sumat, necnon positu illius, aspectuque ad Planetas quem in unaquaque statione, dicit, vel aliis etiam figuris trigonis videlicet, vel sexagonis. Nam ex horum natura & serie mutationis, constitutionum proprietas deprehenditur secundum naturalem consensum, quoad circumfusum aërem, ventosque stellæ aspicientes, signaque conveniunt.

Particularis constitutio nonnullis diebus incremẽta sumit, præcipuæ si stellæ lucidiores, efficacioresque ex fixis mane, aut vesperi fulserint, vel cum ipso Sole emerserint, aut decubuerint. Tunc enim utplurimum aëris constitutionem in proprias naturas convertunt. Sed cum etiam lumina cardines transeunt, id idem æque succedit: pro similium enim posituum,

ἀπαρχομένης ὡς ἐπιπολὺ τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ καταστήματος πρὸ τριῶν ἡμερῶν. πότε δὲ καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' οὗ πρὸς τὸν ☉ ἡ ☽ ἐν ἴσῃ στάσει τὴν πορείαν ποιήσεται. ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πρὸς τοὺς πλανήτας, οὓς καθ' ἑκάστην τῶν τοιούτων στάσεων ποιεῖται· ἢ καὶ τῶν ἄλλων σχημάτων, τριγώνων, ἢ ἑξαγώνων. Τούτων γὰρ κατ' ἀκολουθίαν, καὶ φυσικῶς κατανοεῖται ἡ ἰδιοτροπία τῆς ἀλλοιώσεως τῶν καταστημάτων πρὸς τὴν φυσικὴν συνοικείωσιν, ἣν πρός τε τὸ περιέχον καὶ τοὺς ἀνέμους ἔχουσιν οἵ τε ἐπιθεωροῦντες ἀστέρες, καὶ τὰ ζώδια.

Ἡ δὲ μερικὴ ποιότης αὔξεται κατά τινας ἡμέρας, μάλιστα μὲν ὅτ' ἂν οἱ λαμπρότεροι καὶ δραστικώτεροι τῶν ἀπλανῶν τύχωσιν πρὸς τὸν ☉, ἀνατολικὰς ἢ δυτικὰς φάσεις, ἢ ἀνατλὰς ποιούμενοι. τότε γὰρ ὡς ἐπιπολὺ πρὸς τὰς ἑαυτῶν φύσεις τρέπουσι τοῦ ἀέρος τὴν κατάστασιν. ἀλλὰ καὶ ὅτ' ἂν τὰ φῶτα διέρχηται τὶ τῶν κέντρων, καὶ τότε οὐδὲν ἔλαττον οὕτω συμβαίνει.

πρὸς

πρὸς γὰρ τὰς τοιαύτας σχέσεις τὰ καταστήματα μεταβάλλεται, καὶ γίνεται κατὰ καιροὺς καὶ σφοδρότερα, καὶ ἀνετώτερα. ὥσπερ καὶ τῆς θαλάσσης αἱ πλημμύραι καὶ αἱ ὑποστολαὶ, πρὸς τὰς σχέσεις τῆς ☾, καὶ τῶν ἀνέμων δὲ αἱ τροπαὶ πρὸς τὰς κεντρώσεις τῶν φώτων ἀποτελοῦνται, πρὸς οἷον ἂν τῶν ἀνέμων προσνεύῃ τὸ πλάτος τῆς ☾. δεῖ οὖν πανταχοῦ γινώσκειν, ὅτι προηγεῖται ἡ καθολικωτέρα καὶ πρώτη ὑποκειμένη αἰτία· ἀκολουθεῖ δὲ ἡ μερική. βεβαιοῦται δὲ μάλιστα ἡ ἐνέργεια, ὅτ' ἂν οἱ ἀστέρες οἱ πρὸς τὰ καθόλου οἰκοδεσποτοῦντες, τύχωσι καὶ πρὸς τὰ μερικὰ συσχηματιζόμενοι.

habituumque modulo conſtitutiones immutantur, & certis temporibus impetuoſiores, & remiſſiores fiunt, veluti etiam maris fluxus, & refluxus ad aſpectus Lunæ; ſic & ventorum mutationes, cum lumina cardines pertranſeunt, accidunt, ad quemcunque ex ventis Lunæ latitudo deflexerit. In omnibus itaque id obſervandum eſt, univerſaliorem, primamq; ſuppoſitam cauſam præire, particularem ſequi. Effectum vero præcipue roborari, cum ſtellæ, generaliora moderantur; in particularibus etiam configurantur.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ τῆς σημειώσεως τῶν μετεώρων.

Εἰς τὸ προγινώσκειν τὰς μερικὰς ἐπισημασίας, χρήσιμόν ἐστι καὶ τὸ παρατηρεῖν τὰ σημεῖα, ὅσα περί τε τὸν ☉ καὶ τὴν ☾ καὶ τοὺς ἀστέρας ὁρᾶται. τὸν μὲν οὖν ☉ ἀνατέλλοντα μὲν, παρατηρήσομεν πρὸς τὰ ἡμερινὰ κατα-

Cap. XIV.

De ſignificatione Meteororum.

Ad particularium ſignificationum prænotionem, obſervanda ſunt ſigna, quæ circa Solem, & Lunam, & reliquas ſtellas apparent. Solem enim exorientem pro diurnis con-

ſtitutio-

ſtitutionibus, occidentem pro nocturnis conſiderabimus; durationem earum, intenſionemque ex aſpectu cum Luna conjectabimus. Vnus quippe aſpectus, utplurimum conſtitutionem uſque ad proximum aſpectum duraturam ſignificat: ſi ergo pura luce, nulla obvolutus caligine, ſed ſuo lumine clarus, & nubium expers Sol exoriatur, vel occidat, ſerenos dies nunciant, ſi orbem varium habeat, vel flammeum, vel rubentes radios ejaculetur vel ad ſeſe retorqueat, ſive ex una parte, Paraliis dictis, cingetur vel colore rutilo nubes tingat, vel longe radios per nebulas porrigat vehementes flatus portẽdit, potiſſimum ex iis partibus, in quibus dicta ſigna conſtiterint, erupturos. ſi niger, aut luridus, aut nubibus circumfuſus in ortu, occaſuvé apparuerit, aut areis, quas dicunt circumdatus, in iis partibus, in quibus Paralia fuere, vel radios ſubpalli-

σήματος· δύνοντος δὲ, πρὸς τὰ νυκτερινά. τὴν δὲ ἐπιμονὴν καὶ ἔκτασιν τοῦ καταστήματος, ἐκ τοῦ πρὸς τὴν ☽ συσχηματισμοῦ κατανοήσομεν. ἕκαστον γὰρ σχῆμα ὡς ἐπιπολὺ προσημαίνει τὴν ἕως ἑτέρου σχήματος διαμένουσαν κατάστασιν. καθαρὸς μὲν οὖν, καὶ ἀνεπισκότιστος, καὶ τρανὸς, καὶ μὴ ἔχων νεφέλην ἀνατέλλων ἢ δύνων, σημαίνει κατάστασιν εὐδίας. εἰ δὲ ποικίλον ἔχει τὸν κύκλον, ἢ ὑπόπυρον, ἢ ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἐκπέμπει πρὸς τὰ ἔξω, ἢ ἐκ τῶν ἔξω πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπάται, ἢ ἐὰν ἐφ' ἑνὸς μέρους ἔχῃ τὰ καλούμενα παρήλια νέφη, ἢ ὑπόπυρα σχήματα νεφῶν, καὶ ὥσπερ ἀκτῖνας μακρὰς ἐκτείνων, διὰ τούτων πάντων ἀνέμους σφοδροὺς προσημαίνει· μάλιστα ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν, πρὸς ἅπερ τὰ εἰρημένα ὤφθη σημεῖα. εἰ δὲ μέλας ἐστὶν ἢ ὑπόχλωρος, καὶ ἀνατέλλων μετὰ συννεφίας ἢ δύνων, ἢ τὰς λεγομένας ἅλως ἔχων. εἰς ὅσον οὖν μέρος, ἢ τὰ καλούμενα παρήλια νέφη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἢ ἀκτῖ-

ἢ ἀκτῖνας ὑποχλώρους ἢ μελαίνας, διὰ τούτων πάντων χειμῶνας καὶ ὑετοὺς προσημαίνει.

Τὴν δὲ ☽ δεῖ ἐπιτηρεῖν ἐν ταῖς παρόδοις τῶν τε συνόδων καὶ πανσελήνων καὶ διχοτόμων, ἢ πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας. λεπτὴ μὲν γὰρ καὶ καθαρὰ φαινομένη, καὶ μηδὲν ἔχουσα περὶ αὐτὴν, εὐδίαν προσημαίνει. λεπτὴ δὲ οὖσα καὶ ἐρυθρὰ, καὶ ὅλον τὸν ἀφώτιστον κύκλον ἔχουσα διαλάμποντα, καὶ ὅλον ὑποκινούμενον, ἀνέμους προσημαίνει ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν, εἰς ἃ καὶ προσνεύει. μέλαινα δὲ θεωρουμένη, ἢ χλωρὰ καὶ παχεῖα, χειμῶνας καὶ ὄμβρους δηλοῖ.

Ἔτι δὲ παρατηρητέον καὶ τὰς καλουμένας ἅλως, ὅτ' ἂν περὶ αὐτὴν γίνωνται. τούτων γὰρ εἰ μὲν μία γένηται, καὶ αὐτὴ καθαρὰ καὶ ὀλίγον ὑπομαραινομένη, εὐδίαν σημαίνει. εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖς, χειμῶνας δηλοῦσιν. ἀλλ' ἐὰν μὲν ὑπόπυρροι φαίνονται καὶ διασχιζόμεναι, μετὰ σφοδρῶν ἀνέμων δηλοῦσι χειμῶνας. εἰ δὲ ζοφώδεις καὶ παχεῖαι, σὺν τῷ μετὰ

dos, aut nigros sparserit, hyemes, imbresque minatur.

Luna in transitibus noviluniorum, & pleniluniorum, & quadraturis vel ante triduum, vel post triduum consideranda est. Nam tenuis splendens, puroque nitore fulgens, à nulloque circumdata dies serenos significabit, si tenuis, & rubicunda, parteque ea, quæ lumine destituitur orbeque tremulo emiserit, ventos inde excitabit, quo ipsa deflectit. Nigra, spissa, vel pallida apparens, hyemes, ac imbres dabit.

Observandæ præterea sunt & Areæ quæ Lunam ambiunt: Harum enim si una tantum fuerit, puro lumine, paulatimque evanescens tranquillitatem præmonet, si duo, vel tres hyematurum ostendit: & hæ si subrubræ, & quasi interruptæ, atque distractæ tempestates cum vehementibus ventis præsagiunt, si caliginosæ, & crassæ, tem-

pestates cum nivibus, si subpallidæ, vel nigrescentes, & quasi disruptæ utrasque tempestates cum ventis, ac nivibus. Quo vero plures areæ cinxerint eo atrociores hyemes expectentur.

Areæ præterea, quæ & errantibus, & inerrantium lucidioribus stellis circumfunduntur, pro colorum varietate quibus inficiuntur, & naturis stellarum in quibus consistunt, varia significant, & minantur.

Ulterius & fixarum magnitudines, & colores earum, quæ circa illas veluti acervi conglobantur considerandi sunt: nam si splendidiores, majoresve solito apparuerint, in qua parte fuerint, ventum ex ea nunciabunt. Nebulosi item gyri veluti præsepe, & similes animadvertendi sunt. Siquidem gyrosum cœlum cum æqualiter totum erit splendidum, fulgore obscurat adeo, ut illi visum fugiant, vel crasse lucente,

χιόνος δηλοῦσι χειμῶνας. εἰ δὲ ὑπόχλωροι ἢ μέλαιναι καὶ περισχιζόμεναι, ἀμφοτέρους σημαίνουσι τοὺς χειμῶνας, τούς τε μετὰ ἀνέμων καὶ χιόνος. ὅσον δὲ πλείονες ἅλως συνιστάμεναι φαίνονται, τοσοῦτον καὶ μείζονες προδηλοῦνται χειμῶνες.

Καὶ αἱ συνιστάμεναι δὲ ἅλως περί τε τοὺς πλανωμένους ἀστέρας καὶ τοὺς τῶν ἀπλανῶν λαμπροὺς, καὶ αὐταὶ τὰ οἰκεῖα προσημαίνουσι πρός τε τὰς χρόας, ἃς ἔχουσι, καὶ πρὸς τὰς φύσεις τῶν ἀστέρων, ἐν οἷς καὶ συνίστανται.

Ἔτι δὲ παρατηρητέον καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἀπλανῶν, καὶ τὰ χρώματα τῶν κατὰ πλῆθος σύνεγγυς ὄντων. λαμπρότεροι μὲν γὰρ φαινόμενοι καὶ μείζονες, ἢ ὁποῖοι κατὰ συνήθειαν ἐφαίνοντο, εἰς οἷον ἂν μέρος ὑπάρχωσιν, προσημαίνουσι κινηθήσεσθαι ἐκεῖθεν ἄνεμον. ἔτι δὲ τηρητέον τὰς νεφελοειδεῖς συστροφὰς, οἷον τῆς φάτνης καὶ τῶν ὁμοίων. αὗται γὰρ αἱ συστροφαὶ, ὅτ᾽ ἂν αἴθριον ᾖ, σκοτειναὶ φαινόμεναι, καὶ ὥσπερ ἀφανεῖς οὖσαι ἢ παχεῖαι,

ὑδάτων

ὑδάτων φορὰν προμηνύουσιν. εἰ δὲ καθαραί εἰσι καὶ κινούμεναι συνεχῶς, ἀνέμους δηλοῦσι σφοδρούς.

Ἔτι δὲ τὰ κατὰ καιροὺς ἐν τῷ ἀέρι ἐπιγινόμενα, οἷον αἱ συστροφαὶ τῶν κομητῶν, καὶ αὗται ὡς ἐπιπολὺ ἀνέμους προσημαίνουσι, καὶ ξηρότητας· καὶ τοσοῦτον πλέον, ὅσον αὖ καὶ πρὸς πλείονα μέρη συστῶσιν, καὶ ἐπιπολὺ διαμένη τούτων ἡ σύστασις.

Οἱ δὲ δρόμοι τῶν ἀστέρων καὶ οἱ ἀκοντισμοὶ, εἰ μὲν ἀπὸ ἑνὸς ἐγίνοντο μέρους, ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους κίνησιν ἀνέμου δηλοῦσιν. εἰ δὲ ἐξ ἐναντίων μερῶν, παντοίους χειμῶνας ἔσεσθαι προδηλοῦσιν, καὶ μέχρι βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἔτι δὲ καὶ τὰ νέφη ὡς ἐρίων πόκοι φαινόμενα, χειμῶνας ἐνίοτε δηλοῦσιν. καὶ αἱ συνιστάμεναι δὲ κατὰ καιροὺς ἴριδες, ἃ καὶ τόξα καλεῖται, καὶ αὗται ἐκ μὲν χειμῶνος εὐδίας, ἐξ εὐδίας δὲ χειμῶνας προμηνύουσι. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, καθ' ὅλου τὰ περὶ τὸν ἀέρα ἐπιφαινόμενα ἰδίως

aquarum impetus denuntiantur, si puri fuerint, & continuo vibrentur, ventos turbulentos effundent.

Præterea quæ pro tempore in aëre conspiciuntur, veluti conversiones Cometarum, utplurimum ventos, & siccitates designant eo quidem vehementiores, quo pluribus in locis fuerint, earumque constitutio diutius perdurarit.

Cursus stellarum, & jaculationes, si ab una tantum parte proruperint, ventum ex ea parte pronunciant, si ex partibus contrariis ventos varios, omnisque generis secuturos demonstrabunt, adeo ut & fulmina, & tonitrua, aliaque hujusmodi adferant, si nubes ut vellera lanæ spargantur, nonnunquam tempestates præsagiunt. Et Irides certis temporibus, quas arcus nuncupant, si serenum cœlum sit, hyemes, si hyems adsit, serenitatem spondent; & ut summatim expediam in genere omnes in cœlo visi colores si-

milia prænunciant, accidentia, quæ à propriis causis portenduntur, modo jam explicato: consideratione itaque tum universali, tum particulari, hæc compendio dicta sufficiant. Deinceps Genethlialogicæ prædictionis præcepta, sive geniturarum judicia, sicut ordo postulat, exequemur.

χρώματα, τὰ ὅμοια προσημαίνουσιν ἕκαστον ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀποτελεῖσθαι συμπτώματα, κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον. ἡ μὲν οὖν ἐπίσκεψις ἥτε καθολικωτέρα καὶ ἡ τῶν μερικῶν, ἐπὶ τοσοῦτον εἴρηται ὡς ἐν συντόμῳ. ἐφεξῆς δὲ καὶ τῆς γενεθλιαλογικῆς προγνώσεως τὰς πραγματείας, κατὰ τὴν ἁρμόζουσαν ἀκολουθίαν διελευσόμεθα.

LIBER TERTIUS.

CAP. I.

Proœmium.

DE universalibus itaque eventibus in superioribus egimus, universalium quippe causa prior, & earum virium est, ut particulares & in singulis hominibus secundum naturæ proprietatem succedentes eventus superet: horum particularium eventuum prænotionem Genethliacam nuncupamus. Scien-

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

ΠΕΡΙ' μὲν οὖν τῶν καθ' ὅλου συμπτωμάτων, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν διελάβομεν. πρώτη μὲν γὰρ ἡ τῶν καθόλου αἰτία καὶ κατακρατεῖν δυναμένη, τῶν μερικῶς καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων ἀποτελουμένων κατὰ τὴν ἰδιότητα τῆς φύσεως· ὧν τινῶν μερικῶν ἀποτελεσμάτων τὴν πρόγνωσιν, γενεθλιαλογίαν καλοῦμεν. εἰδέναι δὲ

χρή, ὅτι καὶ τῶν καθόλου καὶ τῶν μερικῶν, μία ἐστὶν αἰτία καὶ ποιητικὴ καὶ προγνωστική. καὶ γὰρ καὶ τῶν καθολικῶν συμπτωμάτων, καὶ τῶν καθ' ἕνα ἕκαστον, ποιητικὴ μέν ἐστιν αἰτία ἡ κίνησις τῶν πλανωμένων ἀστέρων καὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. καὶ ἡ πρόγνωσις δὲ ἀμφοτέρων δι' ἑνὸς, ἐκ τοῦ ἀπταίστως παρατηρεῖν τὰς ὑποκειμένας φύσεις, καὶ τὴν τροπὴν αὐτῶν, ἣν ποιεῖ ὁ σχηματισμὸς τῆς οὐρανίας κινήσεως διὰ τοῦ περιέχοντος. πλὴν ἀλλὰ τῶν καθόλου ἡ αἰτία μείζων καὶ τελειοτέρα. τῶν δὲ μερικῶν οὐχ' ὁμοίως· ἀλλ' εἰ καὶ ὥσπερ εἴρηται μία ἐστὶ δύναμις καὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς προγνώσεως τῶν τε καθόλου καὶ τῶν μερικῶν, ὅμως οὐκ ἔχουσι τὰς αὐτὰς ἀρχάς, ἃς ὑποτιθέμενοι, τὴν διάθεσιν τῶν οὐρανίων ὁρῶμεν, καὶ τὰ σημαινόμενα ὑπὸ τῶν σχηματισμῶν τῆς τοιαύτης διαθέσεως προγινώσκειν ἐπιχειροῦμεν. πολλαὶ μὲν οὖν τῶν καθολικῶν εἰσὶν αἱ ἀρχαί. ἀρχὴ γὰρ μία οὐκ ἔστι τοῦ παντός. λαμβάνονται δὲ αὗται αἱ ἀρχαί,

dum porro est universalium, & particularium unam, eandemque causam esse, quæ efficit, & præcognoscit. Vniversalium quippe eventuum, & particularium causa operatrix est errantium syderum, & Solis, ac Lunæ motus; prænotio vero amborum per unum, ex nunquam fallente observatione subjectarum naturarum, earumque mutationis, quam cœlestium motuum per aërem ambientem figuratio operatur. Verum universalium causa potior est, & absolutior, particularium non item; sed licet (uti dictum est) una sit potentia, & geneseos, & universalium, atque particularium prænotionis; eadem tamen principia nihilominus non agnoscunt, quibus supponentes cœlestium habitudinẽ conspicimus, & per hujusmodi habitudinis configurationes significata præcognoscimus. Multa itaque universalium initia sunt; neque enim unum universi initium est; sed hæc initia

non semper à rebus subjectis, sed ex ambientibus etiam, & causas dantibus, assumuntur: omnia enim (ut ita dicam) principia à perfectioribus eclipsibus, & à stellis, quæ nobili, spectatoque motu eunt per suos passus assumimus. Porro singulorum hominum unum est principium, & multa, unum rei ipsius conflatæ; multa, quæ deinceps accedunt ambientium significationes, & habitudines, quas dicunt ad primum principium. Primum autem initium in particularibus est ipsum rei initium; quandoquidem propter illud, & alia accipiuntur. Hæc cum ita se habeant post rei principium, totius massæ proprietates observantur; deinceps secundum distinctiones, quas dicunt, subsequentium annorum eventus ratio temporibus, secundum magis, & minus futuri considerantur.

οὐκ ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἀεί, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περιεχόντων, καὶ τὰς αἰτίας ἐπιφερόντων. πάσας γὰρ ὡς εἰπεῖν ἐπισκεπτόμεθα τὰς ἀρχάς, ἀπὸ τῶν τελειοτέρων ἐκλείψεων, καὶ τῶν ἀστέρων τῶν ποιουμένων τὴν πάροδον μετὰ ἐπισημότητος. Τῶν δὲ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, καὶ μία ἐστὶν ἀρχὴ καὶ πολλαί. μία μὲν, αὐτοῦ τοῦ πράγματος τοῦ συστάντος ἡ ἀρχή. πολλαὶ δὲ αἱ ἐφεξῆς ἐπισημασίαι τῶν περιεχόντων, καὶ αἱ διαθέσεις, ἃς ἔχουσι πρὸς τὴν πρώτην ἀρχήν. πρώτη δέ ἐστιν ἀρχὴ ἐν τοῖς μερικοῖς, ἡ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀρχή, ἐπειδὴ διὰ ταύτην καὶ αἱ ἄλλαι παραλαμβάνονται. τούτων οὕτως ἐχόντων, μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος, τηρεῖται τὰ ἰδιώματα τῆς καθόλου συγκράσεως. εἶτα κατὰ τὰς λεγομένας διαιρέσεις τῶν ἐφεξῆς χρόνων, τηρεῖται τὰ κατὰ καιροὺς ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον συμβησόμενα.

Κεφ. β'.

Περὶ σπορᾶς καὶ ἐκτροπῆς, ἤτοι ἀποτέξεως, καθ' ἣν τὸ ζῶον ἐφ' ἑτέραν ἐκτρέπεται ζωὴν, ἐξελθὸν τῆς μήτρας.

Τῆς ἀνθρωπίνης γενέσεως ἀρχὴ ἐστὶ χρονικὴ, φύσει μὲν αὐτὴ ἡ σπορὰ, δυνάμει δὲ καὶ κατὰ συμβεβηκὸς ἡ κατὰ τὴν ἀποκύησιν ἐκτροπή. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν γινωσκόντων, ἢ ἐκ τινος συμπτώματος ἢ ἐκ παρατηρήσεως τὸν καιρὸν τῆς σπορᾶς, ἐκείνῳ ἀκόλουθον τῷ καιρῷ δεῖ καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὴν ποιητικὴν δύναμιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων, τὸν καὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εὑρεθεῖσαν· καὶ θεωρεῖν ἐκ τούτου τὰ ἰδιώματα τὰ τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος. καὶ γὰρ τὸ σπέρμα κατ' ἀρχὰς ἐκ τῆς διαδόσεως τοῦ περιέχοντος ἅπαξ λαβὸν τὴν ποιότητα, κἂν κατὰ τοὺς ἄλλους χρόνους τῆς διαπλάσεως καὶ αὐξήσεως γίνηται διάφορον, ὅμως φυσικῶς μόνην τὴν οἰκείαν ὕλην ἐπισυνάγον καὶ αὐξανόμενον. Ἔτι μᾶλλον ἐξομοιοῦται πρὸς τῆς πρώτης ποιότητος τὴν ἰδιοτροπίαν,

CAP. II.

De conceptu, & fœtu edito, sive partus exclusione, qua animal è vulva exiens in aliam vitam defertur.

Humanæ generationis temporale principium est; natura quidem seminatio, potentia, & per accidens fœtus exclusio. Illis itaque, qui vel aliquo accidenti, vel observatione seminationis tempus compererint una cum eo, ut rei natura postulat, vis effectrix configurationis syderum, quæ, tunc temporis fuerint, judicanda est; ex eoque animi, corporisque qualitates discernendæ. Semen enim à principio ex ambientis communicatione semel qualitate sibi adscita; licet aliis, atque aliis formationis, augumentationisque temporibus varium evadat; nihilominus naturaliter propriam materiam etiam, dum crescit, retinet; magisque primæ qualitatis proprietatem illi,

dum conciperetur inditam, & similitudinem reddit: sed dum seminationis tempus haberi potest; ita procedendum est. Qui vero tempus illud ignorarunt, initium egressus ex utero sectari debent. nam & hoc potissimum est, nulloque alio inferius primo illo seminali, quam eo solo, quod eo res ante partum, isto res etiam post partum cognoscantur. Etsi quis illud principium, hoc vero post principium appellarit; hoc quidem tempore posterius erit; verum facultate illi par, & præstantius; &, ut ita dicam, illud quidem humani seminis, hoc vero hominis generatio est. Nam multa quidem fœtus in ea acquirit, quæ, dum adhuc in alvo erat, ei non aderant solius humanæ naturæ propria, & corporis figurationem; & licet ambientis constitutio, dum excluderetur, nihil ad talem formationem contulisse videatur; tamen hoc ipsum, quod est in lucem prodire juxta propriam am.

ἣν ἐποιώθη ἐν τῷ καιρῷ τῆς σπορᾶς. ἀλλὰ τοῦ μὲν καιροῦ τῆς σπορᾶς ἐγνωσμένου ὄντος, οὕτως ἐπιτηδευτέον· τῶν δὲ ἀγνοούντων ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἀκολουθεῖν δεῖ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐκτροπῆς. μεγίστη γὰρ καὶ αὕτη, καὶ οὐδὲν ἄλλο λειπομένη τῆς πρώτης ἐκείνης τῆς ἐν τῇ σπορᾷ, ἢ τοῦτο μόνον ὅτι δι' ἐκείνης μὲν, καὶ τὰ πρὸ τοῦ λεχθῆναι γινώσκεται· διὰ ταύτης δὲ, τὰ ἀπὸ τῆς ἀποκυήσεως. καὶ εἴ τις βούλεται ἐκείνην μὲν λέγειν ἀρχὴν, ταύτην δὲ ὥσπερ καταρχὴν, εὑρίσκεται αὕτη ὕστερον μὲν οὖσα τῷ χρόνῳ, τῇ δὲ δυνάμει ἴση ἐκείνης, καὶ μᾶλλον τελειοτέρα. ὡς εἰπεῖν δὲ, ἐκείνη μέν ἐστι γένεσις ἀνθρωπείου σπέρματος, ταύτη δὲ ἀνθρώπου. καὶ γὰρ τὸ βρέφος πολλὰ προσλαμβάνει ἐν ταύτῃ, ἅπερ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαστρὶ οὐκ εἶχεν, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια μόνης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· καὶ ὁ τοῦ σώματος σχηματισμὸς κἂν μηδὲν δοκῇ τὸ κατάστημα τοῦ περιέχοντος τὸ κατὰ τὴν ἀπότεξιν συμβάλλεσθαι αὐτῷ εἰς τὸ οὕτω πως διασχηματισθῆναι, ὅμως αὐτὸ τὸ εἰς φῶς ἐλθεῖν κατὰ τὸ οἰκεῖον

τοῦ περι-

τοῦ περιέχοντος κατάστημα, συμβάλλεται· ἤδη τῆς φύσεως μὲν μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς διαμορφώσεως πρὸς τὴν ὁμοίαν κατάστασιν τῷ ἐξ ἀρχῆς διαμορφώσαντι, καὶ τὴν καθεξῆς μερικὴν κίνησιν ποιουμένης. ὥστε εὐλόγως, ἐφ' ὧν ὁ τῆς σπορᾶς ἀγνοεῖται καιρὸς, ἔσται δηλωτικὸς ὁ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν εὑρεθεὶς τῶν ἀστέρων σχηματισμός. οὐχὶ δὲ ὡς πάντως ἔχων τὸ ποιητικὸν αἴτιον, ἀλλ' ὅτι ὁμοίαν ἔχει κατὰ φύσιν δύναμιν τῷ ποιητικῷ ἐξ ἀνάγκης. βουλόμενοι οὖν κατὰ τὸ παρὸν καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐντέχνως ἀναπληρῶσαι, καθ' ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς συντάξεως ταύτης περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς τοιαύτης προγνώσεως εἴρηται, τὸ μὲν ἀρχαῖον τρόπον τῶν προρρήσεων, ὃς κατὰ τὴν σύγκρασιν τῶν ἀστέρων πάντων προσέρχεται, ὅτι πολυειδὴς καὶ ἄπειρός ἐστι, καταλείψομεν τοῦ λέγειν. οὔτε γὰρ ὠφέλιμον, καὶ ἄλλως δυσεξόδευτον, ἐάν τις κατὰ πλάτος βουληθῇ περὶ αὐτοῦ ἀκριβῶς διαλαβεῖν, καὶ κατὰ μέρος ἐπισκέπτεσθαι κατὰ τὰς

bientis constitutionẽ confert, naturâ jam post absolutam formationem ad constitutionem primo efformatori simillimam, sequentem etiam particularem motum disponente; adeo ut non incongrue in iis, quorum conceptus tempora ignorantur, syderum figuratio, quæ in fetus exclusione reperta fuerit, talia significabit; non quod omnino causam effectricem in se contineat, sed quod similem naturali quadam necessitate vim cum effectrice causa referat. Cum itaque nobis in animo sit, & hanc partem in præsentia artificiosè absolvere, ut in principio tractationis, cum de similis prænotionis modo dissereremus, diximus, antiquam prædictionum rationem, quæ ex syderum omnium commixtione constituitur, quod varia sit, & multiplex, & prope infinita, missam facimus. Nullius enim utilitatis est; & si quis de ea prolixiori sermone satis accurate modum comprehendere, & singulas illius partes secundum

dum particularium traditionum modum velit recenſere, pene inextricabilis. Ideo eam ſilentio præteribimus. Ipſas vero rerum tractationes in compendio, naturali conjecturæ inſiſtentes, exponemus, quibus ſingulæ eventuum ſpecies deprehendentur; nec non ſyderum vires operatrices, ut ſe & per proprias, & per univerſaliores qualites ad ſingula gerant. Circumfuſi itaque aëris locos, juxta quos ſinguli hominum eventus conſiderantur, quaſi ſcopum, ad quem, tanquam metam omnia dirigi neceſſe eſt, nobis proponentes, vires vero effectrices eorum, qui cum locis conformantur, quaſi telorum jactus in eoſdem locos ſecundum univerſaliora contorquentes, eventum ex plurium qualitatũ commixtione colligendum ſolerti, indagantique conjectori, tanquam prudenti ſagittario, relinquemus. Primum autem de univerſalibus propter principium in

ἐν τῇ παραδόσει μερικὰς ἐπισκέψεις· τοῦτο μὲν οὖν παραιτούμεθα. αὐτὰς δὲ τὰς πραγματείας συντόμως, καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φυσικῷ στοχασμῷ ἐκθησόμεθα, καθ' ἃς ἕκαστα τὰ τῶν ἀποτελουμένων εἴδη καταλαμβάνεται· καὶ τὰς τῶν ἀστέρων ποιητικὰς δυνάμεις, ὅπως ἔχουσι πρὸς ἕκαστα, κατά τε ἰδιοτροπίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ καθολικώτερον. τοὺς μὲν οὖν τόπους τοῦ περιέχοντος, πρὸς οὓς τόπους ἕκαστα τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους συμπτώματα καταστοχάζεται, ὥσπερ τινὰ σκοπὸν προθέμενοι, ὅπερ ἀναγκαῖον καταστοχάζεσθαι· τὰς δὲ ποιητικὰς δυνάμεις τῶν συνοικειουμένων τοῖς τόποις, ὥσπερ τινῶν βελῶν τοξεύματα εἰς τοὺς τόπους κατὰ τὸ καθολικώτερον ἐφαρμόζοντες· τὸ δὲ συναγόμενον ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς συγκράσεως τῶν πλειόνων φύσεων καταλείποντες, ὥσπερ εὔστοχον τοξότην αὐτὸν συνειδεῖν τὸν τοῦ διασκεπτομένου λογισμόν. πρῶτον δὲ περὶ τῶν καθ' ὅλου θεωρουμένων διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ

τὴν ἐκτροπὴν τὸν λόγον ποιησόμεθα κατὰ τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τῆς τάξεως. πάντα γὰρ, ὡς εἴρηται, τὰ ὀφείλοντα λαμβάνεσθαι, διὰ ταύτης λαμβάνεται τῆς ἀρχῆς. συνεργεῖ δὲ καὶ εἴ τις βούλεται περὶ τῆς ἀποῤῥοῆς περιεργάζεσθαι, εἰς μόνα τὰ ἰδιώματα τὰ καθ' αὐτὴν τὴν σύγκρισιν, καὶ ὅσα διὰ τῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποῤῥοῆς ὁρᾶται ὑποπίπτοντα ἰδιώματα.

Κεφ. γ'.

Περὶ μοίρας ὡροσκοπούσης.

Ἐπεὶ δὲ ἀπορία γίνεται πολλάκις περὶ τῆς ὥρας τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτροπῆς, ὥστε σὺν ἀκριβείᾳ ληφθῆναι αὐτήν· ὡς ἐπίπολυ γὰρ τὸ λεπτὸν τῆς ὥρας μόνη δύναται καταλαμβάνειν, ἡ διὰ τῶν ὡροσκοπίων τῶν ἀστρολάβων γινομένη ἐν αὐτῇ τῇ ἀποκυήσει κατόπτευσις, ἐπιστημονικῶς παρατηρουμένη. τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὡροσκοπία, ἅπερ οἱ πολλοὶ μετ' ἐπιμελείας μεταχειρίζονται, πολλαχοῦ διαψεύδονται. Φημὶ δή, τὰ μὲν

fœtus exclusione considerandis, serie, ordine, nostro congruente, verba faciemus. Quæcunque enim accipi debent, omnia (ut dictum est;) ab isto principio assumuntur. Conducit item & si quis de seminatione curiosius conquirere velit in solas proprietates, quæ in ipsa formatione inseruntur, & quascunque alias qualitates, quæ ex ea, quæ tempore seminationis consideratio fit, videntur accidere.

CAP. III.

De parte Horoscopi.

Cum vero sæpius dubitetur de hora, qua fœtus ex utero exclusus est, idque, ut exquisite eam habere possint. Vt plurimum enim momenta horæ, tantum per Horoscopis Astrolabium in ipso partu inspectio deprehendere potest, si caute, prudenterque, ut artis ratio postulat, observetur. Verum Horoscopia, quibus quamplurimi diligenter utuntur, fere omnia fallunt, aquatica propter

aquæ

aquæ fluxum, variis de causis non semper sui similis decurrentis, solaria positu, & gnomonis perversitate. Cum vero hæc à vero aberrent, necessario modus tradendus est, quo quis secundum naturalem, congruentemque rationem, partem signiferi jamjam nascituram invenire possit, ea præsupposita parte, quæ per ascensiones proxima invenitur secundum horam datam. Itaque conjunctio illa exclusionem fœtus proxima præcedens, sive illa novilunii fuerit, sive plenilunii accipienda est; etsi novilunium fuerit pars amborum luminum accurate consideranda, si plenilunium illius tantum luminis pars observanda, quæ tempore editi fœtus erat super terram, adhuc etiam stellæ illius partis luminis dominatrices: & in universum dominationis ratio in his quinque; triangulo scilicet, domo, exaltatione,

δι' ὕδατος, παρὰ τὴν ῥύσιν τοῦ ὕδατος ὑπὸ διαφόρων αἰτίων ἀνωμάλως προσερχομένης. τὰ δὲ διὰ τοῦ ἡλίου, ψεύδεται τῇ τε θέσει καὶ τῇ τοῦ γνώμονος διαστροφῇ. Ἐπεὶ οὖν ταῦτα πλανᾶται τῆς ἀληθείας, ἀναγκαῖόν ἐστι παραδοῦναι τρόπον, δι' οὗ τις εὑρίσκειν δυνήσεται κατὰ τὸν φυσικὸν τρόπον καὶ ἀκόλουθον, τὴν ὀφείλουσαν μοῖραν τοῦ ζωδιακοῦ ἀνατέλλειν· προυποτιθεμένης ἐκείνης τῆς μοίρας, ἥ τις διὰ τῆς τῶν ἀναφορῶν πραγματείας εὑρίσκεται σύνεγγυς, κατὰ τὴν διδομένην ὥραν. Δεῖ οὖν τὴν συζυγίαν λαμβάνειν τὴν πρὸ τῆς ἐκτροπῆς ἔγγιστα γινομένην, ἐάν τε σύνοδος, ἐάν τε πανσέληνος ᾖ. καὶ εἰ μὲν σύνοδος εἴη, ἀμφοτέρων δεήσει τῶν φώτων ἀκριβῶς ἐπισκέψασθαι τὴν μοῖραν. εἰ δὲ πανσέληνος, ἐκείνου μόνου τοῦ φωτὸς τὴν μοῖραν ἐπισκεψόμεθα, τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτροπῆς ὑπὲρ γῆν ὑπάρχοντος· ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἔχοντας πρὸς τὴν μοῖραν τοῦ φωτὸς τὴν οἰκοδεσποτείαν ἀστέρας. Καθόλου δὲ ὁ τρόπος τῆς οἰκοδεσποτείας, ἐν τούτοις θεωρεῖται τοῖς πέντε· ἐν τριγώνῳ, ἐν οἴκῳ, ἐν ὑψώ-

ἐν ὑψώμασι, ἢ ὁρίῳ, ἢ φάσει ἢ συχηματισμῷ. τοῦτ᾽ ἔστιν, ὅταν ἡ ζητουμένη μοῖρα, ἢ καθ᾽ ἓν τούτων, ἢ κατὰ πλείονα, ἢ κατὰ πάντα οἰκεῖα ᾖ πρὸς τὸν μέλλοντα οἰκοδεσποτεῖν. Ἐὰν μὲν οὖν πρὸς ταῦτα πάντα, ἢ τὰ πλεῖστα εὑρεθῇ εἷς οἰκείως διακείμενος ἀστὴρ, ἣν ἂν οὗτος ἀκριβῶς ἐπέχῃ μοῖραν κατὰ τὸ δωδεκατημόριον, ὅπερ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκτροπῆς παροδεύει, ταύτην διαγνόντες ἐροῦμεν ἀνατέλλειν τὸν ἰσάριθμον αὐτῇ ἐν τῷ εὑρισκομένῳ ἐγγυτέρῳ δωδεκατημορίῳ, διὰ τῆς τῶν ἀναφορῶν πραγματείας. Ἐὰν συνοικοδεσποτοῦντες ὦσι δύο ἢ καὶ πλείονες, οὗ τινος ἂν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκτροπῆς ἡ μοιρικὴ πάροδος ἐγγύτερον ἔχῃ τὸν ἀριθμὸν πρὸς τὴν μοῖραν τὴν κατὰ τὰς ἀναφορὰς ἀνατέλλουσαν, τούτου χρησόμεθα τῇ ποσότητι τῶν μοιρῶν. Εἰ δὲ ἐγγύς εἰσι δύο ἢ καὶ πλείονες, ὃς ἂν μᾶλλον αὐτῶν πρός τε τὰ κέντρα καὶ τὴν αἵρεσιν ἔχῃ λόγον, τούτῳ κατακολουθήσομεν. Ἐὰν μέν τοι τῶν μοιρῶν τῆς οἰκοδεσποτείας πλέον εὑρεθῇ ἡ διάστασις ἔχουσα πρὸς τὴν μοῖραν τὴν κατὰ τὸ καθόλου ὡροσκοποῦσαν ἤπερ

fine, fulgore, aut configuratione consideratur. Hoc est quando pars, quæ quæritur, vel horum aliquo, vel pluribus, vel omnibus ad futurum dominatorem cõformatur. Si itaque cum his omnibus, vel eorum potiori parte uni stellæ societas esse reperiatur, quam ea adamussim partem signiferi tempore editi fœtus transmeant, occupabit, comperta, judicabimus parem partem illi ascendere in viciniori signo per ascendentium tractationem. Sin duæ vel plures dominationis participes sint, cujus tẽpore fœtus partilis transitus viciniorem habebit numerum ad partum secundum ascensiones exorientem, illius quantitate partium utemur. Si duæ, vel plures proximæ sint, quæ cardinibus, & conditioni familiariorem sequemur. Si partium dominii plus occuparit distantia ad partem, quæ in genere Horoscopi locum habet,

habet, quam ad eam, quæ in medio cœli est; tunc eundem numerum, ad partem medium cœlum tenentem, accipientes per eam, & reliquos cardines digeremus.

CAP. IV.

Divisio doctrinæ de nativitatibus.

HIs expositis, si quis de nativitatibus doctrinam, ut ordine omnia disponantur, dividere velit, & hujus unam partem primam, alteram secundam; & sic deinceps reliquas appellare similes quasdam naturales, nec impossibiles considerationes inveniet; unam quidem, quæ solum accidentia ante partum, quæ post partum amplectitur; veluti ea consideratio, quæ de fratribus tractat; alteram, quæ est de his, quæ in ipso partu succedunt; non adeo tamen simplicem, sed variam; postremam quæ erit de his, quæ post nativitatem secutura sunt, & hæc item multiplicis speculationis. Queruntur itaque in ipsa generatione de masculis, & fæ-

πρὸς τὴν κατὰ τὸ ὅμοιον μεσουράνημα, τότε τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρὸς τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν λαβόντες, διὰ ταύτης καὶ τὰ λοιπὰ τῶν κέντρων διατάξομεν.

Κεφ. δ'.

Διαίρεσις γενεθλιαλογική.

ΤΟύτων εἰρημένων, εἴ τις βούλεται διαιρεῖν τὴν γενεθλιαλογίαν ἕνεκα τῆς τάξεως, καὶ τὸ μέν τι ταύτης λέγειν πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἑξῆς, εὑρήσει τοιαύτας τινὰς τὰς δυνατὰς καὶ φυσικὰς καταλήψεις. τὴν μὲν οὖσαν μόνον κατάληψιν τῶν πρὸ τῆς γενέσεως συμπτωμάτων, καὶ τῶν μετὰ τὴν γένεσιν, ὡς ἡ περὶ ἀδελφῶν ἔχουσα τὸν λόγον κατάληψις. τὴν δὲ τῶν κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν, οὐκ ἔτι δὲ οὕτως ἁπλῆν ὑπάρχουσαν, ἀλλὰ ποικίλην. τελευταίαν δὲ, τὴν τῶν μετὰ τὴν γένεσιν, καὶ ταύτην πολυμερεστέραν ἔχουσαν τὴν θεωρίαν. Ἔστιν οὖν τὰ κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν ἐπιζητούμενα, ὁ περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν

λυκῶν λόγος, καὶ διδύμων, ἢ καὶ πλειόνων, καὶ περὶ τεράτων, καὶ περὶ ἀτρόφων. τὰ δὲ μετὰ τὴν γένεσιν ἐπιζητούμενα, ὁ περὶ χρόνων ζωῆς λόγος. οὐ γάρ ἐστιν ἡνωμένος τούτῳ ὁ περὶ ἀτρόφων λόγος. ἔπειτα ζητεῖται περὶ μορφῆς σώματος καὶ παθῶν σωματικῶν, καὶ βλάβης μελῶν, καὶ ἑξῆς καὶ ἐφεξῆς περὶ τῆς ποιότητος τῆς ψυχῆς, καὶ περὶ παθῶν ψυχικῶν. εἶτα περὶ τύχης τῆς τε ἐν κτήμασι καὶ ἀξιώμασιν. μετὰ ταῦτα περὶ τῆς τῶν πράξεων ποιότητος. εἶτα περὶ γάμου καὶ τεκνώσεως, καὶ περὶ φίλων συναρμοσίας, εἶτα περὶ ξενιτείας. καὶ τελευταῖον περὶ τῆς τοῦ θανάτου ποιότητος. ὁ δὲ περὶ τοῦ θανάτου λόγος, τῇ μὲν δυνάμει ἐστὶν, σὺν τῷ λόγῳ τῷ περὶ χρόνων ζωῆς· τῇ δὲ τάξει ὕστερον εὐλόγως τίθεται. τούτων ἑκάστου ἡ διδασκαλία σύντομος γενήσεται, αὐτῆς ἐκτιθεμένης τῆς πραγματείας μετὰ ψιλῶν τῶν ποιητικῶν δυνάμεων, ὅσα μὲν περιέργως ὑπὸ τῶν πολλῶν φλυαρεῖται,

minis, de Geminis, aut pluribus, de monſtris, & annati nutriri poterunt. Poſt generationem de vitæ ſpatio; neq; enim eædem ſunt quæſtiones de vitæ ſpatio, & de iis, qui nutriri non poſſunt; deinde de forma corporis, & morbis, de læſionibus membrorum, & ſimilibus; præterea de qualitate, & ægritudinibus animi; adhuc de fortuna tam in re familiari, quam in dignitatibus. Item de actionibus, & earum qualitatibus; ſic etiam de conjugio, de liberorum procreatione, de amicorum proſpera fortuna; mox de peregrinatione & tandem de genere mortis. Verum quæſtio de genere mortis, poteſtate quidem cum quæſtione de ſpatio vitæ conjungitur; ordine vero poſtrema non incongrue ponitur. Horum ſingulorum præcepta ſummatim exponentur cum tractationem nudarum tantummodo, & effectricium qualitatũ expoſitione aggreſſi fuerimus; ea vero, quæ curioſe admodum à pluribus, petulanterque effutiuntur,

nec

nec probabili cauſa fulciuntur, ad cauſas, à prima natura originem habentes, miſſa faciemus: ſed quæ rite, commodeque percipi poſſunt, quæque non per ſortes, & numeros ſui cauſam agnoſcunt; ſed ipſas configurationes, habitudinesque ad propria loca trademus; verum in genere, & ſimpliciter de omnibus, ne ſingula recenſentes, eadem ſæpius repetere cogamur. Primum quidem locus Zodiaci, qui ſecundum generationis ſpeciem ad propoſitam quæſtionem convenit, obſervandus eſt; veluti, exempli gratia, locus medii cœli capiti de actionibus congruit, ſolaris locus ad caput de Patre refertur; deinde loco jam apte ſumpto, obſerventur ſtellæ, dominium exercentes, in loco, ſecundum jam expoſitos quinque modos. Etſi ſecundum omnes modos una dominarum inventa fuerit, ea illius eventus dominium ſibi arrogabit; ſi duæ, vel

καὶ πιθανὸν οὐκ ἔχει λόγον, ταῦτα παραπεμπόντων ἡμῶν πρὸς τὰς αἰτίας τὰς ἀπὸ τῆς πρώτης φύσεως. τὰ δὲ ἔχοντα ἐνδεχομένην τὴν κατάληψιν, οὐχὶ διὰ κλήρων καὶ ἀριθμῶν μὴ ἐχόντων αἰτιολογίαν, ἀλλὰ δι᾽ αὐτῶν τῶν σχηματισμῶν καὶ τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους τόπους θεωρίας, ταῦτα ἡμῶν ἐρούντων καθόλου δὲ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων, ἵνα μὴ λέγωμεν ἓν ἕκαστον εἶδος, πρῶτον ὁ τοῦ ζωδιακοῦ τόπος, ὅς ἐστιν ἁρμόζων κατὰ τὸ εἶδος τῆς γενέσεως πρὸς τὸ κεφάλαιον τὸ ζητούμενον, τηρείσθω. οἷον ὡς ἐν παραδείγματι, ὁ τοῦ μεσουρανήματος τόπος, τῷ κεφαλαίῳ ἁρμόζει τῷ περὶ πράξεων, ἢ ὁ ἡλιακὸς τόπος πρὸς τὸ κεφάλαιον τῷ περὶ πατρός, εἶτα ἁρμοδίως τοῦ τόπου ληφθέντος, τηρείσθωσαν οἱ ἀστέρες οἱ ἔχοντες λόγον οἰκοδεσποτείας, πρὸς τὸν τόπον κατὰ τοὺς προειρημένους πέντε τρόπους, καὶ ἐὰν μὲν κατὰ πάντας τοὺς τρόπους εἷς εὑρεθῇ κύριος ὤν, οὗτος λήψεται τὴν οἰκοδεσποτείαν ἐκείνου τοῦ προαποτελέσματος. Ἐὰν δὲ δύο ἢ τρεῖς

τρεῖς ὦσιν κύριοι, οἱ κατὰ πλείονας τρόπους συνοικειούμενοι, οὗτοι λήψονται τὴν οἰκοδεσποτείαν. Εἶτα ὁποῖον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα σκοπείσθω, ἐκ τῆς φύσεως τῶν οἰκοδεσποτούντων ἀστέρων, καὶ τῆς τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσιν αὐτοί τε οἱ ἀστέρες, καὶ οἱ πρὸς οὓς συνοικειοῦνται τόπους. τὸ δὲ μέγεθος καὶ ἡ δύναμις τοῦ πράγματος διαγνωσθήσεται ἐκ τοῦ ἢ δυναστικὴν καὶ σφοδρὰν ὑπάρχειν τὴν κυριότητα καὶ τὴν οἰκοδεσποτείαν, ἢ ἀσθενεστέραν, κατά τε τὸ αὐτὸ τὸ σχῆμα τὸ κοσμικὸν, καὶ τὸ κατὰ τὴν γένεσιν. καὶ κοσμικῶς γάρ εἰσι δυνατοὶ, ὅταν ἐν τόποις ὦσιν ἰδίοις, ἢ ἀνατολικοὶ τυγχάνουσιν, ἢ προσθετικοί. κατὰ δὲ τὸ γενέσεως σχῆμα ἔχουσι τὸ ἰσχυρὸν, ὅταν ἐπὶ τῶν κέντρων ἢ ἀναφορῶν τὰς παρόδους ποιῶσιν, καὶ μάλιστα τῶν τρόπων πρώτων, λέγω δὴ τῶν τε κατὰ τὰς ἀναφορὰς καὶ τὰς μεσουρανήσεις. ἀσθενέστεροι δὲ κοσμικῶς μέν εἰσιν, ὅταν ἐν ἀλλοτρίοις ὑπάρχωσιν τόποις, ἢ δυτικοὶ, ἢ τοὺς δρόμους ἀναποδίζοντες. κατὰ δὲ γένεσιν,

tres dominæ fuerint, quæ pluribus modis familiares ſunt, dominium vindicabunt. Deinceps qualis futurus ſit eventus obſervetur ex ſtellarum dominantium natura, ſignorumque, in quibus ſunt ipſæ ſtellæ, locorumque, ad quos conformantur. Magnitudo, facultaſque rei dignoſcetur, ſi validum, ac vehemens fuerit dominium, vel imbecillius, & ſecundum ipſam mundi figuram, & generationis. Pro poſitu enim, quem in mundo habent, ſunt efficaces, cum in propriis locis fuerint, vel orientales, vel aucto curſu, ſed propter poſitum in nativitate validæ ſunt, cum in cardinibus, vel ſuccedentibus locis permeant; & potiſſimum, primis modis; iis duntaxat, qui per aſcendens, & medium cœlum ſunt. Imbecilliores ſunt propter poſitum in mundo, quando in locis alienis fuerint, vel veſpertinæ, vel diminutæ curſu; propter vero poſitum in generatione,

cum à cardinibus aberrant. Vniversale autem tempus eventus considerabitur ex eo, an videlicet fuerint matutinæ, vel occiduæ ad Solem, & Horoscopum; & an sint in cardinibus, aut succedentibus domibus. Nam matutinæ si fuerint, aut in cardinibus, celeriores sunt vespertinæ, aut in succedentibus domibus tardiores. Quadrantes itaque Solem, Horoscopumque præcedentes, & his adversi, matutini fiunt; reliqui, & sequentes vespertini.

Cap. V.

De parentibus.

Consideratio itaque specialis secundum primum modum ita se habet. Nunc juxta propositum ordinem primum de parentibus orationem instituemus. Sol, & Saturnus natura sua ad patris; Luna, & Venus ad matris personam referuntur, & sicuti hi inter sese afficiuntur & ad reliquas disponuntur; ita &

ὅτ' αὖ ἐκ τῶν κέντρων ἀπέχωσιν. ὁ δὲ καθόλου τοῦ ἀποτελέσματος χρόνος θεωρηθήσεται ἐκ τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἢ ἀνατολικοὺς ἢ δυτικούς, πρός τε τὸν ἥλιον καὶ τὸν ὡρόσκοπον· καὶ ἐκ τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν κέντρων ἢ τῶν ἐπαναφορῶν. ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες ἢ ἐπίκεντροι, εἰσὶ δραστικώτεροι· δυτικοὶ δὲ ἢ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, εἰσὶ βραδύτεροι. ἃ μὲν οὖν τεταρτημόρια προηγεῖται τοῦ τε ☉, καὶ τοῦ ὡροσκόπου, καὶ τὰ τούτων κατὰ διάμετρον ὄντα, γίνεται ἀνατολικά· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἑπόμενα, ἐστὶν ἑσπέρια.

Κεφ. ε'.

Περὶ γονέων.

Ἡ μὲν οὖν κατ' εἶδος ἐπίσκεψις, τοιαύτη τίς ἐστι κατὰ τὸν πρῶτον λόγον. ἀρκτέον δὲ ἐν τάξει πρῶτον περὶ γονέων ποιουμένοις τὸν λόγον. ὁ μὲν ☉ καὶ ὁ ♄ εἰς τὸ πατρικὸν ἀφορίζονται πρόσωπον κατὰ φύσιν. ἡ ☽ δὲ, καὶ ὁ τῆς ♀, εἰς τὸ μητρικόν. καὶ καθὼς οὗτοι διευρίσκονται πρὸς ἀλλήλους διακείμενοι, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, οὕτως ὑπονοήσομεν

καὶ τὰ

καὶ τὰ περὶ τοὺς γονέας. περὶ μὲν οὖν τύχης αὐτῶν, καὶ περὶ κτημάτων, ἡ τῶν φώτων δορυφορία μηνύσει. καὶ γὰρ περιεχόμενα τὰ φῶτα ὑπὸ τῶν ἀγαθοποιῶν, καὶ τῶν τῆς αὐτῆς αἱρέσεως ὄντων, ἢ κατὰ τὰ αὐτὰ ζώδια, ἢ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ἐπιφανῆ καὶ λαμπρὰν τὴν αὐτῶν διασημαίνουσι τύχην, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ μὲν ☉ ὑπὸ ἀνατολικῶν ἀστέρων δορυφορῆται, ἡ δὲ ☽ ὑπὸ δυτικῶν, διακειμένων καλῶς καὶ αὐτῶν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ ♄ καὶ ὁ τῆς ♀ ἀνατολικοὶ ὑπάρχωσιν καὶ αὐτοὶ καὶ ἰδιοπροσωποῦντες, ἢ ἐπίκεντροι, εὐτυχείαν προδηλοῦσι κατὰ τὸ οἰκεῖον σχῆμα ἑκατέρου γονέως. Ἐὰν δὲ κενόδρομῇ τὰ φῶτα, καὶ ἀδορυφόρητά ἐστιν, ἡ ἐναντία τύχη τῶν γονέων, ταπεινότης καὶ ἀδοξία προδηλοῦται, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ τοῦ ♄ καὶ ὁ τῆς ♀ μὴ διακέηνται καλῶς. Ἐὰν δὲ δορυφορῆται μὲν τὰ φῶτα, οὐχὶ δὲ ὑπὸ τούτων οἱ τῆς αὐτῆς αἱρέσεώς εἰσι, μετριότης καὶ ἀνωμαλία περὶ τὴν τύχην τῶν

de parentibus accidentia discernemus. Itaque de fortuna, & facultatibus eorum, ex luminum comitatu dijudicabitur. Nam lumina à beneficis, vel aliis ejusdem conditionis, vel in ipsis signis, vel sequentibus circumclusa, illustrem, splendidamque eorum fortunam præsagiunt; & potissimum, si Sol à matutinis stellis cinctus fuerit, Luna à vespertinis, quæ inter se conveniant; beneque juxta dictum modum affectæ sint. Si Saturni, & Veneris stellæ matutinæ, & ipsæ fuerint, & in propria persona, vel in cardinibus utriusque parentis juxta figuram propriam felicitatem promittunt. Si lumina vacua cursu sint, nec comitatum habeant, contraria fortuna parentum denotatur, eos scilicet abjectos, ingloriosque futuros; & eo præcipue, si Saturnus, & Venus male affecti sint. Si luminibus comites non defuerint, fuerint tamen à dictis diversi, vel alterius sectæ mediocrem, & inæqualem pa-

rentum fortunam denunciant; veluti cum post Solem Mars ascendit; post Lunam Saturnus; vel si beneficæ stellæ non bene, & juxta suam conditionem disposita sint. Præterea si sors fortunæ indicata in nativitate conformatur cum stellis, Solem, & Lunam bona configuratione comitantibus, bona parentum salva erunt, si incongrua erit, discors, & contraria, vel maleficæ satelliciam obtinuerint, parentum supellex, ac bona inutilia erunt, ac noxia.

De longævitate, ac brevitate vitæ ab aliis configurationibus judicium sumendum est: de patris igitur ætate, si Jupiter, vel Venus quocunque modo cum Sole, & Saturno configurentur, vel ipse Saturnus familiariter Solem intueatur; hoc est si una cum eo sit, aut sextili aspectu, aut trigono aspiciat. Hi enim si validi fuerint, longævos fore parentes expectatur; si imbecilles non item. Non

γονέων σημαίνεται. οἷον ὡς ὅταν τῷ μὲν ☉ ὁ ♂ ἐπαναφέρηται, τῇ δὲ ☽ ὁ ♄. ἢ ἐὰν μὴ καλῶς διάκεινται οἱ ἀγαθοποιοὶ διακείμενοι, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν αἵρεσιν. Ἔτι δὲ ἐὰν μὲν ὁ δηλούμενος τῆς τύχης κλῆρος ἐν τῇ γενέσει σύμφωνος εὑρίσκηται τοῖς κατὰ σχῆμα καλὸν δορυφοροῦσι τὸν ☉ καὶ τὴν ☽, σῶα ἔσται τὰ τῶν γονέων. Ἐὰν δὲ ἀσύμφωνος ἢ καὶ ἐναντίως, ἢ τὴν δορυφορίαν οἱ κακοποιοὶ ἔλαχον, ἄχρηστος ἔσται καὶ ἐπιβλαβὴς ἡ τῶν γονέων κτῆσις.

Περὶ δὲ τῆς πολυχρονιότητος ἢ ὀλιγοχρονιότητος ἀπὸ τῶν ἄλλων συσχηματισμῶν ἐπισκεπτέον. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ πατρὸς, ἐὰν ὁ ♃ ἢ ἡ ♀ συσχηματίζωνται καθ' οἷον δήποτε τρόπον τῷ τε ☉ καὶ τῷ ♄, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ ♄, ἐὰν σύμφωνον ἔχῃ σχηματισμὸν πρὸς τὸν ☉, τοῦτ' ἔστιν, ἐὰν σύνεστιν, ἢ ἐὰν ἑξαγωνίζῃ, ἢ τριγωνίζῃ. τούτων γὰρ μετὰ δυνάμεως ὑπαρχόντων, πολυχρονιότης προσημαίνεται τοῦ πατρός: ἀδυναμίας δὲ οὔσης, οὐκ ἔτι ὁμοίως. οὐ μὴν

οὐδὲ

οὐδὲ ὀλιγοχρονιότης ἐκ τούτου δηλοῦται. Ἐὰν δὲ τοῦτο μὲν τὸ σχῆμα μὴ ὑπάρχῃ, ἐπαναφέρεται δὲ ὁ ♂ τῷ ☉ ἢ τῷ ♄, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ♄ μὴ συμφωνῇ πρὸς τὸν ☉, ἀλλ' ἔστιν ἢ τετράγωνος ἢ διάμετρος· εἰ οὕτως ἔχοντες ἀποκλίνουσι τῶν κέντρων, ἀσθενεῖς μόνον ποιοῦσι τοὺς πατέρας. ἐπίκεντροι δὲ ὑπάρχοντες, ἢ ἐπαναφερόμενοι τοῖς κέντροις, ποιοῦσιν αὐτοὺς ὀλιγοχρονίους ἢ λελωβημένους. ἀλλ' ὅταν μὲν ἐν τοῖς πρώτοις δύο κέντροις τῷ τε ἀνατέλλοντι καὶ τῷ μεσουρανοῦντι ὦσιν, ἢ ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς αὐτῶν, ὀλιγοχρονίους ποιοῦσιν. ὅτ' ἂν δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις δύο κέντροις τῷ τε δύνοντι καὶ τῷ ὑπογείῳ, ἢ ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς αὐτῶν ὦσι, τότε τὸ νοσερὸν καὶ ἐπιβλαβὲς τοῖς πατράσι παρέχονται. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ♂ βλέψας τὸν ☉, καθ' ὃν ἔφημεν τρόπον, αἰφνιδίως ἀναιρεῖ τὸν πατέρα, ἢ περὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ βλάβην κομίζει. ἐπὶ δὲ τὸν ♄ βλέπων, ῥίγεσι καὶ πυρετοῖς περιβάλλει, ἢ πάθη ἐκκαύ-

ideo tamen brevem eorum vitam portentent. Si similis figura non sit; Mars vero supra Solem, vel Saturnum attolletur, vel ipse Saturnus cum Sole non conformetur, vel ex apposito loco, vel tetragono aspiciat; si, cum ita se habeant, à cardinibus decident; tantum parentes ægros, debilesque efficiunt; si in cardinibus steterint, vel cardinibus successerint, eorundem vitam decurtant, vel variis morbis, noxisque afflictant. Verum dum in duobus primis cardinibus; orienti scilicet, vel cœli fastigium obtinenti, & locis succedentibus fuerint brevem vitam significant; cum in aliis duobus cardinibus occidente, & subterraneo, vel locis succedentibus; tunc morbosam, læsamque vitam denunciant. Mars quippe Solem contuitus modo jam exposito, inopinatò patrem occidit, aut læsione quapiam oculos invadit: ad Saturnum conversus algoribus, & febribus vexat, aut in vitia per vul-

nera, & ustiones conjicit vel mortem affert. Et Saturnus ipse male cum Sole configuratus morbos, & necem patribus confert, læsionesque eas conciliat, quæ humorum collectionibus generantur; & sic de patre judicandum est.

De matribus vero ita, si quocunque modo Sol Lunam, & Venerem aspexerit, vel ipsa Venus sextili, aut trigono positu cum Luna concordarit, vel cum ea conjuncta fuerit, mater erit longæva. Si Mars succedet Lunam, vel Venerem intuens quadrata figura, vel appositis radiis, vel si Saturnus similiter ad solam Lunam aspexerit, si sunt diminuti cursu, aut decidentes, accidentia tantum contraria, morbosque matribus conciliant, aucti cursu, vel in cardinibus brevem illis vitam, ac vitiosam decernunt. Sed brevem quidem, cum in orientalibus cardinibus, aut succedentibus; vitiosam, cum in oc-

σεως καὶ τομῆς, ἢ θάνατον ἐπιφέρει. καὶ ὁ ♄ δὲ καὶ αὐτὸς κακῶς σχηματιζόμενος πρὸς τὸν ☉, νόσους καὶ θανάτους τοῖς πατράσι ποιεῖ, καὶ παθῶν εἰς πεῖραν καθίστησιν, τῶν ἐξ ὑδρότητος λαμβανόντων τὴν σύστασιν. οὕτω μὲν περὶ πατρός.

Τὰ δὲ περὶ μητέρων, τοιαῦτα. Ἐὰν καθ' οἷον δήποτε τρόπον ὁ ☉ συσχηματίζηται πρός τε τὴν ☽ καὶ τὴν ♀, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ τῆς ♀ σύμφωνος ᾖ πρὸς τὴν ☽ ἑξαγωνίζων, ἢ τριγωνίζων, ἢ συνὼν αὐτῇ, πολυχρόνιος ἔσται ἡ μήτηρ. Ἐὰν δὲ ὁ ♂ ἐπαναφέρηται βλέπων τὴν ☽ ἢ τὴν ♀ ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἢ διάμετρον ποιούμενος τὴν ἐπίβλεψιν, ἢ ἐὰν ὁ τοῦ ♄ πρὸς μόνην τὴν ☽ ὡσαύτως σχηματίζηται, ἀφαιρετικοὶ μὲν ὑπάρχοντες ἢ ἀποκλίνοντες, περιπτώματα μόνον ἐναντία καὶ νόσους ἐπιφέρουσι ταῖς μητράσι. προσθετικοὶ δὲ ἢ ἐπίκεντροι ὄντες, τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐταῖς καὶ ἐπιβλαβὲς παρέχονται. ἀλλὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον μὲν, ὅτ' ἂν ἐπὶ τῶν ἀπηλιωτικῶν κέντρων ἢ τῶν ἐπαναφορῶν ὦσιν, τὸ ἐπιβλαβὲς δὲ, ὅτ' ἂν ἐπὶ τῶν δυ-

τῶν δυτικῶν. ♂ μὲν οὖν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον βλέψας τὴν ☽ ἀνατολικὴν μὲν ὑπάρχουσαν, τὸν τῶν θανάτων αἰφνίδιον τῶν μητέρων, καὶ τὰς περὶ τὰς ὄψεις βλάβας αὐτῆς ἐπιφέρει. ἀποκρουστικῆς δὲ αὐτῆς τυγχανούσης, ὁ θάνατος ἐκτιτρωσκούσαις ἀπαντᾷ, ἢ ἀπὸ καύσεως καὶ τομῆς. οὕτω μὲν τὴν ☽ ὁ ♂ βλέπων. τὴν δὲ ♀ ἰδὼν, ἐκ πυρετῶν ἐργάζεται τοὺς θανάτους, καὶ πάθη ἀπόκρυφα, καὶ σκοτισμούς. ὁ δὲ ♄ τὴν ☽ βλέψας, ἀνατολικὴν μὲν ὑπάρχουσαν, διὰ ῥίγους καὶ πυρετῶν τὰ πάθη καὶ τοὺς θανάτους ποιεῖ. ἀποκρουστικῆς δὲ οὔσης, ἐξ ὑστερικῶν παθῶν καὶ ἀναβρώσεων οἱ κίνδυνοι καταλαμβάνουσι. δεῖ δὲ μετὰ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, παραλαμβάνειν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσὶν οἱ ἀστέρες οἱ τὸ αἴτιον ἔχοντες. ἔτι δὲ παρατηρεῖν ἡμέρας μὲν μάλιστα τόν τε ☉ καὶ τὴν ♀, νυκτὸς δὲ τὸν ♄ καὶ τὴν ☽.

cidentalibus fuerint. Mars itaque hac ratione lunam conſpiciens orientalē, mortem matribus inopinam, & læſiones oculorum minatur; ſed ſi conſpexerit occiduam, mortemque, abortum, vel exuſtionem, & caſuram portendet. Et ſic res ſe habet, cum Mars Lunam aſpexerit; ſi Venerem viderit, læthales febres, morbos occultos, & vertigines adfert. Saturnus, ſi Lunam aſpexerit orientalem, ægritudines ex frigore, & febribus, mortesque ſignificat, occiduam pericula erunt ex morbis uteri ac corroſionibus. Cum hac itaque conſideratione ſignorum; etiam in quibus ſtellæ extiterint cauſæ, eventuum qualitates aſſumendæ ſunt. Nec non obſervandi interdiu quidem præcipue Sol, & Venus, noctu Saturnus, & Luna.

His ſic exploratis reliquum eſt, & ſeriei noſtræ congruum, ut paternum conditionis locum, ſive ma-

Τούτων οὕτως ἐπισκεπτομένων, ὑπόλοιπόν ἐστι καὶ ἀκόλουθον, τὸν πατρικὸν τόπον τῆς αἱρέσεως, ἢ τὸν μη-

ternum quasi horoscopum in particulari inquisitione substituamus, & tali ratione, ut in genesibus etiam fieri solet, reliquas parentum affectiones dignoscamus; quemadmodum inferius per universaliora genera, quæ in actionibus, & rerum eventibus considerantur, ostendetur. Meminisse autem & hic, & alibi semper oportet modi commixtionis, illudque conjectari, si quæ stellæ solæ causam non habeant effectricem, sed sint una cum illis aliæ dominium habentes, & quænam illarum magis viribus polleant, & quænam dominium habeant ad productionem effectus, ut rationabiliter vel eorum naturis congruenter judicium fiat, vel cum æqualis facultatis fuerint, & una dominium obtinuerint, ad diversitatem naturæ, & ex diversitate mixtionum per diversam mixturam rei futuræ qualitas bene cōjici possit. Cum vero singulæ stellæ distant propriis tempo-

τρικὸν, ὥσπερ ὡρόσκοπον ὑποστήσασθαι ἐπὶ τῶν κατ' εἶδος θεωρουμένων· καὶ οὕτως καθὼς ἐπὶ γενέσεως, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν γονέων ἐπισκοπεῖν, καθὼς ἐφεξῆς ἀποδειχθήσεται διὰ τῶν καθολικωτέρων εἰδῶν, τῶν τε κατὰ πρᾶξιν καὶ κατὰ σύμβασιν θεωρουμένων. μνημονεύειν δὲ χρὴ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ πάντων τοῦ τρόπου τῆς συγκράσεως, καὶ στοχάζεσθαι ἐὰν μή τινες τῶν ἀστέρων μονομερῶς τὸ ποιητικὸν αὐτοὶ ἔχωσιν αἴτιον, ἀλλὰ εἰσὶ καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἀστέρες τῆς κυριότητος ἔχοντες, ποῖοι τούτων μᾶλλον πλέον δύνανται, καὶ τίνες ἐπικρατοῦσι πρὸς τὴν τοῦ ἀποτελέσματος σύστασιν, ἵνα κατ' ἀκολουθίαν ἡ πρὸς τὰς φύσεις τούτων γίνηται ἡ ἐπίσκεψις. ἢ ἐπειδ' ἂν ἰσοδύναμοι ὦσι, καὶ ἅμα ἐπικρατοῦντες, πρὸς τὸ διάφορον τῆς φύσεως, καὶ τὴν ἐκ τῆς διαφορᾶς κρᾶσιν, διὰ τῆς διαφόρου κράσεως κατανοῆται τὸ συμβησόμενον καλῶς καταστοχασθέν. ὅτ' ἂν ᾖ ἕκαστος τῶν ἀστέρων διίστανται κατὰ τοὺς ἰδίους καιροὺς ἀπομεριζόμενοι τὰ συμπτώ-

συμπτώματα, ὧν ἐστιν ἕκαστος ποιητικὸς, πρότερον μὲν μᾶλλον οἱ ἀνατολικοὶ, ὕστερον δὲ οἱ δυτικοὶ ἀπομερίσονται. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀστέρα τὸν μέλλοντά τι ἀπεργάζεσθαι, ἀπ' ἀρχῆς συνοικειοῦσθαι τῷ ζητουμένῳ τόπῳ. τούτου γὰρ μὴ συμβάντος, οὐδὲν δύναται γενέσθαι μέγα. ὁ γὰρ μηδ' ὅλως τῆς ἀρχῆς κοινωνήσας ἀστὴρ, οὐδὲν ἰσχυρὸν ποιήσει. τοῦ δὲ χρόνου καθ' ὃν ἐκβήσεται τὸ ἀποτέλεσμα, οὐκ ἔχει τὸ αἴτιον ἡ πρώτη δεσποτεία, ἀλλὰ ἡ τοῦ λαχόντος τὴν κυριότητα ἀστέρος τοιάδε ἢ τοιάδε διάστασις, πρός τε τὸν ☉ καὶ τὰς τοῦ κόσμου γωνίας.

ribus eventus, quorum singulæ causa sunt distribuentes earum, prius quidem orientaliores; deinceps vespertinæ illos sibi dispartiunt. Necesse enim est stellam aliquid operaturam à principio quæstionis, loco conformem esse. Id si non fiat, nihil magnum nobis polliceri possumus; stella quippe à principio nullo modo familiaris, nullas vires habebit. Temporis vero, quo eventus futurus sit, nullam prima dominatio, sed stellæ dominantis talis, vel talis distantia ad Solem, & angulos mundi, causam habet.

Κεφ. ς'.

Περὶ ἀδελφῶν.

Ο περὶ ἀδελφῶν τόπος, ἀλλὰ δεῖ καθολικῶς μόνον ἐξετάζειν καὶ ἐνταῦθα, καὶ μὴ κατὰ μέρος ἐπιζητεῖν, μηδὲ πλέον τοῦ δυνατοῦ πολυπραγμονεῖν, ληφθήσεται κατὰ τὸ φυσικώτερον ὁ περὶ μόνων τῶν ὁμομητρίων, καὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ μεσουράνημα δωδεκατημορίου τοῦ

Cap. VI.

De fratribus.

De fratribus locus; verum generalia tantum, & hic, & non singularia investiganda sunt, neque supra vires curiosius indagandum secundum naturæ rationem, qui de fratribus eadem matre natis tantum pertractat, assumetur; & ex signo medii cœli, locoque

materno, qui interdiu Venerem, noctu Lunam obtinet; signum etenim hoc, & succedens, cum ad matrem pertineat, erit & fratrum locus. Locus itaque hic à beneficis configuratus, fratrum affluentiam dabit, cum ad multitudinem stellarum numerus etiam fratrum præscribatur, & ex eo, quod stellæ, vel in signis bicorporeis sint, vel uniformibus. Cum vero maleficæ melioris factæ fuerint conditionis, vel ex diametro se apposuerint; & præcipue si Solem maleficę circumscripserint, si configurationis oppositio in cardinibus fiat; & potissimum in horoscopo; Saturnus quidem primogenitos, primove educandos exhibet. Mars morte illata, fratrum penuriam inducet. Præterea si stellæ fratrum datrices juxta mundi positum bene se aspexerint, illustres, clarique nomine fratres erunt: abjecti, & obscuri, si contrarius po-

μητρικοῦ τόπου, ὃς ἡμέρας μὲν περιέχει τὸν τῆς ♀, νυκτὸς δὲ τὸν ☽. καὶ γὰρ τοῦτο τὸ ζώδιον καὶ τὸ ἐπαναφερόμενον αὐτῷ μητρικὸν ὑπάρχων, ὁ αὐτὸς γίνεται τόπος περὶ ἀδελφῶν. οὗτος οὖν ὁ τόπος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν συσχηματιζόμενος, εὐθηνίαν ἀδελφῶν ποιήσει πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἀστέρων, τῆς τῶν ἀδελφῶν εὐθηνίας συμβαινούσης, καὶ ἐκ τοῦ τυγχάνειν τοὺς ἀστέρας ἐν δισώμοις ζωδίοις, ἢ ἐν μονοειδέσιν. ὅτ' ἂν δὲ οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, ἢ καὶ κατὰ διάμετρον ἐναντιωθῶσι, σπάνις ἀδελφῶν ἀπαντήσει. μάλιστα δὲ εἰ καὶ τὸν ☉ οἱ κακοποιοὶ συμπεριέλαβον. εἰ γένοιτο τοῦ σχηματισμοῦ ἡ ἐναντιότης ἐπὶ τῶν κέντρων, καὶ μάλιστα τοῦ ὡροσκόπου, ♄ μὲν ποιήσει πρωτοτρόφους καὶ πρωτοτόκους. ♂ δὲ εἰς ἔνδειαν περιστήσει τὴν ἀδελφότητα, θάνατον ἐπιφέρων. ἔτι δὲ ἐὰν οἱ ἀστέρες οἱ τοὺς ἀδελφοὺς διδόντες, κατὰ τὸ κοσμικὸν σχῆμα καλῶς διακεῖνται, ἔνδοξοι καὶ ἐπιφανεῖς ἔσονται οἱ ἀδελφοί· ταπεινοὶ δὲ καὶ ἀφανεῖς, ἐναντίου εὑρεθέντος τοῦ

σχήμα-

σχήματος. ἐὰν δὲ τῶν τοὺς ἀδελφοὺς διδόντων ἀστέρων οἱ κακοποιοὶ καθυπερθερήσωσιν, ὀλιγοχρόνιος ἔσται τῶν ἀδελφῶν ὁ βίος, διδόασι δὲ τοὺς μὲν ἄρσενας οἱ ἀῤῥενικῶς διακείμενοι ἀστέρες· τὰ δὲ θήλυα, οἱ θηλυκῶς. καὶ ἐπὶ τοὺς μὲν πρώτους, οἱ ἀπηλιωτικώτεροι δώσουσιν· τοὺς δὲ ὑστέρους, οἱ λιβυκώτεροι. πάλιν δὲ, ἐὰν οἱ ἀστέρες οἱ τοὺς ἀδελφοὺς δωρούμενοι, καὶ ὁ τὴν κυριότητα ἔχων τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ περὶ ἀδελφῶν, συμφωνήσουσιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν, εὐάρμοστοι καὶ προσφιλεῖς ἔσονται οἱ ἀδελφοί. ἐὰν δὲ καὶ πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης διασώζηται ἡ συμφωνία, ἔσονται καὶ διαβιοῦντες κοινῶς. εἰ δὲ ἐν τοῖς ἀσυνδέτοις τυγχάνουσιν οἱ τοὺς ἀδελφοὺς διδόντες ἀστέρες, ἢ κατὰ τὸ ἐναντίον διίστανται, φιλεχθρήσουσι καὶ φθονήσουσι, καὶ ἀλλήλοις ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπιβουλεύσουσιν.

ſitus obtigerit: ſi vero ſtellarum, quæ fratres elargiuntur, maleficæ elevatæ fuerint, ætas fratrum breviſſima ſignificatur. Dantque maſculos, quæ maſculæ ſunt pro mundi ſitu, fœminas fœminæ; item priores natu, quæ orientaliores; poſteriores, quæ occidentaliores. Rurſus ſi ſtellæ fratrum datrices, & ea quæ dominatur ſignó Zodiaci de fratribus ſecundum figuram concordaverint, benevolentiam mutuam, animoſque fraternos; ſi vero & cum parte fortunæ convenerit, vitæ ſocietatem, fortunarumque communicationem tribuent. Si ſtellæ datrices fratrum nullis aſpectibus conjunguntur, vel contrario ſitu apponantur, inteſtinis odiis, invidia; & ut plurimum inſidiis mutuis clanculum circumventi fratres occident.

Cap.

Cap. VII.

De masculis, & fœminis.

Naturali, convenientique modo de fratribus doctrinam executi; reliquum est, ut de iis, quæ in ipsa generatione contingunt; & primum de masculis, & fœminis disseramus. Hæc porro consideratio neque simplex est, neque ab uno quopiam; sed à luminibus utrisque & horoscopo, & stellis ipsis, præcipue seminationis, & universalius editi fœtus tempore familiaribus. Ante omnia vero decet tres loci observandi sunt, & stellæ dominantes, ut se habeant; sintne scilicet naturæ masculæ, vel fœmineæ, vel omnes, vel major eorum pars, & sic judicium faciendum ad eorum positum de fœtu masculo, & fœmineo. Rationem autem diversitatis mascularum, & fœmirum stellarum initio prosecuti sumus. Quod à natura signorum, in quibus sunt,

Κεφ. ζ.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

Διαλαβόντες οὖν καὶ περὶ ἀδελφῶν κατὰ τὸν φυσικὸν καὶ ἁρμόζοντα λόγον, ἐφεξῆς καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν ἐροῦμεν, καὶ πρῶτον περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ διάσκεψις οὐ μονομερής, οὐδ' ἀπὸ ἑνός τινος, ἀλλὰ ἔκ τε τῶν φώτων ἀμφοτέρων, καὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τῶν ἀστέρων ἐχόντων λόγον πρὸς αὐτούς, μάλιστα μὲν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σπορᾶς, καθολικώτερον δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐκτροπήν. ἐξαιρέτως δὲ παρατηρεῖν δεῖ τοὺς εἰρημένους τούτους τρεῖς τόπους, καὶ τοὺς συνοικοδεσποτοῦντας ἀστέρας, πῶς διάκεινται ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς, ἢ οἱ πάντες, ἢ οἱ πλεῖστοι. καὶ οὕτως προλέγειν, καθὼς ἐκεῖνοι εὑρίσκονται διακείμενοι πρός τε ἀρρενογονίαν καὶ θηλυγονίαν, τόνδε τρόπον τῆς διαστολῆς τῶν τε ἀρσενικῶν καὶ τῶν θηλυκῶν ἀστέρων κατ' ἀρχὰς εἰρήκαμεν· ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσιν, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀπὸ

καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν κόσμον σχέσεως. ἀπηλιωτικοὶ μὲν γὰρ ὄντες, ἀρρενικῶς διακεῖνται· λιβυκοὶ δὲ θηλυνόυνται, καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ☉ σχέσεως. ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες, ἐπὶ τὸ ἄρσεν προστίθενται· δυτικοὶ δὲ, θηλυκῶς διατίθενται. ἐκ τούτων οὖν πάντων ἡ διεσκεμμένη ἐπιπλέον ἐπικράτεια δώσει περὶ τῶν γινομένων καταστοχάζεσθαι.

Κεφ. η'.

Περὶ διδύμων.

ΚΑὶ περὶ τῶν διδυμοτόκων ἢ καὶ πλειόνων, τοὺς αὐτοὺς ἐπισκεψόμεθα τόπους· τοῦτ' ἔστιν ἀμφότερα τὰ φῶτα καὶ τὸν ὡρόσκοπον. συμβαίνει δὲ οὕτω γίνεσθαι διὰ τὰς συγκράσεις τὰς γινομένας, ὅτ' ἂν οἱ δύο τόποι, ἢ καὶ οἱ τρεῖς, δίσωμα ζώδια περιέχωσιν, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν καὶ εἰς τοὺς οἰκοδεσποτοῦντας ἀστέρας τὸ αὐτὸ συμβῇ· ἢ τινὲς μὲν αὐτῶν τυγχάνωσιν ὑπάρχοντες ἐν δισώμοις, τινὲς δὲ αὐτῶν τυγχάνωσι κείμενοι ἀνὰ δύο, ἢ καὶ πλείους. ὅτ' ἂν γὰρ οἱ κύριοι τόποι ἐν δισώμοις ὑπάρχωσιν, καὶ

& quod à mutua, mundanaq; habitudine. Nam matutinæ masculam naturam, occiduæ fœmineam præseferunt; necnon & positu ad Solem, orientes enim ad masculam naturam, occidentes ad fœmineam referuntur. Ex his itaque omnibus majus dominium, ac præcipua vis de natis dijudicandis, ansam præbebit.

Cap. VIII.

De Geminis.

DE Geminis aut pluribus eadem loca observanda sunt; hoc est ambo lumina, & Horoscopus. Ita vero nasci contingit propter commixtiones, quæ fiunt, cum duos locos, vel plures bicorporea signa obtinent; & præcipue, cum in stellis dominatricibus id quoque contigerit. Vel eorum una pars in bicorporeis, altera bino, trinove aspectu conjuncta fuerit. Cum enim loca dominantia in bicorporeis fuerint, &

in eo-

in eodem loco plures stellæ configuratæ; tunc nascuntur etiam & plures duobus. Numerus eorum, qui generantur ex stella, quæ numeri rationem habet, desumitur. Sexum ex stellis configuratis cum Sole, & Luna, & horoscopo, conjectabimus. Cum autem ita se habente dispositione, cardo horoscopi una cum duobus luminibus non assumitur, sed medii cœli; tunc ut plurimum Gemelli procreantur, nonnunquam etiam & plures. Peculiariter vero tres masculi generantur, cum Saturnus, Jupiter, Mars sub generatione Anactorum cum locis propositis in bicorporeis; tres vero fœminæ, cum Venus, & Luna, & Mercurius fœmineam naturam præseferent, sub generatione gratiarum configurentur. Saturno autem, Jove, & Venere in generatione dioscurorum sese configurantibus duo masculi, & una fœmina; Venere, Luna, & Marte, sub generatione Cereris, & Proserpinæ confi-

κατὰ τὸ αὐτὸ πλεῖστοι συσχηματίζωνται ἀστέρες, τότε τίκτεται καὶ πλείω τῶν δύο. στοχάζεται δὲ τὸ μὲν πλῆθος τῶν τικτομένων, ἐκ τοῦ ἀστέρος, ὃς ποιεῖ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ ἰδίωμα. τὸ δὲ γένος προγνώσομεν τῶν τικτομένων, ἐκ τῶν συσχηματιζομένων ἀστέρων τῷ ☉, καὶ τῇ ☽, καὶ τῷ ὁροσκόπῳ. ὅτ' αὖ δὲ οὕτως ἐχούσης τῆς διαθέσεως, οὐ συμπαραλαμβάνεται τοῦ ὡροσκόπου τὸ κέντρον μετὰ τῶν δύο φώτων, ἀλλὰ τὸ τοῦ μεσουρανήματος, τότε ὡς ἐπιπολὺ δίδυμα τίκτεται· ἔστι δὲ ὅτε καὶ πλείονα. ἰδίως δὲ τρία ἀρσενικὰ γεννᾶται, ὅτ' αὖ κρόνος, ζεὺς, ἄρης, ὑπὸ τὴν γένεσιν τῶν ἀνακτόρων σὺν τοῖς προκειμένοις τόποις ἐν δισώμοις συσχηματίζωνται. τρία δὲ θηλυκὰ, ὅτ' αὖ ♀ καὶ ☽, καὶ ☿ θηλυκῶς διακείμενος, ὑπὸ τὴν γένεσιν τῶν χαρίτων συσχηματίζωνται. ♄ δὲ καὶ ♃ καὶ ♀ ὑπὸ τὴν γένεσιν τῶν διοσκούρων συσχηματιζομένων, δύο ἄρσενα καὶ ἓν θῆλυ ἀποκύεται. ♀ δὲ καὶ ☽ καὶ ♂ ὑπὸ τὴν γένεσιν τῆς δήμητρος καὶ κόρης συσχηματισθέντων,

θέντων, δύο θήλεα καὶ ἓν πίκλε) ἄρσεν. ἐφ' ὧν συμβαίνει ὡς ἐπιπολὺ μὴ πρὸς τελειότητα φθάνειν τὰ γινόμενα, καὶ ἀποτικλόμενα ἢ εἶναι παράσημα. καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων, ἐξαίρετα τινα καὶ ἀπροσδόκητα γίνεται διὰ τῆς ἐπιφάνειαν τῶν συμπτωμάτων.

Κεφ. θ'.

Περὶ τεράτων.

ΚΑὶ ὁ περὶ τεράτων λόγος τῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως ἐστί. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἢ ἀπέκλινε τὰ φῶτα, ἢ πρὸς τὸ ὡρόσκοπον πολύ τι διερχόμενα σχηματισμοὶ ἀσχημάτιστα. τὰ δὲ κέντρα περιέχεται ὑπὸ τῶν κακοποιῶν. ὅτ' ἂν οὖν τοιαύτη συμβῇ διάθεσις, εὐθὺς ἐπισκοπεῖν δεῖ τὴν προηγουμένην συζυγίαν συνοδικὴν ἢ πανσεληνιακὴν, καὶ τὸ οἰκοδεσποτήσαντα ταύτης, ὁμοίως καὶ τὸν οἰκοδεσπότην τῶν φώτων τὸ κατὰ τὴν ἐκτροπὴν. ἐὰν γὰρ οἱ τόποι τῶν φώτων τῆς ἐκτροπῆς, καὶ ὁ τῆς ☽, καὶ ὁ τοῦ ☿, ἢ πάντες, ἢ οἱ πλείονες, πρὸς τὸν τόπον

guratis, duæ fœminæ; & unum gignetur masculum; in quibus ut plurimum accidere solet concepta, perfectionem non attingere, & in lucem edita monstrosis membris esse. Et in similibus locis eximia quædam, & inopinata adveniunt propter accidentium evidentiam.

CAP. IX.

De Monstris.

DOctrina item de monstris ejusdem considerationis est. Nam in simibus vel luminaria cadentia ab angulis sunt; aut nulla omnino in horoscopo figuratione colligantur, & cardines occupati à maleficis. Cum igitur similis dispositio occurret; statim præcedens conjunctio novilunii, vel plenilunii consideranda est, & illius dominator, & dominus luminum, qui tempore exclusionis fœtus præerat. Si enim loca luminarium exclusionis, & Luna, & Mercurius, vel omnes, vel plures in loco

præcedentis conjunctionis minime cohærebant, fœtus monſtruoſus erit. Hiſce minime cohærentibus, & luminaria præterea in ſignis quadrupedibus, vel beſtialibus fuerint, & duæ maleficæ in cardinibus; tunc fœtus neque ex hominibus erit. Itaque cum nulla benefica luminibus teſtimonium præbuerit, ſed maleficæ; tunc fœtus erit immanſuetus, & ferus, noxiæque naturæ. Si Jupiter, aut Venus luminaribus teſtimonium præbuerint, fœtus ex iis erit, quæ in cultu, ac veneratione habentur, veluti canibus, felibus, & ſimilibus. Si Mercurius teſtimonium præbuerit erit ex iis, quæ uſu hominum deſerviunt; veluti aut avis, aut bos, aut porcus, aut ſimile. Si lumina in ſignis, quæ forma ſunt humana fuerint; neque tamen inter ſeſe cohæſerint, fœtus humani, vel quaſi humani; ſed ſecundum qualitatem monſtra erunt. Hic quoque ſignorum forma conſideratur, in quibus ſunt luminaria, &

τῆς προγενομένης συζυγίας ἀπηλλοτριωμένοι ὑπάρχωσιν, τὸ γινόμενον τερατῶδες ἔσται. ἐὰν δὲ οὕτως ἀλλοτρίως διακειμένων, ἔτι καὶ τὰ φῶτα εὑρίσκηται ἐν τετράποσιν ἢ ἐν θηριώδεσιν, καὶ οἱ δύο κακοποιοὶ κεκεντρωμένοι, τότε τὸ γινόμενον οὐδὲ ἐξ ἀνθρώπων ἔσται. μηδενὸς μὲν οὖν ἀγαθοποιοῦ μαρτυροῦντος πρὸς τὰ φῶτα, ἀλλὰ τῶν κακοποιῶν, παντελῶς ἔσται τὸ τικτόμενον ἀνήμερον καὶ ἄγριον καὶ κακωτικῆς φύσεως. μαρτυρούντων δὲ ♃ ἢ ♀, πρὸς τὰ φῶτα ἔσται τῶν σεβομένων· οἷον κυνῶν ἢ αἰλούρων, ἢ τῶν τοιούτων. ☿ δὲ μαρτυροῦντος, ἔσται τῶν εἰς χρείαν ἐπιτηδείων ἀνθρώπων· οἷον ἢ ὄρνις, ἢ βοῦς, ἢ σῦς, ἤ τι τοιοῦτον. ἐὰν δὲ τὰ μὲν φῶτα ἐν ἀνθρωποειδέσιν ᾖ, ἔχῃ δ' ἀλλοτρίως ἡ διάθεσις, τὰ μὲν γινόμενα ἐξ ἀνθρώπων ἔσται, ἢ παρ' ἀνθρώποις. ἔσται δὲ τέρατα κατὰ ποιότητα. θεωρεῖται δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ τῶν ζῳδίων μόρφωσις, ἐν οἷς τά τε φῶτα ἐστί, καὶ τὰ

καὶ τὰ κέντρα τῶν κακοποιῶν. καὶ ἐὰν μηδὲ ἐνταῦθα τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων προσμαρτυρῇ, ἔν τινι τῶν προειρημένων τόπων, τελείως ἄλογόν ἐστι τὸ γινόμενον, καὶ ὡς ἀληθῶς αἴνιγμα. ἐὰν δὲ προσμαρτυρήσῃ ὁ τοῦ ♃, ἢ ὁ τῆς ♀, εὐσχήμονα τῆς ἰδιότητος ἕξει τὸ τέρας. ὥσπερ οἱ ἑρμαφρόδιτοι, καὶ οἱ καλούμενοι ἁρποκρατιακοὶ, καὶ οἱ τοιοῦτοι· ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ☿ συμμαρτυρῇ τῷ τοῦ ♃, ἢ τῷ τῆς ♀, ἔσονται καὶ ἀποφθεγματικοὶ καὶ περισικοί. εἰ δὲ μόνος ὁ τοῦ ☿ μαρτυρῇ, κωφὸν μὲν ἔσται, καὶ ὀδόντων ἐστερημένον τὸ τικτόμενον· ἄλλως δὲ πανοῦργον καὶ εὐφυές.

maleficarum cardines; etsi neque hic ulla ex beneficis stellis testimonium præbuerit, in nullo jam dictorum locorum, quod nascetur, omnino erit rationis expers, & prorsus monstrosum. Si Jupiter, aut Venus præbuerit, speciosam formam monstrum habebit; quemadmodum Hermaphroditi, qui vocantur Harpocratiaci, & similes. Si Mercurius una cum Jove, & Venere exhibuerit, erunt oraculorum expositores; ex iisque quæstum sibi præparabunt. Si solus Mercurius præbet, quod gignitur, surdum erit, dentibusque privatum; verum erit ingeniosum, astutum, & solers.

Κεφ. ι'.

Περὶ ἀτρόφων.

Τῶν κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν θεωρουμένων, λοιπός ἐστι λόγος ὁ περὶ ἀτρόφων. οὗτος δὲ καὶ συνάπτεται τῷ περὶ χρόνων ζωῆς, καὶ πάλιν χωρίζεται. συνάπτεται μὲν γὰρ, ἐπειδὴ τὸ ζητούμενον εἶδος οὐκ ἔστιν ἀλλότριον.

Cap. X.

De iis, qui nutriri non possunt.

Eorum, quæ in ipsa generatione spectantur, reliqua est consideratio de iis, qui non nutriuntur. Hæc porro, & cum doctrina de vitæ spatio annectitur, rursumque sejungitur. annectitur enim, cum non dissentiat à quæstione, de qua agitur,

tur. Idem namque quodammodo eſt, & de iis, qui nutriri non poſſunt, & de ſpatio vitæ inveſtigare. Sejungitur, quod de utrisque conſideratio virtute diverſa ſit. Quæſtio quippe de vitæ ſpatio in iis verſatur, de quibus tempus, hoc eſt ſpatium non minus ſolari circuitu; annus ſcilicet prædicatur. virtute autem tempus, & contractivæ quid eſt; veluti menſes, dies, hora. Verum de iis, qui ali non poſſunt; quæſtio intelligitur de iis, qui propter malæ qualitatis exuperantiam citiſſime extinguuntur, nec annum attingunt. Quapropter quæſtio de ſpatio vitæ, tractatione magis varia eſt, ac multiplex; de iis vero, qui non aluntur univerſalior. Omnino enim ſi alterum ex luminaribus in cardine fuerit, unaque ex maleficis adſtiterit, vel longitudine diſtarit; adeo ut trigonum æqualium laterum conficiat nulla benefica aſpiciente; verum etiam luminum dominatrice in locis maleficarum deprehenſa, quod naſcitur ali non poterit; ſed mox occidet.

ταυτὸν γὰρ πῶς ἐστι ζητεῖν περὶ ἀτρόφων, καὶ περὶ χρόνων ζωῆς. χωρίζεται δὲ παρὰ τὸ διαφέρειν πῶς τὴν δύναμιν τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν. καὶ γὰρ ὁ μὲν περὶ χρόνων ζωῆς λόγος θεωρεῖται, ἐφ' ὧν χρόνος, τοῦτ' ἐστὶ μὴ ἐλάττων ἡλιακῆς περιόδου καταλαμβάνεται, ἤτοι ἐνιαυτός· δυνάμει δὲ χρόνος, καὶ ὁ ἐλάττων τούτων· οἷον μῆνες καὶ ἡμέραι, καὶ ὧραι. ὁ δὲ περὶ ἀτρόφων λόγος θεωρεῖται ἐπὶ τῶν δι' ὑπερβολὴν κακώσεως τάχιστα φθειρομένων, καὶ μηδ' ὅλως φθανόντων ἐπὶ χρόνον. δι' ὃ πολυμερέστερος μὲν ὁ περὶ χρόνου ζωῆς, ὁ δὲ περὶ ἀτρόφων καθολικώτερος. καὶ γὰρ ἁπλῶς ἐάν τε ἐκ τῶν δύο φώτων κεκεντρωμένον τύχῃ, καὶ εἷς ἐκ τῶν κακοποιῶν σύνεστιν, ἢ διαμηκίζῃ μοιρικῶς καὶ κατ' ἰσοσκελίαν μηδενὸς ἀγαθοποιοῦ συσχηματιζομένου, καταλαμβανομένου δὲ τοῦ οἰκοδεσπότου τῶν φώτων ἐν τοῖς τόποις τῶν κακοποιῶν, τὸ γεννώμενον οὐ τραφήσεται, ἀλλ' αὐτίκα τελευτήσει.

εἰ δὲ

εἰ δὲ μὴ κατὰ τὸ ἰσοσκελὲς σχηματίζονται, ἀλλὰ συνεγγὺς τῶν τόπων τῶν φώτων ἐμβάλλωσιν οἱ δύο κακοποιοὶ βλάπτοντες, ἢ ἀμφότερα τὰ φῶτα, ἢ ἓν τῶν δύο· εἴτε ἅμα ἐπαναφερόμενοι οἱ κακοποιοί, εἴτε κατὰ διάμετρον ὄντες, ἢ ὁ μὲν τῶν κακοποιῶν ἐπαναφερόμενος, ὁ δὲ διάμετρος ὑπάρχων, ἢ τὸ ἓν τῶν φώτων εἷς κακοποιὸς βλάπτων μερικῶς, καὶ οὕτως ἄχρονά ἐστι τὰ τικτόμενα. ἀφανίζει γὰρ ἡ περιουσία τῆς τῶν κακοποιῶν δυνάμεως, τὸ πρὸς ἐπιμονὴν τῆς ζωῆς φιλάνθρωπον. ἐξαιρέτως δὲ βλάπτει, κατὰ μὲν τὰς ἐπαναφορὰς ὁ ♂ τὸν ☉. τὴν δὲ ☽ ὁ ♄. κατὰ δὲ τὰς διαμετρήσεις, ἢ τὰς καθυπερτερήσεις τὸ ἀνάπαλιν γίνεται. ὁ μὲν γὰρ ☉ ὑπὸ ♄ βλάπτεται, ἡ ☽ δὲ ὑπὸ ♂. ἂν μάλιστα οἰκοδεσποτήσωσιν ἤτοι κατακρατήσωσιν τοπικῶς, ἢ τὰ φῶτα, ἢ τὸν ὡρόσκοπον. ἐὰν δὲ δύο ὑπάρχωσι διαμετρήσεις, τῶν τε φώτων ἐπὶ κέντρων ὄντων, καὶ τῶν κακοποιῶν κατὰ ἰσοσκελίαν, τότε καὶ νεκρὰ καὶ ἡμιθανῆ τίκτεται

Si vero æqualibus lateribus non fuerint configuratæ, ſed juxta luminum loca duarum maleficarum radiis aſcenderint lædentes, vel ambo lumina, vel unum, ſive etiam ſimul maleficæ ſuccedentes, vel ex diametro opponantur, vel una malefica ſuccedat, altera ſit oppoſita, vel unum lumen una malefica peculiariter læſerit, minime diuturnum erit, quod producitur. Cum maleficarum potentiæ magnitudo, quidquid ad vitæ diuturnitatem conducit, exterminet. eos potiſſimum Mars lædit Solem ſuccedens, Lunam Saturnus. In oppoſitionibus autem, aut elevationibus contrarium fit. Sol enim à Saturno detrimentum accipit; Luna à Marte; maxime ſi loci dominio occupato loca luminum vel horoſcopi pro arbitrio rexerint. Si vero duæ fuerint oppoſitiones, & lumina in cardinibus extiterint; necnon & maleficæ æqualibus lateribus; tunc fœtus vel mortui,

vel semimortui nascentur. Hæc cum ita se habeant, si lumina ex aliqua benefica defluxum habuerint, vel alio quopiam modo beneficas aspexerint, radiis eorum in præcedentibus locis dispersis, natus supervivet tanto spatio vel dierum, vel horarum, quot partes radiorum numerantur inter hunc prorogatorem, & vicinas maleficas. Si maleficæ in præcedentia luminibus loca radios ejacularint, beneficæ in sequentia, natus exponetur quidem; sed expositus tolletur, & vivet. Rursus si supra beneficas configuratas maleficæ elevatæ fuerint, nutrietur in detrimentum, & subjectionem sublatum. Si beneficæ superiores fuerint, expositum veluti parentes, qui sustulerunt, fovebunt. Si una ex beneficis, vel cum Luna coorta, vel conjuncta ex maleficiis occidua fuerit proprii parentes expositum reassument; idem modus, & in pluribus natis ob-

τὰ τικτόμενα. τούτων δὲ ἐχόντων οὕτως, ἐὰν μὲν τὰ φῶτα ἔχῃ ἀπόρροιαν ἔκτινος τῶν ἀγαθοποιῶν, ἢ καὶ συσχηματίζεται ἑτέρως πῶς τοῖς ἀγαθοποιοῖς, φερομένων τῶν ἀκτίνων αὐτῶν εἰς τὰ προηγούμενα μέρη, ζήσεται τὸ τεχθὲν τοσούτους ἢ ἡμέρας ἢ ὥρας, ὅσαι μοῖραι ἀριθμοῦνται τῶν ἀκτίνων μεταξὺ τῆσδε ἀφέσεως καὶ τῶν ἐγγυτέρων κακοποιῶν. ἐὰν δὲ οἱ μὲν κοκοποιοὶ εἰς τὰ προηγούμενα τῶν φώτων ἐμβάλλωσι τὰς ἀκτῖνας, οἱ δὲ ἀγαθοποιοὶ εἰς τὰ ἑπόμενα, τὸ γεννώμενον ἐκτεθήσεται μὲν, ἀναληφθήσεται δὲ καὶ ζήσεται. πάλιν δὲ ἐὰν μὲν τοὺς συσχηματιζομένους ἀγαθοποιοὺς οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, εἰς κάκωσιν ἔσται καὶ δουλείαν τὸ ἀναληφθέν. ἐὰν δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ καθυπέρτεροι ὦσιν, τὸ ἐκτεθὲν ὡς γονεῖς οἱ ἀνελόμενοι ἕξουσιν. εἰ δέ τις τῶν ἀγαθοποιῶν, ἢ ἀνατολὴν ποιεῖ πρὸς τὴν ☽, ἢ συνάπτει, τῶν δὲ κακοποιῶν τις δυτικὸς ὑπάρχει, οἱ οἰκεῖοι γονεῖς αὐτὸ ἀναλήψονται. ὁ αὐτὸς δὲ τρόπος καὶ ἐπὶ πλειόνων τικτο-

τηρουμένων. ἐὰν μὲν γὰρ τῶν ἀστέρων τὶς τῶν συσχηματιζομένων κατὰ δύο ἢ καὶ πλείονας ὑπὸ δύσιν ἐστὶν, ἀποτεχθήσονται ἡμιθανῆ, ἢ σαρκώματα καὶ ἀτελῆ. ἐὰν δὲ ὑπὸ κακοποιῶν καθυπερτερῆται, ἄτροφα ἔσται ἢ ἄχρονα.

Κεφ. ια'.

Περὶ χρόνων ζωῆς.

Τῶν συμπτωμάτων ὅσα μετὰ τὴν γένεσιν συμπίπτει, πρώτερόν ἐστι τὸ περὶ χρόνων ζωῆς. καὶ γὰρ πῶς θεωρηθήσεται ἄλλό τι ἀποτέλεσμα τῶν μετὰ τὴν γένεσιν συμβαῖνον, τῷ μηδ' ὅλως ἥκοντι πρὸς ἔτη ζωῆς. πρῶτος οὖν ἐστι πάντων ὁ περὶ χρόνων ζωῆς λόγος. οὗτος δὲ οὐκ ἐστιν ἁπλοῦς, οὐδὲ ἀπόλυτος, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν κυριωτάτων τόπων λαμβάνεται πολυμερῶς. ἔστι δὲ τρόπος ὁ μάλιστα καὶ ἡμῖν σύμφωνος, καὶ ἄλλως δὲ φυσικὴν ἔχων ἀκολουθίαν, τοιοῦτος. τὸ μὲν γὰρ ὅλον οὖν περὶ χρόνων ζωῆς, ἡ τῶν ἀφετικῶν τόπων ποιεῖ

servandus est; nam si stella quæpiam cum duabus, vel pluribus configurata in occasu est, semimortua, vel carnes informes, & immaturæ gignentur. Si maleficæ supra sese evexerint, neque nutrietur, neque diuturnum erit, quod procreatum est.

Cap. XI.

De vitæ spatio.

Inter eventus, qui post partum accidere solent; potissimus est de vitæ spatio. Quanam enim ratione cæteros eventus eorum discernemus, quæ post partum usu venire solent illi, qui ad annos illos perventurus non est? Itaque de vitæ spatio consideratio primum sibi inter alias locum occupat, quæ neque simplex est, nec facilis; sed à præcipuorũ locorum prædominio varie captatur. Modus autem nobis quam maxime consentaneus, & naturali ordini aptissimus is est. Judicium enim in universum de vitæ spatio maxime à locorum prorogatorum, vel illis domi-

nantium, & à locorum interficientium, vel stellarum habitudine, ac tractatione desumitur. Horum vero singula sic dijudicantur.

Cap. XII.

De locis prorogatoribus.

PRimum quidem illi loci prorogatores existimandi sunt, in quibus omnino stella dominium prorogationis assumptura, jus habet, & signum circa horoscopum à quinque partibus, quæ prius emergunt supra horizontem usque ad reliquas viginti quinque in cardinibus succedentes, & adhuc harum triginta partium partes dextræ hexagonæ, quæ Boni Dæmonis sunt, & tetragonæ medii cœli super terram, & trigonæ, quibus nomen Deus est, & oppositiones occidentis. Et in his rursus præferuntur, veluti validiora, & efficaciora; primum quidem, quæ sunt in medio cœlo super terram; deinceps quæ in oriente, post

διάληψις, καὶ οἱ ἐπικρατοῦντες τῶν ἀφετικῶν, καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἀναιρετικῶν τόπων ἢ ἀστέρων. διακρίνεται δὲ ἕκαστον αὐτῶν οὕτως.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τόπων ἀφετικῶν.

ΠΡῶτον μὲν ἀφετικοὺς τόπους ὑποληπτέον, ἐν οἷς πάντως ἐστὶν ὁ μέλλων λαμβάνειν τὴν κυριότητα τῆς ἀφέσεως, καὶ τὸ δωδεκατημόριον τὸ περὶ τὸν ὡροσκόπον ἀπὸ τῆς πέμπτης μοίρας τῶν προαναφερομένων τοῦ ὁρίζοντος, μέχρι τῶν λοιπῶν κε' μοιρῶν, αἵτινες ἐπαναφέρονται ἐπίκεντροι οὖσαι. καὶ ἔτι τῶν λ' τούτων μοιρῶν, τὰς δεξιὰς καὶ ἑξαγώνους, αἵτινες τοῦ ἀγαθοῦ εἰσιν δαίμονος· καὶ τὰς τετραγώνους τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος, καὶ τὰς τριγώνους τοῦ καλουμένου θεοῦ, καὶ τὰς διαμέτρους τοῦ δύνοντος. καὶ ἐν τούτοις δὲ πάλιν προκρίνεται, ὡς ἐπικρατέστερα καὶ πλέον δυνάμενα· πρῶτον μὲν, τὰ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματι· εἶτα τὰ κατὰ τὴν ἀνατολήν. μετὰ ταῦτα, τὰ κατὰ τὴν

ἐπανα-

ἐπαναφορὰν τοῦ μεσουρανήματος· εἶτα τὰ δύνοντα, καὶ ἑξῆς τὰ προηγούμενα τοῦ μεσουρανήματος. πᾶν γὰρ τὸ ὑπὸ γῆν πρὸς τὴν τοιαύτην κυριότητα ἄχρηστον, πλὴν ἐκείνων μόνον, ἃ εἰς φῶς ἔρχεται παρ' αὐτὴν τὴν ἐπαναφοράν. τῶν δὲ ὑπὲρ γῆν τὸ ἀσύνδετον δωδεκατημόριον τῷ ἀνατέλλοντι, οὐκ ἔστιν ἁρμόδιον παραλαμβάνεσθαι. καὶ τὸ προανατέλλον, ὅπερ καλεῖται τοῦ κακοδαίμονος, ἐπειδὴ οὐ μόνον ἀποκλίνει, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀστέρων τὴν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπόρροιαν βλάπτει. ἐκθολοῖ γὰρ καὶ ὥσπερ ἀφανίζει τὸ ἀναθυμιώμενον παχὺ καὶ ἀχλυῶδες ἐκ τῶν τῆς γῆς ὑγρῶν. δι' ὃ καὶ κατὰ χρῶμα καὶ κατὰ μέγεθος, οὐ φαίνονται κατὰ φύσιν ἔχοντες. ταῦτα μὲν οὕτως.

hæc, quę medio cœlo ſuccedunt, deinde quæ occidunt; poſtea præcedentia medium cœli; quidquid enim ſub terra eſt ad tale dominium nihil confert; niſi eorum tantum, quæ cum horoſcopo in lucem veniunt. Eorum vero, quæ ſupra terram ſunt, quidquid nullo familiaritatis vinculo cum aſcendente cohæret, ut omnino ineptum rejiciendum; & quod prius exeritur, vocaturque mali genii; quandoquidem non tantum deflectit; ſed & annexarum ſtellarum in terram effluxus lædit. Turbat enim, ac veluti abolet quidquid denſum, ac caliginoſum è terræ vaporibus exhalat. Quapropter & colore, & magnitudine præter naturam eſſe videtur, & hæc ita ſe habent.

Κεφ. ιγ'.

Πόσοι ἀφέται, καὶ περὶ κλήρου τῆς τύχης.

ΠΑ'λιν δὲ μετὰ ταῦτα δεῖ παραλαβεῖν ἀφέτας, τοὺς κυριωτάτους τέσσαρας τόπους, ☉, ☽, ὡρόσκοπον, κλῆ-

CAP. XIII.

Quot ſint prorogatores, & de parte fortunæ.

POſt hæc rurſus prorogatores quatuor videlicet præcipua loca Solis, Lunæ, horoſcopi, partis for-

tunæ, & eorum dominatorum aſſumenda ſunt. Eam vero dico partem fortunæ, quæ à partium inter Solem, & Lunam numero, partibus æqualibus inter horoſcopum, & ſigna ſequentia computatur. Hanc itaque fortunæ partem vero, quæ ſemper die, ac nocte colligitur; ut quam habet rationem, & poſitum Sol ad horoſcopum, eandem habeat Luna, & ad partem fortunæ ſit veluti Lunaris horoſcopus. Ex his item præferatur interdiu quidem Sol, ſi in propagatoribus locis extiterit; ſin minus Luna, quod ſi nec ipſa fuerit, illa præferetur, quæ pluribus dominii titulis Solem, & præcedentem conjunctionem, & horoſcopum aſpexerit; quæ ſcilicet vel tribus modis, vel pluribus in uno ex jam dictis dominium habuerit: omnes enim dominii modi quinque ſunt. Quod ſi talis nulla fuerit, in ejus locum cadet horoſcopus. Noctu anteferetur Luna ſi ſimiliter

ρον τύχης, καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας τούτων. κλῆρον δὲ λέγω τύχης, τὸν συναγόμενον ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀπὸ ☉ ἐπὶ ☽, καὶ τὰ ἴσα ἔχοντος ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου κατὰ τὰ ἑπόμενα τῶν ζωδίων· τοῦτον οὖν τὸν πάντοτε συναγόμενον καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἵνα ὃν ἔχῃ λόγον καὶ σχηματισμὸν ὁ ☉ πρὸς τὸν ὡρόσκοπον, τοῦτον ἔχει καὶ ἡ ☽ πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης· καὶ ἵνα ἐστὶν ὥσπερ σεληνιακὸς ὡρόσκοπος. ἐκ τούτων δὲ πάλιν προκρινέσθω ἡμέρας μὲν ὁ ☉, ἐὰν ἐν τοῖς ἀφετικοῖς τόποις ἐστίν. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν, ἡ ☽· εἰ δὲ μήτε αὐτὴ, προκριθήσεται ὁ πλείονας ἔχων λόγους οἰκοδεσποτείας πρός τε τὸν ☉, καὶ τὴν προγεγενημένην σύνοδον, καὶ πρὸς τὸν ὡρόσκοπον. τοῦτ' ἔστιν, ὅτ' ἂν ἢ κατὰ τρεῖς τρόπους, ἢ κατὰ πλείονας ἔχῃ τὴν οἰκοδεσποτείαν, πρὸς ἕνα τινὰ τῶν εἰρημένων. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες τῆς οἰκοδεσποτείας τρόποι πέντε. εἰ δὲ μὴ τοιοῦτός τις ἐστι, ληφθήσεται ὁ ὡρόσκοπος. νυκτὸς δὲ προκριθήσεται ἡ ☽, ἐὰν

ὁμοίως

ὁμοίως ἢ ἐν τοῖς ἀφετικοῖς τόποις. εἰ δὲ μὴ αὕτη, ἐὰν ἢ ὁ ☉. εἰ δὲ μηδ' οὗτος, ὁ πλείονας ἔχων λόγους οἰκοδεσποτείας, πρός τε τὴν ☽ καὶ τὴν προγεγενημένην πανσέληνον, καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης. εἰ δὲ μὴ ἐστι τοιοῦτος, ληφθήσεται ὁ ὡρόσκοπος, συνοδικῆς ὑπαρχούσης τῆς προλαβούσης συζυγίας. εἰ δὲ εἴη πανσεληνιακή, ὁ κλῆρος τῆς τύχης· εἰ δὲ ἀμφότερα τὰ φῶτα, ἢ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τῆς οἰκείας αἱρέσεως ἐν τοῖς ἀφετικοῖς τόποις εἰσί, ληφθήσεται ὁ εὑρισκόμενος ἐν τῷ κυριωτέρῳ τόπῳ τῶν φώτων. ὅτ' ἂν δὲ ὁ οἰκοδεσπότης κυριώτερον ἐπέχῃ τόπον, καὶ λόγον ἔχῃ οἰκοδεσποτείας πρὸς ἀμφοτέρας τὰς αἱρέσεις, τότε μόνον προκριθήσεται τῶν ἄλλων.

fuerit in locis prorogatoribus, sin minus Sol, si fuerit; quod si nec ipse extiterit, quæ pluribus dominii prærogativis ad Lunam, & præcedens plenilunium, & partem fortunæ aspexerit; & si talis nulla fuerit, horoscopus assumetur, si præcedens conjunctio in novilunio fuerit; si vero in plenilunio pars fortunæ. Si utraque lumina, vel dominator propriæ sectæ in locis propagatoribus sunt, quæ in magis præcipuo luminum loco fuerit, assumetur. Cum vero dominator magis præcipuum locum obtinet, & dominii rationem habet ad ambas sectas; tunc solum aliis anteponetur.

Κεφ. ιδ'.

Πόσοι τρόποι ἀφέσεως.

Οὕτως οὖν τοῦ ἀφέτου διακριθέντος, ἔτι δεῖ παραλαβεῖν δύο τρόπους τῆς ἀφέσεως. τόν τε εἰς τὰ ἑπόμενα μόνον τῶν ζωδίων ὑπὸ τῆς καλουμένης ἀκτινοβο-

Cap. XIV.

Quot sint modi prorogationis.

SIc itaque prorogatore dijudicato, adhuc duo prorogationis modi constituendi sunt; alter erit in sequentia tantum signa, sub ea, quæ dicitur Actinobo-

lia, id est radiorum projectione, cum prorogator erit in locis orientalibus; hoc est in locis à medio cœlo ad horoscopum. Hic itaque assumendus est, nec non & ille, qui non solum consequentia versus, sed & in præcedentia signa peragitur in Horimea dicta, cum prorogator fuerit in locis medii cœli cadentibus. Quæ cum ita sint, fiunt partes interficientes secundum prorogationis modum, quæ in præcedentia est sola interfectrix occidui horizontis, quod dominum vitæ abolet. Aliæ vero partes stellarum sic occursantium, aut testificantium, & addunt, & demunt collectis, quousque prorogator occidat; non tamen interimunt, quod non ipsæ ad prorogatorem ferantur, sed illa potius ad eorum loca. Beneficæ itaque addunt, maleficæ demunt. Mercurius illis, quas aspexerit, suppetias fert. Numerum additionis, vel subtractionis partium uniuscujusque si-

λίαν, ὅτ' ἂν ὁ ἀφέτης ὑπάρχῃ ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς τόποις, τουτέστιν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος ἐπὶ τὸν ὡρόσκοπον τόποις. τοῦτον οὖν δεῖ παραλαβεῖν, καὶ τὸν μὴ μόνον εἰς τὰ ἑπόμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ προηγούμενα κατὰ τὴν λεγομένην ὡριμαίαν, ὅταν ὁ ἀφέτης ᾖ ἐν τοῖς τοῦ μεσουρανήματος ἀποκεκλιμένοις τόποις. ἐχόντων δὲ τούτων οὕτως, γίνονται μοῖραι ἀναιρετικαὶ, κατὰ μὲν τὴν ἄφεσιν τὴν εἰς τὰ προηγούμενα, μονὴ ἀναιρετικὴ, ἡ τοῦ δυτικοῦ ὁρίζοντος, δι' ὅτι ἀφανίζει τὸν κύριον τῆς ζωῆς. αἱ δὲ ἄλλαι μοῖραι τῶν οὕτως ὑπαντώντων ἢ μαρτυρούντων ἀστέρων, καὶ ἀφαιροῦσι καὶ προστιθέασι τοῖς συναγομένοις, μέχρι τῆς καταδύσεως τοῦ ἀφέτου. οὐκ ἀναιροῦσι δὲ, ἐπεὶ μὴ ἐπιφέρονται οὗτοι εἰς τὸν ἀφετικὸν τόπον, ἀλλὰ ἐκεῖνος μᾶλλον ἐν τοῖς τόποις τούτων. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοποιοὶ, προστιθέασιν· ἀφαιροῦσι δὲ οἱ κακοποιοί. ὁ δὲ τοῦ ☿, ὁποίοις ἂν συσχηματίζοιτο, προστίθεται αὐτοῖς. δηλοῖ δὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς προσθέσεως ἢ τῆς ἀφαιρέσεως, ἡ ἑκά-

ἡ ἑκάστου μοιροθεσία. ὅσοι γὰρ ἂν ὦσιν ὡριαῖοι χρόνοι τῆς ἑκάστου μοίρας τοσοῦτον ἔσται καὶ τῶν ἐτῶν τὸ πλῆθος. ἀλλὰ ἡμέρας μὲν οὔσης, οἱ τῆς ἡμερινῆς μοίρας χρόνοι θεωρηθήσονται· νυκτὸς δὲ, οἱ τῆς νυκτερινῆς. τοῦτο δὲ δεῖ σκοπεῖν ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ὑπαρχόντων αὐτῶν. εἶτα κατὰ ἀναλογίαν τῆς ἀποχωρήσεως ὑφελεῖν, ἕως ἂν πρὸς τὰς δυσμὰς γινομένων, μηδὲν ὑπολειφθῇ. ἀναιροῦσι δὲ κατὰ τὴν ἄφεσιν τὴν εἰς τὰ ἑπόμενα τῶν ζωδίων, οἱ τόποι τῶν κακοποιῶν ♄ καὶ ♂. ὅτ' ἂν ἢ σωματικῶς ὑπαντήσωσιν, ἢ ἀκτῖνα ἐπιβάλωσιν ὅθεν δήποτε, ἤτοι κατὰ τετράγωνον, ἤτοι κατὰ διάμετρον. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν ἑξαγώνων τῶν κατὰ ἰσοδυναμίαν ἀκουόντων ἢ βλεπόντων. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ συσχηματιζόμενος τῷ ἀφετικῷ τόπῳ τετράγωνος ἐκ τῶν ἑπομένων. καὶ ὁ ἑξάγωνος δὲ κακωθεὶς, ἔστιν ὅτε ἐπὶ τῶν πολυχρονίων δωδεκατημορίων. καὶ μὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων ὁ τρίγωνος ἀναιροῦσι. καὶ ἡ ☽ δὲ ἀφετικὴ

tus indicat. Quot enim uniuscujusque partis horaria tempora fuerint, tot annorum numerus colligetur; sed interdiu diurnæ partis tempora, noctu nocturna considerentur. Hoc autem observandum est, si ipsa in ortu fuerint. Deinceps pro proportione distantiæ subtractio fiat quousque dum ad occasum pervenerint, nihil eorum remaneat. Interimunt vero prorogatione, quæ in sequentia signorum fit, loci maleficorum Saturni, & Martis; tunc cum vel corporibus occurrerint, vel quomodolibet, sive quadrato aspectu, sive opposito, quandoque etiam sexagono, si propter vires pares ab obedientibus, aut videntibus signis proficiscatur, radium emiserint. Ipse item tetragonus cum loco propagatore ex sequentibus configuratus; & sexagonus etiam male affectus nonnunquam à signis longarum ascensionum. Præterea & trigonus à signis brevium ascensionum afflictatus, interimunt. Et Luna item si prorogatrix fue-

rit,

rit, & locus Solaris; quippe occursus, qui in simili prorogatione contingunt, possent & occidere, & salvare; quod isti occursus ad locum prorogatorem feruntur. Neque tamen semper similia loca necant; sed solummodo male affecta; eorum enim pars interfectrix impeditur, si in finem beneficæ incidant, aut si quæ beneficarum quadratum radium aut trigonum, aut oppositum in ipsam partem interfectricem, aut in ipsas partes sequentes Jovis non ultra duodecim gradus, Veneris non ultra octo, projecerit; vel si uterque tum prorogator, tum occurrens cum corporei sint, non habeat eandem latitudinem uterque. Cum itaque adjuvantes aspectus, aut interimentes, sive bini, sive plures, utrinque comperiantur, animadvertendum est quinam potioris sit roboris, tum potentia, tum numero, & numero quidem cum multitudine reliquas superarit, virtute ve-

ὑπάρχουσα, καὶ ὁ ἡλιακὸς τόπος. καὶ γὰρ καὶ αἱ κατὰ τὴν τοιαύτην ἄφεσιν ἀπαντήσεις γινόμεναι, δύνανται καὶ ἀναιρεῖν καὶ σώζειν. διότι αὗται αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὸν ἀφετικὸν ἐπιφέρονται τόπον. οὐ μέντοι γε οἱ τοιοῦτοι τόποι πάντοτε ὑπάρχουσιν ἀναιρετικοί, ἀλλὰ μόνον ὅτ᾽ ἂν κακωθῶσιν. ἐμποδίζεται γὰρ ἡ ἀναιρετικὴ αὐτῶν μοῖρα, ἐὰν ἐμπέσωσιν εἰς ὅριον ἀγαθοποιοῦ. ἢ ἐάν τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἐπιβάλῃ τετράγωνον ἀκτῖνα ἢ τρίγωνον ἢ διάμετρον πρὸς αὐτὴν τὴν ἀναιρετικὴν μοῖραν, ἢ εἰς τὰ ἑπόμενα αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τοῦ ♃ μὴ ὑπὲρ τὰς ιβ´ μοίρας· ἐπὶ δὲ ♀ μὴ ὑπὲρ τὰς η´. ἢ ἐὰν ἀμφότεροι ὅ,τε ἀφιεὶς καὶ ὁ ὑπαντῶν σωματικῶς ὑπάρχοντες, μὴ ἔχωσι τὸ αὐτὸ πλάτος ἀμφότεροι. ὅτ᾽ ἂν οὖν τά τε βοηθοῦντα σχήματα καὶ τὰ ἀναιροῦντα ἄν τε δύο ἄν τε καὶ πλείονα εὑρεθῇ ἑκατέρωθεν, σκοπητέον ποῖα ἐστὶν ἐπικρατέστερα καὶ κατὰ δύναμιν καὶ κατὰ πλῆθος. κατὰ πλῆθος μὲν, ὅτ᾽ ἂν ὑπερβάλῃ τῷ πλήθει ἕτερα ἑτέρων· κατὰ δύ-

καὶ δύναμιν δὲ, ὅτ' ἂν οἱ ἀστέρες οἱ βοηθοῦντες ἢ οἱ ἀναιροῦντες, οἱ μὲν ἐν τόποις οἰκείοις ὦσιν, οἱ δὲ οὐχί. καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἀνατολικοὶ, οἱ δὲ δυτικοὶ τυγχάνωσιν. καὶ γὰρ καθόλου τῶν ὑπὸ τὰς αὐγὰς ὄντων οὐδένα δεῖ παραλιπεῖν, οὔτε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, οὔτε πρὸς τὴν βοήθειαν. πλὴν, εἰ μὴ ἀφετικῆς οὔσης τῆς ☽, αὐτὸς ὁ τοῦ ☉ τόπος ὑπό τινος κακοποιοῦ συνόντος αὐτῷ συντραπεὶς, καὶ ὑπὸ μηδενὸς ἀγαθοποιοῦ ἀνάλυσιν δεχόμενος, ποιήσει τὴν ἀναίρεσιν. ὁ μὲν τοίγε ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ὁ γινόμενος ὑπὸ τῶν διαστάσεων τῶν μεταξὺ τοῦ τε ἀφετικοῦ τόπου καὶ τοῦ ἀναιρετικοῦ, οὐ λαμβάνεται ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ἐκ τῶν ἀναφορικῶν πάντοτε χρόνων ἑκάστης μοίρας· ἀλλὰ τότε μόνον, ὅτ' ἂν ἢ αὐτὸς ὁ ἀνατολικὸς τὴν ἄφεσιν ἔχῃ, ἤ τις ἄλλος τῶν ποιουμένων τὴν ἀνατολὴν εἰς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα. καὶ γὰρ ἐκ παντὸς τρόπου ἑνὸς σκοποῦ προκειμένου τῷ βουλομένῳ φυσικῶς ἐπισκέπτεσθαι, τὸ μετὰ πόσους ἰσημερινοὺς χρόνους ὁ τόπος τοῦ ἑπομένου

ro cum stellarum adjuvantium, vel interimentium, hæ quidem in locis propriis sint, aliæ non item; eoque præcipue si hæc quidem oriantur, illæ occidant. Universaliter enim earum, quæ fulgoribus subsunt, nulla relinquenda est, neque ad interfectionem, neque ad auxilium. Nisi cum Luna fuerit prorogatrix, ipse solaris locus à quapiam malefica illi adhærente depravatus, & à nulla benefica liberatus, mortem induxerit. Numerus annorũ, qui à distantiis, quæ sunt inter prorogatorem, & interfectorem non simpliciter, nec temere colligitur semper ex ascensionibus temporum cujuslibet partis; sed tunc solummodo, cum aut ipse orientalis prorogationem occupat, vel alia quæpiam oriens in orientali horizonte. Etenim cum unus omnino scopus propositus sit illi, qui naturali ratione considerare velit, post quot scilicet æquinoctialia tempora locus sequentis

corpo-

corporis, aut figuræ in locum illius, qui generationem pervertit; advenit, quod æquinoctialia tempora æqualiter horizontem, & meridianum percurrant; & ex his utrisque localium elongationũ tempus summatur, & quodlibet tempus unum annum solarem significet. Hęc inquam cum ita se habeant, convenienter cum in ipso orientali horizonte locus prorogator, & præcedens fuerit, accipienda sunt ascensionum tempora, quæ usque ad occursus partium intercessere. Nam interfector post tot æquinoctialia tempora ad locum prorogatorem; hoc est ad orientalem horizontem devenit. Cum locus prorogator in meridiano fuerit, ascensiones omnes rectæ sphæræ accipiendæ sunt; quot scilicet ascensionibus meridianum permeat unaquæque sectio. Cum in occiduum horizontem locus prorogator inciderit, descensiones assumendæ sunt, quo unaquę-

σώματος ἢ σχήματος, ἐπὶ τὸν τόπον παραγίνεται τοῦ προλαβόντος κατὰ τὴν γένεσιν, διὰ τὸ διέρχεσθαι ὁμαλῶς τοὺς ἰσημερινοὺς χρόνους καὶ τὸν ὁρίζοντα καὶ τὸν μεσημβρινὸν, καὶ πρὸς τούτους ἀμφοτέρους λαμβάνεσθαι τὰς ὁμοιότητας τῶν τοπικῶν ἀποστάσεων, καὶ ἕκαστον χρόνον προσημαίνειν ἐνιαυτὸν ἕνα ἡλιακόν. Ἐπεὶ οὖν ταῦτα οὕτως ἐστὶν εἰκότως, ὅτ᾽ ἂν εἰς αὐτὸν τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, ὁ ἀφετικὸς καὶ προηγούμενος τόπος ὑπάρχῃ, ὀφείλουσι λαμβάνεσθαι οἱ ἀναφορικοὶ, οἱ μέχρι τῆς ὑπαντήσεως τῶν μοιρῶν. καὶ γὰρ ὁ ἀναιρέτης, μετὰ χρόνους τοσούτους ἰσημερινοὺς παραγίνεται ἐπὶ τὸν ἀφετικὸν τόπον, τοῦτ᾽ ἔστιν ἐπὶ τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα. ὅτ᾽ ἂν δὲ εὑρεθῇ ὁ ἀφετικὸς τόπος ἐπὶ τὸν μεσημβρινὸν, δεῖ λαμβάνειν τὰς ἀναφορὰς τὰς ἐπ᾽ ὀρθῆς τῆς σφαίρας πάσας, ἐν ὅσαις ἀναφοραῖς τὸν μεσημβρινὸν διέρχεται ἕκαστον τμῆμα. ὅτ᾽ ἂν δὲ ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ ὁρίζοντος ὁ ἀφετικὸς τόπος ᾖ, δεῖ λαβεῖν τὰς καταφορὰς, ἐν ὅσαις ἑκάστη

μοῖρα

μοῖρα τῶν διαστάσεων καταφέρεται, τοῦτ' ἔστιν ἐκ ὅσαις ἀναφέρονται αἱ διαμετροῦσαι αὐτάς. ὅτ' ἂν δὲ ὁ ἀφετικὸς καὶ προηγούμενος τόπος ἐν τοῖς εἰρημένοις τούτοις τρισὶν ὅροις οὐχ' ὑπάρχῃ, ἀλλ' ἔν τινι μεταξὺ διαστήματι, οὐκ ἔτι οἱ χρόνοι τούτων τῶν ἀναφορῶν, ἢ καταφορῶν, ἢ τῶν μεσουρανήσεων ἄγουσι τοὺς ἑπομένους τόπους ἐπὶ τοὺς προηγουμένους, ἀλλ' ἕτεροι. ὅμοιοι γὰρ τόποι καὶ οἱ αὐτοί εἰσιν, οἵτινες μίαν ἔχουσι θέσιν καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη, πρός τε τὸν ὁρίζοντα καὶ τὸν μεσημβρινόν. τοῦτο δὲ ἐκείνοις συμβαίνει, οἳ ἔγγιστα κεῖνται ἐφ' ἑνὸς τῶν ἡμικυκλίων τῶν γραφομένων διὰ τῶν τομῶν τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ ὁρίζοντος. ὧν τινῶν ἡμικυκλίων ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ἴσην ἔγγιστα ποιεῖ καιρικὴν ὥραν. ὥσπερ οὖν διὰ τῶν εἰρημένων τόπων περιαγόμενος ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔρχεται θέσιν καὶ τοῦ ὁρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, τοὺς χρόνους δὲ ποιεῖ ἀνίσους καὶ διαφόρους τῆς διαδόσεως τοῦ ζωδιακοῦ· οὕτως καὶ κατὰ τὰς θέσεις τῶν ἄλλων ἀποστάσεων

que pars distantiis devehitur; hoc est quot illis oppositæ ascendunt. Cum progator, & præcedens locus prædictos tres fines non tenuerit, sed intermedia quædam spatia nondum harum ascensionum, vel descensionum, aut cœli culminis tempora, sed alia, sequentes locos in præcedentes, transferunt. Similes enim iidemque loci sunt, qui unum tantum positum agnoscunt, & ad easdem partes, horizontem duntaxat & meridianum referuntur. Id vero illis contingit, qui proximi sunt in uno hemicyclio eorum, quæ meridiani, & horizontis sectionibus describuntur, quorum singula juxta eundem positam proxime horam temporalem æqualem efficiunt. Quemadmodum itaque per dicta loca circumiens in eundem situm, & horizontis, & meridiani recurrit, temporaque inæqualia, diversaque Zodiaci transitibus efficit, pari modo in positis aliarum di-

stantia-

stantiarum per tempora illis inæqualia prætervehitur. Nobis tamen una tantum via probetur; ut scilicet nos sive orientalem situm tenuerit locus prorogator, & præcedens, sive meridianum, sive occiduum, sive aliam quamcunque pro ratione temporum, quæ ad locum prorogatorem conducunt, sequentem locum sumamus. Via autem hæc est; assumpta signiferi parte, quæ in medio cœli est, & præcedente, & subsequente primũ quidem consideremus, quem habeat habitum pars præcedens, & quot horis temporalibus à meridiano distet, & ascensionibus rectæ spheræ dinumeratis, quas invenerimus inter consideratam; hoc est præcedentem partem, & medium cœlum, sive supra, sive infra terram interfuisse, dividemus in multitudinem temporum horariorum partis præcedentis, aut diurnorum, aut nocturnorum; sed si super terram est diurnorum, si infra terram nocturnorum;

ποιῆται τὰς παρόδους, διὰ χρόνων ἐκείνοις ἀνίσων. Ἡμῖν δὲ μία ἔστω μέθοδος. ὥστε ἐάν τε ἀνατολικὴν ἔχῃ θέσιν ὁ ἀφετικὸς τόπος καὶ προηγούμενος, ἐάν τε μεσημβρινήν, ἐάν τε δυτικήν, ἢ καὶ ἄλλην τινὰ ἐξ ἀναλογίας τῶν χρόνων, οἳ φέρουσιν ἐπὶ τὸν ἀφετικὸν τόπον, λαμβάνειν ἡμᾶς καὶ τὸν ἑπόμενον τόπον. Ἔστι δὲ ἡ μέθοδος τοιαύτη. λαβόντες τὴν μοῖραν τοῦ ζωδιακοῦ τὴν ἐν τῷ μεσουρανήματι, καὶ τὴν προηγουμένην, καὶ ἔτι τὴν ἑπομένην, πρῶτον μὲν σκεψώμεθα ἣν ἔχει θέσιν ἡ προηγουμένη μοῖρα, καὶ πόσας καιρικὰς ὥρας ἀπέχει τοῦ μεσημβρινοῦ, καὶ ἀριθμήσαντες τὰς ἀναφορὰς τὰς ἐπ᾽ ὀρθῆς τῆς σφαίρας, ἃς ἂν εὕρωμεν ἀνὰ μέσον τῆς ἐπισκεφθείσης ἤτοι προηγουμένης μοίρας, καὶ τοῦ μεσουρανήματος εἴτε ὑπὲρ γῆν, εἴτε ὑπὸ γῆν, μερίσομεν αὐτὰς εἰς τὸ πλῆθος τῶν ὡριαίων χρόνων τῶν τῆς προηγουμένης μοίρας, ἢ τῶν ἡμερινῶν ἢ τῶν νυκτερινῶν. ἀλλ᾽ εἰ μὲν ὑπὲρ γῆν ἐστι, τῶν ἡμερινῶν· εἰ δ᾽ ὑπὸ γῆν, τῶν νυκτε-

νυκτερινῶν. ἐπειδὴ τὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τμήματα, τὰς αὐτὰς καιρικὰς ὥρας ἀπέχοντα τοῦ ζωδιακοῦ, ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμικυκλίου γίνεται. εἶτα ληψόμεθα καὶ τὸ μὲν πόσους ἰσημερινοὺς χρόνους τὸ ἑπόμενον τμῆμα τοσαύτας ἀπέχει ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ ἴσας καιρικὰς ὥρας, ὅσας ἀπεῖχεν ἡ προηγουμένη μοῖρα ἐξ αὐτοῦ. καὶ λαβόντες ταύτας, ἐπισκεψόμεθα πάλιν διὰ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας, πόσους χρόνους ἰσημερινοὺς κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀπεῖχεν ἡ ἑπομένη μοῖρα, τῆς ἐν τῷ μεσουρανήματι μοίρας. καὶ πόσους ἀπεῖχεν, ὅτε πρὸς τῇ προηγουμένῃ τὰς ἴσας καιρικὰς ὥρας ἐποίει. Καὶ πολυπλασιάσαντες καὶ ταύτας ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ὡριαίων χρόνων τῆς ἑπομένης μοίρας, ὁμοίως εἰ μὲν ὑπὲρ γῆν εἰσὶν, τῶν ἡμερινῶν· εἰ δὲ ὑπὸ γῆν, τῶν νυκτερινῶν. καὶ λαβόντες τὸ σὺν ἐκ τῆς ὑπεροχῆς ἀμφοτέρων διαστημάτων γινομένους χρόνους, ἕξομεν ὃ ἐπιζητοῦμεν τῶν ἐτῶν πλῆθος.

quandoquidem meridiani sectiones iisdem horis temporalibus à signifero distantes sub uno, eodemque hemicyclio continentur. Tunc scrutari oportet post quot æquinoctialia tempora sequens sectio ex eodem meridiano distabit, tot æqualibus temporalibus horis, quot præcedens pars ab ipso disjungebatur, quibus collectis rursus investigabimus per ascensiones rectæ sphæræ, quot tempora æquinoctialia secundum situm à principio sequens pars peregrinabatur à parte medii cœli, & quot aberat, cum in præcedenti pares temporales horas faciebat. Quibus multiplicatis ad multitudinem temporum horariorum partis sequentis; similiter si super terram sunt diurnorum, si infra terram nocturnorum, & assumptis ex utriusque distantiæ superatione temporibus emergentibus, quem jam inquirimus annorum numerum deprehendemus.

CAP. XV.

Exemplum.

EXempli itaque gratia accipiamus locum præcedentem initium Arietis, subsequentem Geminorum principium: supponaturque regio, in qua dies maximus est horarum quatuordecim. Horaria item magnitudo principii Geminorũ circumcirca temporum æquinoctialium septemdecim. Et primum initium Arietis oriens accipiamus, ut medium cœlum initium occupet Capricorni, distetque à cœli culmine, Geminorum initium tempora æquinoctialia centum quadraginta octo. Cum itaque initium Arietis à cœli culmine horas sex temporales distet, si illas multiplicabimus cum septemdecim temporibus horariæ magnitudinis initii Geminorum habebimus hujusce distantiæ centum, & duo tempora. Nam centum quadraginta octo temporum excessus ad cœli fastigium est: & cum centum quadraginta octo tempora,

Κεφ. ιεʹ.

Ὑπόδειγμα.

ΥΠοδείγματος οὖν ἕνεκεν, λάβωμεν προηγούμενον τόπον, τὴν ἀρχὴν τοῦ κριοῦ, ἑπόμενον δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν διδύμων. ἔστω δὲ καὶ κλίμα ἐν ᾧ ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν, ὡρῶν ιδʹ. τὸ δὲ ὡριαῖον μέγεθος τῆς τῶν ♊ ἀρχῆς, ἔγγιστα χρόνων ἰσημερινῶν ιζ. καὶ πρῶτον λάβωμεν ἀνατέλλουσαν τὴν ἀρχὴν τοῦ ♈, ἵνα μεσουρανῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♑. καὶ ἔστω ἀπέχουσα τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος, ἡ τῶν διδύμων ἀρχὴ, χρόνους ἰσημερινοὺς ρʹ μηʹ. ἐπεὶ οὖν ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ ἀπέχει τοῦ μεσουρανήματος τοῦ ὑπὲρ γῆν καιρικὰς ὥρας ἕξ, αὗται πολυπλασιαζόμεναι ἐπὶ τοὺς ιζʹ ἰσημερινοὺς χρόνους τοῦ ὡριαίου μεγέθους τῆς ἀρχῆς τῶν διδύμων, ποιήσουσι καὶ τὸ τῆς διαστάσεως ταύτης χρόνους ρβʹ. ἡ γὰρ ἐποχὴ τῶν ρʹ μηʹ χρόνων, πρὸς τὸ ὑπὲρ γῆν μεσουράνημά ἐστι. καὶ ἐπεὶ οἱ ρʹ μηʹ χρόνοι ὑπερέχουσι

χουσι τῶν ρβʹ χρόνων μςʹ, μεταβήσεται ὁ ἑπόμενος τόπος ἐπὶ τὸν προηγούμενον τόπον, μετὰ τοὺς μςʹ χρόνους τῆς ὑπεροχῆς. εἰσὶ δὲ τοσοῦτοι ἔγγιστα χρόνοι καὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ♈ καὶ τοῦ ♉. ἐπειδὴ ὁ ἀφετικὸς τόπος ὑπόκειται ὡροσκοπεῖν. Ὁμοίως δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ μεσουρανείτω, ἵνα ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ ἀπέχῃ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος κατὰ τὴν πρώτην θέσιν χρόνους ἰσημερινοὺς νηʹ. ἐπεὶ οὖν ὀφείλει κατὰ τὴν δευτέραν θέσιν ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ μεσουρανεῖν, ληφθήσεται ἡ ὑπεροχὴ τῆς διαστάσεως τῶν νηʹ χρόνων. ἐν ᾗ ὑπεροχῇ ὅτε ♈ καὶ ὁ ♉ τὸν μεσημβρινὸν διέρχονται, διὰ τὸ πάλιν μεσουρανεῖν τὸν ἀφετικὸν τόπον. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἔστω δύνουσα ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈, ἵνα μεσουρανῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♋· ἀπέχῃ δὲ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος ἡ ἀρχὴ τῶν διδύμων εἰς τὰ προηγούμενα χρόνους ἰσημερινοὺς λβʹ. ἐπεὶ οὖν πάλιν

centum & duo tempora, quadraginta, & duobus excedant: ſequens locus in præcedentem devolvatur poſt tempora quadraginta, & ſex exceſſus, tot autem ſunt proxima tempora aſcenſionis Arietis, & Tauri, quando locus prorogator in horoſcopo collocatur. Similiter initium Arietis cœli culmen habeat, ut principium Geminorum à cœli faſtigio juxta primum poſitum tempora æquinoctialia quinquaginta octo abſit. Cum juxta ſecundam poſitionem principium Geminorum cœli medium tenere debeat, exceſſus diſtantiæ quinquaginta, & octo temporum aſſumetur, in quo exceſſu Aries, & Taurus meridianum permeant, quod rurſus locus prorogator in medio cœli conſiſtat. Eadem etiam ratione occidat principium Arietis, ut cœli medium initium Cancri habeat; diſtet autem à medio cœlo, quod ſupra terram eſt Geminorum initium præcedentia verſus, temporibus æquinoctialibus duobus, & triginta. Cum ergo

rursus initium Arietis à cœli culmine sex temporales horas ad occasum absit, si decies septies has multiplicaverimus, centum, & duo tempora habebimus, quibus & Geminorum initium, dum obit, à meridiano distat. Aberat vero dictum Geminorum principium juxta primum situm versus eadem temporibus triginta duobus; quæ centum, & duo tempora, septuaginta temporibus excedunt. Post hunc itaque excessum, sive septuaginta tempora ad occasum devehetur; tunc cum etiam descendunt Aries, & Taurus; signa vero opposita efferuntur Chelæ, & Scorpius. Sumamus sursum initium Arietis à cardinibus remotum, distetque versus præcedentia à meridiano tres temporales horas, ut in cœli fastigio sit decima octava Tauri pars; absitque initium Geminorum à cœli culmine versus sequentia temporibus æquinoctialibus tredecim; si rursus septemdecim tempora cum tribus horis multiplicentur, initium Geminorum

ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ ἀπέχει ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ καιρικὰς ἓξ ὥρας πρὸς δυσμάς, ἐὰν ἑπτακαιδεκάκις ταύτας πολυπλασιάσωμεν, ποιήσωμεν χρόνους ρβ´, οὓς καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν διδύμων δύνουσα ἀπέχει ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ. ἀπεῖχεν δὲ ἡ αὐτὴ τῶν διδύμων ἀρχὴ κατὰ τὴν πρώτην θέσιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ χρόνους λβ´.. ὧν ὑπερέχουσιν οἱ ρβ χρόνοι ο´. μετὰ ταύτην οὖν τὴν ὑπεροχήν, ἤτοι τοὺς ο´ χρόνους, μεταβήσεται ἐπὶ τὸ δῦνον, ὅτε καὶ καταφέρεται μὲν ὁ ♈ καὶ ὁ ♉. ἀναφέρεται δὲ τὰ διαμετροῦντα δωδεκατημόρια, αἵ τε χηλαὶ καὶ ὁ ♏. λάβωμεν δὲ πάλιν τὴν ἀρχὴν τοῦ ♈, μὴ οὖσαν ἔν τινι κέντρῳ. ἔστω δὲ ἀπέχουσα εἰς τὰ προηγούμενα τῆς μεσημβρίας, τρεῖς καιρικὰς ὥρας. ἵνα μεσουρανῇ μὲν ἡ ιη´ μοῖρα τοῦ ♉. ἀπέχῃ δὲ ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος εἰς τὰ ἑπόμενα χρόνους ἰσημερινοὺς ιγ´. Ἐὰν οὖν πάλιν οἱ ιζ χρόνοι ἐπὶ τὰς τρεῖς ὥρας πολυπλασιασθῶσιν, ἔσται ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ ἀπέχου-

ἀπέχουσα τῆς μεσημβρίας εἰς τὰ προηγούμενα, χρόνους ν' καὶ ἕνα. ἀμφότεροι οὖν οἱ χρόνοι οἵ τε ιγ' τῆς πρώτης θέσεως καὶ οἱ ν', καὶ εἷς τῆς δευτέρας, γίνονται χρόνοι ξδ'. ἐποίει δὲ καὶ πρότερον διὰ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας ὁ ἀφετικὸς τόπος, ἀνατέλλων μὲν χρόνους μς'. μεσουρανῶν δὲ χρόνους νη'. δύνων δὲ χρόνους ο'. ὥστε καὶ ἀριθμὸς οὗτος τῶν χρόνων, ὁ κατὰ τὴν θέσιν τὴν μεταξὺ τῆς τε μεσουρανήσεως καὶ τῆς δύσεως διαλλάττει ἑκάστου τῶν ἄλλων ἀριθμῶν. καὶ γὰρ ὑπῆρξε χρόνων ξδ'. παρήλλαξε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν τριῶν ὡρῶν τῆς ὑπεροχῆς. καὶ γὰρ ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τεταρτημορίων τῶν ὄντων κατὰ τὰ κέντρα, δώδεκα χρόνων ἦν. ἐπὶ δὲ τῆς ὑποστάσεως τῶν τριῶν ὡρῶν, ἓξ ἔχει χρόνους. δυνατὸν δέ ἐστι χρῆσθαι καὶ ἁπλουστέρᾳ μεθόδῳ. ἐὰν γὰρ ἀνατείλῃ ἡ προηγουμένη μοῖρα, ληψόμεθα τὰς ἀναφορὰς τὰς μέχρι τῆς ἑπομένης. ἐὰν δὲ μεσουρανῇ, χρησόμεθα τῶν ἀναφορῶν, τῆς ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας. ἐὰν

aberit à meridiano in præcedentia temporibus quinquaginta & uno. Vtraque ergo tempora tum tredécim primi situs, quinquaginta, & unum secundi conficiunt tempora sexaginta quatuor. Absolverat vero, & prius eodem ordine locus prorogator nascens quidem tempora quadraginta & sex, cœli culmen adiens tempora quinquaginta, & octo, obiens tempora septuaginta; adeo ut temporum hic numerus, qui positu inter cœli medium, occasúmque est, ab aliis numeris dissideat: fuit enim sexaginta quatuor temporum, & pro proportione excessus trium horarum immutatus est. Nam in aliis quadrantibus secundum cardines acceptis duodecim temporum erat, & in distantia trium horarum sex tempora continet. Possumus autem & simpliciore via uti; etenim si pars præcedens exorta fuerit, ascensiones usque ad partem sequentem intercurrentes sumemus, si cœli fastigium tenuerit: ascensionibus rectæ sphæræ utemur, si occi-

derit descensiones assumemus. Si inter hæc interstitia Arietis exemplo exposita distantia fuerit, primum tempora propria cujuslibet cardinis accipiemus, & cum Arietis initium supponebatur inter duos cardines medii cœli, & occidentis hærere horum propria tempora comperientur esse usque ad principium Arietis cœli culminis quinquaginta & octo, & septuaginta occasus. Deinceps quod temporalibus horis pars præcedens ab aliis differat compériemus, & quod dictæ horæ temporales, quibus à quolibet cardine sectio precedens dissidet, fuerit pars temporalium horarum, ex quadrante resultans, tantam partē excessus ab utrisque detracti, aut addemus, aut auferemus cardinibus inter se collatis; ut in exemplo proposito videre est, septuaginta tempora, quinquaginta octo, duodecim temporibus superare. Locus autem præcedens à cardinibus temporales

δὲ δυσμῇ, ληψόμεθα τὰς καταφοράς. ἐὰν δέ ἐστι μεταξὺ τούτων ὥσπερ ἡ νῦν τοῦ ♈ ῥηθεῖσα διάστασις, πρῶτον μὲν ληψόμεθα τοὺς χρόνους τοὺς ἰδίους ἑκάστου κέντρου. καὶ ἐπεὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♈ ὑπέκειτο εἶναι μέσον τῶν δύο κέντρων, τοῦτ' ἔστι μεσουρανοῦντος καὶ τοῦ δύνοντος, εὑρεθήσονται οἱ τούτων ἴδιοι χρόνοι, λέγω δὴ ὁ μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν ♊, νη΄ μὲν τοῦ μεσουρανήματος, ο΄ δὲ τῆς καταδύσεως. εἶτα μαθόντες πόσας καιρικὰς ὥρας τὸ κλῖμα τὸ προηγούμενον ἀπέχει ἀπὸ ἑκάστου, ὅσον ἂν αὗται αἱ καιρικαὶ ὧραι, ἃς ἀπέχει ἐξ ἑκάστου τῶν κέντρων τὸ προηγούμενον τμῆμα, ὑπάρχωσιν μέρος τῶν καιρικῶν ὡρῶν τῶν ἐκ τοῦ τεταρτημορίου, τοσοῦτον μέρος τῆς ἐξ ἀμφοτέρων συναγομένης ὑπεροχῆς, ἢ προσθήσομεν, ἢ ἀφελοῦμεν ἐκ τῶν συγκρινομένων κέντρων. οἷον ἐπὶ τοῦ προστεθέντος ὑποδείγματος, οἱ ο΄ χρόνοι ὑπερέχουσι τῶν νη΄ χρόνων ιβ΄. ἐπεὶ δὲ ὁ προηγούμενος τόπος ἀπέχων ἐκ τῶν κέντρων καιρικὰς

ὥρας

ὥρας ἴσας τρεῖς. αἵτινες εἰσὶν ἥμισυ μέρος τῶν ἕξ. ἐπεὶ οὖν τῶν ἓξ μέρος ἐστὶ τὰ τρία τὸ ἥμισυ, ἦν δὲ ἡ ὑπεροχὴ χρόνοι ιβ', ληψόμεθα τῶν ιβ' τὸ ἥμισυ, τοῦτ' ἔστιν ἕξ. καὶ ταῦτα ἢ προσθέντες τοῖς νη' χρόνοις, ἢ ἐκ τῶν ο' ἀφελόντες, εὑρήσομεν τὸ ζητούμενον χρόνους ξδ'. Ἐὰν δὲ ἀπεῖχεν ὁ προηγούμενος τόπος δύο καιρικὰς ὥρας ἐκ τῶν κέντρων, ἐπεὶ τὰ δύο τρίτον εἰσὶ μέρος τῶν ἕξ, πάλιν λαμβάνωμεν αὖ τῶν τῆς ὑπεροχῆς χρόνων, τοῦτ' ἔστιν, τῶν ιβ', τὸ τρίτον, ἤτοι τὰ δ'. καὶ εἰ μὲν ἡ ἀποχὴ τῶν δύο ὡρῶν ἀπέχοιτο ἐκ τοῦ μεσουρανήματος, ἐποιοῦμεν αὐτὰ προσθήκην ἐν τοῖς νη' χρόνοις. εἰ δὲ ἦν ἐκ τοῦ δύνοντος ἡ ἀποχὴ, ὑφείλομεν αὖ αὐτὰ ἀπὸ τῶν ο'. ἡ μὲν οὖν ποσότης τῶν χρόνων, οὕτως ὀφείλει κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον λαμβάνεσθαι. λοιπὸν διακρίνομεν ἑκάστης ὑπαντήσεως ἢ καταδύσεως τάς τε ἀναιρετικὰς καὶ τὰς κλιμακτῆρας, κατὰ τὴν τάξιν τὴν ὀλιγοχρο-

horas æquales tres distabat, quæ de sex horis sunt dimidia pars. Cum itaq; sexenarii pars dimidia sint tria, & excessus esset tempora duodecim, duodenarii mediam partem, sex scilicet accipiemus, eaque aut adjicientes quinquaginta octo temporibus, aut ex septuaginta detrahentes, quod quærimus, colligemus, tempora videlicet sexaginta quatuor. Si aberat locus præcedens, duas temporales horas à cardinibus, cum sit oriens sexenarii rursus ab excessus temporibus, duodenaris duntaxat tertiam partem, aut quatuor accipiemus; etsi duarum horarum distantia à medio cœlo poneretur, adderemus illa quinquaginta octo temporibus; si distantia ab occidente esset subducere-mus illa à septuaginta. magnitudo ergo temporum hac ratione pervestiganda est. Reliquum est, ut cujuslibet occursus, aut demersionis interfectrices, ac climatericas, ex iis, qui brevissimo tempore finiuntur,

dijudicemus, & quæcunque per trajectionem afflicto, vel adjuvato occursu ad eum, quem diximus modum, necnon & alia propter exitum temporum significata, accidere solent. Itaque utrisque locis afflictis, & meatu stellarum in ingressu præcipuos locos inficiente, omnino mortes subsequentur. Sed uno tantum loco humanæ naturæ succurrente, magni assultus, & periculosi erunt. Vtrisque locis juvantibus, languores tantum, aut nocumenta, sed quæ transient, prædicuntur. In his vero consideranda est familiaritas proprietatis locorum occurrentium, quibuscum rebus in generatione convenit. Sed multoties hærentibus illis, quibus interimendi cura, dominiumque commissum est, nihil vetat æstimare, ponderareq; singulos occursus; & sic illos, qui potissimum cum jam secutis eventibus conveniunt, ad futuros etiam di-

νιωτέρων. καὶ ὅσα ἄλλα συμβαίνει διὰ τῆς παροδεύσεως ἢ κακωθείσης ἢ βοηθουμένης τῆς ὑπαντήσεως, κατά τε τὸν προειρημένον τρόπον, καὶ διὰ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τῆς ὑπαντήσεως τῶν χρονικῶν ἐπεμβάσεων. ἀμφοτέρων μὲν γὰρ τῶν τόπων κακωθέντων, καὶ τῆς παροδεύσεως τῶν ἀστέρων τῆς πρὸς τὴν ἐπέμβασιν κακοποιούσης τοὺς κυριωτάτους τόπους, ἐκ παντὸς θάνατοι ἀπαντῶσιν. ἑνὸς δὲ τόπου φιλανθρωπουμένου, κλιμακτῆρες μεγάλοι καὶ ἐπισφαλεῖς ἔσονται. ἀμφοτέρων δὲ τῶν τόπων φιλανθρωπουμένων, νωθρότης μόνον ἢ βλάβη παρερχομένη συμβήσεται. λαμβάνειν δὲ χρὴ καὶ ἐν τούτοις τὴν οἰκείωσιν τῶν ὑπαντώντων τόπων τῆς ἰδιότητος αὐτῶν πρὸς τὰ πράγματα τῆς γενέσεως ἔχει. πολλάκις δὲ διαστανμὸν ἐχόντων τῶν ὀφειλόντων λαμβάνειν τὴν ἀναιρετικὴν κυριότητα, οὐδὲν κωλύει σκοπεῖν καὶ λογίζεσθαι τὰς καθ' ἕκαστον ὑπαντήσεις. καὶ οὕτως ἔσται μάλιστα συμφωνοῦσι πρός τε τὰ ἤδη γεγονότα τῶν συμπτωμάτων, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ταύταις

ἀνεληλυθεῖν, ἢ καὶ ὁμοῦ πρὸς πάσας, δυνατὸν ὑπάρχει ἐκ τῆς τούτων ἰσοδυναμίας, κατά τε τὸ μᾶλλον καὶ ἔλαττον ποιεῖσθαι τὴν παρατήρησιν.

Κεφ. ιϛ'.

Περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς.

Διεξελθόντες οὖν καὶ τὸν λόγον τῆς πραγματείας τῆς περὶ χρόνων ζωῆς, εἴπωμεν λοιπὸν καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, περί τε μορφῆς καὶ σωματικῆς διατυπώσεως, λαβόντες ἀρχὴν κατὰ τάξιν οἰκείαν. ἐπειδὴ φυσικῶς καὶ τὰ τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχὴν τυποῦται. ἔχει μὲν δὴ τὸ σῶμα διὰ τὸ ὑλικώτερον, συγγινωμένην καὶ σχεδὸν φαινομένην τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς ἰδιοκρασίας. ἡ δὲ ψυχὴ μετὰ τοῦτο καὶ κατὰ μικρὸν δείκνυσι τὴν ἐκ τῆς πρώτης αἰτίας ἐπιτηδειότητα. καὶ ἔτι μᾶλλον πολλῷ ὕστερον τῶν ἔξωθεν ἐπισυμβαινόντων, καὶ πρὸς τὸν ἔπειτα χρόνον, ἡ ἐπιτηδειότης ταύτης γνωρίζεται. καθόλου μὲν οὖν ἐπιτηρεῖν δέον τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, καὶ τίνες τῶν

judicandos, sequi vel simul omnes, quod propter eorum vires æquales fieri potest, secundum magis, & minus observare debemus.

CAP. XVI.

De forma, & temperamento corporis.

Itaque cum de vitæ spatio tractationem absolvérimus; nunc de particularibus, de figura, & conformatione corporis, ex ordine sueto nobis sermonem aggrediamur: cum naturali quadam ratione, quæ corporis sunt, prius anima ipsa efformetur; & habet sane corpus, quia crassius est, congenitam sibi, & propemodum suæ naturæ qualitates, apparenter expressas. Anima nonnisi post, & paulatim à prima causa dotes inditas, manifestat, & adhuc multo posterius eventibus, qui extra nos sunt, & progressu temporis, vires illius cognoscuntur. In universum itaque orientalis horizon animadvertendus est, & quinam ex

planetis illi præſideant, vel illius dominium habeant; ſimiliter, & Luna aliqua ex parte. His namque locis, & naturæ efformatricis, & in omnibus temperamento dominantibus; necnon, & ſtellarum inerrantium, quæ una exoriantur, figura, corporum conformatio deprehenditur. Stellæ itaque dominantes facultate primas obtinent; concurrunt vero cum illis, & propriorum locorum vires. Particularia vero ſimplici conſideratione, & via ſic expendantur.

Primum igitur inter ſtellas Saturnus, cùm orientalis eſt, colore flavos procreat, bona habitudine, capillitio nigro, criſpo capite, denſo pectore, magnis oculis, ſtatura mediocri. Temperatura humidiore, & frigidiore; cum occiduus fuerit forma nigros, macilentos, puſillos, capillo ſimplici, reliquo corpore glabros, & depiles, mediocri ſtatura, nigris oculis, temperamento frigidiore, & ſicciore.

πλανωμένων διέπουσιν, ἢ τὴν οἰκοδεσποτείαν αὐτοῦ ἔχουσιν. ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς ☾ κατὰ μέρος. δι' ἀμφοτέρων γὰρ τῶν τόπων τούτων, καὶ τῶν οἰκοδεσποτούντων, τῆς τε διαμορφούσης φύσεως, καὶ τῆς καθ' ἕκαστον εἶδος συγκράσεως, καὶ ἔτι τῆς σχηματογραφίας τῶν συνανατελλόντων ἀπλανῶν ἀστέρων, ἡ διατύπωσις τῶν σωμάτων θεωρεῖται. Οἱ μὲν οὖν τὴν οἰκοδεσποτείαν ἔχοντες ἀστέρες δυνάμει πρωτεύουσιν. ἐπισυνεργεῖ δὲ καὶ ἡ τῶν τόπων αὐτῶν ἰδιοτροπία. τὸ δὲ καθ' ἕκαστον καὶ ἵνα τις ἁπλοῦν ἀποδώσῃ λόγον, οὕτως ἔχει.

Πρῶτον οὖν ἐπὶ τῶν ἀστέρων. ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ ἀνατολικὸς ὑπάρχων, ποιεῖ μὲν τὴν μορφὴν μελιχρόους, εὐεκτικούς, μελανότριχας, οὐλοκεφάλους, δασυστήθους, μεσοφθάλμους, συμμέτρους τὸ μέγεθος· τὴν κρᾶσιν δὲ μᾶλλον ἐχούσας τὸ ὑγρὸν καὶ ψυχρόν. δυτικὸς δὲ ὤν, τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ μέλανας, ἰσχνούς, μικρούς, ἁπλότριχας, ἀτριχοστέρνους, εὐαρμόστους, μελανοφθάλμους. τὴν δὲ κρᾶσιν πλέον ἐχούσας τὸ ξηρὸν καὶ ψυχρόν.

Ὁ δὲ

Ὁ δὲ τοῦ ♃ οἰκοδεσποτῶν, ἀνατολικὸς μὲν ποιεῖ τὴν μορφὴν λευκοὺς, εὐχρόους, μεσότριχας, μεγαλοφθάλμους, εὐμεγέθεις, ἀξιωματικούς· τὴν δὲ κρᾶσιν τὸ πλέον ἔχουσαν θερμὸν καὶ ὑγρόν. δυτικὸς δὲ, τῇ μὲν χρόᾳ ποιεῖ λευκοὺς, οὐχ ὁμοίως δὲ εὐχρόους, τανυτρίχας, ἀναφαλάκρους, καὶ μεσοφαλάκρους, καὶ μέγεθος ἔχοντας μέτριον. τὴν δὲ κρᾶσιν, πλέον ἔχουσαν τὸ ὑγρόν.

Ὁ δὲ τοῦ ♂ ἀνατέλλων, τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ λευκοερύθρους, εὐμεγέθεις, εὐεκτικοὺς, γλαυκοφθάλμους, δασεῖς, μεσότριχας. τὴν δὲ κρᾶσιν πλέον ἔχουσαν θερμὸν καὶ ξηρόν. δυτικὸς δὲ τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ ἁπλῶς ἐρυθροὺς, καὶ μετρίους ἐν μεγέθει, καὶ μικροφθάλμους, καὶ ἀτρίχους τὸ σῶμα, καὶ ξανθότριχας, καὶ τανυτρίχας. τὴν δὲ κρᾶσιν τὸ πλέον ἔχουσαν ξηρόν.

Ὁ δὲ τῆς ♀ παρόμοια ποιεῖ τῷ ♃· πλὴν πρὸς τὸ εὐμορφότερον, καὶ χαριέστερον, καὶ γυναικοπρεπέστερον; καὶ θηλυμορφότερον, καὶ εὐχυμότερον, καὶ τρυφε-

Jovis stella imperans, cum orientalis est, colore albos, membris bene coloratos, capillitio mediocri, magnis oculis, grandiusculos, graves cum dignitate, temperamento callidiore, & humidiore; occiduus autem colore quidem candidos; at non ita bene coloratos, capillo longo, calvitie vel anterioris partis, vel posterioris capitis deformatos; statura mediocri, temperamento humidiori.

Mars oriens rubedine albicantes, proceros, bonæ habitudinis, cæsiis oculis, hirsutos, capillitio mediocri, temperamento callidiori, & sicciori: occidens tantum rubicundos, statura mediocri, pusillis oculis, glabro corpore, capillitio flavo, & longo, temperamento sicciori.

Venus eadem, ac Jupiter operatur; nisi quod pulchriora, gratiosiora, venustiora, mulieribus magis convenientia, effeminatiora, succullentiora, ac deli-

catiora

catiora omnia præstat, & proprie oculos venustate quadam imbuit.

Mercurius orientalis efficit colore flavos, magnitudine justa, bene conformatos, pusillis oculis, capillitio mediocri, temperamento calidiore: occiduus forma candidos; sed non ita bene coloratos, capillitio longo, colore nigro, & pallido; macilentos, tenues, limis oculis, pedibus caprinis, & subrubescentes, temperamento ficciori.

Hæc singula plurimum adjuvant, Sol, & Luna si mutuo configurentur. Sol in magnificentius dirigens, conciliat habitum corporis firmum, & stabilem; Luna, & præcipue, cum ejus defluxum detenuerit ad temperatiorem, exiliorem, & humidiorem temperaturã maxime conducens; particulatim vero pro ratione proprietatis luminum, ut de temperamento initio tractationis demonstravimus; Rursus orientales si sint, splendoresque ejacu-

ρώτερον. ἰδίως δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐπρεπεῖς καὶ χαρωποὺς ποιεῖ.

Ὁ δὲ τοῦ ☿ ἀνατολικὸς μὲν ὤν, ποιεῖ τὴν μορφὴν μελίχροας, καὶ τὰ μεγέθη συμμέτρους, καὶ εὐαρμόστους, καὶ μικροφθάλμους, καὶ μεσότριχας, τὴν δὲ κρᾶσιν πλέον ἐχούσας τὸ θερμόν. δυτικὸς δὲ ὑπάρχων τὴν μὲν μορφὴν ποιεῖ λευκούς, οὐχ ὁμοίως δὲ εὐχρόους, τανύτριχας, μελανοχλώρους, καὶ σπινούς, καὶ ἰσχνοὺς καὶ λοξοφθάλμους, καὶ αἰγόπους, καὶ ὑπερυθρούς. τὴν δὲ κρᾶσιν πλέον ἐχούσας τὸ ξηρόν.

Τούτων δὲ ἑκάστῳ συνεργοῦσιν ὁ ⊙ καὶ ἡ ☽, συσχηματιζόμενοι ὁ μὲν ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ εὐεκτικώτερον· ἡ ☽ δὲ καὶ μάλιστα, ὅταν ἐπέχωσι τὴν ἀπόρροιαν αὐτῆς, καθόλου μὲν συνεργεῖ πρὸς τὸ συμμετρότερον καὶ ἰσχνότερον καὶ ὑγρότερον τῆς κράσεως. κατὰ μέρος δέ, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἰδιώματος τῶν φωτισμῶν, καθὼς περὶ κράσεως ἐν ἀρχῇ τῆς συντάξεως εἴρηται. πάλιν δὲ ἀνατολικοὶ μὲν ὄντες καὶ ποιούμενοι

φάσεις,

φάσεις, μεγάλα ποιοῦσιν τὰ σώματα. στηρίζοντες δὲ τὸ πρῶτον, ἰσχυρὰ καὶ εὔτονα· προηγούμενοι δὲ, ἀσύμμετρα· τὸ δὲ δεύτερον στηρίζοντες, ἀσθενέστερα· δύνοντες δὲ, ἄδοξα μὲν παντελῶς, ὑπομονητικὰ δὲ κακουχίας καὶ συνοχῆς, συνεργούντων καὶ τῶν τόπων αὐτῶν ὡς ἔφημεν πρὸς τοὺς σχηματισμοὺς μάλιστα τῆς διαμορφώσεως καὶ τὰς κράσεις. Καθόλου δὲ πάλιν τὸ μὲν τεταρτημόριον τὸ ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς ἐπὶ τὴν θερινὴν τροπὴν, ποιεῖ εὐχρόους, εὐμεγέθεις, εὐεκτικοὺς, εὐοφθάλμους, πλεονάζοντας κατὰ τὸ θερμὸν καὶ ὑγρόν. τὸ δὲ τεταρτημόριον τὸ ἀπὸ θερινῆς τροπῆς, μέχρι τῆς μετοπωρινῆς ἰσημερίας, ποιεῖ μεσοχρόους, τὰ μεγέθη συμμέτρους, ὑγιεινοὺς, μεγαλοφθάλμους, δασεῖς, οὐλότριχας, πλεονάζοντας τῷ θερμῷ καὶ τῷ ξηρῷ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς μετοπωρινῆς ἰσημερίας μέχρι τῆς χειμερινῆς τροπῆς, ποιεῖ μελιχρόους, ἰσχνοὺς, σπινοὺς, νοσεροὺς, μεσότριχας, εὐοφθάλμους, πλεονάζοντας ἐν τῷ ξηρῷ καὶ

lentur ingentia faciunt corpora, si insistentes, tunc primum valida, & robusta, præcedentes immoderata, secundo insistentes imbecilliora: occidentes ingloria omnino, sed quæ labores, oppressionesque tolerant, cum loca earum, ut jam diximus ad figurationes conformationis præcipue, ipsaque temperamenta conferant. In genere præterea quadrans ab æquinoctio verno ad æstivum solstitium, bene coloratos efficit, eleganti magnitudine, optima habitudine, pulcherrimis oculis, & qui calido, & humido abundent. Quadrans ab æstivo solstitio ad æquinoctium autumnale, colore medio, magnitudine mediocri, salubres, oculis grandiusculis, hirsutos, capillitio crispo, calido, & sicco abundantes. Quadrans ab autumnali æquinoctio ad hyemale solstitium, colore flavo, graciles, exiles, morbosos, capillitio mediocri, pulchris oculis, sicco, & frigi-

do af-

do affluentes. Quadrans ab hyemali solstitio ad æquinoctium vernum, nigros, justa magnitudine, capillis longis, reliquo corpore depiles, bene aptos, beneque compositos, humido, & frigido, exuberantes. Particulatim vero signa, quæ humana forma innotescunt, tam quæ in signifero concluduntur, quam quæ extra divagantur corpora bene compta efficiunt, & figuris bene conformata, quæ speciem humanam non præseferunt, corporum commensum ad propriam formam configurant, & quodammodo in proprias partes transformant vel magnitudine, & parvitate, vel robore, & imbecillitate, vel elegantia, & turpitudine. Magnitudine exempli gratia, ut Leo, Virgo, & Sagittarius, parvitate, ut Pisces, Cancer, & Capricornus. Et rursus, ut Aries, Taurus, & Leo partes superiores, anterioresque validiores reddunt, inferiores, & posteriores imbecilliores. Sagittarius, Scorpius, &

ψυχρῷ. τὸ δ' ἀπὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς, ἕως ἰσημερίας ἐαρινῆς, ποιεῖ μελανόχροας, συμμέτρους τὰ μεγέθη, τανύτριχας, ἀτριχοσάρκους, εὐαρμόστους, πλεονάζοντας ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ψυχρῷ. κατὰ μέρος δὲ, τὰ μὲν ζώδια ὅσα ἀνθρωπόμορφα, τά τε ἐν τῷ ζωδιακῷ, καὶ ὅσα τούτου ἔξωθεν, ποιεῖ εὐάρμοστα τὰ σώματα, καὶ σύμμετρα τοῖς σχήμασι. τὰ δὲ μὴ ἀνθρωπόμορφα, μετασχηματίζει πρὸς τὴν ἰδίαν μορφὴν, τὴν τῶν σωμάτων συμμετρίαν, καὶ τρόπον τινὰ ἐξομοιεῖ αὐτὰ πρὸς τὰ ἴδια μέρη, ἢ ἐπὶ τὸ μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ τὸ ἰσχυρότερον καὶ ἀσθενέστερον, ἢ ἐπὶ τὸ εὐαρμοστότερον ἢ ἀναρμοστότερον. ἐπὶ μὲν τὸ μεῖζον, παραδείγματος ἕνεκεν, ὡς ὁ ♌, καὶ ἡ ♍, καὶ ὁ ♐. ἐπὶ τὸ ἔλαττον δὲ, ὡς οἱ ἰχθύες καὶ ὁ ♑. καὶ πάλιν ὡς ὁ ♈, καὶ ὁ ♉, καὶ ὁ ♌· τὰ μὲν ἄνω καὶ ἔμπροσθεν σχηματίζουσιν ἐπὶ τὸ ἰσχυρότερον· τὰ δὲ κάτω καὶ ὄπισθεν, ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον. ὁ δὲ ♐ καὶ ὁ ♏ καὶ

οἱ ♊, τὸ ἐναντίον· τὰ μὲν ἔμπροσθεν ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον, τὰ δὲ ὄπισθεν ἐπὶ τὸ δυνατώτερον. ὁμοίως δὲ ἡ μὲν ♍, καὶ αἱ χηλαὶ, καὶ ὁ ♐, σχηματίζουσι πρὸς τὸ σύμμετρον καὶ εὐάρμοστον. ὁ δὲ ♏ καὶ οἱ ♓ καὶ ὁ ♉, ἐπὶ τὸ ἀνάρμοστον καὶ ἀσύμμετρον. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἃ δεῖ πάντα ἐπισκέπτεσθαι, καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τὴν ἐκ τῆς κράσεως αὐτῶν θεωρουμένην συνεπικρίνειν, καὶ οὕτω καταστοχάζεσθαι περί τε τῆς μορφῆς καὶ τῆς κράσεως τῶν σωμάτων.

Gemini contra partes anteriores infirmiores, posteriores validiores producunt; similiter Virgo, Chelæ, & Sagittarius optime commensurata corpora, aptataque figurant; Scorpius contra, Pisces & Taurus immoderate, inepteque deformant, & sic de aliis; quæ omnia observanda sunt, comiscendaque qualitas ex eorum temperamento resultans; & deinceps de corporum forma, temperaturaque dijudicandum.

Κεφ. ιζ'.

Περὶ σινῶν, ἤτοι βλαβῶν, καὶ παθῶν σωματικῶν.

Ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς εἰρημένοις ἐπισυνάψαι, ὅσα περὶ σινῶν ἤτοι βλάβης καὶ παθῶν σωματικῶν. ἔστι δὲ τοιαύτη καὶ ἡ τούτων ἐπίσκεψις. δεῖ τοίνυν καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ μὲν τῶν καθόλου, λαμβάνειν τὰ δύο κέντρα τοῦ ὁρίζοντος, τό, τε ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν. ἐξαιρέτως δὲ τὸ δυτικὸν καὶ τὸ προδύσεως, ὅπερ ἀσύνδετόν ἐστι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν κέντρον.

Cap. XVII.

De vitiis, sive læsionibus, & morbis corporum.

Sequitur post prædicta, ut de corporis vitiis, sive læsionibus, illiusque morbis tractationem connectamus. eorum porro consideratio talis est. Hic etiam in universalibus duo horizontis cardines; exoriens, & occiduus desumendi sunt; sed præcipue occiduus, & locus antecedens, qui cum oriente cardine minime

copu-

copulatur. Quibus cardinibus assumptis stellæ maleficæ inspici debent, earumque cum ipsis aspectus. Etenim si in partibus ascendentibus jam dictorum cardinum inhæserint maleficæ, & vel ambæ, vel una corpore unitæ fuerint, vel aspectu quadrato, vel opposito, noxæ læsionesque corporum, morbique natos vexabunt. Et potissimum si lumina vel ambo, vel unum in cardinibus modo jam dicto, vel se junxerint, vel opposuerint. Tunc enim non solum una malefica post lumina ascendens, sed & præcedens si in cardinibus constiterit, poterit similes passiones, noxasque inferre, quales horizontis loca, & signorum, & naturæ stellarum maleficarum, & male affectarum, necnon cum illis configuratarum significabunt. Partes enim signorum, quæ infortunati horizontis partem continent, corporis partem indicabunt, in qua causa est,

τῶν δὲ κέντρων τούτων ληφθέντων, δεῖ ἐπιτηρεῖν τοὺς κακοποιοὺς τῶν ἀστέρων, πῶς σχηματίζονται πρὸς αὐτά. ἐὰν γὰρ πρὸς τὰς ἐπαναφερομένας μοίρας τῶν εἰρημένων κέντρων ὑπάρχωσιν ἑστῶτες οἱ κακοποιοὶ, ἢ ἀμφότεροι, ἢ καὶ εἷς τις αὐτῶν εἴτε σωματικῶς, ἢ κατὰ τετράγωνον, ἢ κατὰ διάμετρον, βλάβη καὶ πάθη σωματικὰ περὶ τοὺς γεννωμένους ἔσονται. μάλιστα δὲ ἐὰν καὶ τὰ φῶτα ἢ ἀμφότερα, ἢ καὶ ἓν αὐτῶν τυγχάνῃ κεκεντρωμένα, καθ᾽ ὃν προείρηται τρόπον, ἢ ἅμα ἢ κατὰ διάμετρον. τότε γὰρ οὐ μόνον κακοποιός τις ἐπαναφερόμενος τῶν φώτων, ἀλλὰ καὶ προαναφερόμενος κεκεντρωμένος αὐτὸς ὑπάρχων, δυνατός ἐστιν αὐτὸς πάθη τοιαῦτα καὶ βλάβας ποιῆσαι, οἵας ἂν οἱ τόποι τοῦ ὁρίζοντος καὶ οἱ τῶν ζωδίων ὑποδηλώσωσι, καὶ αἱ φύσεις τῶν ἀστέρων, τῶν τε κακοποιῶν καὶ τῶν κακουμένων, καὶ ἔτι τῶν συσχηματιζομένων αὐτοῖς. καὶ γὰρ τὰ μέρη τῶν ζωδίων, ἃ τὸ τοῦ ὁρίζοντος ἀδικούμενον μέρος περιέχει, δηλώσει τὸ σωματικὸν μέρος, ἐν ᾧ τὸ αἴτιον ἐστὶ,

ἤτε σίνος ἤτε πάθος, ἢ καὶ ἀμφότερα. καὶ τῶν ἀστέρων δὲ αἱ φύσεις, τό,τε εἶδος τοῦ συμπτώματος ποιοῦσι καὶ τὸ αἴτιον. ἐπειδὴ τῶν κυριωτάτων μερῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ μὲν ♄ κύριός ἐστιν ἀκοῆς δεξιᾶς, καὶ σπληνὸς καὶ κύστεως, καὶ φλέγματος καὶ ὀστέων· ὁ δὲ τοῦ ♃ κύριος χειρός τε καὶ πνεύμονος, καὶ ἀρτηριῶν, καὶ σπέρματος· ὁ δὲ τοῦ ♂, εὐωνύμου ἀκοῆς, καὶ νεφρῶν, καὶ φλεβῶν, καὶ μορίων· ὁ ☉ δὲ ὁράσεως, καὶ ἐγκεφάλου, καὶ καρδίας, καὶ νεύρων, καὶ παντὸς δεξιοῦ. ὁ δὲ τῆς ♀, ὀσφρήσεως καὶ ἥπατος καὶ σαρκῶν· ὁ δὲ τοῦ ☿, κύριος λόγου καὶ διανοίας, καὶ χολῆς, καὶ γλώσσης, καὶ ἕδρας· ἡ δὲ ☽ γεύσεως καὶ καταπόσεως, καὶ στομάχου, καὶ κοιλίας, καὶ μήτρας, καὶ τῶν εὐωνύμων πάντων. Ἔστιν δὲ τὸ καθόλου καὶ τὸ συμβαίνειν τὰ σίνη, ἤτοι τὴν σωματοβλαβίαν ὡς ἐπιπλεῖστον, ὅτε ἀνατολικοὶ εἰσὶν οἱ κακοποιοὶ τά,τε πάθη, ὅτε εἰσὶν δυτικοί. τὸ δὲ πάθος καὶ τὸ σίνος διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν σίνος, ἅπαξ ἔχει τὸν πόνον, ἀλλ' οὐκ ἔχει ἐπεκτεινόμενον· τὸ δὲ πάθος, ἢ συνεχῶς τοῖς πάσχουσιν ἐπιτίθεται, ἢ κατὰ ἐπίληψιν.

ſiue noxa, ſiue morbus, vel utraque ſtellarum etiam qualitates euentus ſpeciem, cauſamque prædicent. Cum inter præcipuas hominis partes, Saturnus quidem auri dextræ præſit & ſpleni, & veſicæ, & pituitæ, & oſſibus; Jupiter manui, pulmoni, arteriis, & ſemini; Mars ſiniſtræ auri, renibus, venis, & pudendis; Sol oculis, cerebro, cordi, nervis, & dextris omnibus; Venus naribus, hepati, & carnibus; Mercurius ſermoni, menti, bili, linguæ, & ſedi; Luna guſtui, gulæ, ſtomacho, ventri, vulvæ, & ſiniſtris omnibus. Generale autem illud eſt, noxas advenire, vel ut plurimum corporis læſionem cum maleficæ in ortu ſint; morboſque cum ſint in occaſu. Noxa vero differt à morbo; nam noxa ſemel dolorem ſubit; non tamen dolor protrahitur; morbus vel aſſidue adfectos diſcruciat, vel per in-

O tervalla.

tervalla. Hæc universalia sunt. Verum particularis de noxa, & morbo consideratio aliam habet figurarum observationem; per quas ut plurimum illis similia accidentia subsequuntur; etenim observatio alterius oculi fit cum Luna jam dictis cardinibus; aut in conjunctione, aut in plenilunio fuerit, & cum se ad Solem configurarit positu aliam rationem habente, copulaveritque se cum aliquo nebuloso gyro Zodiaci; veluti nubeculæ Cancri, vel Pleiade Tauri, vel cuspide Sagittarii, vel aculeo Scorpii, vel Leonis partibus circa comam, vel urna Aquarii. Adhuc etiam cum Luna in cardinibus existente, & infortunata, ipsi Mars, & Saturnus orientales ascenderint, vel rursum, Sole in cardinibus constituto ipsi antecesserint. Sed si ad utraque lumina, vel in ipso signo, vel opposita configurati fuerint, ad Solem orientales, ad Lunam occi-

ταῦτα μὲν καθολικά. ἡ δὲ μερικὴ περί τε σίνους καὶ πάθους ἐπίσκεψις, ἑτέραν ἔχει παρατήρησιν σχημάτων, δι' ὧν ὡς ἐπίπαν παρακολουθεῖ ὁμοιόσχημα τὰ συμπτώματα. τύφλωσις μὲν γὰρ ὀφθαλμοῦ ἑνὸς γίνεται, ὅτ' ἂν τύχῃ ἡ ☽ ἐπὶ τῶν προειρημένων κέντρων καθ' ἑαυτὴν σύνοδον πεπηγμένη, ἢ πανσέληνος οὖσα· καὶ ὅτ' ἂν συσχηματίζῃ πρὸς τὸν ☉ ἐπὶ σχήματος ἀλλοτρίου λόγον ἔχοντος, συνάπτῃ δέ τινι τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ νεφελοειδῶν συστροφῶν. οἷον τῷ νεφελίῳ τοῦ ♋, ἢ τῇ πλειάδι τοῦ ♉, ἢ τῇ ἀκίδι τοῦ ♐, ἢ τῷ κέντρῳ τοῦ ♏, ἢ τοῦ ♌ τοῖς περὶ τὸν πλόκαμον μέρεσιν, ἢ τῇ κάλπῃ τοῦ ♒. ἔτι δὲ καὶ ὅτ' ἂν ἐπὶ κέντρων οὔσῃ τῇ ☽ καὶ ἀποκρουστικῇ, ἐπαναφέρωνται αὐτῇ ὁ τοῦ ♂, ἢ ὁ τοῦ ♄ ἀνατολικοὶ ὑπάρχοντες· ἢ πάλιν ἐὰν τοῦ ☉ ἐπικέντρου ὄντος προαναφέρωνται· ἐὰν δὲ πρὸς ἀμφότερα τὰ φῶτα ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον, ἢ καὶ κατὰ διάμετρον ὄντες συσχηματισθῶσιν, πρὸς μὲν τὸν ☉ ἀνατολικοὶ ὄντες, πρὸς δὲ τὴν ☽ δυτικοί,

δυτικοί, ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς βλάψουσιν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ♂, ποιεῖ τὰς τυφλώσεις ἀπὸ πληγῆς, ἢ κρούσματος, ἢ σιδήρου, ἢ καύσεως. συσχηματιζόμενος δὲ μετὰ τοῦ ☿, τοῦτο ποιήσει ἢ ἐν παλαίστρᾳ, ἢ ἐν γυμνασίῳ, ἢ κακούργων τινῶν ἐπιθεμένων. ὁ δὲ τοῦ ♄ ποιεῖ τὰς τυφλώσεις διὰ ὑποχυμάτων, ἢ ψύξεως, ἢ ἀπὸ γλαυκώσεως, καὶ τῶν τοιούτων. ἐὰν δὲ ἡ ἀφροδίτη ἐπί τινος τῶν προειρημένων κέντρων ὑπάρχῃ, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ δύνοντος, συνόντος τοῦ ♄, ἢ συσχηματίζοντος, ἢ παραλλάσσοντος τὸν τόπον, τοῦ δὲ ♂ καθυπερτεροῦντος ἢ διαμετροῦντος, οἱ μὲν ἄνδρες ἔσονται ἄγονοι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκτρώσουσιν, ἢ τέξουσι νεκρά, ἢ καὶ τὰ ἔμβρυα μὴ τικτόμενα κατακοπήσεται. μάλιστα δὲ ἐν ♋ καὶ ♍ καὶ ♑, κἂν ἡ ☽ τύχῃ ἀπ' ἀνατολῆς συναπτομένη τῷ ♂. ἐὰν δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ συσχηματίζηται πρὸς τὸν τοῦ ☿, καὶ τὸν τοῦ ♄, πάλιν τοῦ ♂ καθυπερτεροῦντος ἢ διαμετροῦντος, ἔσονται εὐνοῦχοι, ἢ ἑρμαφρόδιτοι, ἢ μὴ

dentales ambos oculos lædunt. Mars itaque ictu, vel pulsione, vel ferro, vel ustione cæcitatem inducit; etsi Mercurio configuratus fuerit id efficiat, vel in palæstra, vel in gymnasio, vel facinorosorũ hominum incursu. Saturnus oculis perniciem affert per suffusiones, aut frigus, aut albuginem, & similia. Si Venus in uno ex jam dictis cardinibus fuerit, & potissimum in occidente Saturno juncta, aut ei configurata, aut cum eo loca permutans, Marte super eam elevato, aut opposito maribus sobolem negat, fœminis abortus minatur, quæ vel mortua excludant, vel fœtus immaturos, qui in lucem edi nequeunt in partes scindentur; præcipue vero in Cancro, Virgine, & Capricorno; licet Luna in ortu Marti jungatur. Quod si in eodem cum Mercurio, & Saturno configuretur, & Mars sit elevatus super eam, vel oppositus erunt Eunuchi, aut Hermaphroditi, aut ob-

ſtructis meatibus genitalibus, & ſedís. His ita ſe habentibus cum Sol configuratus fuerit, & luminaria maſculam naturam retulerint, & Venus ipſa; Luna vero in occaſu ſit, & malefica, perproxime ſequentes partes aſcenderint, mares vel detruncati generabuntur, vel membris læſi; & præcipue in Ariete, Leone, Scorpio, Capricorno, & Aquario, fœminæ infœcundæ, & ſteriles; interdum qui ſic generantur, læduntur in oculis. Lingua erunt impediti, & balbi, quicunque dictis cardinibus Saturnum, & Mercurium Soli conjunctos habuerint; & præcipue ſi Mercurius in occaſu eſt, amboque cum Luna configurantur; ſi una cum eis Mars hæſerit; ut plurimum linguæ impedimentum ſolvit, poſteaquam Luna illi obviam ierit. Ruſus ſi ad maleficas in cardinibus cõſtitutas lumina, vel ſimul, vel oppoſita aſcendant, vel ſi maleficæ ad lumina defe-

ἔχοντες τρυπήματα, μηδὲ διέξοδον. τούτων δὲ ὄντων οὕτως, ὅτ' ἂν καὶ ὁ ☉ συσχηματισθῇ, διακειμένων μὲν ἀρσενικῶς τῶν φώτων καὶ τῆς ♀, οὔσης δὲ τῆς ☽ ἀποκρουστικῆς, καὶ τῶν κακοποιῶν ἐπιφερομένων ἐν ταῖς μοίραις ταῖς ἐπαναφερομέναις, οἱ μὲν ἄνδρες ἢ ἀποκεκομμένοι γίνονται, ἢ βεβλαμμένοι τὰ μόρια, καὶ μάλιστα ἐν ♈, καὶ ♌, καὶ ♏, καὶ ♑, καὶ ♒. αἱ γυναῖκες δὲ ἄτοκοι καὶ στεῖραι. ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς ὄψεις εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι βεβλαμμένοι. ἐμποδίζονται καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ εἰσὶ τραυλοὶ ἢ μογίλαλοι, ὅσοι ἔχουσιν ἐπὶ τῶν εἰρημένων κέντρων τόν τε ♄ καὶ τὸν τοῦ ♀ συνόντας τῷ ☉. μάλιστα δὲ εἰ ἐστὶ δυτικὸς ὁ τοῦ ♀, καὶ ἀμφότεροι πρὸς τὴν ☽ συσχηματίζονται, εὑρισκόμενος δὲ ὁ τοῦ ♂ σὺν αὐτοῖς ὡς ἐπίπολὺ τὸ ἐμπόδιον τῆς γλώσσης λύει, ἀφ' οὗ ἂν ἡ ☽ τὴν πρὸς αὐτὸν συνάντησιν ποιήσῃ. πάλιν δὲ, ἐὰν τῶν κακοποιῶν ἐπὶ κέντρων ὄντων ἐπιφέρωνται πρὸς αὐτοὺς τὰ φῶτα ἢ ἅμα ἢ κατὰ διάμετρον, ἢ ἐὰν οἱ κακοποιοὶ πρὸς τὰ φῶτα ἐπιφέρωνται, καὶ μά-

καὶ μάλιστα οὔσης τῆς ☽ ἐπὶ συνδέσμων, ἢ ἐπὶ καμπῆς, ἢ κατὰ τὰ ζώδια τὰ ἐπαίτια, οἷον ♈, ♉, ♋, ♏, ♑, ἔσονται πάθη τοῦ σώματος κυρτώματα, κυλλώσεις, χωλώσεις, παραλύσεις. Ἐὰν μὲν οὖν ὑπάρχωσι οἱ κακοποιοὶ μετὰ τῶν φώτων, συμβήσονται ἐξ αὐτῆς τῆς γενέσεως. ἐὰν δὲ ὦσιν μεσουρανοῦντες, καθυπερτεροῦντες τὰ φῶτα, ἢ διαμετροῦντες ἀλλήλους, συμβήσεται τὰ πάθη ταῦτα ἀπὸ μεγάλων κινδύνων, οἷον ἀποκρημνισμῶν, ἢ συμπτωμάτων, ἢ ἀπὸ λῃστῶν, ἢ τετραπόδων. ὁ μὲν οὖν ♂ ἐπικρατῶν, ποιήσει ταῦτα ἐκ πυρὸς, ἢ τραυμάτων, ἢ χολικῶν, ἢ λῃστῶν. ὁ δὲ ♄ ἐκ συμπτωμάτων, ἢ ναυαγίων, ἢ σπασμάτων. ὡς ἐπιπολὺ δὲ τὰ σίνη γίνονται, οὔσης τῆς ☽ ἐν τοῖς τροπικοῖς σημείοις καὶ ἐν τοῖς ἰσημερινοῖς. περὶ μὲν οὖν τὸ ἐαρινὸν τροπικὸν, μάλιστα γίνεται τὰ διὰ τῶν ἀλφῶν. περὶ δὲ τὸ θερινὸν, τὰ ἐκ τῶν λειχήνων. περὶ δὲ τὸ μετοπωρινὸν, τὰ ἐκ λέπρας. περὶ δὲ τὸ χειμερινὸν, τὰ ἐκ τῶν φακῶν καὶ τῶν ὁμοίων. τὰ δὲ πάθη

rantur; & præcipue Luna in nodis, aut flexibus constituta, vel in signis noxiis; veluti Ariete, Tauro, Cancro, Scorpio, & Capricorno, fiunt gibbi, claudi, mutili, & membris luxati. Itaque si maleficæ cum luminibus sint, statim à nativitate læsiones incurrent: si in medio cœli elevatæ supra luminaria, vel inter se oppositæ, morbi isti succedent à magnis periculis, præcipitationibus scilicet, vel latronum insidiis, vel ferarum violentia. Mars enim si dominium habuerit, aut igne, aut vulneribus, aut rixis, aut prædonibus illa conciliabit. Saturnus lapsibus ex alto, aut naufragiis, aut spasmo. Vt plurimum autem læsiones eveniunt cum Luna fuerit in tropicis signis, aut æquinoctialibus; in verno itaque tropico noxæ præcipue succedunt ex vitiligine, in æstivo ex impetigine, in autumali ex lepra, in hyemali, ex lenticula, & similibus. Marti accidunt

cum maleficæ configuratæ fuerint in prædictis constitutionibus, sed contrario positu, veluti ad Solem occiduæ, ad Lunam orientales. In universum namque Saturnus ventres frigidos facit, pituitam auget, & fluxus; item facit macilentos, morbis obnoxios, ictericos, dyssentericos, tussi laborantes, difficulter excreantes, colicos, elephantiasi infectos. In mulieribus, præter hæc matricis pericula creat; Mars efficit sanguinem expuentes, melancholicos, pulmonis affectibus noxios, scabiosos; & præterea per sectionem, & ustionem in occultis partibus morbos generat; velut fritulas, aut hæmoroidas, aut inflammationes, aut ulcera urentia, aut depascentia carnes. In mulieribus præter hæc abortus, evulsiones fœtuum, aut arrosiones. Et sine hac stellarum figuratione propria ad partes corporis, proprietates conferunt. Mercurius cooperatur cum his, ad malorum intensionem. Satur-

συμβαίνει, ὅτ᾽ ἂν οἱ κακοποιοὶ συσχηματισθῶσι μὲν ἐπὶ τῶν στάσεων τῶν προκειμένων· ἐναντίως δέ, οἷον πρὸς μὲν τὸν ☉ δυτικοί, πρὸς δὲ τὴν ☽ ἀνατολικοί. καθόλου γὰρ ὁ μὲν ♄ ποιεῖ ψυχροκοιλίους καὶ πολυφλεγμάτους, καὶ ῥευματώδεις, καὶ ἰσχνούς, καὶ νοσερούς, καὶ ἰκτερικούς, καὶ δυσεντερικούς, καὶ βηχικούς, καὶ ἀναφορικούς, καὶ κωλικούς, καὶ ἐλεφαντιῶντας. τὰς δὲ γυναῖκας μετὰ τούτων καὶ ὑστερικάς. ὁ δὲ τοῦ ♂ ποιεῖ αἱμοπτοϊκούς, μελαγχολικούς, πνευμονικούς, ψωρώδεις, καὶ τὰ διὰ καύσεως ἢ τομῆς εἰς κρυπτοὺς τόπους ἐνοχλοῦντα πάθη. οἷον σύριγγας, ἢ αἱμορροΐδας, ἢ κονδυλώματα, ἢ ἑλκώδεις φλεγματικάς, ἢ σήψεις. τὰς δὲ γυναῖκας ἐπὶ τούτοις ποιεῖ καὶ ἐκπιτρώσκειν, ἢ ἐμβρυοτομεῖσθαι, ἢ ἀνάβρωσιν πάσχειν. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ τοιούτου συσχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων ἰδίως πρὸς τὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ τὰ τῆς γίνεται ἰδιώματα. ὁ τοῦ ☿ δέ, συνεργεῖ αὐτοῖς πρὸς αὔξησιν τῶν κακῶν. τὸ μὲν οὖν ♄ συνοι-

συνοικειούμενος, ἐπαύξει μᾶλλον τὸ ψυχρότερον, καὶ ποιεῖ τοὺς ῥευματισμοὺς συνεχεῖς, καὶ τὰς ὀχλήσεις τῶν ὑγρῶν, μάλιστα δὲ περὶ θώρακα καὶ φάρυγγα, καὶ στόμαχον. τῷ δὲ ♂ συνοικειούμενος συνεργεῖ πρὸς τὸ ξηραντικώτερον, ἐπαύξων τὰ ἑλκώδη καὶ τὰ ἀποστήματα, καὶ τὰς μαδαρώσεις, καὶ ἐσχάρας, καὶ ἐρυσιπέλατα, καὶ λειχῆνας, καὶ τὰ ἐκ μελαίνης χολῆς, καὶ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ τῆς ἱερᾶς νόσου, καὶ τὰ τοιαῦτα. γίνονται δέ τινα καὶ παθῶν ἰδιώματα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ζωδίων τῶν περιεχόντων τοὺς προειρημένους σχηματισμοὺς, ἐπὶ τῶν δύο κέντρων. ἰδίως οὖν ὁ μὲν ♋, καὶ ὁ ♑, καὶ οἱ ♓, καὶ ἁπλῶς τὰ χερσαῖα καὶ τὰ ἰχθυϊκὰ ζώδια ποιεῖ τὰ πάθη, τὰ διὰ σήψεων, καὶ λειχήνων, καὶ λεπίδων, ἢ χοιράδων, ἢ συρίγγων, ἢ ἐλεφαντιάσεως, καὶ τῶν τοιούτων. ὁ ♐ δὲ, καὶ ὁ ♊, ποιοῦσι τὰ διὰ τῶν πτωματικῶν ἢ ἐπιλήψεως. παρατυγχάνοντες δὲ οἱ ἀστέρες καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις μοίραις τῶν δωδεκατημορίων, περὶ τὰ ἄκρα τούτων ποιοῦσι μάλιστα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ σίνη διὰ

no itaque conciliatus frigiditatem adauget, pituitæque defluxus continuos, & ex humoribus fastidia, præcipue circa thoracem; stomachum, & fauces, incitat; Marti conciliatus illi in exsiccando operam præstat, malumque intendit, ut in apostematibus, depilationibus, crustulis, erysipelatibus, impetiginibus, atra bile, furiosis affectibus, morbo sacro, & similibus. Fiunt & nonnullæ morborũ proprietates juxta signorum variationem, quæ prædictas configurationes in duobus cardinibus possident. Proprie itaque Cancer, Capricornus, Pisces, & summatim terrestria signa, & quæ piscium figuram præseferunt, morbos efficiunt ex putredine, impetigine, scrophulis, fistulis, elephantiasi, & similibus. Sagittarius, & Gemini ex lapsu, & comitiali. Si in extremis signorum partibus stellæ fuerint in eorum extremis morbos, noxasque inferent ex fluxionibus,

nibus, & detruncationibus, ex quibus elephantiasis, chiragræ, atque podagræ evenient. His ita se habentibus si cum maleficis, quæ causæ sunt, beneficarum nulla configurata fuerit, neque cum luminibus, quæ in cardinibus erant morbi, læsionesque erunt incurabiles. Vel si fuerint configuratæ, verum à maleficis validis admodum superantur. Si autem beneficæ locos principales tenuerint, maleficasque mali causas superarint; tunc læsiones, morbique moderati erunt, nec fœdi, interdum, & facile sanabiles, si beneficæ orientales fuerint. Jupiter enim, ut succurrat hominibus propter opes, ac dignitates, læsiones occulit, morbosque mitigat, cui si Mercurius adhæserit, medicamentis, & bonorum medicorum consilio opem feret. Venus noxas quodammodo condecorat, gratique aspergit occasione divinitus, aut per oracula oblata, morbosque medica-

ῥευματισμῶν ἢ λωβήσεων· ἐξ ὧν ἐλεφαντιάσεις τε καὶ χειράγραι καὶ ποδάγραι συμβαίνουσιν. τούτων δὲ οὕτως ὄντων, ἐὰν μὲν τοῖς κακοποιοῖς, οἳ τὸ αἴτιον ἔχουσι, μηδεὶς τῶν ἀγαθοποιῶν συσχηματίζηται, μήτε δὲ πρὸς τὰ φῶτα κεκεντρωμένα ὄντα, ἀνίατα ἔσται τὰ πάθη καὶ σίνη. ἢ καὶ ἐὰν συσχηματίζονται μὲν, ὑπὸ δὲ τῶν κακοποιῶν ἰσχυρῶν ὄντων, καθυπερτερῶνται. ἐὰν δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ σχήματα ἔχοντες κύρια καθυπερτερῶσι τοὺς κακοποιοὺς καὶ ὑπαιτίους, τότε τὰ σίνη καὶ τὰ πάθη μέτρια ἔσται, καὶ οὐκ ἔχονται αἰσχύνην. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπαλλαγήσονται, ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀνατολικοὶ ὦσιν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ♃ διὰ βοηθείας ἀνθρωπίνης, οἷον πλούτου ἢ ἀξιωμάτων, τὰ σίνη κρύπτει καὶ παρηγορεῖ τὰ πάθη. συνὼν δὲ καὶ ὁ τοῦ ☿ ἐπιβοηθήσει καὶ διὰ φαρμακείας, καὶ ἰατρῶν ἀγαθῶν. ὁ δὲ τῆς ♀ τὰ μὲν σίνη τρόπον τινὰ ποιεῖ εὔμορφα καὶ εὐχάριτα διὰ προφάσεως θεῶν καὶ χρησμῶν, καὶ τὰ πάθη παρηγορεῖ

ἰατρείαις

ἰατρείαις τῇ ἐκ θεῶν. εἰ δὲ ὁ ♄ πάρεστι, περιγίνονται οἱ τὰ σίνη καὶ τὰ πάθη ἔχοντες, διὰ τοῦ παραδεικνύειν καὶ ἐξαγορεύειν. εἰ δὲ ὁ τοῦ ☿, διὰ βοηθείας τινὸς καὶ πορισμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν παθῶν καὶ σινῶν.

minibus à numine petitis solatur. Si Saturnus adhæserit noxis, morbisque obnoxii deerrabunt, quod mala ostendant, & fateantur. Si Mercurius, ut lucrum subsidiumque sibi ex ipsis morbis, ac læsionibus comparent.

Κεφ. ιη'.

Περὶ ποιότητος ψυχῆς.

ΤΑ μὲν δὴ σωματικὰ συμπτώματα, τοιοῦτον ἔχει τὸν τύπον τῆς ἐπισκέψεως. αἱ δὲ ψυχικαὶ ποιότητες, ὅσαι μὲν λογικαὶ καὶ νοεραί, αὗται ἐκ τῆς τοῦ ☿ θεωροῦνται περιστάσεως. ὅσαι δὲ ἐπὶ μόνην τὴν αἴσθησιν καὶ τὸ ἄλογον ἀποβλέπουσιν, αὗται θεωροῦνται ἐκ τῆς σωματικωτέρας καταστάσεως τῶν φώτων, τουτέστι τῆς ☽ καὶ τῶν ἀστέρων, οἱ συσχηματίζονται πρός τε τὰς ἀπορροίας καὶ τὰς συναφὰς αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ πολύτροπόν ἐστι τὸ εἶδος τῆς ψυχικῆς ὁρμῆς, οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν τὴν περὶ τούτου ἐπίσκεψιν ποιούμεθα, ἀλλ' ἐκ πολλῶν καὶ πλειόνων παρατηρημάτων. καὶ γὰρ αἱ διαφοραὶ τῶν ζῳδίων τῶν περιεχόντων τόν τε τοῦ ☿ καὶ τὴν ☽ ἢ τοὺς ἔχοντας ἀστέρας

CAP. XVIII.

De qualitatibus animæ.

COrporis itaque accidentia simili via, rationeque investiganda sunt. qualitates vero animæ, quæ mentem rationemque spectant ex Mercurii conditione judicandæ sunt, quæ sensibus subsunt, alienæque sunt à ratione, à crassiorum corporum luminibus desumuntur. Sed cum motus animæ inclinationesque variæ sint, neque temere, nec sine discrimine; sed ex diversis, pluribusque observationibus ejus tractationem aggrediemur. Diversitates quippe signorum, quæ Mercurium, Lunamque ambiunt, vel stel-

las eorum dominatrices multum utique ad animæ proprietates conferre poterunt. Simili pacto, & stellarum, quæ in rem, de qua agimus, facere videntur configurationes. ad Solem, cardinesq; efformatæ; necnon, & propria stellarum qualitas, qua quæque in inclinationes animæ propendet. In universum itaque tropica signa efficiunt homines ingenio rebus publicis magis addictos, quarum etiam negotia, & forenses turbas ambiunt, gloriæ cupidos, rebus divinis continuo vacantes, ingeniosos, solertes, indagatores, inventores, conjecturis perspicaces, Astrologiæ, & divinationis studiosos. Bicorporea facient varios, versutos, deprehensu difficiles, leves, instabiles, duplices, amatorios, versipelles, musices studiosos, segnes, facile sibi necessaria aucupantes, ad pœnitendum pronos. Fixa justos, ab assentatione alienos, constantes, firmos, prudentes, tolerantes, laboriosos, duros, continentes, simultatum tenaces, cœpti operis

τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν, πολὺ δύναιντ᾽ ἂν συμβάλλεσθαι πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς ἰδιώματα. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἐχόντων λόγον τινὰ πρὸς τὸ προκείμενον εἶδος ἀστέρων οἱ σχηματισμοί, οὓς ποιοῦνται πρός τε ☉ καὶ τὰ κέντρα· ἔτι δὲ καὶ ἡ ἰδιοτροπία τῆς φύσεως τῶν ἀστέρων, ἣν ἕκαστος ἔχει πρὸς τὰς ψυχικὰς κινήσεις. Καθόλου τοίνυν τὰ μὲν τροπικὰ ζῴδια, πολιτικωτέρας ποιεῖ τὰς ψυχάς, καὶ ἐπιθυμούσας πραγμάτων ὀχλητικῶν καὶ πολιτικῶν, καὶ φιλοδόξους, καὶ πρὸς τὸ θεῖον προσπεπλεγμένους. εὐφυεῖς τε καὶ ὀξεῖς, καὶ ζητητικούς, καὶ εὑρετικούς, καὶ εἰκαστικούς, καὶ ἀστρολογικούς, καὶ μαντικούς. Τὰ δὲ δίσωμα, ποιεῖ ποικίλους, εὐμεταβόλους, δυσκαταλήπτους, κούφους, εὐμεταθέτους, διπλοῦς, ἐρωτικούς, πολυτρόπους, φιλομούσους, ῥαθύμους, εὐπορίστους, μεταμελητικούς. Τὰ δὲ στερεὰ ποιεῖ δικαίους, ἀκολακεύτους, ἐπιμόνους, βεβαίους, συνετούς, ὑπομονητικούς, φιλοπόνους, σκληρούς, ἐγκρατεῖς, μνησικάκους,

κους, ἐκβιβαστικοὺς, ἐριστικοὺς, φιλοτίμους, στασιώδεις, πλεονεκτικοὺς, ἀμεταθέτους. οἱ δὲ σχηματισμοὶ οἱ ἀνατολικοὶ καὶ οἱ κατὰ τὴν ὡροσκοπίαν, καὶ μάλιστα ὅτε ἰδιοπροσωποῦσιν, ποιοῦσιν ἐλευθερίους, καὶ ἁπλοῦς, καὶ αὐθάδεις, καὶ ἰσχυροὺς, καὶ εὐφυεῖς, καὶ μηδὲν κρυπτὸν ἐν τῇ ψυχαῖς ἔχοντας, καὶ ὀξεῖς. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ στηριγμοὶ, καὶ αἱ μεσουρανήσεις ποιοῦσιν διανοητικοὺς, ἐπιμόνους, μνημονικοὺς, βεβαίους, συνετοὺς, μεγαλόφρονας, καὶ πρὸς ἅπερ ἂν θέλωσιν ἐπιτυγχάνοντας, ἀτρέπτους, δυνατοὺς, σκληροὺς, ἀνεξαπατήτους, κριτικοὺς, δραστηρίους, κολαστικοὺς, ἐπιστημονικούς. οἱ δὲ προηγούμενοι σχηματισμοὶ καὶ οἱ δυτικοὶ, ποιοῦσιν εὐμεταθέτους, ἀσεβαίους, ἀσθενεῖς, πόνον μὴ φέροντας, ἐμπαθεῖς, ταπεινοὺς, δειλοὺς, ἀμφιβόλους, θρασυδείλους, νωθροὺς, βλακώδεις, δυσκινήτους. οἱ δὲ δυτικοὶ στηριγμοὶ καὶ αἱ μεσουρανήσεις αἱ ὑπὸ γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ ☿ καὶ ♀ ἐν μὲν ἡμέρᾳ ἑσπερινὰς ποιούμενοι τὰς δύσεις, ἐν δὲ νυκτὶ ἀνατέλλοντες, ποιήσουσιν

prosecutores, contentiosos, ambitiosos, seditiosos, alieni raptores, pertinaces. Configurationes orientales, & quæ in horoscopo fiunt; & præcipue si in propria persona consistant, liberales, simplices, præfractos, fortes, solertes, nihil in animo occultantes, veloces. Orientales stationes, & cœli fastigium ingeniosos, stabiles, memores, firmos, prudentes, magnanimos, eorũ semper compotes quæ sibi animo proposuerint, immutabiles, robustos, duros, deceptu minime faciles, judiciosos, impetuosos, scelerum vindices, scientiis idoneos. Præcedentes configurationes, & occiduæ, instabiles, impios, imbelles, impatientes, affectibus audientes, abjectos, humiles, ambiguos, minaces, & timidos, segnes, fatuos, difficiles. Occiduę stationes, & imum cœli, necnon Mercurius, & Venus, interdiu quidem vespertini occumbentes, noctu nascentes, efficient ingenio-

genioſos, & prudentes, non nimis memores, neque laborum patientes, rerum occultarum veſtigatores; veluti magicorum, ſacrorum, & myſteriorum, ſtudioſos, mechanicos, inſtrumentis conficiendis aptos, meteororum ſtudio, & Philoſophiæ addictos, augures, ſomniorum interpretes.

Præterea ſi ſtellæ dominantes in propriis locis, & propriis conditionibus fuerint, animi affectus procreant puros, non impeditos, fortunatos; & potiſſimum cum ſimul amborum locorum iidem fuerint domini, hoc eſt cum ad Mercurium quomodolibet ſe configurarint; defluxum vero, vel conjunctionem Lunæ habuerint; ſi autem non ita diſpoſiti fuerint, ſed loca aliena obtinuerint, propriæ naturæ qualitatem animis imprimunt, non ita tamen validam, nec ſatis apertam, ſed imbecillem admodum, nihilque profuturam. Dominantium, aut elevatarum proprietates in

εὐφυεῖς μὲν καὶ φρονίμους, οὐ λίαν δὲ μνημονικούς, οὐδὲ φιλοπόνους, τῶν δὲ ἀποκρύφων διερευνητικούς· οἷον μαγικούς, μυστηριώδεις, μηχανικούς τε, καὶ ὀργανικούς, καὶ μετεωρολογικούς, φιλοσόφους, οἰωνοσκοπικούς, ὀνειροκριτικούς.

Ἔτι δὲ, ἐὰν οἱ ἔχοντες τὴν κυριότητα ἀστέρες ἐν τόποις ἰδίοις, καὶ οἰκείαις αἱρέσεσιν ὑπάρχωσιν, ποιήσουσι τὰ ψυχικὰ ἰδιώματα ἀκριβῆ, καὶ ἀνεμπόδιστα, καὶ ἐπιτυγχάνοντα, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τῶν δύο τόπων ἅμα οἱ αὐτοὶ ἐπικρατήσωσι, τοῦτ' ἔστιν ὅτ' ἂν πρὸς μὲν τὸν τοῦ ☿ οἵῳ δήποτε τρόπῳ συσχηματίζωνται, τὴν δὲ ἀπόρροιαν ἢ τὴν συναφὴν τῆς ☽ ἐπέχωσιν. εἰ δὲ μὴ οὕτως διάκεινται, ἀλλὰ εἰσὶν ἐν τόποις οὐκ ἰδίοις, τῆς μὲν ἑαυτῶν φύσεως τὴν ἰδιοτροπίαν πρὸς τὴν ψυχικὴν προσάγουσιν ἐνέργειαν, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ δυνάμεως, οὐδ' ἐμφανῆ λίαν, ἀμυδρῶς δὲ καὶ μὴ ἐρχομένην εἰς προκοπήν. τῶν δὲ κρατούντων ἢ καθυπερτερούντων ἡ ἰδιοτροπία, αὐτὴ καὶ πρὸς τὴν ψυχικὴν

ψυχικὴν ἐνέργειαν μετὰ δυνάμεως ἐμβάλλει. οἷον οἱ διὰ τὴν οἰκείωσιν τῶν κακοποιῶν ὑπάρχοντες πονηροὶ καὶ ἄδικοι, ἀνεμπόδιστον ἔχουσι τὴν ὁρμὴν εἰς τὸ κακοποιεῖν, ὅτ' ἂν ὑπὸ μηδενὸς ἐναντίου καταχρατῆται ἡ οἰκείωσις. εἰ δὲ ἡ ἐναντία αἵρεσις ἐμποδίσει τὴν οἰκείωσιν καὶ καταχρατήσει, κωλύεται ἡ ὁρμὴ καὶ εὐάλωτοι γίνονται, καὶ τιμωρείαν ὑπέχοντες. πάλιν δὲ οἱ διὰ τὴν πρὸς τοὺς εἰρημένους τόπους οἰκείωσιν τῶν ἀγαθοποιῶν ὑπάρχοντες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, μηδενὸς καθυπερτεροῦντος ἐναντίου, εἰσὶν ἐν χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ εὐεργετοῦντες καὶ εὖ ποιοῦντες, καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἀδικοῦνται, ἀλλ' ἔχουσιν ὠφελίμως ἑαυτοῖς τὴν δικαιοσύνην. ὑπὸ δὲ τῆς ἐναντίας αἱρέσεως καταχρατουμένης τῆς οἰκειώσεως, συμβαίνει αὐτοῖς δι' αὐτὸ τὸ πρᾶον καὶ φιλάνθρωπον, εἶναι εὐκαταφρονήτους, καὶ μεμπτοὺς, καὶ ὑπὸ τῶν πλειόνων ἑτοίμους ἀδικεῖσθαι.

ἡ μὲν οὖν καθολικὴ περὶ τῶν ἠθῶν ἐπίσκεψις τοιαύτη.

Τὰς δὲ μερικὰς ἰδιοτροπίας, ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἀστέ-

animum fortiter imprimitur. veluti eorum, qui maleficarum societate pravi, injustique sunt, impetus ad malefaciendum non compescitur, cum à nullo contrario familiaritas impediatur. Sed si contraria conditio familiaritatem impedierit, & superarit, impetus comprimitur, & facile capiuntur, & pœnas dant. Rursus propter ad prædicta loca beneficarum cognationem boni, justique, si nullum contrarium devincat, sunt in gaudio, & lætitia, benefacientes aliis, officiaque præstantes, & à nullo injuria afficiuntur; quinimo justitiam utilem sibi ipsis etiam experiuntur. Verum à contraria conditione familiaritas illa superata, ipsi pro sua mansuetudine, & humanitate despectui habebuntur criminationibus, plurimorumque injuriis expositi. Generalis itaque de moribus consideratio hæc sit.

Particulares vero qualitates ex ipsa stellarum na-

tura

tura ſecundum uniuſcujuſque dominium in animæ operationes inditas mox dicemus. Saturni igitur ſtella ſola dominium animæ nacta, & Mercurium, ac Lunam pro libidine moderans, ſi glorioſus ad mundi poſitum, & cardines fuerit, facit proprii corporis amatores, ingenio pertinaces, corde alta machinantes, tetricos, non ut alii ſentientes, laborioſos, imperioſos, facinorum vindices, rei alienæ raptores, avaros, violentos, theſauros colligentes, invidos. Si obſcure ſe habeat ad mundi ſitum, & cardines, facit ſordidos, parcos, abjectos, mala machinantes, indifferentes, lividos, timidos, maledicos, ſolitarios, in lacrymas, & ejulatus pronos, impudentes, ſuperſtitioſos, laborioſos, immites, amicorum inſidiatores, nunquam gaudiis ſe oblectantes, corporis proprii hoſtes.

Ad Jovem modo jam dicto ſimiliter conformatus, ſi præclare ſe habet, efficit bonos, honorem debitum

ρων κατὰ τὴν ἑκάστου κυριότητα γινομένας πρὸς τὰς ψυχικὰς ἐνεργείας ἐφεξῆς ἐροῦμεν. ὁ μὲν οὖν ἀστὴρ τοῦ ♄ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ψυχῆς, καὶ κατακρατῶν τοῦ ☿ καὶ τῆς ☽, εἰ μέν ἐστιν ἐν δόξῃ πρός τε τὸ κοσμικὸν καὶ τὰ κέντρα, ποιήσει φιλοσωμάτους, ἰσχυρογνώμονας, βαθυκαρδίους, αὐστηρούς, μονογνωμοῦντας, μοχθοῦντας, ἐπιτακτικούς, κολαστικούς, πλεονέκτας, φιλοχρημάτους, βιαίους, θησαυρίζοντας, φθονερούς. Εἰ δὲ μὴ ἐνδόξως ἔχει πρὸς τὸ κοσμικὸν καὶ τὰ κέντρα, ποιεῖ χυδαίους, κνιπούς, μικροψύχους, κακογνώμονας, ἀδιαφόρους, βασκάνους, δειλούς, κακολόγους, φιλερήμους, φιλοθρήνους, ἀναιδεῖς, δεισιδαίμονας, φιλομόχθους, ἀστόργους, ἐπιβουλευτικοὺς τῶν οἰκείων, οὐκ εὐφραινομένους, μισοσωμάτους.

Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♃ κατὰ τὸν εἰρημένον συνοικειούμενος τρόπον ὁμοίως. ὁμοίως πάλιν ἐνδόξως μὲν ἔχων ποιεῖ ἀγαθούς, τιμητικούς, καλο-

καλογνώμονας, βοηθοὺς, κριτικοὺς, φιλοκτήμονας, μεγαλοψύχους, μεταδοτικοὺς, εὐπροαιρέτους, φιλοικείους, πράους, συνετοὺς, μακροθύμους, ἐμφιλοσόφους. ἀδόξως δὲ διακείμενος ποιεῖ μανιώδεις, ἀπαιδεύτους, δειλοὺς, δεισιδαίμονας, μυστηρίων ἀφυλάκτους, ὑπόπτους, μισοτέκνους, ἀφίλους, ὑπούλους, ἀκρίτους, ἀπίστους, μωροκάκους, ὀργίλους, ὑποκριτικοὺς, ἀπράκτους, ἀφιλοτίμους, μεταμελητικοὺς, αὐστηροὺς, δυσπροσίτους, εὐλαβητικοὺς, ῥαθύμους. Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♂ συνοικειούμενος, ἐνδόξως μὲν διακείμενος, ποιεῖ ἀδιαφόρους, πολυμόχθους, παῤῥησιαστικοὺς, ὀχληροὺς, θρασυδείλους, αὐστηροὺς ἐν ταῖς πράξεσιν, ἀνελεήμονας, καταφρονητικοὺς, τραχεῖς, πολεμικοὺς, τολμητὰς, φιλοθορύβους, δολίους, ἐνεδρευτικοὺς, δυσοργήτους, ὀχλοκόπους, τυραννικοὺς, πλεονέκτας, μισοπολίτας, φιλονείκους, μνησικάκους, βαθυπονήρους, δρα-

aliis deferentes, honeſta ſentientes, auxiliatores, cenſores parcos, magnanimos, officioſos, ad optima quæque ſe applicantes, domeſticorum amatores, mites, prudentes, tolerantes, & vere Philoſophos. Si infeliciter poſitus ſit, furioſos, ineptos, timidos, ſuperſtitioſos, myſteriorum deſertores, ſuſpicaces, liberorum oſores, amicorum negligentes, verſipelles, ſine judicio, ſine fide, ſtulte morigeros, iracundos, ſimulatores, fruſtra conantes, honorum deſpectores, mutabiles, rigidos, difficiles, nimium pios, ſegnes. Cum Marte familiariter conjunctus in locis bonis facit, nulli acquieſcentes, valde laborioſos, libere loquentes, turbulentos, audaces, & timidos, in actionibus rigidos, immites, deſpectores, ruſticos, bellicoſos, periculorum contemptores, ſeditioſos, doloſos, inſidiatores, implacabiles, ſeductores, tyrannicos, rerum alienarum raptores, civium hoſtes, contentioſos, injuriarum memores, inſigniter improbos, facinoroſos,

norosos, impatientes, graves, duros, gloriosos, maleficos, injustos, nulli cedentes, humano generi hostes, immutabiles, inflexibiles, curiosos, in rebus agendis industrios pluribus se negotiis implicantes, invictos, non habentes irritos impetus. Si infeliciter situs fuerit, raptores, prædones, falsarios, ærumnosos turpia lucra sectantes, deum contemptores, inhumanos, injurios, insidiatores, fures, perjuros, homicidas inconcessa vorantes, facinorosos, parricidas, veneficos, sacrilegos, impios, sepulchrorum effossores, & omnino sceleratos. Cum Venere conciliatus similiter, si in locis faustis sit, facit mulieres abhorrentes, dominationis cupidos, solitarios, difficiles, honorum contemptores, pulchritudinis osores, invidos, austeros, insuaves in congressibus, tantum quæ non alii sentientes, fatidicos, cæremoniis, mysteriis, initiisque addictos, sacrificulos, fanaticos, sacris servientes,

στικοὺς, ἀνυπομονήτους, στιβαροὺς, χαλεποὺς, καυχωμένους, κακωτικοὺς, ἀδίκους, ἀκαταφρονήτους, μισανθρώπους, ἀτρέπτους, ἀμεταθέτους, πολυπράγμονας, δυναμένους ἀναστρέφεσθαι ἐν πράγμασι, καὶ πρακτικοὺς, καὶ ἀκαταγωνίστους, καὶ ὅλως εἰς ἐπιχειροῦσιν ἐπιτυγχάνοντας. Εἰ δὲ ἀδόξως διακέοιτο, ποιήσει ἅρπαγας, λῃστὰς, νοθευτὰς, κακοπαθεῖς, αἰσχροκερδεῖς, ἀθέους, ἀστόργους, ὑβριστὰς, ἐπιβουλευτικοὺς, κλέπτας, ἐπιόρκους, μιαιφόνους, μιαροφάγους, κακούργους, ἀνδροφόνους, φαρμακοὺς, ἱεροσύλους, ἀσεβεῖς, τυμβορύχους, καὶ ὅλως παγκάκους. Πρὸς δὲ τῇ τῆς ♀ συνοικειώσει, ὁμοίως πάλιν μετὰ δόξης ὤν, ποιεῖ μισογυναίους, φιλαρχαίους, φιλερήμους, δυσπροσίτους, ἀφιλοτίμους, μισοκάλους, φθονεροὺς, αὐστηροὺς, μὴ συμπεριφερομένους, μονογνώμονας, μαντικοὺς, περὶ θρησκείας καὶ μυστήρια καὶ τελετὰς διακειμένους, ἱεροποιοὺς, ἐνθέους, θεοπροσπλόκους, σεμνούς τε

καὶ ἐν-

καὶ ἐντρεπτικοὺς, καὶ αἰδήμονας, καὶ φιλοσόφους, πιστοὺς πρὸς συμβίωσιν, καὶ ἐγκρατεῖς, διανοητικοὺς, εὐλαβεῖς, ἀγανακτικοὺς, καὶ πρὸς γυναῖκας ζηλοτύπους. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ λάγνους, ἀσελγεῖς, αἰσχροποιοὺς, ἀδιακρίτους, καὶ ἀκαθάρτους πρὸς τὰς συνουσίας, ἀνάγνους, ἐπιβουλευτικοὺς προσώπων θηλυκῶν, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων, σαθροὺς, ψογεροὺς, καταφερεῖς, μισοκάλους, κακολόγους, μεθύσους, λατρευτικοὺς, ὑπονοθευτὰς, ἀσεβεῖς, θεῶν καταφρονητὰς, μυστήρια καὶ ἱερὰ διασύροντας, διαβολικοὺς, φαρμακοὺς, πάντα ποιοῦντας. Συνοικειωθείς τε τῷ τοῦ ☿, ἐπὶ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ περιέργους, φιλολάλους, νόμων ζητητικοὺς, φιλοιάτρους, μυστικοὺς, ἀποκρύφων μετόχους, τερατοποιοὺς, παραλογιστὰς, ἐφημερουσίους, ἐντρεχεῖς, διοικητικοὺς πραγμάτων, καὶ ὀξύφρονας, περιπίκρους, καὶ ἀκριβεῖς, νήφοντας, φιλοφρονητικοὺς, φιλοπράκτους, ἐπιτευκτικούς· διακείμενος δὲ

graves, verecundos, venerandos, Philoſophos, fidos in amicitiis, continentes, ingenioſos, pietatis cultores, quærulos, & pro mulieribus zelotypos. Si infeliciter conſtitutus ſit, facit ſalaces, libidinoſos, flagitioſis libidinibus infames, indiſcretos, in congreſſu impuros, immundos, mulieribus inſidiantes, & potiſſimum domeſticis, putres, contumelioſos, pronos, pulchritudinis inimicos, obtrectatores, ebrioſos, ſuperſtitioſos, falſarios, impios, deûm contemptores, myſteriorum, ac ſacrorum deriſores, calumniatores, veneficos, omnia audentes. Cum Mercurio conciliatus in locis laudatis, facit curioſos, loquaces, de legibus diſſerentes, medicinæ ſtudioſos, ſecretos, arcanorum conſcios, portentorum factores, deceptores, in diem viventes, aſperos, rerũ procuratores, cogitatione veloces, amarulentos, exquiſitos, ſobrios, ſedulos, laborum cupidos, feliciter conantes. Infeliciter ſitus,

nugaces, injuriarum memores, laboriosos, domesticorum osores, tormentorum amatores, nunquam se oblectantes, noctivagos, insidiatores, proditores, immisericordes, fures, magos, veneficos, falsarios, facinorosos, improspero processu conantes, & in contrarium faciliter impingentes; & hæc quidem à Saturno imprimuntur. Jupiter solus dominationem animi nactus in felici situ, facit magnanimos, gratos, pietatis cultores, honorem aliis exhibentes, prodigos sui, humanos, magnificos, liberales, justos, ad grandia quæque aspirantes, venerandos, sua agentes, misericordes, eruditos, beneficos, benevolos, dignitates anhelantes. Infeliciter situs hæc eadem influit, sed debiliora, & occultiora, veluti pro magnificentia prodigalitatem, pro religione superstitionem, pro verecundia timorem, pro gravitate tumorem, pro humanitate stoliditatem, pro

ἀδόξως, ποιεῖ ληρώδεις, μνησικάκους, ἐπιμόχθους, μισοιδίους, φιλοβασάνους, οὐκ εὐφραινομένους, νυκτοβίους, ἐνεδρευτικούς, προδότας, ἀσυμπαθεῖς, κλέπτας, μαγικούς, φαρμακούς, πλαστογράφους, ῥᾳδιούργους, ἀποτυγχάνοντας ἐν οἷς ἐπιχειροῦσιν, καὶ πρὸς τὸ ἐναντίον εὐκόλως ἐμπίπτοντας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ ♄. ὁ δὲ τοῦ ♃ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ψυχῆς, μετὰ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ μεγαλοψύχους, χαριστικούς, θεοσεβεῖς, τιμητικούς, ἀπολαυστικούς, φιλανθρώπους, μεγαλοπρεπεῖς, ἐλευθερίους, δικαίους, μεγαλόφρονας, σεμνούς, ἰδιοπράγμονας, ἐλεήμονας, φιλολόγους, εὐεργετικούς, φιλοστόργους, ἡγεμονικούς. διακείμενος δὲ ἀδόξως, ποιεῖ μὲν τὰ ὅμοια δοκεῖν ἐνεργεῖν τὰς ψυχάς, ἀμυδρότερον δὲ καὶ ἀφανέστερον. οἷον ἀντὶ μὲν μεγαλοψυχίας ποιεῖ ἀσωτίαν, ἀντὶ θεοσεβείας δεισιδαιμονίαν, ἀντὶ αἰδοῦς δειλίαν, ἀντὶ σεμνότητος οἴησιν, ἀντὶ φιλανθρωπίας κουφότητα, ἀντὶ φιλοκα-

φιλοκαλίας φιληδονίαν, ἀντὶ μεγαλοφροσύνης βλακείαν, ἀντὶ ἐλευθεριότητος ἀδιαφορίαν.

Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♂ συνοικειούμενος, μετὰ δόξης μὲν ὑπάρχων, ποιεῖ τραχεῖς, μαχίμους, στρατηγικοὺς, διοικητικοὺς, ἀνυποτάκτους, θερμοὺς, παραβόλους, παρρησιαστικοὺς, ἐμπράκτους, ἐλεγκτικοὺς, φιλονείκους, ἀρχικοὺς, μεγαλοψύχους, φιλοτίμους, θυμικοὺς, κερτικοὺς, ἐπιτευκτικούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ὑβριστὰς, ἀδιαφόρους, ὠμοὺς, ἀσυμπαθεῖς, στασιώδεις, ἐριστικοὺς, μονοτόνους, διαβόλους, οἴησιν ἔχοντας, πλεονέκτας, ἅρπαγας, εὐμεταβλήτους, κούφους, ἀστάτους, προπετεῖς, ἀπίστους, ἀκρίτους, ἀγνώμονας, ἐκστατικοὺς, ἐμπράκτους, μεμπτικοὺς, ἀσώτους, ληρώδεις, καὶ ὅλως ἀνωμάλους καὶ παρακεκινημένους.

Πρὸς δὲ τὸν τῆς ♀ συνοικειούμενος, μετὰ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ καθαρίους, ἀπολαυστικοὺς, φιλοκάλους, φιλοτέκνους,

nitore voluptates, pro animi celſitudine ſocordiam, pro liberalitate negligentiam.

Marti conciliatus in locis bonis, facit aſperos, pugnaces, militares, adminiſtratores, ſubdi neſcios, impetuoſos, audaces, libere loquentes, negotioſos, criminatores, ſeditioſos, furioſos, ingenioſos, gnavos in imperiis, magnanimos, honores affectātes, feliciter conantes. In locis infelicibus ſitus, facit injurios, ſui negligētes, crudeles, immiſericordes, ſeditioſos, contentioſos, pervivaces, calumniatores, auram vulgi aucupantes, alieni avidos, rapaces, inconſtantes, leves, cito mutantes propoſita, temerarios, infidos, nullo judicio, nulla cognitione, turbulentos, factioſos, quærulos, libidinoſos, nugaces, & ſummatim inæquales, enormes, & ad omnia pronos.

Cum Venere conciliatus, ſi felix poſitus fuerit, facit mundiciei amatores, ſe cum aliis communicantes, pulchritudinis ſtudioſos, liberorum curatores,

doctrinarum avidos, cantionibus deditos, amicis utiles, simplices, beneficos, mites, non astutos, deorum cultores, exercitatores, certamina ambientes, sapientes, amantes, & amatos, lepidos, graves, splendidos, gratos, liberales, ingeniosos, moderatos, modestos, pios, iustitiæ observatores, ambitiosos, & in summa honestos, & laudatos. Si male positus fuerit, delitiis deditos, molles, effeminatos, saltatores, sumptuosos, muliebres, amatorios, libidinosos, in Venerem pronos, obtrectatores, adulteros, comptos, delicatos, segnes, impudicos, patientes, ornatui nimis indulgentes, ingenio muliebri, sacrorum tenaces, arcanorum occultatores, fidos, ingenuos, lepidos, faciles, affabiles, & in aliorum infortuniis liberales. Mercurio conciliatus in locis bonis, facit multorum negotiorum gnaros, litterarum amatores, Geometras, Mathematicos, Poëtas, concionatores, ad

φιλομαθεῖς, ᾠδαῖς προσκειμένους, φίλοις χρησίμους, ἁπλοῦς, εὐεργετικούς, ἐλεήμονας, ἀκάκους, φιλοθέους, ἀσκητάς, φιλαγωνιστάς, φρονίμους, ἀγαπωμένους καὶ ἀγαπῶντας, εὐχαρίτους, σεμνοὺς τε λαμπροψύχους, εὐγνώμονας, μεταδοτικούς, κριτικούς, συμμέτρους, εὐσχήμονας, εὐσεβεῖς, φιλοδικαίους, φιλοδόξους, τε ὅλως καλοὺς καὶ ἀγαθούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ τρυφητάς, ἡδυπαθεῖς, γυναικοψύχους, ὀρχηστικούς, δαπανηρούς, κακογυναίους, ἐρωτικούς, λάγνους, καταφερεῖς, λοιδόρους, μοιχούς, φιλοκόσμους, ὑποχαύνους, ῥαθύμους, ἀσώτους, ἐπιμόνους, ἐμπαθεῖς, καλλωπιστάς, γυναικόφρονας, ἱερῶν κρατητάς, μυστηριώδεις, πιστούς, ἀπονηρούς, εὐχαρίτους, εὐπροσίτους, εὐδιαγώγους, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐλευθεριωτέρους. Συνοικειωθεὶς δὲ πρὸς τὸν τοῦ ☿, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ πολυπραγμάτους, φιλολόγους, γεωμέτρας, μαθηματικούς, ποιητικούς, δημηγόρους, εὐφυεῖς,

εὐφυεῖς, σώφρονας, ἀγαθόφρονας, καλοσυμβούλους, πολιτικοὺς, εὐεργετικοὺς, ἡγεμονικοὺς, εὐσεβεῖς, φιλοθέους, εὐχρηματίστους, φιλοστόργους, φιλοικείους, εὐπαιδεύτους, φιλοσόφους, ἀξιωματικούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος τὰ ἐναντία ποιήσει, κουφότητας, ληρώδεις, εὐκαταφρονήτους, διεσφαλμένους, ἐκστατικοὺς, θεοπροσπλόκους, φληνάφους, πικροὺς, προσποιουμένους σοφίαν, ἀνοήτους, ἀλαζόνας, ἐπιτηδευτικοὺς, μαγικοὺς, ἀποκεκινημένους, ποιεῖ δὲ καὶ πολυΐστορας καὶ μνημονικοὺς, καὶ διδασκαλικοὺς, καὶ καθαρείους ταῖς ἐπιθυμίαις. Ὁ δὲ ♂ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ψυχῆς, μετὰ μὲν δόξης, ποιεῖ γενναίους, ἀρχικοὺς, θυμικοὺς, φιλοπολέμους, πολυτρόπους, δυνατοὺς, παραβόλους, τολμητὰς, ἀνυποτάκτους, ἀδιαφόρους, μονοτόνους, ὀξεῖς, αὐθάδεις, καταφρονητικοὺς, τυραννικοὺς, δραστηρίους, ὀργίλους, ἡγεμονικούς. ἀδόξως δὲ διακείμε-

omnia idoneos, ſobrios, humanos, conſultores optimos, politicos, beneficos, principatus ambientes, pios, deos timentes, opes bonis artibus augentes, amicos, domeſticorum benevolos, idoneos diſciplinis, Philoſophos, majeſtate venerandos. Si in locis contrariis fuerit oppoſita, efficit leves garrulos, abjectos, facili negotio aberrantes, attonitos, fanaticos, nugatores, amarulentos, ſapientiæ ſimulatores, ſtupidos, ſuperbos, artium exercitia tentantes, magos, incompoſitos; procreat item multiſcios, memores, alios erudientes, & in voluptatibus mundiciem amantes. Mars ſolus dominium animi nactus in locis bonis, efficit generoſos, ad principatum propenſos, iracundos, bellicoſos, verſipelles, robuſtos, confidentes, audaces, ſervitutem ferre neſcios, ſine diſcrimine inter homines vitam agentes, pervicaces, veloces, audaces, contemptores, tyrannicos, facinoroſos, iracundos, ad imperandum idoneos. Infelici diſpoſitione colloca-

tus, truces, injurios, sanguinis avidos, tumultuosos, sumptuosos, clamatores, percussores, temerarios, ebriosos, raptores, immisericordes, facinorosos, mente semper anxios, furiosos, domesticorum osores, impios. Ad Venerem conciliatus in locis bonis, facit hilares, tractabiles, amicorum studiosos, delitiis deditos, lætos, lusores, simplices, tripudiorum sectatores, amatorios, artifices, immitatores, faciles, fortes, in Venerem proclives, cautos, sibi caventes, & circumspectos, congressibus fœminarum, & masculorum infames, iracundos, sumptuosos, zelotypos. Si secus se habeat, oculos eminentes habentes, libidinosos, molles, contumeliosos, adulteros, injurios; mendaces, dolosos, suorum, aliorumque falsarios, cito rem desideratã, comparatamque fastidientes, mulierum, virginumque corruptores, temere se in pericula conjicientes, impetuosos, inordinatos, in-

νος, ποιεῖ ὠμοὺς, ὑβριστὰς, φιλαίμους, φιλοθορύβους, δαπανηροὺς, κραυγαστικοὺς, πλήκτας, προπετεῖς, μεθύσους, ἅρπαγας, ἀνελεήμονας, κακούργους, τεταραγμένους, μανιώδεις, μισοῦντας τοὺς οἰκείους, ἀθέους. Πρὸς δὲ τὸν τῆς ♀ συνοικειωθεὶς, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ ἐπιχαρεῖς, εὐαναστρόφους, φιλαιτέρους, ἡδυβίους, χαρμονικοὺς, παιγνιώδεις, ἀφελεῖς, εὐρύθμους, φιλορχήστας, ἐρωτικοὺς, φιλοτέχνους, μιμητικοὺς, ἀπολαυστικοὺς, ἀνδρείους, πρὸς ἀφροδίσια καταφόρους, νουνεχεῖς, δυσελέγκτους, διαβλητικοὺς, πρὸς μίξιν θηλειῶν καὶ ἀρρένων διακειμένους, ὀξυθύμους, δαπανηροὺς, ζηλοτύπους. ἄδοξον δὲ διάθεσιν ἔχων, ποιεῖ ὑποφθάλμους, λάγνους, καταφερεῖς, χλευαστὰς, μοιχικοὺς, ὑβριστὰς, ψεύστας, δολοπλόκους, ὑπονοθευτὰς τῶν τε οἰκείων καὶ τῶν ἀλλοτρίων. ὀξεῖς δὲ ἅμα καὶ ταχὺ κόρον ἔχοντας τῶν ἐπιθυμιῶν, διαφθορέας γυναικῶν καὶ παρθένων, παραβόλους, θερμοὺς, ἀτάκτους, ἐνεδρευτὰς,

δρευτὰς, ἐπιόρκους, ἐπισφαλεῖς, φρενοβλαβεῖς. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσώτους, καὶ φιλοκόσμους, καὶ θρασεῖς, καὶ ἀσελγεῖς. Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ☿ συνοικειωθεὶς, μετὰ μὲν δόξης, ποιεῖ στρατηγικοὺς, δειλοὺς, δραστηρίους, εὐκινήτους, ἀκαταφρονήτους, πολυτρόπους, εὑρετικοὺς, σοφιστὰς, ἐπιπόνους, πανούργους, περιγλώσσους, ἐπιθετικοὺς, δολίους, ἀστάτους, περινοητικοὺς, κακοτέχνους, ὀξύφρονας, ἐξαπατητὰς, ὑποκριτικοὺς, ἐνεδρευτὰς, κακοτρόπους, πολυπράγμονας, φιλοπονηροὺς, ἐπιτευκτικοὺς δὲ καὶ πρὸς τὴν τῶν ὁμοιοτρόπων καλῶς συναναστρεφομένους· καὶ ὅλως τῶν μὲν ἐχθρῶν βλαπτικοὺς, τῶν δὲ φίλων εὐεργετικούς. ἀδόξως δὲ διακείμενος, ποιεῖ δαπανηροὺς, πλεονέκτας, ὠμοὺς, παραβόλους, τολμηροὺς, μεταμελητικοὺς, κεκινημένους, ψεύστας, κλέπτας, ἀθέους, ἐπιόρκους, ἐπιθέτας, στασιώδεις, ἐμπρηστὰς, θεατροκόπους, ἐπονειδίστους, ληστρικοὺς, τοιχωρύχους, μιαιφόνους, πλαστογράφους,

ſidiatores, perjuros, labiles, mente captos; nonnunquam etiam impudicos, cultibus deditos, audaces, petulantes. Cum Mercurio conciliatus in proſpero ſitu; ad principatus idoneos, timidos, vehementes, facile mobiles, indeſpectos; verſipelles, inventores, ſophiſtas, laborioſos, verſutos, gnavos, invaſores, fraudulentos, inconſtantes, captioſos, malis artibus alios circumvenientes, ingenioſos, deceptores, ſimulatores, inſidiatores, male moratos, curioſos, malorum ſtudioſos, feliciter omnia conantes, & ſui ſimilium conſuetudine jucunde viventes; & in ſumma inimicis nocentes; amicis benefacientes. Si aliter ſitus eſt, ſumptuoſos, rei alienæ cupidos, truces, pericula temere adeuntes, audaces, inconſtantes, mobiles, mendaces, fures, impios, perjuros, invaſores, ſeditioſos, incendiarios, ſpectaculis addictos, infames, prædones, murorum effoſſores, homicidas, falſarios,

facinorosos, veneficos, magos, præstigiatores, parricidas.

Venus sola dominium obtinens in prospero situ, facit blandos, bonos, deliciarum amatores, omnibus expositos, mundos, hilares, saltatores, zelotypos, pravorum hostes, artium studiosos, dei cultores, bene dispositos, faciles, bona somniantes, amicitiæ tenaces, beneficos, mites, immunda quæque abhorrentes, in convictu faciles, facile reconciliabiles, prospero eventu conantes; & in summa desiderabiles. Si secus se habuerit, ignavos, amatores, effæminatos, timidos, discrimina negligentes, proclives in Venerem, reprehensibiles, obscuros, infames.

Cum Mercurio conciliata in locis bonis facit artifices, Philosophos, scientiis idoneos, ad omnia aptos, Poëticos, doctrinarum cupidos, pulchritudinis amatores, bene moratos, faciles, molles, hilares, amicis amicos, pios, prudentes, vafros, bene conjectantes, res absolventes, velociter

ῥαδιούργους, γόητας, μάγους, φαρμακοὺς, ἀνδροφόνους.

Ὁ δὲ τῆς ♀ μόνος οἰκοδεσποτῶν, ἐπὶ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ προσηνεῖς, ἀγαθοὺς, τρυφητὰς, λογίους, καθαρείους, εὐφροσύνους, φιλορχηστὰς, κακοζήλους, μισοπονήρους, φιλοτέχνους, φιλοθέους, εὐσχήμονας, εὐκληκοὺς, εὐονείρους, φιλοστόργους, εὐεργετικοὺς, ἐλεήμονας, σικχοὺς, ὅ ἐστι συγχαινομένους, εὐσυναλλάκτους, ἐπιτευκτικοὺς, καὶ ὅλως ἐρασμίους. ἐναντίως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ῥαθύμους, ἐρωτικοὺς, γυναικώδεις, ἀτόλμους, ἀδιαφόρους, καταφερεῖς, ἐπιψόγους, ἀφανεῖς, καὶ ἐπονειδίστους.

Πρὸς δὲ τὸν ☿ ♀ συνοικειωθεὶς, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ φιλοτέχνους, φιλοσόφους, ἐπιστημονικοὺς, εὐφυεῖς, ποιητικοὺς, φιλομαθεῖς, φιλοκάλους, καλοήθεις, ἀπολαυστικοὺς, τρυφεροβίους, χαρμονικοὺς, φιλοφίλους, εὐσεβεῖς, συνετοὺς, πολυμηχάνους, διανοητικοὺς, κατορθωτικοὺς, ταχυμαθεῖς.

μαθεῖς, αὐτοδιδάκτους, ζηλωτὰς τῶν ἀρίστων, μιμητὰς τῶν καλῶν, εὐστόμους καὶ ἡδυλόγους, εὐαρμόστους, καὶ τὰ ἤθη σπουδαίους, φιλάθλους, ὀρθοὺς, κριτικοὺς, μεγαλόφρονας. πρὸς δὲ ἀφροδίσια, τὰ μὲν πρὸς γυναῖκας ἐγκρατεῖς, πρὸς ἄῤῥενας δὲ κεκινημένους καὶ ζηλοτύπους. ἐναντίως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ἐπιθέτας, πολυμηχάνους, κακοστόμους, ἀστάτους, κακογνώμονας, ἀπαιτεῶνας, ταραχώδεις, ψεύστας, διαβόλους, ἐπιόρκους, ὑπούλους, ἐπιβουλευτικοὺς, κακοαναστρόφους, ἀδεξίους, γυναικῶν ὑπονοθευτὰς, καὶ παίδων διαφθορέας, καλλωπιστὰς, ὑποχαύνους, ἐπιψόγους, κακοφήμους, πολυθρυλήτους, πάντα ἐπιχειροῦντας.

Ὁ δὲ τοῦ ☿ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν, ἐπὶ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ συνετοὺς, ἀγχίνους, νοήμονας, πολυμαθεῖς, εὑρετικοὺς, ἐμπείρους, λογικοὺς, φυσιολόγους, θεωρητικοὺς, εὐφυεῖς, ζηλοτύπους, εὐεργετικοὺς,

discentes, sine doctore sapientes, optimorum æmulatores, bonorum imitatores, eloquentes, dulciloquos, bene compositos, moribus laudabilibus, certaminum cupidos, rectos, judiciosos, magnanimos, in Venerem muliebrem continentes, ad masculam proclives, zelotypos. In contrariis sita, facit invasores, vafros, ore impudico, instabiles, malevolos, deceptores, tumultuosos, mendaces, calumniatores, perjuros, versipelles, insidiatores, veteratores minime dextros, mulierum constupratores, puerorum corruptores, comptos, molles, infames, male diffamatos, publicis criminationibus obnoxios, omnia audentes.

Mercurius solus dominium occupans, in locis laudatis situs, facit prudentes, solertes, intelligentes, multarum rerum peritia instructos, inventores, expertos, Logicæ studiosos, rerum naturalium observatores, speculationi deditos, dociles, zelotypos, beneficos,

facinorosos, veneficos, magos, præstigiatores, parricidas.

Venus sola dominium obtinens in prospero situ, facit blandos, bonos, deliciarum amatores, omnibus expositos, mundos, hilares, saltatores, zelotypos, pravorum hostes, artium studiosos, dei cultores, bene dispositos, faciles, bona somniantes, amicitiæ tenaces, beneficos, mites, immunda quæque abhorrentes, in convictu faciles, facile reconciliabiles, prospero eventu conantes; & in summa desiderabiles. Si secus se habuerit, ignavos, amatores, effæminatos, timidos, discrimina negligentes, proclives in Venerem, reprehensibiles, obscuros, infames.

Cum Mercurio conciliata in locis bonis facit artifices, Philosophos, scientiis idoneos, ad omnia aptos, Poëticos, doctrinarum cupidos, pulchritudinis amatores, bene moratos, faciles, molles, hilares, amicis amicos, pios, prudentes, vafros, bene conjectantes, res absolventes, velociter

ῥᾳδιούργους, γόητας, μάγους, φαρμακούς, ἀνδροφόνους.

Ὁ δὲ τῆς ♀ μόνος οἰκοδεσποτῶν, ἐπὶ μὲν ἐκ δόξου διαθέσεως, ποιεῖ προσηνεῖς, ἀγαθούς, τρυφητάς, λογίους, καθαρείους, εὐφροσύνους, φιλορχηστάς, κακοζήλους, μισοπονήρους, φιλοτέχνους, φιλοθέους, εὐσχήμονας, εὐεκλικούς, εὐονείρους, φιλοστόργους, εὐεργετικούς, ἐλεήμονας, σικχούς, ὅ ἐστι συγχαινομένους; εὐσυναλλάκτους, ἐπιτευκτικούς, καὶ ὅλως ἐρασμίους. ἐναντίως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ῥαθύμους, ἐρωτικούς, γυναικώδεις, ἀτόλμους, ἀδιαφόρους, καταφερεῖς, ἐπιψόγους, ἀφανεῖς, καὶ ἐπονειδίστους.

Πρὸς δὲ τοῦ ☿ ♀ συνοικειωθεὶς, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ φιλοτέχνους, φιλοσόφους, ἐπιστημονικούς, εὐφυεῖς, ποιητικούς, φιλομαθεῖς, φιλοκάλους, καλοήθεις, ἀπολαυστικούς, τρυφεροβίους, χαρμονικούς, φιλοφίλους, εὐσεβεῖς, συνετούς, πολυμηχάνους, διανοητικούς, κατορθωτικούς, ταχυμαθεῖς,

μαθεῖς, αὐτοδιδάκτους, ζηλωτὰς τῶν ἀρίστων, μιμητὰς τῶν καλῶν, εὐστόμους καὶ ἡδυλόγους, εὐαρμόστους, ἐν τοῖς ἤθεσι σπουδαίους, φιλάθλους, ὀρθοὺς, κριτικοὺς, μεγαλόφρονας. πρὸς δὲ ἀφροδίσια, τὰ μὲν πρὸς γυναῖκας ἐγκρατεῖς, πρὸς ἄῤῥενας δὲ κεκινημένους καὶ ζηλοτύπους. ἐναντίως δὲ διακείμενος, ποιεῖ ἐπιθέτας, πολυμηχάνους, κακοστόμους, ἀστάτους, κακογνώμονας, ἀπατεῶνας, ταραχώδεις, ψεύστας, διαβόλους, ἐπιόρκους, ὑπούλους, ἐπιβουλευτικοὺς, κακαναστρόφους, ἀδεξίους, γυναικῶν ὑπονοθευτὰς, καὶ παίδων διαφθορέας, καλλωπιστὰς, ὑποχαύνους, ἐπιψόγους, κακοφήμους, πολυθρυλήτους, πάντα ἐπιχειροῦντας.

Ὁ δὲ τοῦ ☿ μόνος ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν, ἐπὶ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ συνετοὺς, ἀγχίνους, νοήμονας, πολυμαθεῖς, εὑρετικοὺς, ἐμπείρους, λογικοὺς, φυσιολόγους, θεωρητικοὺς, εὐφυεῖς, ζηλοτύπους, εὐεργετικοὺς,

discentes, sine doctore sapientes, optimorum æmulatores, bonorum imitatores, eloquentes, dulciloquos, bene compositos, moribus laudabilibus, certaminum cupidos, rectos, judiciosos, magnanimos, in Venerem muliebrem continentes, ad masculam proclives, zelotypos. In contrariis sita, facit invasores, vafros, ore impudico, instabiles, malevolos, deceptores, tumultuosos, mendaces, calumniatores, perjuros, versipelles, insidiatores, veteratores minime dextros, mulierum constupratores, puerorum corruptores, comptos, molles, infames, male diffamatos, publicis criminationibus obnoxios, omnia audentes.

Mercurius solus dominium occupans, in locis laudatis situs, facit prudentes, solertes, intelligentes, multarum rerum peritia instructos, inventores, expertos, Logicæ studiosos, rerum naturalium observatores, speculationi deditos, dociles, zelotypos, beneficos,

ratiocinantes, recte conjectantes, Mathematicis scientiis, & mysteriis addictos, tractabiles. Si in oppositis fuerit, facit versutos. impudentes, obliviosos, impetuosos, leves, facile mutabiles, & quos instituti sæpissime pœniteat, fatuos, stultos, mendaces, nullo discrimine utentes, inconstantes, insatiabiles, alieni cupidos, injustos, & omnino mente labiles, ac temere errantes.

Hæc cum ita se habeant, non minimam opem & Luna confert; nam in Austrini, Borealisque termini flexibus posita animi proprietates, efficit magis varias, versutas, & instabiles, in nodis velocitatem auget, easque magis industrias, & celeres producit; præterea si exoriens erit, & crescente lumine, aptiores, clariores, stabiliores, ac liberiores; si lumine decrescente, aut solis jubare oppressa, hebetiores, languidiores, facilius desistentes à propo-

ἐπιλογιστικοὺς, εὐστόχους, μαθηματικοὺς, μυστηριακοὺς, ἐπιτευκτικούς. ἐναντίως δὲ διακείμενος ποιεῖ πανούργους, προπετεῖς, ἐπιλήσμονας, ὁρμητικοὺς, κούφους, εὐμεταβόλους, μεταμελητικοὺς, μωροκάκους, ἄφρονας, ψεύστας, ἀδιαφόρους, ἀστάτους, ἀπλήστους, πλεονέκτας, ἀδίκους, καὶ ὅλως σφαλεροὺς τῇ διανοίᾳ, καὶ πρὸς τὸ πταίειν ἑτοίμους.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, συμβάλλεται καὶ ἡ ☽. ἐν μὲν γὰρ ταῖς καμπαῖς τοῦ τε νοτίου καὶ βορείου πέρατος ὑπάρχουσα, ποιεῖ τὰ ψυχικὰ ἰδιώματα πολυτροπώτερα, καὶ πολυμηχανώτερα, καὶ εὐμεταβολώτερα. ὑπάρχουσα δὲ ἐπὶ τῶν συνδέσμων, ὀξύτερα ποιεῖ, καὶ πρακτικώτερα, καὶ εὐκινητότερα. Ἔτι δὲ ἐν μὲν ταῖς ἀνατολαῖς οὖσα, καὶ πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν φώτων, εὐφυέστερα ποιεῖ, καὶ ἐμφανέστερα, καὶ βεβαιότερα, καὶ παρρησιαστικώτερα. ἐν μὲν τῇ μειώσει τῶν φώτων ἐπερχομένη, ἢ ταῖς κρύψεσι, νωθρότερα ποιεῖ, καὶ ἀμβλύτερα, καὶ μεταμελητικώτερα,

πικώτερα, καὶ εὐλαβέστερα, καὶ ἀφανέστερα.

Συμβάλλεται δὲ καὶ ὁ ☉ συνοικειούμενος τῷ οἰκοδεσπότῃ ψυχικῆς κράσεως. ἐπὶ μὲν τῆς ἐνδόξου διαθέσεως, συνεργῶν πρὸς τὸ δικαιότερον, καὶ πρακτικώτερον, καὶ τιμητικώτερον, καὶ ἁπλῶς ἐν τοῖς καλοῖς. Ἐπὶ δὲ τῆς διαθέσεως ἐναντίας, πρὸς τὸ ταπεινότερον, καὶ ἐπιπονώτερον, καὶ ἀφανέστερον, καὶ ὠμότερον, καὶ μονογνωμονικὸν, καὶ αὐστηρότερον, καὶ ὅλως ἐπὶ τὰ χείρω.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ παθῶν ψυχικῶν.

Τοῖς ἰδιώμασι τῆς ψυχῆς, ἀκολουθεῖ καὶ ὁ λόγος ὁ περὶ τῶν μεγάλων παθῶν τῆς ψυχῆς. οἷον μανίας, ἐπιληψίας, καὶ τῶν τοιούτων. Καθόλου τοίνυν περὶ τούτων πάλιν, ἐπιτηρεῖν δεῖ τὸν τοῦ ☿ ἀστέρα καὶ τὴν ☽, πῶς διάκεινται πρός τε ἀλλήλους, καὶ τὰ κέντρα. ἔτι δὲ καὶ σὺν τοὺς κακοποιούς. Ἐὰν γὰρ ἡ ☽ καὶ ὁ τοῦ ☿ ἀσύνδετοί εἰσι πρὸς ἀλλήλους, ἢ πρὸς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, καθυπερ-

sito, timidiores, obscuriores.

Sol item societate cum stella dominante temperamento animi conjunctus conducit; feliciterque positus, omnia reddit æquiora, industriora, honoratiora, & in summa perfectiora. Infeliciter situs, abjectiora, molestiora, obscuriora, crudeliora, intractabiliora, asperiora, & tandem omnia in pejus convertit.

CAP. XIX.

De morbis animæ.

Animi proprietates tractatio de insignibus animi morbis, veluti mania, epelepsia, & similibus consequitur. In genere itaque de his rursus observanda est Mercurii stella, & Luna, ut sese mutuo habeant, & ad cardines, necnon & ad maleficas. Nam si Luna, & Mercurius inter se inconjuncti sunt, vel ad orientalem horizontem supe-

rant:

rant vero, aut dominantur, aut opponuntur, quæ contrarie noxieque configurantur, varii morbi circa animi qualitatem significantur. Eorum dijudicatio ex stellarum, quæ prius loca occupaverant, qualitate aptissime desumetur. Plerique itaque mediocrium membrorum, ex jam superius expositis qualitatibus animi facile possunt deprehendi. Incrementum namque similium qualitatum mali exuperantiam operatur; quippe non incongrue quispiam morbos, vocaret quoscunque mores immixtos, & à mediocritate, excessu, aut defectu, recedentes. Verumtamen effectus, qui multa, immanique exuperantia excreverunt, & præter naturæ leges quasi morbi intellectualem animi partem, & adpetentem invaserunt; ita discutiendi sunt. Fiunt igitur epileptici, ut plurimum, quicunque nati fuerint, cum Mercurius, & Luna fuerint inconjuncti, vel inter sese, vel ad orientalem

περῶσιν δὲ ἢ καθυπερτερῶσιν ἢ διαμηκίζωσιν οἱ ἐναντίως καὶ βλαπτικῶς σχηματιζόμενοι, ποικίλα πάθη περὶ τῆς ψυχικῆς ἰδιοτροπίας συνίσταται. ἡ δὲ διάγνωσις αὐτῶν ἔσω φανερὰ ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν ἀστέρων τῶν προκαταλαβόντων τοὺς τόπους. ἤδη μὲν οὖν τὰ πολλὰ τῶν μετριωτέρων παθῶν ἐκ τῶν εἰρημένων ἔμπροσθεν ψυχικῶν ἰδιωμάτων, καὶ αὐτὰ συνορᾶται. ἡ γὰρ αὔξησις τῶν τοιούτων ἰδιωμάτων, τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ ποιεῖ. Καὶ γὰρ τις εἰκότως ἐρεῖ πάθη, ὅσα ἐστὶν ἄκρατα ἤθη, καὶ τῆς μεσότητος ἢ ἐλλείποντα ἢ πλεονάζοντα. ὅμως τὰ πολλὴν καὶ μεγάλην ἔχοντα τὴν ἀμετρίαν, καὶ παρὰ τὴν φύσιν παντελῶς ὥσπερ νοσήματα γινόμενα περὶ τὸ διανοητικὸν τῆς ψυχῆς, καὶ περὶ τὸ παθητικὸν, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐπίσκεψιν. γίνονται μὲν οὖν ἐπιληπτικοὶ ὡς ἐπιπολὺ, ὅσοι ἀσυνδέτων ὄντων ☿ καὶ ☽, ἢ πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς ἀνατολικὸν

ὁρίζοντα,

ὁρίζοντα, καὶ τοῦ ♄ καὶ τοῦ ♂ ἐπικέντρων ὄντων, καὶ καθορώντων τὸ σχῆμα, γίνονται. Ἀλλὰ τοῦ μὲν ♄ οὕτως διακειμένου ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ δὲ ♂ ἐν νυκτί. μανικοὶ δὲ γίνονται, ὅτ' ἂν ἐπὶ τῶν αὐτῶν σχημάτων τὸ ἀνάπαλιν συμβαίνῃ· οἷον ὅτε ὁ μὲν τοῦ ♄ ἐν νυκτὶ ἔχῃ τὴν κυριότητα, ὁ δὲ τοῦ ♂ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ μάλιστα ἐν ♋, ἢ ♍, ἢ ♓. δαιμονιόπληκτοι δὲ γίνονται καὶ ὑγροκέφαλοι, ὅτ' ἂν ἡ ☽ ἐπὶ φάσεως οὖσα, ὑπὸ τῶν κακοποιῶν καταχρατῆται· ἀλλ' ὑπὸ μὲν τοῦ ♄ συνοδεύουσα, ὑπὸ δὲ τοῦ ♂ πανσεληνιάζουσα, μάλιστα δὲ ἐν ♐ καὶ ♓. Τῶν μὲν οὖν κακοποιῶν μόνων ἐπικρατησάντων τοῦ σχήματος, καθὼς εἴρηται, ἀνίατα μὲν γίνεται τὰ εἰρημένα τῆς ψυχῆς πάθη. ὅμως δ' οὐκ ἔςιν οὕτως ἐπίσημα, ἀλλὰ ἀσυμφανῆ, καὶ μὴ παραδεικνύμενα. εἰ δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ ὅ, τε ♃ καὶ ἡ ♀ συνοικειωθῶσιν, αὐτοὶ μὲν ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς ὄντες μέρεσι κεκεντρωμένοι, τῶν δὲ κακοποιῶν ἐν τοῖς λιβυκοῖς, ἰάσιμα μὲν γίνεται

horizontem, Saturno, & Marte in cardinibus existentibus, & figuram aspicientibus; sed Saturno quidem ita posito interdiu, Marte vero noctu. Furiosi fiunt cum contra, aspectibus accidet; veluti cum Saturnus noctu dominium habeat, Mars interdiu; & præcipue in Cancro, aut Virgine, aut Piscibus. Dæmoniis infestantur, & humido cerebro, cum Luna in suo jubare à maleficis superatur. Sed à Saturno quidem, dum ad solem properat, à Marte dum pleno orbe coruscat; potissimum in Sagittario, & Piscibus. A maleficis itaque solis aspectus superatus, ut dictum est, memorati animi morbi incurabiles fiunt; non tamen ita expositi erunt, sed obscuri, & latentes. Si beneficæ Jupiter, & Venus conjunctæ fuerint, ipsæ quidem in orientalibus locis; veluti in cardinibus sitæ, maleficæ, in occidentalibus, affectus curabiles qui-

dem

dem erunt, sed illustres. Sed in Jove ope medicorum, diæta, & medicamentis sanabuntur; in Venere oraculis, subsidioque numinis. Si beneficæ fuerint in occasu, maleficæ in ortu, & in cardinibus affectus insanabiles erunt; & passim celebrati, & manifesti. Et epileptici assidue id patiuntur, & periculis læthalibus exponuntur: furiosi extra se exeunt, & loco stare nesciunt, proripiuntque se ab amicis, & corporibus nudati, nugatia effundunt; & sic vitam peragunt. Oppressi à dæmonibus, & humoribus cerebro oppleti, furentes insaniunt, & obscura enunciant, & verberibus petunt. Lota item, quæ figuram continent, furores adaugent; Solis scilicet, & Martis, epilepsias Jovis, & Mercurii, afflatus, & mentis consternationes Veneris; Saturni loca, & Lunæ ad dæmonum vexationes, & humorum cerebri conturbationes maxime conducunt.

τὰ παθήματα, ἐπιφανῆ δέ. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ ♃, ἰαθήσεται διὰ θεραπείας ἰατρικῆς, καὶ ἀπὸ διαίτης, καὶ φαρμακείας· ἐπὶ δὲ τῆς ♀ διὰ χρησμῶν, καὶ βοηθείας τῆς ἐκ τοῦ θείου. εἰ δὲ τῶν ἀγαθοποιῶν δυνόντων, οἱ κακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς μέρεσιν εὑρεθῶσιν κεκεντρωμένοι, ἀνίατα γίνεται τὰ πάθη, καὶ ἐπιφανέστατα, καὶ οἱ μὲν ἐπιληπτικοὶ συνεχῶς τοῦτο πάσχουσι, καὶ κινδύνοις θανατικοῖς περιπίπτουσιν. οἱ δὲ μαινόμενοι, ἐξίστανται καὶ ἀκαταστατοῦσι, καὶ ἀπαλλοτριοῦνται τῶν οἰκείων, καὶ γυμνοὶ καὶ φλιαροῦντες διάγουσιν. οἱ δὲ δαιμονιόπληκτοι καὶ ὑγροκέφαλοι ἐνθουσιῶσι, λέγοντες ἄδηλα, καὶ αἰκίζοντες. καὶ οἱ τόποι δὲ οἱ περιέχοντες τὸ σχῆμα, συνεργοῦσι πρὸς μὲν τὰς μανίας, οἱ τοῦ ☉ καὶ οἱ τοῦ ♂. πρὸς δὲ τὰς ἐπιληψίας, οἱ τοῦ ♃ καὶ οἱ τοῦ ☿. πρὸς δὲ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς, οἱ τῆς ♀. οἱ δὲ τοῦ ♄ τόποι, καὶ οἱ τῆς ☽, πρὸς τὰς δαιμονιοπληξίας, καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς ὑγρότητα.

Ἡ μὲν

Ἡ μὲν οὖν περὶ τὸ ποιητικὸν τῆς ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸν νοῦν γινομένη νοσώδης παραλλαγή, τοιαύτη καὶ διὰ τοιούτων ἀποτελεῖται σχημάτων. ἡ δὲ περὶ τὸ παθητικὸν ἐξαίρετος παραλλαγή, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸ ἄλογον τῆς ψυχῆς μέρος, ἐν τῇ κατὰ γένος φαίνεται μάλιστα ὑπερβολῇ καὶ ἐλλείψει, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ τοῦ ἄρρενος καὶ θήλυος· ὃ ἑκάτερον τούτων γένος οὐ κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν ἁρμόζοντος ὑπερβάλλει ἢ ἐλλείπει. Ἔστιν δὲ καὶ τούτου ἡ διάγνωσις τοιαύτη. ὅτ' ἂν ὁ ☉ μετὰ τῆς ☽ ὑπάρχῃ ἀντὶ τοῦ ☿, καὶ ὁ ♂ μετὰ τῆς ♀ συνοικειοῦται πρὸς αὐτούς, ἐὰν μόνα τὰ φῶτα ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις εὑρεθῇ, οἱ μὲν ἄνδρες ὑπερβάλλουσι τοῦ κατὰ φύσιν, ἤτοι τὰ ἀνδράσι πρέποντα μεθ' ὑπερβολῆς ἕξουσιν· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τὸ παρὰ φύσιν ἕξουσι τὴν παραλλαγήν, εἰς τὸ ἀνδρικώτερον καὶ δραστικώτερον καθιστάμεναι. ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ ♂, καὶ ὁ τῆς ♀, εἰ ἀμφότεροι ἢ εἷς ἐξ αὐτῶν ὑπάρχῃ ἀρσενικῶς διακείμενος, οἱ μὲν ἄν-

Morbosa itaque immutatio, quæ partem actricem animi; hoc est mentem divexat, hæc est, & his configurationibus producitur. Illa autem immutatio, quæ in parte patiente animi; hoc est in rationis experte irrepit, in excessu, defectuque secundum genus potissimum deprehenditur, in masculo, & fœmineo scilicet. Quod utrumque genus præterquam quod naturæ suæ convenit, vel exuberat, vel deficit. Hujus vero judicium illud erit. Quando Sol cum Luna loco Mercurii fuerit, & Mars cum Venere, conformatur cum illis, si sola lumina in masculis signis reperiantur, viri quidem naturam excedent, vel quæ virorum sunt cum excessu habebunt, fœminæ immutationem supra propriam naturam habebunt, in viriliorem naturam, & excitatiorem ad agendum aliquid commutatæ. Si Mars, & Venus, vel ambo, vel unus ex iis fuerit in masculis locis siti; vi-

xi ad

ri ad concubitus, coitusque secundum naturam erunt proni, & proclives; fœminæ similiter libidinosæ, & intemperantes, libidines præter naturam exercebunt. Et si stella Veneris sola in masculo loco posita fuerit clam, & non aperte similia audebunt. Si Martis, una cum Veneris in locis masculis fuerit impudenter, & palam. Si in fœmineis signis fuerint sola lumina, mulieres excessum in eo, quod est secundum naturam, habebunt; viri in id, quod est contra naturam se immutabunt; hoc est, in molle, & effæminatum. Si Venus in locis fœmineis fuerit, fœminæ ad libidinem proclives erunt, & salaces, viri molles, & impudenter libidinosi, & coitibus præter naturam se inquinantes id tamen occulte fiet, & non palam. Si Mars in fœmineis locis fuerit, impudenter, & palam. Orientales item, & diurnæ configurationes Martis, & Veneris momentum habent, ut viriliora, illustrio-

δρες πρὸς τὰς κατὰ φύσιν συνουσίας καὶ μίξεις, ἔσονται καταφερεῖς καὶ πρόχειροι· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ὁμοίως λάγνοι καὶ ἀκρατεῖς. καὶ εἰ μὲν ὁ τῆς ♀ μόνος ἀρσενικῶς διακεῖται, λάθρα καὶ οὐ φανερῶς πρὸς τὰ τοιαῦτα χωροῦσιν. εἰ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♂ σὺν τῷ τῆς ♀ ἀρρενικῶς διατέθειται, ἀναισχύντως καὶ φανερῶς. εἰ δὲ ἐν θηλυκοῖς ζωδίοις ἐστὶ μόνα τὰ φῶτα, αἱ μὲν γυναῖκες τὸ ὑπερβολικώτερον εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἕξουσιν. οἱ δὲ ἄνδρες, εἰς τὸ παρὰ φύσιν παραλλάξουσι πρὸς τὸ γυναικῶδες καὶ μαλακόν. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ♀ θηλυκῶς διακεῖται, αἱ μὲν γυναῖκες καταφερεῖς καὶ λάγνοι· οἱ δὲ ἄνδρες μαλακοὶ καὶ σαθροί· καὶ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν μίξεις χωροῦντες, λάθρα μέντοι καὶ οὐ φανερῶς. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♂ θηλυκῶς διακεῖται, ἀναισχύντως καὶ φανερῶς· συμβάλλονται δὲ καὶ οἱ ἀνατολικοὶ καὶ ἡμερινοὶ σχηματισμοὶ τοῦ τε ♂ καὶ τῆς ♀ πρὸς τὸ ἀνδρειότερον καὶ ἐπισημότερον.

τερον. οἱ δὲ δυτικοὶ καὶ ἑσπέριοι, πρὸς τὸ θηλυκώτερον καὶ ταπεινότερον. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ♄ συνοικειούμενος αὐτοῖς, συνεργεῖ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον καὶ ἀκαθαρτότερον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τὸ χεῖρον· ὁ δὲ τοῦ ♃ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον καὶ εὐτακτότερον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τὸ κρεῖττον. ὁ δὲ τοῦ ☿, πρός τε τὸ τῶν παθῶν εὐκινητότερον καὶ πολυτροπώτερον καὶ πρακτικώτερον καὶ περιβοητότερον.

raque fiant. Occiduæ, & veſpertinæ, ut effeminatiora, & abjectiora. Similiter, & Saturnus illis conciliatus, confert, ut ſalaciora, & immundiora; & in ſumma deteriora, & flagitioſiora. Jupiter ut modeſtiora, & jucundiora; & in ſumma minus atrociora. Mercurius, ut agiliora, diverſiora, cautiora, & famoſiora.

LIBER QVARTVS.

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

Ὅσα μὲν οὖν εἰπεῖν περὶ τῆς γενέσεως, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τῇ γενέσει, καὶ ὅσα μετὰ τὴν γένεσιν, δι' ὧν ἡ καθολικὴ ποιότης τῆς γινομένης συγκράσεως γνωρίζεται, ταῦτά ἐστι. τὰ λοιπὰ δὲ, καὶ δι' ὧν τὰ ἐκτὸς ἐπισυμβαίνοντα θεωρεῖται, πρῶτον μὲν ἔχει τὴν περὶ τύχης κτητικῆς σκέψιν, καὶ τὴν περὶ τύχης ἀξιω-

CAP. I.

Proœmium.

Quæ ante partus excluſionem, & quæ in ipſa generatione, quæque poſt partum, per quæ generalis qualitas temperamenti dignoſci poteſt, dicenda videbantur, hæc ſunt. Verum inter reliqua, & quibus eventus externi dijudicantur, primum locum obtinet tractatio de facultatibus, & dignitatibus. Horum,

Horum, quæ de facultatibus est, corpus sibi vindicat, quæ de dignitatibus animum.

CAP. II.

De facultatibus, & divitiis.

DE facultatibus ex parte fortunæ tantummodo judicandum est, juxta quam semper à Sole, & Luna distantiam ab horoscopo excipimus; similiter in iis, qui interdiu, & qui noctu generantur. Hoc supposito stellas dominantes assumemus, earumque vires, familiaritatemque considerabimus; necnon, & earum, quæ una cum illis figurantur, potioresque sunt, sive ejusdem sectæ, sive adversariæ fuerint. Igitur partis fortunæ dominium tenentes, si in robore fuerint, opes, & divitias cumulant; & potissimum si lumina illis proprium exhibuerint testimonium; sed Saturni opes augebit ex ædificiis, agricultura, re nau-

μαλικῆς. τούτων δὲ ἑκάστη τύχη, ἡ μὲν ὥσπερ οἰκεῖον ἐστὶ πρὸς τὸ σῶμα ἡ κτητική, ἡ δὲ πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς ἡ ἀξιωματική.

Κεφ. β'.

Περὶ τύχης κτητικῆς.

ΤΑ' περὶ τύχης κτητικῆς ληψόμεθα ἐκ τοῦ καλουμένου τῆς τύχης μόνου, καθ' ὅν τινα κλῆρον πάντοτε ἐκβάλλομεν τὴν ἀπὸ τοῦ ☉ ἐπὶ τὴν ☽ διάστασιν ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, ὁμοίως ἐπί τε τῶν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ γινομένων. τούτου δὲ συσταθέντος, ληψόμεθα τὴν οἰκοδεσποτείαν, καὶ σκοπήσομεν τὴν δύναμιν αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκειότητα· ἔτι τῶν συσχηματιζομένων αὐτοῖς καὶ καθυπερτερούντων, ἄν τε τῆς αὐτῆς ὑπάρχωσιν αἱρέσεως, ἄν τε τῆς ἐναντίας. οἱ μὲν οὖν λαβόντες τοῦ κλήρου τὴν οἰκοδεσποτείαν, ὑπάρχοντες ἐν δυνάμει, ποιοῦσι πολυκτήμονας, καὶ μάλιστα ἐὰν καὶ τὰ φῶτα πρὸς αὐτοὺς οἰκείαν διδῷ τὴν μαρτυρίαν. ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ ♄ τὴν πολυκτημοσύνην ποιήσει, διὰ θεμελίων ἢ γεωργιῶν, ἢ ναυκληριῶν.

ρειῶν. ὁ δὲ τοῦ ♃ ἐξ ἐπιτροπῆς, ἢ ἐκ τοῦ καταπιστευθῆναι αὐτά, ἢ ἐξ ἱερατείας. ὁ δὲ τοῦ ♂, διὰ στρατείας καὶ ἡγεμονίας. ὁ δὲ τῆς ♀, ἐκ φιλίας καὶ γυναικείων δωρεῶν. ὁ δὲ τοῦ ☿ διὰ λόγων καὶ πραγματειῶν. συνοικειωθεὶς μὲν δὴ ὁ τοῦ ♄ τῇ κτητικῇ τύχῃ, καὶ πρὸς τὸν τοῦ ♃ συσχηματιζόμενος, ἰδίως περιποιεῖ κληρονομίας, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τοῦτο γίνηται ἐπὶ τῶν ἄνω κέντρων, ὑπάρχοντος τοῦ ♃ ἐν δισώμῳ ζωδίῳ, ἢ καὶ τὴν συναφὴν τῆς ☽ ἐπέχοντος. τότε γὰρ καὶ υἱοθετηθέντες, ἀλλοτρίων ἔσονται κληρονόμοι. καὶ εἰ μὲν ποιοῦσι τὰς μαρτυρίας τῆς οἰκοδεσποτείας οἱ ὄντες τῆς αὐτῆς αἱρέσεως τοῖς οἰκοδεσποτοῦσι, διαμένουσιν αὐτοῖς τὰ κτηθέντα. ἐὰν δὲ καθυπερτερήσωσι τοὺς κυρίους τόπους οἱ τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἢ ἐπαναφέρωνται αὐτοῖς, οὐ διαμένει τὰ κτηθέντα. λαμβάνεται δὲ ὁ καθολικὸς καιρὸς διὰ τῆς προσνεύσεως τῆς πρὸς τὰ κέντρα, καὶ τὰς ἐπαναφορὰς

tica; Jovis ex tutela, ſacerdotio, vel quia concredita illi fuerint: Martis ex militia, & gubernatione exercituum; Veneris, ex amicitia, & donis muliebribus; Mercurii ex eloquentia, & negotiationibus. Et Saturnus quidem cum parte fortunæ collocatus, & Jovem aſpiciens proprie hæreditates comparat; & præcipue ſi id acciderit in ſuperioribus cardinibus; Jupiterque in ſigno bicorporeo extiterit, vel ad Lunam ſe applicaverit. Tunc enim & adoptionibus adſciti alienarum facultatum hæredes ſcribentur. Et ſi teſtimonia dominii exhibuerint, quæ ejuſdem cum dominantibus ſectæ ſunt, comparata bona diuturniora denunciant, ſi ſupra loca principalia elevatæ fuerint, quæ contrariæ ſunt conditionis, vel illis ſucceſſerint, facultates non perdurabunt. Tempus generaliter ſumi poteſt ex deflexione ad cardines, & locis ſucceden-

tibus stellarum, quæ talium rerum causæ sunt.

Cap. III.

De dignitatibus.

DIgnitates ex positione luminum, & familiaritate stellarum, à quibus constipantur, judicandæ sunt. Itaque si ambo luminaria in signis masculis constiterint, & aut utraque in cardinibus fuerint, aut tantummodo unum, & potissimum quinque Planetas stipatores habuerint, Sol quidem orientales, Luna vespertinos, qui nascentur reges erunt. Et si stellæ constipantes in cardinibus, & configuratæ ad cardinem super terram, magni, & potentes, & orbis domini denunciantur, eoque magis, si configurationes constipantes ad cardines super terram dextræ fuerint. Aliis autem, ut diximus, contingentibus, & solis luminibus, non utrisque, ut innui-

τῶν ποιούντων ἀστέρων τὸ αἴτιον.

Κεφ. γ΄.

Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς.

ΤΑ δὲ περὶ ἀξιωμάτων ἐπισκεψόμεθα ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν φώτων, καὶ τῆς οἰκειώσεως τῶν ἀστέρων, ὑφ᾽ ὧν δορυφορεῖται. εἰ μὲν οὖν ἀμφότερα τὰ φῶτα ἐν ἀρσενικοῖς εὑρεθῇ ζωδίοις, καὶ ἢ ἀμφότερα ἐπίκεντρά ἐστιν, ἢ ἓν ἐξ αὐτῶν. μάλιστα δὲ καὶ τὴν δορυφορίαν τῶν πέντε πλανήτων ποιουμένων, καὶ δορυφορουμένου μὲν τοῦ ☉ ὑπὸ ἀνατολικῶν, τῆς δὲ ☽ ὑπὸ δυτικῶν, οἱ γινόμενοι βασιλεῖς ἔσονται. καὶ ἐὰν μὲν οἱ δορυφοροῦντες ἀστέρες ἐπίκεντροι ὑπάρχωσιν, ἢ συσχηματίζωνται πρὸς τὸ ὑπὲρ γῆν κέντρον, μεγάλοι καὶ δυνατοὶ καὶ κοσμοκράτορες ἔσονται. καὶ ἔτι δὲ ἐπιπλέον, ἐὰν οἱ δορυφοροῦντες τοὺς σχηματισμοὺς πρὸς τὰ ὑπὲρ γῆν κέντρα ἐν δεξιᾷ ποιῶσι. τῶν δὲ ἄλλων ὡς εἴπομεν συμβαινόντων, μόνων δὲ τῶν φώτων μὴ ὡς εἴρηται ἀμφοτέρων

ἐν ζω-

ἐν ζωδίοις ἀρσενικοῖς εὑρισκομένων, ἀλλὰ τοῦ μὲν ☉ μόνου ὄντος ἐν ἀρσενικῷ, τῆς δὲ ☽ ἐν θηλυκῷ, καὶ ἐκ τῶν δύο ἑνὸς ἐπὶ κέντρον τυχόντος, οἱ γεννώμενοι μόνον ἡγέμονες ἔσονται, κύριοι ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐὰν δὲ οὕτως ἐχόντων τῶν φώτων ἐπὶ τούτοις, μηδὲ ἐπίκεντροι ὦσιν οἱ δορυφοροῦντες, μηδὲ μαρτυροῦντες τοῖς κέντροις, μεγάλοι μὲν ἔσονται. μερικὰ δὲ τὰ ἀξιώματα ἕξουσιν· οἷον ἐπίτροποι, ἢ στρατοπεδάρχαι, ἢ ἱερατικὸν ἀξίωμα, ἀλλ' οὐχ ἡγεμονικὸν ἔχοντες. ἐὰν δὲ τῶν φώτων μὴ ὄντων ἐπικέντρων, συμβαίνῃ τοὺς πλείους τῶν δορυφορούντων ἀστέρων, ἢ ἐπικέντρους εἶναι, ἢ πρὸς τὰ κέντρα συσχηματίζεσθαι, ἀξιώματα μὲν ἐπιφανέστερα οὐχ ἕξουσι· ὅμως δὲ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς μὲν, μετρίοις δὲ ἀναστραφήσονται. εἰ δὲ μηδὲ δορυφοροῦντες πρὸς τὰ κέντρα συσχηματίζονται, ἀφανεῖς ἔσονται, καὶ ἀπρόκοποι. εἰ δὲ μηδὲ ἓν τῶν φώτων,

mus, in signis masculis existentibus; sed Sole tantum in masculo; Luna vero in fœmineo, & ex utrisque uno tantum in cardine, qui nascentur duces erunt, vitæ, & necis domini. Si luminibus ita se habentibus, & stipatores in cardinibus, neque fuerint, neque testimonium dederint ipsis cardinibus, magni quidem erunt, sed particularibus dignitatibus condecorati; veluti tutelares, aut duces exercituum; aut sacerdotali dignitate; non tamen imperio insigniti. Si luminaria in cardinibus non fuerint; contigeritque stellarum constipantium potiorem partem, aut cardines, obtinere, aut ad cardines configurari, dignitates illustriores non consequentur; nihilominus rerum civilium gubernatione, sed ea mediocri, excellent: si neque constipantes ad cardines fuerint configuratæ, obscuri erunt, nec unquam honoribus promoventur. Si nullum ex luminibus ne-

que in masculo signo est, neque in cardinibus, neque à beneficis constipatur, omnino abjecti erunt, & adversitatibus, & miseriis obnoxii. Consideratio itaque de dignitatum eximio excessu, ac depressione ita se habet. Inter hæc vero intermedia cum pleraque sint ex speciali luminum, & stipatorum, earumque dominio, immutatione, ac varietate judicium deferri debet. Etenim si beneficæ dominium obtinuerint, vel aliæ ejusdem cum illis conditionis, dignitates erunt civiliores, & firmiores. Verum maleficis dominantibus, vel alias contrariæ conditionis, humiliores & incertiores. Qualitatem etiam dignitatis ex qualitate constipantium stellarum observare licet. Quandoquidem Saturnus si satellitii dominium habuerit, dignitatem, auctoritatemque efficiet locupletem, & pecuniosam. Jupiter, Ve-

μήτε ἐν ἀρσενικῷ ζῳδίῳ εὑρεθῇ, μήτε ἐπὶ κέντρον, μήτε δορυφορῆται ὑπὸ ἀγαθοποιῶν, παντελῶς ταπεινοὶ καὶ δυστυχεῖς γίνονται. ὁ μὲν οὖν περὶ ὕψους καὶ ταπεινότητος τῶν ἀξιωμάτων καθολικὸς τύπος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐπίσκεψιν. Τὰ δὲ ἀνὰ μεταξὺ τούτων πολλὰ ὄντα, παρατηρητέον ἐκ τῆς παραλλαγῆς καὶ ἀλλοιώσεως τῆς κατὰ μέρος συμβαινούσης, περί τε αὐτὰ τὰ φῶτα, καὶ τὴν δορυφορίαν, καὶ τὴν κυριότητα τῶν δορυφορούντων. καὶ γὰρ τῶν ἀγαθοποιῶν λαμβανόντων τὴν κυριότητα, ἢ τῶν τῆς αὐτῆς αἱρέσεως, ἐξουσιαστικώτερα καὶ βεβαιότερα ἔσται τὰ ἀξιώματα. τῶν δὲ κακοποιῶν λαβόντων τὴν κυριότητα, ἢ τῶν τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ὑποτεταγμένα ἔσται καὶ ἐπισφαλέστερα. καὶ τὸ εἶδος δὲ τῆς ἀξίας ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν δορυφορούντων ἀστέρων παρατηρήσωμεν. ἐπειδὴ ὁ μὲν τοῦ ♄ τὴν κυριότητα τῆς δορυφορίας ἔχων, ποιήσει τὴν δυναστείαν πολυκτήμονα, καὶ χρημάτων ἀθροιστικήν. ἡ δὲ ἐκ τοῦ ♃ καὶ τῆς ♀

δυνα-

δυναστεία, ἐπιχαρὴς ἔσται καὶ δωρητικὴ, καὶ τιμητική. ἡ δὲ ἐκ τοῦ ♂, στρατηλατικὴ καὶ νικητικὴ, καὶ φοβερὰ τοῖς ὑποχειρίοις. ἡ δὲ ἐκ τοῦ ☿, πρὸς σύνεσιν καὶ παίδευσιν ὀρθὴ, καὶ ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν πραγμάτων οἰκονομίαν.

nusque, hilarem, munificam, donis, honoribusque magnificam. Mars expeditionibus vacantem, victoriosam, subditis terribilem. Mercurius doctam, prudentem, diligentem, negotiorum curæ deditam.

Κεφ. δ'.

Περὶ πράξεως ποιότητος.

Ἡ δὲ τῆς πράξεως κυριότης κατὰ δύο τρόπους λαμβάνεται, ἀπό τε τοῦ ☉ καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος ζωδίου. δεῖ οὖν σκοπεῖν τόν τε ποιοῦντα φάσιν ἀνατολικὴν πρὸς τὸν ☉ ἔγγιστα, καὶ τὸν μεσουρανοῦντα, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τὴν συναφὴν τῆς ☽ ἐπέχῃ. καὶ εἰ μὲν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἀστὴρ ἀμφότερα ἔχοι, τοῦτ' ἔστι, τήν τε φάσιν ποιεῖται πρὸς τὸν ☉ ἔγγιστα, καὶ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὑπάρχοι, ἐκεῖνον καὶ μόνον εἰς τὸ ζητούμενον παραληψόμεθα. ὁμοίως δὲ κἂν μὴ ἀμφότερα ἔχῃ, ἀλλ' ἕν τι τῶν δύο, αὐτὸς μόνος ὁ τὸ ἓν ἔχων παραληφθήσεται. ἐὰν δὲ ἄλλος ἐστὶν ὁ

CAP. IV.

De qualitate actionum.

Magisterii, seu opificii dominus duobus modis deprehenditur, & à Sole, & à signo in cœli culmine sito. Investiganda itaque est stella, quæ Soli proxima jubar emittit matutinum, & quæ medium cœli permeat, & præcipue cum Luna conjuncta. quod si una, eademque stella utraque habuerit; & radios scilicet Soli proxima projecerit, fueritque in medio cœli, ea sola pro quæstione diluenda, assumenda est. Similiter si non ambo, sed unum tantummodo ex illis possederit, ea tantum, quæ unum habuerit, accipietur. Si alia sit proximo ad

ad solem splendens, & alia medium cœli pertransiens, colligataque cum Luna, utraque notari debet; sed ea præferri, quæ majorum virium est, & dominium obtinet. Si nulla reperta fuerit vel præcedens, vel in medio cœli existens, illa, cujus dominium erit, animadvertenda est. Hoc vero ad exercitia sola pro tempore judicanda conducit. ut plurimum enim similes sunt inefficaces; & de actionis dominio sic Philosophandum est.

Artis vero genus ex proprietate trium stellarum; Martis scilicet, & Veneris, & Mercurii, & signis, in quibus fuerint dignoscetur. Mercurii etenim efficit scribas, negotiorum curatores, computatores, magistros, negotiatores, nummularios, vates, Astrologos, sacrificulos, & omnino litteris, ac expositionibus occupatos, & donariis, stipeque aliorum viventes; & si Saturnus illi testimonium dederit,

τὴν ἔγγιστα φάσιν ποιούμενος, ἄλλος δὲ ὁ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὤν, καὶ πρὸς τὴν ☽ συνοικειούμενος, ἀμφότεροι ληφθήσονται· προκριθήσεται δὲ ὁ μᾶλλον ἐπικρατῶν, ὁ ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν. ἐὰν δὲ μηδεὶς εὑρεθῇ μήτε φάσιν ποιούμενος, μήτε ὢν ἐν τῷ μεσουρανήματι, ληφθήσεται ὁ ἔχων τὴν κυριότητα. τοῦτο δὲ πρὸς μόνους τοὺς κατὰ καιροὺς ἐπιτηδείους συμβάλλεται. καὶ γὰρ ὡς ἐπίπολυ οἱ τοιοῦτοι, ἀνενέργητοί εἰσι. τὰ μὲν δὴ περὶ τοῦ κυρίου τῆς πράξεως οὕτως.

Τὸ δὲ εἶδος τῆς πράξεως ποιήσει γνώριμον, ἡ τῶν τριῶν ἀστέρων ἰδιοτροπία, ♂ καὶ ♀ καὶ ☿, καὶ τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἂν τύχωσιν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ☿ ποιεῖ γραμματεῖς, πραγμάτων ἐπιμελητάς, λογιστάς, διδασκάλους, πραγματευτάς, τραπεζίτας, μάντεις, ἀστρολόγους, θύτας, καὶ ὅλως τοὺς ἀπὸ γραμμάτων καὶ ἑρμηνείας, καὶ τοὺς ἀπὸ λήψεως καὶ δόσεως ζῶντας. Καὶ εἰ μὲν ὁ ♄ συμμαρτυρῇ αὐτῷ, ἔσονται ἀλλο-

ἀλλοτρίων οἰκόνομοι, ἢ ὀνειροκρίται, ἢ ἐν ἱεροῖς ἀναστρεφόμενοι χάριν μαντείας καὶ ἐνθουσιασμῶν. Ἐὰν ᾖ ὁ τοῦ ♃ συμμαρτυρῇ, ἔσονται ζωγράφοι, ῥήτορες, σοφισταὶ, μετὰ προσώπων μεγάλων ἀναστρεφόμενοι. Ἐὰν ᾖ ὁ τῆς ♀ ἔχει τὴν κυριότητα τῆς πράξεως, ποιήσει τοὺς πρὸς ταῖς ὀσμαῖς τῶν ἀνθέων καὶ ἐν τοῖς μύροις καὶ οἴνοις ἀναστρεφομένους, καὶ ἐν χρώμασι καὶ βαφαῖς καὶ ἀρώμασι, οἷον μυρεψοὺς, στεφανοπλόκους, οἰνοπώλας, φαρμακοπώλας, ὑφαντὰς, ἀρωματοπώλας, ζωγράφους, βαφέας, ἱματιοπώλας. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ ἡ προσμαρτυρῇ αὐτῷ, ποιήσει πραγματευτὰς τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ κοσμιότητα, καὶ γόητας, καὶ φαρμακοὺς, καὶ ἐξαπατητὰς, καὶ ἁπλῶς τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ἀναστρεφομένους. Εἰ δὲ συμμαρτυρῇ ὁ τοῦ ♃, γενήσονται ἀθληταὶ, στεφανηφόροι. προβιβασήσονται δὲ καὶ εἰς τιμὰς ἀπὸ θηλυκῶν προσώπων. Ὁ δὲ τοῦ ♂ κυριεύων τῆς πράξεως μετὰ μὲν τοῦ ☉ συσχηματιζόμενος,

erunt rerum alienarum administratores, somniorum interpretes, in templis oraculorum, & afflatuum gratia, versantes. Si Jupiter, pictores, oratores, sophistæ, viris potentibus familiares. Si Veneris stella dominium actionis habuerit, efficiet eos artifices, qui odores, flores, unguenta, vinumq; pertractant, semperque degunt inter colores, tincturas, & aromata; veluti myropolas, coronarios, caupones, pharmacopolas, textores, aromatarios, pictores, tinctores, vestiarios; quod si Saturnus testimonium exhibuerit, negotiatores rerū accommodatarum ad voluptates, & ad decorem, ornatumque, præstigiatores, veneficos, delusores, & omnino similibus rebus addictos. Si Jupiter testimonium fecerit, erunt athletæ, coronarum reportatores, provehentur item ad honores fœminarū ministerio. Stella Martis actionis dominans cum Sole configurata,

artifices facit, qui igne adhibito operas conficiunt; veluti, coquos, fusores, cauteria exercentes, fabros ærarios, metallicos, si sine Sole fuerit, navium compactores, fabros, agricultores, sculptores, ligna scindentes, ministros. Quod si Saturnus testimonium fecerit, nautas, haustores aquarum, cuniculorum actores, pictores, bestias alentes, coquos, balneatores. Si Jupiter testimonium fecerit, milites, operarios, publicanos, caupones, portitores, victimarios. Rursus si duo simul actionis domini exstiterint; si Mercurius, Venusque fuerint musicos, melodos, & inter organa, cantica, & poëmata versantes; & potissimum dum loca permutant, faciunt enim scenicos, histriones, mangones, organorum fabros, saltatores, fidium factores, tripudiatores, textores, cærearum imaginum fictores, pictores. Et si Saturnus illis testimonium dixerit præter jam dicta exercitia, addat

ποιήσει σὺν τῷ διὰ πυρὸς ἐργαζομένους· οἷον μαγείρους, χωνευτάς, καύστας, χαλκέας, μεταλλευτάς. χωρὶς δὲ τοῦ ☉ ὑπάρχων, ποιήσει ναυπηγούς, τέκτονας, γεωργούς, λιθοξόους, ξυλοσχίστας, ὑπουργούς. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ αὐτῷ προσμαρτυρήσει, ποιήσει ναυτικούς, ἀντλητὰς ὑπονόμων, ζωγράφους, θηριοτρόφους, μαγείρους, παραχύτας. Εἰ δὲ ὁ τοῦ ♃ συμμαρτυρήσει, ποιήσει στρατιώτας, ὑπηρέτας, τελώνας, πανδοχέας, περάτας, θύτας. Πάλιν δὲ δύο εὑρεθέντων ἅμα κυρίων τῆς πράξεως, ἐὰν μὲν ὁ τοῦ ☿ καὶ ὁ τῆς ♀ ὑπάρχωσι, ποιήσουσι μουσικούς, καὶ μελῳδούς, καὶ τοὺς ἐν ὀργάνοις τε ποιήμασι καὶ μέλεσιν ἀναστρεφομένους· καὶ μάλιστα ὅτε εἰσὶν εἰς τόπους διαλλάσσοντες. ποιοῦσι γὰρ θυμελικούς, ὑποκριτάς, σωματεμπόρους, ὀργανοποιούς, χορδοστρόφους, ὀρχηστάς, ὑφαντάς, κηροπλάστας, ζωγράφους. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ αὐτοῖς συμμαρτυρήσει, ποιήσει ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, καὶ σὺν τῷ γυναι-

γυναικεῖα κόσμια πραγματευομένους. Ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♃ προσμαρτυρήσῃ, γενήσονται δικολόγοι, οἱ δημοσίοις ἀσχολούμενοι, διδάσκαλοι παίδων, ὄχλων προϊστάμενοι. Τοῦ δὲ ☿ καὶ τοῦ ♂ ἅμα ὑπαρχόντων κυρίων τῆς πράξεως, γενήσονται ἀνδριαντοποιοί, ὁπλοποιοί, ἱερογλύφοι, ζωοπλάσται, παλαισταί, χειρουργοί, κατήγοροι, μοιχοί, κακοπράγμονες, πλαστογράφοι. Καὶ εἰ μὲν ὁ τοῦ ♄ αὐτοῖς προσμαρτυρήσῃ, ποιήσει φονέας, λωποδύτας, ἅρπαγας, λῃστάς, ἀπελάτας, ῥᾳδιούργους. Ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♃ μαρτυρήσῃ, ποιήσει φιλοπολέμους, δραστηρίους, δειλούς, φιλοπράγμονας, ἀλλότρια περιεργαζομένους καὶ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων πορίζομένους. Τῆς δὲ ♀ καὶ τοῦ ♂ ὁμοῦ λαβόντων τὴν κυριότητα, γενήσονται βαφεῖς, μυρεψοί, κασσιτεροποιοί, μολιβουργοί, χρυσοχόοι, ἀργυροκόποι, ἐν ὅπλοις ὀρχούμενοι, φαρμακοπῶλαι, γεωργοί, ἰατροὶ διὰ φαρμακειῶν θεραπεύοντες.

ornamentorũ muliebrum negotiationem. Si Jupiter ſimul cum eis teſtimonium fecerit, erunt cauſidici, rerum publicarum curatores, puerorum magiſtri, populi tribuni. Mercurio, & Marte ſimul actionis dominantibus, erunt ſtatuarii, armorum opifices, ſculptores, animalium fictores, ſcrutatores, chirurgi, accuſatores, adulteri, inſidiatores, rerũ pictarum efformatores. Si Saturnus teſtimonium fecerit, efficiet homicidas, graſſatores, raptores, prædones, abactores, præſtigiatores. Si Jupiter teſtimonium dederit, bellicoſos, facinoroſos, timidos, curioſos, alienarum rerum inveſtigatores, & ſimilibus exercitiis ſibi victum præſtolantes. Venere, & Marte ſimul actionis dominantibus, erunt tinctores, unguentarii, æris, plumbi, auri, argentique fuſores, ſaltatores, armati, pharmacopolæ, agricultores, Medici per medicamenta curantes.

tes. Et si Saturnus illis testimonium fecerit, sacrarum bestiarum cultores, vespilliones, præfici, nænias præcinentes, fanatici, inter mysteria, lamentationes, & sanguinem versantes. Si Jupiter testimonium dederit, sacrificuli, aruspices, sacrorum bajuli, fœminis præfecti, interpretes, & similibus victum sibi comparantes. Præterea signorũ qualitas, in quibus domini sunt actionis ad varietatem actionum confert. Signa etenim, quæ humana sunt effigie ad omnes scientias, & ad hominum usus momentum habent, quadrupedia ad artes metallicas, negotiationes, ædificia, fabricasque conducunt; Tropica & Æquinoctialia ad interpretationes, commutationes, Geometriam, agriculturam, & sacerdotium faciunt; Terrestria, & Aquatica ad artes, quæ in aquis exercentur, & per aquas; item ad herbas, & na- [illegible]

Καὶ εἰ μὲν ὁ ♄ ἢ αὐτοῖς προσμαρτυρήσῃ, ποιήσει θεραπευτὰς ζώων ἱερῶν, ἀνθρώπων ἐνταφιαστὰς, θρηνῳδοὺς, ἐν τάφοις αὐλοῦντας, ἐνθουσιαστὰς, ἔνθα μυστήρια καὶ θρῆνοι καὶ αἵματα, τὰς ἀναστροφὰς ποιουμένους. Ἐὰν δὲ ὁ ♃ προσμαρτυρήσῃ, ποιήσει ἱεροπροσπλόκους, οἰωνιστὰς, ἱεροφόρους, γυναικῶν προϊσταμένους; ἑρμηνέας, καὶ ἐκ τῶν ποιούτων ζῶντας. Ἔτι δὲ καὶ τῶν ζωδίων ἡ ἰδιοτροπία, ἐν οἷς εἰσὶν οἱ κύριοι τῆς πράξεως, συμβάλλεται πρὸς τὸ ποικίλον τῶν πράξεων. τὰ μὲν γὰρ ἀνθρωπόμορφα, συνεργεῖ πρὸς πάντα τὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ πρὸς τὰ περὶ τὴν ἀνθρωπίνην χρείαν. τὰ δὲ τετράποδα, συνεργεῖ πρὸς τὰς μεταλλικὰς πράξεις, καὶ πραγματευτικὰς, καὶ οἰκοδομικὰς, καὶ τεκτονικάς. τὰ δὲ τροπικὰ καὶ ἰσημερινὰ, πρὸς τὰς ἑρμηνευτικὰς πράξεις, καὶ πρὸς μεταβολικὰς, καὶ μετρητικὰς, καὶ γεωργικὰς, καὶ ἱερατικάς. τὰ δὲ χερσαῖα καὶ κάθυγρα, πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὑγροῖς πράξεις, καὶ δι' ὑγρῶν, καὶ τὰς βοτανικὰς, καὶ τὰς

ναυτι-

ναυπηγικάς. ἔτι δὲ πρὸς ταφὰς, καὶ ταριχεύσεις, καὶ ἁλείας. Πάλιν δὲ ἡ ☽ ἰδίως τὸν τῆς πράξεως τόπον αὐτὴ ἐπέχουσα, καὶ μετὰ τοῦ ☿ τὴν ἀπὸ συνόδου ἔχουσα δρόμον, ἐν μὲν ♉ καὶ ♑ καὶ ♋ τυχοῦσα, ποιήσει μαντικοὺς, θύτας, λεκανομάντεις. ἐν δὲ ♐ καὶ ♓ ποιεῖ νεκρομάντεις, καὶ δαιμόνων κινητικούς. ἐν δὲ ♍ καὶ ♏, ποιεῖ μάγους, ἀστρολόγους, ἀποφθεγγομένους, πρόγνωσιν ἔχοντας. ἐν δὲ ♎ καὶ ♈ καὶ ♌, ποιεῖ ἐνθουσιαστικοὺς, ὀνειροκρίτας, ἐπορκίστας. τὰ μὲν οὖν εἴδη τῶν πράξεων διὰ τούτων καταστοχάζεται. τὸ δὲ μέγεθος αὐτῶν δηλοῦται ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων ἀστέρων. ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες ἢ ἐπίκεντροι, ποιοῦσι τὰς πράξεις ἐξουσιαστικάς. δυτικοὶ δὲ ὄντες, ἢ ἀποκλίνοντες τῶν κέντρων, ποιοῦσιν αὐτὰς ὑποτακτικάς. καὶ εἰ μὲν οἱ ἀγαθοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, ἔσονται μεγάλαι, καὶ ἐπικερδεῖς, καὶ ἀσφαλεῖς, καὶ ἔνδοξοι, καὶ ἐπιχαρεῖς. εἰ δὲ οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσι τῶν ὄντων

ves fabricandas, necnon ad ſepulturas, condimenta, ſalſamenta plurimum proſunt. Rurſus Luna locum magiſterii occupans, & cum Mercurio curſum poſt conjunctionem continuans in Tauro, & Capricorno, & Cancro, efficit vates, ſacrificulos, per pelvim divinantes; in Sagittario, & Piſcibus, ex mortuorum, ac dæmonum colloquio vaticinantes; in Virgine, & Scorpio, Magos, Aſtrologos, oracula edentes, futura prænunciantes; in Libra, Ariete, & Leone divinitus furore correptos, ſomniorum interpretes, adjuratores. His itaque artium genera dijudicantur; earum magnitudinē facultas ſtellarum, quæ in illis dominium nactæ ſunt, inſinuat. Nam ſi matutinæ fuerint, aut in cardinibus, opificia cum auctoritate erunt; veſpertinæ, vel à cardinibus deflectentes, ſubjecta reddunt. Si beneficæ ſuperarint, erunt magna, lucroſa, ſtabilia illuſtria, læta. Si maleficæ, opificiorum do-

minos

minos ſuperarint, abjecta, humilia, inutilia, periculis implicita. Saturnus ergo in frigore, & colorum mixturis adverſabitur; Mars in conatibus, & gloria, & ambo perfectioni, abſolutionique opificiorum adverſantur. Tempus vero in univerſum augmenti, decrementique artium ex poſitu ſtellarum accidentium effectricum, quem ad orientales, occiduoſque cardines habent, indicabitur,

CAP. V.

De Conjugiis.

PRoxime jam ſequitur de conjugio, ſive de viri, mulieriſque ſecundum leges convictu, tractatio, quæ ita diſcutienda eſt. In maſculis quidem Lunæ poſitus conſideretur; nam ipſa primum in orientalibus quadrantibus reperta viros in tenella ætate matrimonio ſociat, aut præter ætatem juvenculis conjungit. Si vero in his ſit, & cum Saturno configuretur, conjugium

κυρίων τῆς πράξεως, ἔσται ταπεινή, καὶ ἄδοξος, καὶ ἀνωφελής, καὶ ἐπισφαλής, ὁ μὲν οὖν ♄ φέρει ἐναντίωσιν ἐν ψύξει καὶ ἐν τῇ κράσει τῶν χρωμάτων. ὁ δὲ ♂, ἐναντιοῦται πρὸς τὰ τολμήματα, καὶ τὸ περιβόητον. ἀμφότεροι δὲ ἐναντιοῦνται πρὸς τὸ τέλειον τῶν πράξεων. ὁ δὲ χρόνος ὁ καθολικὸς τῆς αὐξήσεως ἢ τῆς ἐλαττώσεως τῶν πράξεων, πάλιν διακριθήσεται ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἀστέρων τῶν ποιούντων τὸ ἀποτέλεσμα, ἣν ἔχουσι πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ δυτικὰ κέντρα.

Κεφ. ε'.

Περὶ συναρμογῶν.

ΤΟῖς εἰρημένοις ἀκολουθεῖ ὁ περὶ συναρμογῆς λόγος τῆς κατὰ νόμον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συμβιώσεως. ὃν οὕτως δεῖ ἐπισκέπτεσθαι. ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν ἡ διάθεσις τῆς ☽ παρατηρήσεται. αὕτη γὰρ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς τεταρτημορίοις εὑρισκομένη, ποιεῖ τοὺς ἄνδρας νεογάμους, ἢ νεωτέραις παρ' ἡλικίαν συναρμοζομένους. εἰ δὲ πρὸς τὰς αὐτὰς εὑρεθῇ, καὶ τῷ ♄ συσχηματίζεται, τέλεον ἀγάμους

ἀγάμους ποιεῖ. ἔπειτα δὲ εἰ ἐν ζωδίῳ μονοειδεῖ τύχῃ, καὶ πρὸς ἕνα τινὰ τῶν ἀστέρων συνάπτουσι, μονογάμους ποιεῖ. εἰ δὲ ἐν δισώμῳ ἢ πολυμόρφῳ, ἢ καὶ πρὸς πλείονας ἀστέρας συνάπτεται, πολυγάμους ποιεῖ. καὶ εἰ μὲν οἱ τὰς συναφὰς ἐπέχοντες ἀστέρες ἢ κατὰ κόλλησιν, ἢ κατὰ μαρτυρίαν ἀγαθοποιοὶ τυγχάνουσιν, ἀγαθῶν καὶ γυναικῶν ἐπιτεύξονται· εἰ δὲ κακοποιοί, κακῶν. ὁ μὲν οὖν ♄ τὴν συναφὴν ἐπέχων, προξενήσει γυναῖκας ἐπιπόνους καὶ αὐστηράς. ὁ δὲ ♃ ἔχων τὴν συναφήν, σεμνὰς καὶ οἰκονομικάς. ὁ δὲ ♂, θρασείας καὶ ἀνυποτάκτους. ἡ δὲ ♀ ἱλαράς, καὶ εὐμόρφους καὶ ἐπιχαρεῖς. ὁ δὲ ☿, φρονίμους καὶ ὀξείας. ἔτι δὲ ♀ σὺν τῷ ☿ ♃, ἢ τῷ ☿ ♀ εὑρεθεῖσα, βιωφελεῖς προξενήσει, καὶ φιλάνδρους, καὶ φιλοτέκνους. μετὰ δὲ ☿ ♂ οὖσα, θυμώδεις, καὶ ἀστάτους, καὶ ἀγνώμονας. ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν οὕτως.

Ἐπὶ δὲ γυναικῶν, ὁ ☉ ἀντὶ τῆς ☽ τηρηθήσεται. τούτου γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς ὄντος, ἔσονται νεόγαμοι, ἢ νεωτέροις

omnino negat. Præterea si in signo unius figuræ fuerit, & uni alicui stellæ applicata, unius tantum uxoris virum facit; si in bicorporeo, variaque figura, aut pluribus stellis copuletur, sæpius conjugium iterabitur; & si stellæ, quæ conjunctiones habent, sive loci propinquitate, sive testimonio beneficæ sint, bonis mulieribus potientur; si maleficæ pravis. Saturnus itaque conjunctus, uxores laboriosas, austerasque promittit. Jupiter conjunctus, graves, & industrias; Mars audaces, & refractarias; Venus hilares, formosas, lætas; Mercurius veloces, & prudentes. Adhuc etiam Venus cum Jove, vel cum Mercurio collocata dabit proficuas, conjugii amantes, & liberorum; cum Marte sita iracundas, instabiles, variabiles. Et hæc de hominum conjugiis dicta sunto.

De mulierum vero Sol loco Lunæ observetur; eo namque in orientalibus posito, tenellæ nubent, vel junio-

junioribus collocabuntur; in occidentalibus tarde elocabuntur, vel viris effecta jam ætate, ac ſceneſcentibus tradentur. Etſi in ſigno uniformi ſit, vel uni ſtellæ orienti configuretur, unum tantum maritum deſignat; ſi in bicorporeo, aut multiformi, aut cum pluribus ſtellis orientalibus configuretur, multos maritos. Saturnus itaque Solem aſpiciens, viros modeſtos, utiles, laborioſos, promittit; Jupiter graves, & magnanimos; Mars facinoroſos, implacabiſes, refractarios; Venus mundos, pulchros; Mercurius vitæ neceſſaria procurantes, negotiis idoneos. Venus cum Saturno reperta dabit ignavos, timidos; cum Marte celeres, in Venerem proclives, adulteros, cum Mercurio maſculam Venerem anhelantes. Orientales quadrantes nunc appellantur, in Sole quidem, qui ſigum oriens, & occidentem zodiacũ præcedunt; in Luna, qui à conjunctione, & ple-

συναρμοζόμεναι. ἐν δὲ τοῖς λιβυκοῖς τύχοντος, ἔσονται βραδυγάμοι, ἢ παρήλιξι καὶ παλαιοτέροις συζευγνύμεναι. καὶ εἰ ἐν ζῳδίῳ μονοειδεῖ τύχοι, ἢ πρὸς ἕνα ἀστέρα συσχηματιζόμενος ἀνατολικὸν, ποιήσει αὐτὰς μονογάμους. εἰ δὲ ἐν δισώμῳ ἢ πολυμόρφῳ, ἢ καὶ πρὸς πλείονας ἀστέρας ἀνατολικοὺς συσχηματίζεται, ποιήσει πολυγάμους. ὁ μὲν δὴ ♄ συσχηματιζόμενος τῷ ☉, προξενήσει ἄνδρας συσταλικοὺς, χρησίμους, καὶ φιλοπόνους. ὁ δὲ ♃, σεμνοὺς καὶ μεγαλοψύχους. ὁ δὲ ♂, δρασηρίους, καὶ ἀστόργους, καὶ ἀνυποτάκτους. ἡ δὲ ♀, καθαρείους καὶ εὐμόρφους. ὁ δὲ ☿, βιωφελεῖς καὶ ἐμπράκτους. εὑρεθεῖσα δὲ ♀ σὺν τῷ τοῦ ♄, προξενήσει νωθροὺς καὶ εὐλαβεστέρους. μετὰ δὲ τοῦ ♂, ὀξεῖς καὶ καταφερεῖς καὶ μοιχικούς. μετὰ δὲ τοῦ ☿, προξενήσει περὶ παῖδας ἐπιθυμητικούς. ἀπηλιωτικὰ δὲ τεταρτημόρια λέγεται νῦν, ἐπὶ μὲν τοῦ ☉, ἅπερ προηγεῖται τοῦ ἀνατέλλοντος σημείου, καὶ τοῦ δύνοντος τοῦ ζῳδιακοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ☽, τὰ ἀπὸ συνόδου καὶ

πανσε-

πανσελήνου ἕως τῆς διχοτόμων. λιβυκὰ δὲ, ἅπερ ἀντίκειται τοῖς εἰρημένοις, ὅτ' ἂν μὲν οὖν ἀμφότεραι αἱ γενέσεις ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς τὰ φῶτα ἔχωσι κατὰ συμφωνίαν σχηματιζόμενα, τοῦτ' ἔστιν ἢ τρίγωνα ὄντα ἀλλήλοις, ἢ ἑξάγωνα, διαμένει ὡς ἐπὶ πολὺ ἡ συμβίωσις, καὶ μάλιστα ὅτε κατὰ ἐναλλαγὴν ἐστὶν ἡ συμφωνία. πολὺ δὲ πλέον ἡ διαμονὴ βεβαιότερα, ὅτ' ἂν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ☽ πρὸς τὸν τῆς γυναικὸς ☉ συμφωνῇ. εἰ δὲ ἐν ζῳδίοις ἀσυνδέτοις ἡ τῶν φώτων στάσις ἐστὶν, ἢ ἐν διαμέτροις, ἢ τετραγώνοις, διαλύεται ἡ συμβίωσις ἐκ τῶν τυχόντων αἰτιαμάτων, καὶ τελείως ἀπ' ἀλλήλων ἀλλοτριοῦνται. ἔτι δὲ εἰ μὲν τὸν σχηματισμὸν τῶν φώτων, ὃν κατὰ συμφωνίαν ποιοῦνται, ἀγαθοποιοὶ θεωρήσουσιν, ἡ διαμονὴ τῆς συμβιώσεως ἔσται καλὴ καὶ προσηνὴς, καὶ ἐπωφελής. εἰ δὲ κακοποιοὶ τὸν σχηματισμὸν θεωρήσουσιν, ἔσται μάχιμος καὶ ἀηδὴς καὶ ἐπιζήμιος. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτ' ἂν τὰ φῶτα μὴ εὐσχηματίζωνται κατὰ

nilunio, eo usque ubi Luna dividua est intercedunt. Occidentales, qui dictis oppositi sunt. Quotiescunque itaque ambæ generationes mariti & uxoris habent lumina concorditer configurata, hoc est vel aspectu trigono, vel sexangulo, conjunctio quam longissime perdurat; & potissimum si concordia illa in mutatione facta sit. Multoque magis cum mariti Luna, cum uxoris Sole concordat. Si in signis inconjunctis luminum positus siti fuerint, aut oppositi, aut quadratis se radiis aspexerint conjunctio illa ex levibus causis dissolvetur. Præterea si luminum configurationem, quam amice conformant, beneficæ aspexerint, conjugium illud honeste, jucunde, & utiliter perdurabit; si maleficæ configurationem viderint, discordiis, contentionibus, damnisque vitam traducent. Similiter etiam cum lumina, non bene, & concorditer confi-

configurata fuerint, si illis beneficæ testimonium fecerint; penitus conjugium non exscinditur; sed iterum animis reconciliatis ad pristinum reducetur; si maleficæ discordanti positui testimonium exhibuerint, non sine contumelia, aut infamia matrimonium dirimetur. Si Mercurius solus cum maleficis convenerit, propter publicam, diffamatamque ignominiam divelletur. Si Venus concurrerit, propter adulteria, vel veneficia, aut similia divortium fiet. Alii item conjugiorum modi ex Venere, Marte, Saturnoque colligi possunt. Hi enim familiariter cum luminibus juncti, conjugia domestica, legitimaque designant. Veneris namque stella ad Martis, Saturnique stellas affinitatem quandam servat, & ad Martem quidem propter florens faciei ac jucundum, cum & in signis trigonis unusquisq; suas sortiatur altitudines; cum Saturno vero affinis est propter facies se-

συμφωνίαν, εἰ πρὸς αὐτὰ οἱ ἀγαθοποιοὶ προσμαρτυρήσωσιν, οὐ τέμνεται τέλεον ἡ συμβίωσις, ἀλλὰ πάλιν ἐπάνοδον λαμβάνει, καὶ ἀποκαθίστασιν. εἰ δὲ κακοποιοὶ τῇ ἀσυμφώνῳ διαθέσει προσμαρτυρήσουσι, μετὰ ὕβρεως καὶ ἐπηρείας γίνεται τῆς συμβιώσεως ἡ διάλυσις. μόνου μὲν τοῦ ☿ συγγινομένου τοῖς κακοποιοῖς, ἡ διάλυσις ἔσται ἐπὶ ἐγκλήμασι περιβοήτῳ. ἐὰν δὲ καὶ ἡ ♀ συνδραμῇ, ἐπὶ μοιχείαις, ἢ φαρμακείαις, ἢ τοῖς τοιούτοις γίνεται ἡ διάλυσις. ἕτεροι δὲ τρόποι συναρμογῆς ἔκ τε τοῦ τῆς ♀ καὶ τοῦ ♂ καὶ τοῦ ♄ θεωροῦνται. τούτων γὰρ πρὸς τὰ φῶτα οἰκείως ἐχόντων, ἔσονται καὶ αἱ συμβιώσεις οἰκεῖαι καὶ νόμιμοι. καὶ γὰρ ὁ τῆς ♀ πρός τε τὸν τοῦ ♂ καὶ τὸν τοῦ ♄, ὥσπερ τινὰ συγγένειαν σώζει. καὶ πρὸς μὲν τὸν τοῦ ♂, κατὰ τὸ νεώτερον καὶ ἀκμαστικὸν τῶν προσώπων. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τοῖς τριγωνικοῖς ἀλλήλων ζωδίοις ἔχουσι τὰ ὑψώματα, πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♄ τὴν συγγένειαν φέρει, κατὰ τὸ

καὶ τὸ παλαιότερον τῶν προσώπων· ἐπειδὴ πάλιν ἐν τοῖς τριγωνικοῖς ἀλλήλων ζωδίοις ἔχουσι τοὺς οἴκους, ὅθεν ἡ ♀ σὺν τῷ ♂ μὲν, ἐρωτικὰς ἁπλῶς τὰς διαθέσεις τῶν συμβιούντων ποιεῖ. συνόντος δὲ καὶ τοῦ ☿, περιβοήτους. εὑρεθεῖσα δὲ ἐν τοῖς ἐπικοίνοις ζωδίοις καὶ συνοικειουμένοις, οἷον ♑ καὶ ♓, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ποιεῖ τὰς συναρμογάς. καὶ ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν, ἐὰν τῇ ☽ συμπαρέστιν ἡ ♀, δυσὶν ἀδελφαῖς ἢ πρὸς δύο συγγενεῖς ποιήσει προσελθεῖν. ἐπὶ δὲ γυναικῶν, ἐὰν μετὰ τοῦ ♃ ἐστὶν, πρὸς δύο ἀδελφοὺς ἢ συγγενεῖς ὁμοίως αὐταῖς ποιεῖ τὴν συνέλευσιν. πάλιν δὲ ἡ ♀ μετὰ τοῦ ♄ τυχοῦσα, ἁπλῶς ἐν ἡδονῇ ποιεῖ τὰς συμβιώσεις καὶ συνισταμένας. εἰ δὲ καὶ ὁ ☿ συμπαρῇ, καὶ ὀφέλιμοι ἔσονται. τοῦ δὲ ἄρεως συμπαρόντος, ἄστατοι καὶ βλαβεραὶ καὶ ἐπίζηλοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν ὁμοίως τῇ ἀφροδίτῃ καὶ τῷ κρόνῳ καὶ τῷ ἑρμῇ συσχηματίζεται ὁ ἄρης, ποιήσει τὰς συναρμογὰς πρὸς ὁμηλικάς. εἰ δὲ ἀνατολικώ-

nescentes, cum rursus in trigonis signis suas domus habeant. Quapropter Venus cum Marte propensum utriusque animum ad amorem, & benevolentiam mutuam facit; quod si Mercurius adhæserit, eorum item affectus, satis illustri præconio propalabitur. Si in promiscuis signis, & conformatis; veluti Capricorno, & Piscibus reperta sit, fratrum, affiniumque matrimonia molitur. Et de viris loquendo; si Lunæ Venus adhæret, duabus sororibus, vel duobus consanguineis commiscetur. De fœminis; si cum Jove fuerit, cum duobus fratribus, vel duobus consanguineis, æque, ac de viris dictum est, consuescet. Rursus Venus cum Saturno copulata convictus hilares facit, ac constantes; si tertius Mecurius adstiterit, utiles erunt, si Mars adhæserit, instabiles, damnosi, æmulationi obnoxii. Similiter si Veneri, Saturno, & Mercurio Mars configuratus fuerit, qui matrimonia contraxerunt, ætate pares erunt; si magis in ortu fuerit,

cum natu minoribus; si magis in occasu, cum grandioribus, provectioribusque nuptiæ parabuntur. Si Venus, & Saturnus in promiscuis signis reperiantur; veluti in Capricorno, & Libra, conjugia cum consanguineis erunt. Hic autem aspectus stellarum, si in horoscopo, aut medio cœli fuerit; si una & Luna advenerit, viri quidem cum matribus, aut matrum sororibus, aut novercis consuescent, mulieres cũ filiis, aut cum fratrum filiis, aut cum maritis filiarũ se polluent. Si loco Lunæ Sol in dicta figura convenerit; & potissimum si stellæ occiduæ sint, viri filiabus, aut filiorum uxoribus utentur; fœminæ cũ Patribus, aut patruis, aut filiarum maritis cubabunt. Si dictæ configurationes in signis convenientibus haud existentes, loca fœminea occupant, efficient in libidines proclives, pronos, impudicos; veluti si fuerint in anterioribus, & poste-

πρός ἐστι, πρὸς νεωτέρους, ἢ νεωτέρας. εἰ δὲ δυτικώτερος, πρὸς παλαιοτέρους, ἢ παλαιοτέρας. ἐὰν δὲ ὁ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὁ τοῦ ♄ ἐν ζωδίοις ἐπικοίνοις εὑρεθῶσι, τοῦτ᾽ ἔστιν ἐν ♑ καὶ ♎, πρὸς συγγενεῖς ἔσονται αἱ συζυγίαι. τούτου δὲ τοῦ σχήματος τῶν ἀστέρων ὡροσκοποῦντος ἢ μεσουρανοῦντος, ἐὰν καὶ ἡ ☽ συμπροσέλθῃ, οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς μητέρας ἢ ἀδελφὰς μητέρων, ἢ πρὸς μητρυιὰς συνελεύσονται· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τοὺς υἱούς, ἢ πρὸς υἱοὺς ἀδελφῶν, ἢ πρὸς τοὺς τῶν θυγατέρων ἄνδρας. ἐὰν δὲ ἀντὶ τῆς ☽ ὁ ☉ προσέλθῃ τῷ εἰρημένῳ σχήματι, καὶ μάλιστα δυτικῶν ὄντων τῶν ἀστέρων, οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς θυγατέρας, ἢ πρὸς τὰς τῶν υἱῶν γυναῖκας συνελεύσονται· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς πατέρας, ἢ πρὸς ἀδελφοὺς πατέρων, ἢ πρὸς τοὺς τῶν θυγατέρων ἄνδρας. ἐὰν δὲ καὶ οἱ εἰρημένοι σχηματισμοὶ μὴ ὑπάρχοντες ἐν ζωδίοις συγγενικοῖς, ἐν τόποις θηλυκοῖς εὑρεθῶσι, ποιήσουσι καταφερεῖς τε προχείρους καὶ ἀσελγεῖς. οἷον ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐμπροσθίων καὶ

ὀπισθίων

ὀπισθίων τοῦ ♈, καὶ τοῦ ὑάδος, καὶ τῆς καλπίδος, καὶ τῶν ὀπισθίων τοῦ ♌, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ ♑. καὶ ὑπάρχοντες μὲν οἱ εἰρημένοι ἀστέρες ὅ,τε τῆς ♀ καὶ ὁ τοῦ ♄ κεκεντρωμένοι ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων δύο κέντρων τοῦτε ἀπηλιωτικοῦ καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, παντελῶς φανερὰ τὰ πάθη καὶ δεδημοσιευμένα ποιήσουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐσχάτων δύο κέντρων τοῦτε λιβυκοῦ καὶ τοῦ βορείου ὄντες, εὐνούχους ποιήσουσι καὶ στείρας καὶ ἀτρυπήτους. τὰ μὲν οὖν περὶ ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ♂ ἐπισκεψόμεθα. οὗτος γὰρ κεχωρισμένος μὲν ὢν τῆς ♀ καὶ τοῦ ♄, μαρτυρούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ♃, καθαρείους καὶ σεμνοὺς πρὸς τὰς μίξεις ποιεῖ τοὺς ἄνδρας, καὶ πρὸς μόνην τὴν φυσικὴν χρείαν διακειμένους. εἰ δὲ τῷ ♄ συνέλθῃ μόνῳ, καταψύχρους ποιήσει καὶ ὀκνηρούς. ἐὰν δὲ ἀμφοτέροις τούτοις συνοῦσιν ὅτε τῆς ♀ καὶ ὁ τοῦ ♃ συσχηματισθῶσιν αὐτοῖς, εὐκίνητοι μὲν καὶ ὀρεκτικοὶ ἔσονται· ἐγκρατεῖς δὲ καὶ κατέχοντες ἑαυτοὺς, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἀποστρεφόμενοι. εἰ δὲ τοῦ ♄ ἀπόντος ὁ ♂ μόνῳ σύνεστι τῷ τῆς ♀

rioribus partibus Arietis, ſucularum, urnæ, & poſterioribus Leonis, & facie Capricorni. Et ſi fuerint dictæ ſtellæ; Veneris ſcilicet, & Saturni in cardinibus, in primis duobus orientali, & meridiano, affectus iſti patebunt, volitābuntque per ora virûm, in aliis extremis duobus occidenti, borealique, ſteriles procreabuntur, eunuchi, & obturatis meatibus. Virorum itaque ex ipſo Marte conjectabimus. Hic enim à Venere, Saturnoque ſeparatus, teſtimonio Jovis fultus, mundos, graveſque, & in concubitu verecundos viros efficiet, & naturali uſu Venereorum contentos; ſi Saturno ſoli adhæſerit, facit pigros, frigidos. Si utriſque hiſce annexis Venus, Jupiterque cum illis configurentur agiles reddet, ad Venereaque incenſos, verum continentes, & refrenantes ad propellendā infamiam. Si Saturno remoto Mars tantum Veneri adhæſerit,

aut si Jupiter ipse adsit, lascivi erunt, omnesque occasiones explendæ libidinis captantes. Et si ex stellis una occidua sit, alia exoriens in Venerem masculam, & fœminam promiscue erunt propensi; non adeo tamen ut appetitus modum excedat; si utraque stella occidua sit, tantum ad fœminas erunt procli-ves. Signis vero fœmineis existentibus, in quibus stellæ sunt, & ipsi muliebria patientur; si utraque exoriens sit ad masculos tantum impetu effrenato agentur. Si signa mascula fuerint ad cujusvis ætatis mares. Præterea si Venus occidentalior fuerit, cum abjectioribus, & famulis, externisque consuescent. Si Mars occiduus fuerit, cum eminentioribus, ac dominis, nuptisq; concubent, & de viris ita judicandum est. In fœminis autem Venus observetur. Hæc enim cum Jove, aut cum Mercurio configurata, sobrias, mundasque in congressibus facit.

ἢ καὶ τοῦ ♃ σὺν αὐτῇ ὑπάρχοντος, λάγνοι ἔσονται, καὶ πάντα τρόπον ἡδονῆς περιζόμενοι. καὶ εἰ μὲν ὁ εἷς τῶν ἀστέρων δυτικὸς, ὁ δὲ ἕτερος ἀνατολικός ἐστι, καὶ πρὸς ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἔσονται διακείμενοι, οὐχ ὑπερβολικῶς δέ. εἰ δὲ ἀμφότεροι οἱ ἀστέρες δυτικοὶ εὑρεθῶσι, πρὸς μόνον τὸ θῆλυ ἔσονται καταφερεῖς. θηλυκῶν δὲ τῶν ζωδίων ὑπαρχόντων ἐν οἷς οἱ ἀστέρες, καὶ αὐτοὶ πάσχειν ἀνέξονται τὰ τοῦ θήλυος. εἰ δὲ ἀμφότεροι ἀνατολικοὶ ὦσι, πρὸς μόνον τὸ ἄρρεν ὁρμητικῶς ἕξουσι. τῶν δὲ ζωδίων ἀρσενικῶν ὄντων, πρὸς πᾶσαν ἀρσενικὴν ἡλικίαν. ἔτι εἰ μὲν δυτικώτερος ὁ τῆς ♀ εὑρίσκοιτο, πρὸς ταπεινὰς καὶ δούλας καὶ ἀλλοφύλους συνελεύσονται. εἰ δὲ ὁ τοῦ ♂ εὑρίσκοιτο δυτικὸς, πρὸς ὑπαρχούσας ἢ δεσποίνας, ἢ ὑπάνδρους. ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν οὕτως. ἐπὶ δὲ τῶν γυναικῶν ὁ τῆς ♀ παρατηρήσεται. οὗτος γὰρ συσχηματιζόμενος τῷ τοῦ ♃, ἢ τῷ τοῦ ☿, σώφρονας καὶ καθαρίους ποιεῖ περὶ τὰς μίξεις.

πρὸς

πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♀ συνοικειούμενος, μὴ συμπαρόντος τοῦ ♄, ἀκινήτους μὲν ποιήσει πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, ἐγκρατεῖς δὲ ἑαυτῶν καὶ τὸ αἰσχρὸν ἀποστρεφομένας. μόνῳ δὲ τῷ ♂ συνὼν ἢ συσχηματισθεὶς ὁ τῆς ♀, λάγνους ποιήσει καὶ καταφερεῖς. ἐὰν δὲ συνοῦσιν ἀμφοτέροις, ἢ συσχηματιζομένοις συμπροσέλθῃ, καὶ ὁ τοῦ ♃, ὄντος μὲν τοῦ ♂ ὑπὸ τὰς αὐγὰς τοῦ ☉, δούλοις ἐπιμίγνυνται, ἢ ταπεινοτέροις, ἢ ἀλλοφύλοις. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ♀ ὑπὸ τὰς αὐγάς ἐστι τοῦ ☉, ἐπιμιγήσονται ὑπερέχουσιν ἢ δεσπόταις. καὶ ἐὰν μὲν ἐν θηλυκοῖς τόποις ὦσιν οἱ ἀστέρες, ἢ θηλυκῶς σχηματίζωνται, πρὸς μόνον τὸ παθεῖν ἔσονται καταφερεῖς. ἐὰν δὲ ἀρρενικῶς διακείμενοι ὦσιν οἱ ἀστέρες, καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν, ὁ μὲν δὴ ♄ τούτοις τοῖς σχήμασι συνοικειούμενος, πρὸς τὸ ἀσχημονέστερον συνεργεῖ, ὁ δὲ τοῦ ♃ πρὸς τὸ εὐσχημονέστερον, ὁ δὲ τοῦ ☿ πρὸς τὸ περιβοητότερον καὶ ἐπισφαλέστερον.

cit; cum Mercurio juncta remoto Saturno, pronas quidem in Venerem; verum continentes, & turpitudinem fugientes. Soli Marti copulata, aut configurata Venus, impudicas facit, & in libidines pronas. Si utrisque una coëuntibus, aut configurantibus concurrit & Jupiter; Marte quidem sub Solis radiis existente, cum servis, abjectioribus, externisque commiscentur. Si Venus sub Solis radiis fuerit, superiores, vel dominos admittent. Et si fœmineis locis stellæ adsint, vel fœmineo positu se aspicient, tantum ad patiendum erunt proclives; si stellæ masculo positu sint, etiam ad agendum. Saturnus hisce figuris conciliatus, impudentiora omnia facit, Jupiter moderatiora, Mercurius divulgatiora, & periculosiora.

Cap. VI.

De Liberis.

POſt hæc, ordo poſtulat, ut de filiis etiam diſſeramus. Horum obſervatio deſumitur ex ſtellis aſſiſtentibus, vel configuratis in cœli culmine, vel ſuccedente, quem bono Genio tribuunt. Si nullæ ſtellæ in eo loco adſint, vel configurentur, oppoſitæ, conſiderandæ ſunt. Luna itaque, & Jupiter, & Venus, tanquam prolis largitores aſſumuntur. Sol, Mars, & Saturnus eam auferunt, vel minuunt, Mercurius ad utroſque promiſcuus illi ſuppetias fert, quem aſpexerit; exhibens quidẽ, dum in ortu eſt; demens, dum in occaſu. In ſumma ſtellæ liberorum datrices ſic poſitæ, ſolæque exiſtentes, unicam tantum prolem elargiuntur. Sed in ſignis bicorporeis, aut in fœmineis ſimiliter, etſi in fœcundis fuerint; veluti Piſcibus,

Κεφ. ς'.

Περὶ τέκνων.

Ἀκόλουθόν ἐστιν ἐπὶ τούτοις, καὶ περὶ τέκνων διεξελθεῖν. ἔστι δὴ οὖν ἡ παρατήρησις τούτων, ἐκ τῶν ἀστέρων τῶν συνόντων ἢ συσχηματιζομένων τῷ κατὰ κορυφὴν τόπῳ, ἢ τῷ ἐπιφερομένῳ, ὃν τόπον τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος φασίν. εἰ δὲ μὴ συμπάρεισί τινες ἀστέρες ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἢ συσχηματίζονται, δεῖ θεωρεῖν τοὺς διαμετροῦντας. ἡ μὲν δὴ ☽ καὶ ♃ καὶ ♀, λαμβάνονται ὡς δοτῆρες τῶν τέκνων. ☉ δὲ καὶ ♂ καὶ ♄, λαμβάνονται πρὸς ἀτεκνίαν ἢ ὀλιγοτεκνίαν. ὁ δὲ τοῦ ☿ πρὸς ἀμφοτέρους ἐπίκοινος ὑπάρχων, συνεργεῖ πρὸς ὃν ἂν καὶ συσχηματισθῇ· διδοὺς μὲν, ὅτ' ἂν ἀνατολικὸς ᾖ. ἀφαιρούμενος δὲ, ὅτ' ἂν δυτικός· ἁπλῶς μὲν οἱ δοτῆρες τῶν τέκνων ἀστέρες οὕτως κείμενοι, καὶ κατὰ μόνας ὄντες, καὶ τὴν δόσιν τῶν τέκνων μοναδικὴν ποιοῦνται· ἐν δὲ δισώμοις ὄντες ζῳδίοις, ἢ ἐν θηλυκοῖς, διδυμογωνίαν δωροῦνται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν πολυσπέρμοις τύχοντες, οἷον ♓, ♋, ♏,

♏, ♍, δίδυμα, ἢ καὶ πλείονα δώσουσιν· καὶ ἔτι ἀρρενικῶς μὲν διακείμενοι, διά τε τοῦ πρὸς τὸν ☉ σχηματισμοῦ, καὶ διὰ τοῦ ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις τυγχάνειν, ἄρσενα δώσουσι θηλυκώδεις δὲ διακείμενοι, θήλυα. εἰ μέντοι γε καθυπερτερηθῶσιν ὑπὸ κακοποιῶν, ἢ καὶ ἐν τόποις εὑρεθῶσι στειρεύουσιν, ἢ ἐν ζωδίοις, οἷον ἐστὶν ὁ ♌ καὶ ♍, διδοῦσι μὲν τέκνα, ἀλλ' οὐκ εἰς καλὸν, οὐδὲ διαμένοντα. Εἰ δὲ ὁ ☉ καὶ οἱ κακοποιοὶ διαλάβωσι τοὺς εἰρημένους τόπους, τοῦτ' ἐστὶ τὸν κατὰ κορυφὴν, ἢ τὸν ἐπιφερόμενον τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος· ἐὰν μὲν ὑπάρχωσιν ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις ἢ στερρώδεσι, καὶ οὐκ ἔχωσι τοὺς ἀγαθοποιοὺς καθυπερτεροῦντας, τελείαν ἀτεκνίαν δηλοῦσιν. ἐν θηλυκοῖς δὲ ὄντες ζωδίοις ἢ πολυσπέρμοις, ἢ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν μαρτυρούμενοι, διδοῦσι μὲν, ἀλλ' ἐπιβλαβῆ καὶ ὀλιγόβια. ἀμφοτέρας δὲ αἱρέσεως πρὸς τὰ τεκνοποιὰ ζώδια συσχηματιζομένης, καὶ λόγον ἐχούσης, συμβήσεται ἡ ἀποβολὴ τῶν τέκνων πρὸς

Cancro, & Scorpio prolem geminant, vel reddunt auctiorem. Adhuc si masculam naturam præseferant, propter configurationem cum Sole, & quod in masculis signis consistant, masculos dabunt; fœminas, si fœmineam naturam nactæ sint. Si à maleficis superatæ fuerint, vel locis sterilibus adhæserint, vel in signis; uti sunt Leo, & Virgo, prolem quidem promittunt; sed noxiam, neque duraturam. Si Sol, & maleficæ prędicta loca medium cœli scilicet, & succedentem boni Genii occuparint; si in signis masculis, aut sterilibus fuerint, nec beneficas habuerint, quæ superiores sint, omnino prolem denegant. Verum si in fœmineis signis, aut fœcundis, aut beneficarum testimonio adjutæ fuerint, prolem dabunt; sed morbis obnoxiam, & brevis vitæ. Vtraque autem conditione ad signa prolifica configurata, & rationem habente, per-

dentur liberi pro ratione exceſſus, quem habebunt ſtellæ ex utraque conditione teſtimonium exhibentes vel omnes, vel pauci, vel plures, prout illæ fuerint vel plures, vel fortiores, ex eo quod fuerint, vel orientaliores, vel magis in cardinibus, vel elatæ ſupra cæteras, vel ſuccedentes. Itaque dictorum ſignorum domini, quum ſint prolis datores, ſi orientales fuerint, aut in propriis locis, illuſtres, clariq; liberi erunt. Si occidui, aut locis alienis obſcuri, & abjecti. Item ſi cum parte fortunæ, horoſcopoque convenerint, parentibus dilecti, venuſti, rerum paternarum hæredes. Si neque conjungantur, neque conveniant, odioſi parentibus, & noxii, neque parentum bonis ſuccedent. Præterea ſtellæ, quæ filios exhibent, ſi inter ſe mutuo radiis amicis configuratæ fuerint, concordes liberos promittunt, & mutuis officiis, operiſque conjunctos;

τὴν ὑπεροχήν, ἣν ἕξουσιν οἱ καθ' ἑκατέραν αἵρεσιν μαρτυροῦντες ἀστέρες, ἢ πάντων τῶν τέκνων, ἢ ὀλίγων, ἢ πλειόνων, καθὼς αὖ ἐκεῖνοι εὑρίσκωνται πλείονες ὄντες ἢ δυνατώτεροι, ἐκ τοῦ ὑπάρχειν ἀνατολικώτεροι, ἢ ἐπικεντρότεροι, ἢ καθυπερτεροῦντες, ἢ ἐπαναφερόμενοι. Ἐὰν μὲν οὖν οἱ κύριοι τῶν εἰρημένων ζῳδίων δοτῆρες ὄντες τέκνων, ἢ ἀνατολικοὶ κατατύχωσιν, ἢ ἐν ἰδίοις τόποις, ἔσονται τὰ δεδομένα τέκνα ἐπιφανῆ καὶ ἔνδοξα. ἐὰν δὲ δυτικοὶ ἢ ἐν τόποις οὐκ ἰδίοις, ἔσονται ἀφανῆ καὶ ταπεινά. ἔτι εἰ μὲν πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης συμφωνοῦσι καὶ τὴν ὥραν, ποιήσουσιν αὐτὰ προσφιλῆ τοῖς γονεῦσι καὶ ἡδέα, καὶ κληρονομοῦντα τὰς οὐσίας αὐτῶν. εἰ δὲ ἀσύνδετοι εὑρεθῶσι καὶ ἀσύμφωνοι, ἔσονται μισούμενα καὶ ἐπιβλαβῆ τοῖς γονεῦσι, καὶ τῆς κληρονομίας τῶν οὐσιῶν ἐκπίπτοντα. ἔτι οἱ τὰ τέκνα διδόντες ἀστέρες οἰκείως πρὸς ἀλλήλους συσχηματιζόμενοι, ποιοῦσι φιλαδέλφους καὶ τιμητικοὺς πρὸς ἀλλήλους.

ἀσύν-

ἀσύνδετοι δὲ ὄντες ἢ διάμετροι, ποιήσουσιν ἀλλήλοις ἐχθραίνοντας καὶ ἐπιβουλεύοντας. ὁ μὲν καθολικὸς περὶ τέκνων τύπος τοιοῦτος. ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἀκολουθούντων, δεῖ λαμβάνειν τὸν ὡρόσκοπον ἐφ' ἑκάστου ἀστέρος τῶν διδόντων τὰ τέκνα, καὶ τὴν ἄλλην διάθεσιν ὥσπερ ἐπὶ γενέσεως παρατηρεῖν καὶ καταστοχάζεσθαι.

Κεφ. ζ.

Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν.

Τὰ δὲ περὶ φιλίας καὶ ἔχθρας, οὕτως ἔχει. αἱ μὲν δὴ μεγάλαι καὶ πολυχρόνιοι οἰκειώσεις ἢ διαστάσεις, καλοῦνται συμπάθειαι καὶ ἔχθραι. αἱ δὲ μικραὶ καὶ ἐπ' ὀλίγον κατὰ καιροὺς τινὰς, καλοῦνται συναστρίαι καὶ ἀντιδικίαι. ἔστι δὲ καὶ τούτων ἡ ἐπίσκεψις τοιαύτη. Τὰς μὲν οὖν μεγάλας καὶ πολυχρονίους φιλίας ἢ ἔχθρας, δεῖ ἐπισκέπτεσθαι διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν κυρίων τόπων τῶν εὑρισκομένων ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀμφοτέρων, τοῦτ' ἔστι τῶν ἐχόντων τὴν φιλίαν ἢ τὴν ἔχθραν. δεῖ

inconjunctæ vel oppositæ, odia mutua, insidiasque inter fratres procreant. Et hæc est in genere de filiis consideratio. De iis vero, quæ minutiora sunt, si judicare velimus, horoscopus ex qualibet stella, quæ prolem pollicetur, assumendus est, & reliqua dispositio, ut in generationis schemate fieri solet, observanda; & sic deinceps de illis ferendum judicium.

Cap. VII.

De amicis, & inimicis.

DE amicitiis, & inimicitiis ita discurrendum est. Majores, diuturnæque familiaritates, vel discensiones, sympathiæ & inimicitiæ vocari solent; quæ vero minores sunt, & pro tempore exoriuntur, synastriæ, & lites nuncupantur. Earum consideratio hæc erit. Majores itaque, & durabiliores amicitiæ, vel inimicitiæ discutiendæ sunt observatione dominantium locorum, quæ in utraque nativitate sunt; hoc est eorum, quæ amicitiæ, vel inimicitiæ causæ sunt. Igitur solo-

solaris locus animadvertendus est, & horoscopus, & pars fortunæ. Hæc namque, si in iisdem signis fuerint, vel si loca permutarint, seu omnia, seu plurima; & præcipue in horoscopo fuerint, unum circa septemdecim partes à se invicem distantia, amicitias efficient irreprehensibiles, & indissolubiles. Si in conjunctis, aut oppositis fuerint, inimicitias, dissidiaque magna, & durabiliora, si in nullo ex jam dictis locis constiterint; sed tantummodo in signis configurata, si aspectus trigonus fuerit, aut sexagonus, minores amicitiæ, si in quadratis minora odia exercebuntur, adeo ut statis temporibus benevolentiæ desinant, vel minuantur; cum maleficæ configurationem permeant, similiter, & dissidia cessent, vel tranquillentur, cum beneficæ in configurationes accesserint.

Cum vero amicitiarum, & inimicitiarum genera sint tria; quippe aut ele-

οὖν παρατηρεῖν τὸν ἡλιακὸν τόπον, καὶ τὸν σεληνιακὸν, καὶ τὸν ὡροσκοπικὸν, καὶ τὸν τοῦ κλήρου τύχης. οὗτοι γὰρ ἐὰν ἐν τοῖς αὐτοῖς δωδεκατημορίοις τύχωσιν, ἢ ἐὰν τοὺς τόπους ἐναλλάξωσιν ἢ πάντες ἢ οἱ πλείονες, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν οἱ ὡροσκοποῦντες περὶ τὰς ιζ μοίρας ἀλλήλων ἀπέχωσι, ποιήσουσι τὰς φιλίας ἀπταίστους καὶ ἀδιαλύτους. ἐὰν δὲ ἐν ἀσυνδέτοις ἢ διαμέτροις ὑπάρχωσι, ποιήσουσι τὰς ἔχθρας μεγάλας καὶ πολυχρονίους. καθ' οὐδένα δὲ τῶν εἰρημένων τόπων τύχοντες, ἀλλὰ μόνον ἐν δωδεκατημορίοις συσχηματιζόμενοι, εἰ μὲν ἐν τριγώνοις ἢ ἑξαγώνοις, μικρὰς ποιοῦσι φιλίας. εἰ δὲ ἐν τοῖς τετραγώνοις, μικρὰς ποιοῦσι τὰς ἔχθρας. ὥστε συμβαίνειν κατὰ καιρούς τινας, τὰς μὲν φιλίας ὥσπερ ἀργεῖν καὶ ὑποστέλλεσθαι, ὅτ' ἂν οἱ κακοποιοὶ τὸν συσχηματισμὸν διέρχωνται. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἔχθρας ὥσπερ ἡσυχάζειν καὶ εἰρηνεύειν, ὅτ' ἂν οἱ ἀγαθοποιοὶ πρὸς τὸν συσχηματισμοὺς ἐπεμβαίνωσιν.

Ἐπεὶ δὲ φιλίας καὶ ἔχθρας εἴδη τρία· καὶ γὰρ ἢ διὰ προαίρεσιν,

ρεσιν, ἢ διὰ χρείαν οὕτως διάκεινται πρὸς ἀλλήλους, ἢ διὰ λύπην καὶ ἡδονήν· ὅτ' ἂν μὲν οἱ εἰρημένοι τόποι ἢ πάντες ἢ οἱ πλεῖστοι συνοικειῶσθωσι πρὸς ἀλλήλους, ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν συνίσταται ἡ φιλία. ὅτ' ἂν δὲ ἀνοικείως ἔχωσιν οἱ τόποι, ὁμοίως συνίσταται ἡ ἔχθρα. ὅτ' ἂν ᾖ μόνοι τῶν φώτων οἱ τόποι συνοικειωθῶσι, ἢ ἀνοικείως διατεθῶσιν, συνίσταται ἡ διὰ προαίρεσιν φιλία, ἥτις καὶ βελτίστη καὶ ἀσφαλής. ὁμοίως καὶ ἔχθρα, ἥτις κακίστη καὶ ἄπιστος. ὅτ' ἂν ᾖ οἱ τόποι τῶν κληρῶν τῆς τύχης συνοικειωθῶσιν, ἢ μὴ, συνίστανται αἱ διὰ χρείαν. ὅτ' ἂν δὲ οἱ τῶν ὡροσκόπων, αἱ διὰ λύπας καὶ ἡδονάς. χρὴ δὲ παρατηρεῖν ἐπὶ τῶν εἰρημένων τόπων, τούς τε καθυπερτεροῦντας αὐτοὺς ἀστέρας, καὶ τοὺς ἐπιθεωροῦντας. ἐκεῖνος γὰρ ὁ τόπος ἕξει τὸ δυνατώτερον τῆς φιλίας ἢ τῆς ἔχθρας, πρὸς ὃν ἐγγίζει ἡ καθυπερτέρησις ἢ ἐπαναφορὰ, ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον, ἢ ἔγγιστα.* ὁ ᾖ ἔχων τόπος τοὺς ἐπιθεωροῦντας ἀστέρας, πρὸς ἀγαθοποιΐαν δυνατω-

ctione, aut utilitate, aut dolore, & voluptate ita affici contingit, quum dicta loca, aut omnia aut pleraque mutuo conformentur tribus hisce generibus amicitia conciliabitur, si positus contra non congruent, simili ratione dissidium conflabitur.* Cum sola luminum loca congruent, aut dissidebunt, amicitia, quæ ex consilio fit, quæ omnium optima est, & tutissima firmabitur, similiter & odia atrocissima, & infida. Cum loca partium fortunæ congruent, vel non, amicitiæ utilitatis causa contrahentur. Cum horoscoporum, quæ propter dolores, & voluptates. Verumenimvero in prædictis locis stellæ eosdem superantes, aut aspicientes, animadvertendæ sunt; locus etenim illæ amicitiarum, vel odiorum causam efficacissimam habebit, cui exaltatio, vel successio, vel in eodem signo, vel proxime, vicina fuerit; locus vero, in quo erunt aspectus stellarum, ad benefaciendum efficacio-

res,

res, & magis proficuas amicitias, & dissidia cito dissolvenda comprehendet. Et hæc de magnis, & durabilioribus benevolentiis, & odiis dicta sunto. De iis, quæ statis temporibus conflantur, diximusque synastrias vocari, & contentiones, motus stellarũm in utraque genesi deprehensi, observandi sunt; hoc est quibus temporibus unius geneseos stellarum motus in loca veniunt alterius geneseos. His namque temporibus particulares amicitiæ, & inimicitiæ, & exiguo tempore perdurantes usque ad dissolutionem similis stellarum adventus, generantur. Saturnus itaque, ac Jupiter unus ad alterius loca perveniens, propter nonnullas circumstantias, aut agriculturæ, aut hæreditatis amicitias efficient. Saturnus, & Mars, dissidia, insidiasque, easque consulto instructas. Saturnus, & Venus amicitias per consanguineos contractas; cito tamen desituras. Saturnus, & Mercurius ami-

πέρους, ἐκεῖνος λήψεται καὶ τὸ τῆς φιλίας ὠφελιμώτερον, ἢ τὸ τῆς ἔχθρας διαλυτικώτερον. ταῦτα μὲν περὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυχρονίων. περὶ δὲ τῶν κατὰ καιροὺς συνισταμένων, ἃς δὴ συναστρίας καὶ ἀντιδικίας ἔφημεν λέγεσθαι, δεῖ παρατηρεῖν τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων τὰς πρὸς ἀμφοτέραν γένεσιν καταλαμβανομένας, τοῦτ' ἔστιν, ἐν ποίοις χρόνοις αἱ κινήσεις τῶν ἀστέρων τῆς ἑτέρας γενέσεως, εἰς τόπους ἐπέρχονται τῆς ἑτέρας γενέσεως. κατὰ γὰρ τούτους τοὺς χρόνους, γίνονται φιλίαι μερικαὶ καὶ ἔχθραι, καὶ διαμένουσι χρόνον ὀλίγον, ἕως τῆς διαλύσεως τῆς τοιαύτης τῶν ἀστέρων ἐπελεύσεως. ♄ μὲν οὖν καὶ ♃ ἐπελθόντες πρὸς τοὺς ἀλλήλων τόπους, ποιοῦσι φιλίαν διά τινας συστάσεις, ἢ γεωργίας, ἢ κληρονομίας. ♄ δὲ καὶ ♂ ποιοῦσι μάχας καὶ ἐπιβουλὰς κατὰ προαίρεσιν συνισταμένας. ♄ δὲ καὶ ♀ φιλίας διὰ συγγενικῶν προσώπων, ταχὺ μέν τοι ψυχραινομένας. ♄ δὲ καὶ ☿ φιλίας

λίας διὰ πραγματείας ἢ κέρδη, ἢ μυστήρια. ὁ δέ γε ♃ καὶ ♂ ποιοῦσι φιλίας διὰ οἰκονομίας καὶ ἀξιώματα. ♃ δὲ καὶ ♀ ὁμοίως φιλίας διὰ προσώπων θηλυκῶν, ἢ ἱερῶν, ἢ χρησμῶν. ♃ δὲ καὶ ☿ φιλίας διὰ λόγους καὶ ἐπιστήμας, καὶ προαίρεσιν φιλόσοφον. ♂ δὲ καὶ ♀ ποιοῦσι τὰς φιλίας, δι' ἐρώτων καὶ μοιχείας καὶ ὑπονοθεύσεως. ♂ δὲ καὶ ☿ ποιοῦσιν ἔχθρας καὶ δίκας, δι' ἀφορμὰς πραγμάτων ἢ φαρμάκων. ἡ δὲ ♀ καὶ ☿ ποιοῦσι κοινωνίας, τὰς διὰ τέχνην ἢ μάθησιν, ἢ σύστασιν ἀπὸ γραμμάτων ἢ θηλυκῶν προσώπων. ταῦτα μὲν οὕτως. ἡ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον ἢ πλέον αὔξησις ἢ ἐλάττωσις, διαγνωσθήσεται ἀπὸ τῆς διαθέσεως τῶν ἐπιλαμβανομένων τόπων, πρὸς τοὺς τέσσαρας πρώτους τόπους καὶ κυριωτάτους. καὶ γὰρ πρὸς τοὺς τόπους τῶν κλήρων ἢ τῶν φώτων κεντρωθέντες, ποιοῦσιν ἐπιφανεστέρας τὰς συναστρίας καὶ ἀντιδικίας. ἀπαλλοτριούμενοι δὲ, ποιοῦσιν αὐτὰς οὐκ ἐπιφανεῖς. τὸ δὲ βλαπτικώτερον

citias per negotiationes, commoda, vel mysteria initas. Jupiter, & Mars, amicitias per gubernia, & dignitates. Jupiter, & Venus similiter amicitias per fœminas, aut sacras, aut oraculis intentas. Jupiter, & Mercurius amicitias eloquentia, disciplinis, & doctrinarum studiis contractas. Mars, & Venus, amicitias per amores, adulteria, & scortationes. Mars, & Mercurius, dissidia, & lites propter negotiationes, & maleficia portendunt. Venus, & Mercurius, familiaritates ex artibus, & studiis, & commercio litterarum, vel fœminis; & hæc ita se habent. Incrementa, & decrementa majoris, vel minoris societatis ex habitudine locorum occupatorum ad quatuor primos locos, & præcipuos discernentur. Nam in parte fortunæ, aut luminum locis in cardinibus, amicitias pro tempore, ac contentiones illustriores reddunt. Separati occultiores. Majorem, vel

minorem noxam, aut usum ex stellis dicta loca aspicientibus, pro qualitate earum, sive bona, sive mala dijudicabimus. Consideratio autem de servorum, ac dominorum concordiis, & discordiis ex mali Genii signo desumitur, & stellis eum locum contuentibus ipso generationis tempore, & accessibus, seu oppositionibus; & potissimum si dominæ signi, aut cum locis præcipuis nativitatis consenserint, vel configuratione repugnarint.

Cap. VIII.

De peregrinatione.

PEregrinationes ex positu luminum ad cardines, amborum quidem; sed potissimum Lunæ judicabimus. Ipsa enim occidens, vel à cardinibus deflectens, peregrinationes, & locorum mutationes prænunciat. Nonnunquam etiam & Mars obiens, aut à culmine cœli decidens, item facit cum luminaria oppo-

ἢ ὠφελιμώτερον, ἐκ τῶν ἐπιθεωρούντων ἀστέρων τοὺς εἰρημένους τόπους πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἢ κακὸν τὴν ἰδιοτροπίαν ἐχόντων διακρινοῦμεν. ὁ δὲ περὶ δούλων τόπος τῆς δεσποτικῆς πρὸς αὐτοὺς διαθέσεως, ἐκ τοῦ κακοδαιμονοῦντος ζῳδίου λαμβάνεται, καὶ διὰ τῶν ἀστέρων τῶν ἐπιθεωρούντων τὸν τόπον κατ' αὐτήν τε τὴν γένεσιν, καὶ κατὰ τὰς ἐπεμβάσεις ἢ τὰς διαμετρήσεις, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν οἱ κύριοι τοῦ δωδεκατημορίου, ἢ συνοικειωθῶσι πρὸς τοὺς κυρίους τόπους τῆς γενέσεως, ἢ ἀνοικείως συσχηματισθῶσιν.

Κεφ. η'.

Περὶ ξενιτείας.

ΤΑ δὲ περὶ ξενιτείας ἐπισκεψόμεθα ἐκ τῆς στάσεως τῶν φώτων πρὸς τὰ κέντρα, ἀμφοτέρων μὲν, μάλιστα δὲ τῆς ☽. αὐτὴ γὰρ δύνουσα ἢ ἀποκλίνουσα τῶν κέντρων, ξενιτείας ποιεῖ καὶ τόπων μεταβολάς. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὁ τοῦ ♂ καὶ αὐτὸς δύνων ἢ ἀποκλίνων τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου, τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ὅτ' ἂν πρὸς τὰ φῶτα διά-

μετρον

μέτρον ἢ τετράγωνον ἔχῃ στάσιν. ἐὰν δὲ καὶ ὁ κλῆρος τῆς τύχης ἐκπέσῃ πρὸς τὰ ζῴδια, ἅπερ τὴν ἀποδημίαν ποιεῖ, ἔσται ὁ βίος ὅλος καὶ ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πρᾶξις ἐπιξένης. Ἔτι δὲ ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσι τοὺς εἰρημένους τόπους, ἢ ἐπαναφέρωνται αὐτοῖς, ἔσται ἔνδοξος καὶ ἐπικερδὴς ἡ ἐπιξένης διατριβή. καὶ ἡ ἐπάνοδος ἀπαντήσει ταχεῖα καὶ ἀνεμπόδιστος. ἐὰν δὲ οἱ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσιν, ἢ ἐπαναφέρωνται, ἔσται ἡ ξενιτεία ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπικίνδυνος, καὶ δύσκολος ἡ ἐπάνοδος. πανταχοῦ δὲ δεῖ συμπαραλαμβάνειν τὴν σύγκρασιν, καὶ τὸ ἐπικρατέστερον τῶν γινομένων συσχηματισμῶν παρατηρεῖν. ὡς ἐπιπολὺ δὲ ἐὰν τὰ φῶτα ἐκπέσῃ πρὸς τὰ ἀποκλίματα, τῶν ἀνατολικῶν τεταρτημορίων, συμβαίνει γίνεσθαι τὰς ξενιτείας εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη καὶ μεσημβρίαν. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς λιβυκοῖς, ἢ καὶ ἐν τῷ δύνοντι τεταρτημορίῳ, αἱ ξενιτεῖαι συμβήσονται πρὸς ἄρκτον καὶ δυσμάς. Ἔτι ἐὰν τὰ ζῴδια, ἅπερ τὴν ξενιτείαν ποιεῖ, μονοειδῆ ὑπάρχῃ ἢ αὐτά, ἢ οἱ

ſito, vel quadrato poſitu conſpexerint. Quod ſi & pars fortunæ in ſigna inciderit, quæ peregrinationis cauſa ſunt, vita omnis, & conſuetudo, actioneſque univerſę apud exteros tranſigentur. Præterea ſi beneficæ dicta loca aſpexerint, vel iis ſucceſſerint, peregrinatio, vitaque apud exteros erit illuſtris, & proficua, & regreſſus maturus, & expeditus. Si maleficæ aſpexerint, vel ſucceſſerint, peregrinatio erit damnoſa, & periculis obnoxia, reditúſque difficilis. Vbique autem temperamentum, & configurationum validiores obſervandę ſunt. Vt plurimum vero ſi lumina deflexerint ad orientales quadrantes, peregrinationes erunt ad partes orientales, & meridianas; ſi ad occiduas plagas, vel quadrantem obientem, peregrinationes erunt ad ſeptentrionem, & occaſum. Præterea ſi ſigna peregrinationis cauſa uni-

formia sint, vel ipsa, vel eorum dominatrices stellæ, peregrinationes erunt diuturnæ, & per intervalla. Si bicorporea fuerint, & duarum figurarum continuæ, & diuturnæ peregrinationes suscipientur. Jupiter itaque, & Venus, si luminum domini fuerint, & locorum peregrinationis præsidum, non solùm sine discrimine, sed gratas, jucundasque peregrinationes peragent. Etenim & à regionum præfectis, & amicorum comitatu cum gaudio honorifice dimittentur, quibus etiam bona aëris constitutio ingrata non erit, & copia commeatuum aderit. Si una cum illis Mercurius adhęserit, commoda, donaria, & honores accedent; res quoque, pro qua iter illud susceptum est, absolvetur. Saturnus, & Mars lumina intercipientes, & unus ab alio maxime dissitus, pericula ingentia creant, & iter infaustum. Verum si in signis humidis constiterint, naufragiis pericula parabunt, aut per loca deserta,

τὴν δεσποτείαν αὐτῶν ἔχοντες ἀστέρες, συμβήσονται αἱ ξενιτεῖαι διὰ μακροῦ χρόνου, καὶ κατὰ καιρούς. ἐὰν δὲ δισώματά ἐστιν, ἢ δίμορφα, ἔσονται συνεχεῖς καὶ ἐπιπλεῖστον χρόνον. Ὁ μὲν οὖν ♃ καὶ ἡ ♀ κύριοι ὄντες τῶν φώτων, καὶ τῶν τόπων τῶν ποιούντων τὴν ξενιτείαν, οὐ μόνον ἀκινδύνους, ἀλλὰ καὶ χαρμονικὰς τὰς ὁδοιπορείας ποιήσουσι. καὶ γὰρ ὑπὸ τῶν προεστώτων τῆς χώρας, καὶ ὑπὸ φίλων συνδρομῆς, παραπέμπονται μεθ' ἡδονῆς, συνεργούντων καὶ τῶν ἀερίων καταστημάτων, καὶ τῆς τῶν ἐπιτηδείων εὐπορίας. συμπροσγινομένου δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ ☿, ὠφέλειαι τε προκοπαὶ, καὶ δωρεαὶ, καὶ τιμαὶ προσγίνονται. ὁ δὲ ♄ καὶ ὁ ♂ τὰ φῶτα διαλαβόντες, καὶ μάλιστα ἐξ ἀλλήλων διΐστανται, ὅμως ποιοῦσι κινδύνους μεγάλους, καὶ ἄχρηστον τὴν ξενιτείαν. ἀλλ' ὑπάρχοντες μὲν ἐν τοῖς καθύγροις ζωδίοις, τοὺς κινδύνους ποιήσουσι διὰ ναυαγίων, ἢ διὰ τόπων ἐρήμων καὶ δυσωδιῶν

ἐν τῇ

ἐν δὲ τοῖς στερεοῖς, διὰ κρημνῶν καὶ ἀνέμων ἐναντίων. ἐν δὲ τοῖς τροπικοῖς καὶ ἰσημερινοῖς, δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων, καὶ διὰ κατάστημα τοῦ ἀέρος νοσερόν. ἐν δὲ τοῖς ἀνθρωποειδέσι, διὰ λῃστήρια καὶ ἐπιβουλὰς καὶ κλοπάς. ἐν δὲ τοῖς χερσαίοις, διὰ θηρίων ἐπιδρομὰς ἢ σεισμούς. τοῦ δὲ ☿ συμπροσγινομένου, οἱ κίνδυνοι ἀπαντήσουσι καὶ ἀπὸ κατηγοριῶν· ἔτι δὲ δι' ἑρπετῶν καὶ τῶν ἰοβόλων. ἔτι δὲ παραληπτέον τὰ συμπτώματα ἐάν τε ὠφέλιμα, ἐάν τε βλαβερὰ ἔσται, καὶ ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν τόπων τῶν κυρίων τῆς πράξεως, ἢ τῆς κτήσεως, ἢ τοῦ σώματος, ἢ τοῦ ἀξιώματος, καθὼς ἔμπροσθεν διωρίσθη· τὴν δὲ καιρῶν τὴν ἐπισημασίαν, ἐκ τῆς τῶν πέντε πλανητῶν κατὰ χρόνους ἐπεμβάσεως.

Κεφ. θ'.

Περὶ θανάτου ποιότητος.

ΚΑταλείπεται διαλαβεῖν περὶ τῆς ποιότητος τοῦ θανάτου. τοῦτο δὲ γνωσόμεθα ἐκ τῶν εἰρημένων ἐν τοῖς περὶ χρόνων ζωῆς, πῶς συμ-

fœtoreſque in ſolidis præcipitiis, & flatibus ventorum. In tropicis, aut æquinoctialibus, penuria neceſſariorum, & aëris conſtitutione morboſa. Si in ſignis, quæ humanam figuram præſeferunt, latrociniis, inſidiis, crudelitatibus. In terreſtribus, belluarum incurſionibus, aut terræmotibus. Si una Mercurius concurrerit, diſcrimina venient, & ab accuſationibus, nec non reptilibus, & venenatorum ictibus. Præterea qualitas eventuum cõſideranda eſt, ſive proficua, ſive noxia erit ex proprietate locorum, quæ actioni, aut facultatibus, aut corpori, aut dignitati dominantur; ut ſuperius determinatum eſt. Temporum porro conjectura ex quinque Planetarum pro tempore incurſibus ſumenda eſt.

CAP. IX.

De genere mortis.

REliquum eſt ut de genere mortis diſſeramus. Id autem ex illis, quæ de vitæ ſpatio ſuperius tradidimus, judicabitur. Qua-

nam ratione mors futura sit, si dominator exoriens sit, aut occiduus. Etenim si in ortu, aut occasu radiorum, mors contingет, locum occursus considerare, & ad illum genus mortis dijudicare debemus. Si in occasu fuerit, occidentalem locum inquirere; quales enim fuerint dictorum locorum possessores, vel si nulli occupent, quales primi aliis succedentes in locis, tales etiam mortes expectandæ sunt; adjuvantibus item stellis, quæ una cum illis configurantur; nec non qualitate dictorum locorum interfectorum, & natura signorum, & finium. Saturni itaque stella dominium mortis habens, neces, ac exitus adfert morbis diuturnis, tabe, humorum defluxu, maceratione, febribus frigidis, lienis labefactatione, aqua intercute, crassioris intestini, vel matricis doloribus, & quotquot frigoris excessu nocumentum afferunt. Jupiter, angina, pulmonum inflam-

βήσεται ὁ θάνατος ἀνατολικοῦ ὄντος τοῦ ἐπικρατοῦντος, ἢ δυτικοῦ. Εἰ μὲν γὰρ κατὰ ἀνατολὴν ἢ ὑπάντησιν τῶν ἀκτίνων ὁ θάνατος συμβαίνει, τὸν τόπον δεῖ θεωρεῖν τῆς ὑπαντήσεως, καὶ κατ' ἐκεῖνον διακρίνειν καὶ τὴν τοῦ θανάτου ποιότητα· εἰ δὲ δυτικοῦ ὄντος, τὸν δυτικὸν ἐπισκέπτεσθαι τόπον. οἷοι γὰρ ἂν ὦσιν οἱ διέποντες τοὺς εἰρημένους τόπους, ἢ ἐὰν μὴ διέπωσί τινες, ἀλλ' ὁποῖοι εἰσὶν οἱ πρῶτοι τῶν ἄλλων ἐπιφερόμενοι πρὸς τοὺς τόπους, τοιούτους δεῖ καὶ τοὺς θανάτους προσδοκᾶν, συνεργούντων καὶ τῶν συσχηματιζομένων ἀστέρων, καὶ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν εἰρημένων ἀναιρετικῶν τόπων, καὶ τῆς φύσεως τῶν ζωδίων τε καὶ τῶν ὁρίων. Ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ τὴν κυριότητα τοῦ θανάτου ἔχων, ποιεῖ τοὺς θανάτους διὰ νόσων πολυχρονίων, καὶ φθίσεων, καὶ ῥευματισμῶν, καὶ ἐκτήξεως, καὶ ῥιγοπυρέτων, καὶ σπληνικῶν, καὶ ὑδρωπικῶν, καὶ κοιλιακῶν, ἢ ὑστερικῶν, καὶ ἁπλῶς διὰ πλεονασμὸν τοῦ ψυχροῦ γινομένους. Ὁ δὲ τοῦ ♃ ἀπὸ συνάγχης καὶ περὶ πνευμονίας,

νίας, καὶ ἀποπληξίας, καὶ σπασμῶν, καὶ κεφαλαλγίας, καὶ καρδιακῆς διαθέσεως· καὶ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν πνεύματος καὶ ἀμετρίαν ἢ δυσωδίαν συμβαίνοντας. Ὁ δὲ τοῦ ♂ ποιεῖ τοὺς θανάτους διὰ πυρετῶν συνεχῶν, καὶ ἡμιτριταϊκῶν, καὶ αἰφνιδίων πληγῶν, καὶ νεφριτικῶν, καὶ αἱμοπτυϊκῶν, καὶ αἱμορραγιῶν, καὶ ἐκτρωσμῶν, καὶ τοκετῶν, καὶ ἐρυσιπελάτων, καὶ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θερμοῦ καὶ ἀμετρίαν συμβαίνοντας. Ὁ δὲ τῆς ♀, διὰ στομαχικῶν καὶ ἡπατικῶν, καὶ λειχήνων, καὶ δυσεντερικῶν ἔτι καὶ διὰ σήψεων, καὶ συρίγγων καὶ φαρμάκων δόσεως, καὶ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὑγροῦ, ἢ κατ᾽ ἔνδειαν καὶ φθορὰν αὐτοῦ συμβαίνοντας. Ὁ δὲ τοῦ ☿, διὰ μανίας, καὶ ἐκστάσεως, καὶ μελαγχολίας, καὶ ἐπιλήψεως, καὶ πλωματισμοῦ, καὶ βηχικῆς διαθέσεως, καὶ ἀναφορικῆς, καὶ ἁπλῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ξηροῦ, ἢ κατὰ ἔνδειαν τούτου συμβαίνοντας. ἀλλ᾽ οὕτως μὲν ἰδιοθανοῦσιν, ὅτ᾽ ἂν οἱ κύριοι τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἰδίᾳ καὶ τῇ φυσικῇ αὐτῶν ἰδιοτροπίᾳ τύχωσιν ὄντες,

matione, apoplexia, spasmo, dolore capitis, oris ventriculi affectione, & iis, quæ ex anhelitu vehementiori, aut ex fœtore accidunt. Mars exitium affert febribus continuis, tertianis, plagis repentinis, renum calculo, cruore sputi, sanguinis effluxu, abortu, sacro igne; & uno verbo, iis omnibus, in quibus calidi immoderatus excessus est. Venus stomachi, hepatisque affectibus, impetiginibus, dissenteriis; necnon & tabe, pustulis, veneno; & iis omnibus, in quibus humoris excessus abundat, vel propter ejus inopiam, defectumque tabem conciliant. Mercurius, furore, amentia, melancholia, epilepsia, delirio, tussi, angustia pectoris; & iis omnibus, in quibus siccum exuberat, vel ejus defectu noxam inducunt. Et sic naturali morte obeunt, cum mortis dominatrices in propria, naturalique qualitate sunt,

nec ab ulla maleficarum superantur. Mortes vero violente, insignesq; evenient, cum utraque malefica dominium occidentium locorum occuparint, sive conjunctæ, sive ex quadrato, sive ex opposito aspicientes, vel ambo lumina affligentes, vel tantum Solem, aut Lunam, aut ambæ, aut una ex his. Nam mortis genus ex congressu maleficarum judicatur, ejus magnitudo ex testimonio luminum: ejus porro qualitas ex positu reliquarum stellarum, & signorum maleficas ambientium discernetur. Saturnus itaque quadrato aspectu, aut opposito Solem intuens, præter conditionem in fixis mortem adfert, suffocatione, aut populi tumultibus, aut suspendio, aut strangulatione, eadem ratione similia operatur, si occiduus fuerit, & Luna sequatur. Si in signis belluina forma, aut locis sit, à feris mortem minatur, cui si testimonium dederit Jupiter & ipse afflictus,

καὶ μηδεὶς αὐτοὺς καθυπερτερῇ τῶν κακοποιῶν. βίαιοι δὲ καὶ ἐπίσημοι θάνατοι συμβαίνουσιν, ὅτ' ἂν ἀμφότεροι οἱ κακοποιοὶ γένωνται κύριοι τῶν ἀναιρετικῶν τόπων, ἢ συνόντες, ἢ τετραγωνίζοντες, ἢ διαμηκίζοντες, ἢ τὰ ἀμφότερα φῶτα καταλάβωσιν, ἢ καὶ μόνον τὸν ☉, ἢ τὴν ☽, ἢ ἀμφότεροι, ἢ τῶν δύο εἷς. συμβαίνει γὰρ τότε ἡ μὲν τοῦ θανάτου κάκωσις, ἐκ τῆς συνελεύσεως τῶν κακοποιῶν· τὸ δὲ μέγεθος τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς ἐπιμαρτυρήσεως τῶν φώτων. γνωσθήσεται δὲ ἡ ποιότης αὐτοῦ, ἐκ τῶν συνεπιθεωρουμένων λοιπῶν ἀστέρων, καὶ τῶν περιεχόντων ζωδίων τοὺς κακοποιούς. ὁ μὲν οὖν τοῦ ♄ τετραγωνίζων ἢ διαμετρῶν, ὢν πρὸς τὸν ☉, παρὰ τὴν αἵρεσιν, ἐν μὲν τοῖς στερεοῖς, ποιεῖ τοὺς θανάτους διὰ πνιγμοῦ, ἢ ἀπὸ πλήθους ὄχλων, ἢ δι' ἀγχόνης, ἢ στραγγαλιᾶς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν ᾖ δυτικὸς ἐπιφερομένης τῆς ☽, τὰ αὐτὰ ποιεῖ. ἐὰν δὲ ᾖ ἐν θηριομόρφοις ἢ ζωδίοις ἢ τόποις, ὑπὸ θηρίων ποιεῖ διαφθείρεσθαι. Καὶ εἰ μὲν προσμαρτυρήσει ὁ τοῦ ♃, καὶ αὐτὸς κακωθείς, γενή-

γενήσονται οἱ θάνατοι ἐν τόποις ἐπισήμοις καὶ ἡμέραις, οἷον διὰ θηριομαχίας. εἰ δὲ ἀνθωροσκοπήσει πρόσωπον δήποτε τῶν φώτων, ἐν φυλακαῖς ποιήσει ἀποθανεῖν. μετὰ δὲ τοῦ ☿ συσχηματιζόμενος, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς ὄφεις τοὺς ἐν τῇ σφαίρᾳ καὶ τὰ χερσαῖα τῶν ζωδίων, ποιήσει τοὺς θανάτους διὰ ἰοβόλων καὶ ἑρπετῶν καὶ θηρίων. συμπροσελθούσης δὲ αὐτοῖς καὶ τῆς ♀, ἀπαντήσωσιν οἱ θάνατοι ὑπὸ φαρμακειῶν καὶ γυναικείων ἐπιβουλῶν. ἐν δὲ ♍ καὶ ♓, ἢ τοῖς καθύγροις ζωδίοις πρὸς τὴν ☽ συσχηματιζόμενος, ποιήσει θανάτους ἐξ ὑδάτων, ὑποβρυχίων τε γινομένων καὶ καταποντιζομένων. περὶ δὲ τὴν ἀργὼ εὑρισκόμενος, καὶ διὰ ναυαγίων. ἐν δὲ τοῖς τροπικοῖς ζωδίοις ὤν, ἢ τετραπόδοις, συνόντος αὐτῷ καὶ τοῦ ἡλίου, ἢ διαμετροῦντος, ἢ ἀντὶ τοῦ ἡλίου προσελθόντος τοῦ ἄρεως, ποιήσει θανάτους τοὺς διὰ συμπτώσεων γινομένους. ἐὰν δὲ μεσουρανῶσι, συμβήσονται θάνατοι ἐξ ὕψους κατακρημνιζομένων. ὁ μὲν οὖν τοῦ κρόνου, τοσαῦτα ποιήσει, μεθ' ὧν εἴρηται

mors in locis insignibus, ac diebus prænunciatur; bestiis enim objicietur dilacerandus; si in horoscopo alteri luminum opponatur, in carceribus vitam finient. Cum Mercurio configuratus, & præcipue ad serpentes, quæ in sphæra sunt, & terrestria signorum ex venenatorum ictibus, serpentibus ac belluis mortem designat. Si cum illis se Venus conjunxerit, mortes erunt per veneficia, muliebresque insidias. In Virgine, & Piscibus, aut humidis signis cum Luna configuratus, necem in aquis significat; mergentur enim aquis, & suffocabuntur. In Argo navi insistens, etiam naufragio exitium minatur. In tropicis signis, vel quadrupedibus, si cum ea una sit Sol, vel opponatur; necem ex ruina significat; si in medio cœli sit, ex alto præcipitandos portendit. Saturnus igitur cum iis, ut jam dictum est configuratus, mortis tale genus prænuntiat.

nuntiat. Mars Solem, vel Lunam præter conditionem quadrato aspectu, vel apposito intuens, in signis formæ humanæ exitium dabit, cæde aut civili, aut hostili, aut propria manu adscita; si insuper Venus testimonium exhibuerit, neces erunt propter mulieres, aut mulierum occisores. Si Mercurius cum his configuretur, neces erunt per latrones, & facinorosos, aut piratas. Si fuerit in signis infestis, & membris mutilatis, aut circa caput Medusæ, Gorgonium dictum, necem, infert, capitis obtruncatione, vel abscissione membrorum. In Scorpio si sit, aut Tauro, mortes subsequētur, ustionibus, sectionibusve medicorum, aut spasmo. Si in medio cœli reperiatur, in crucem agendos significat; maximeq; circa Cepheum, Andromedamve versetur. Si in occasu, aut appositus horoscopo ignis exustione,

συσχηματιζόμενος. Ὁ δὲ τοῦ ἄρεως πρὸς τὸν ἥλιον, ἢ τὴν σελήνην παρὰ τὴν αἵρεσιν τετραγωνίζων, ἢ διαμετρῶν, ἐν μὲν τοῖς ἀνθρωποειδέσι ζῳδίοις ποιήσει τοὺς μὲν θανάτους διὰ σφαγῶν, ἢ ἐμφυλίων, ἢ πολεμίων, ἢ δι' αὐτοχειρίας. ἐὰν δὲ καὶ ὁ τοῦ ♀ προσμαρτυρήσῃ αὐτοῖς, ἔσονται οἱ θάνατοι διὰ γυναῖκας, ἢ διὰ γυναικῶν φονέας. ἐὰν ᾖ καὶ ὁ τοῦ ☿ τούτοις συσχηματισθῇ, συμβήσονται οἱ θάνατοι ὑπὸ λῃστῶν καὶ κακούργων ἢ πειρατῶν. ὑπάρχων ᾖ ἐπὶ τῶν μελοκοπουμένων καὶ ἀπελῶν ζῳδίων, ἢ κατὰ τὸ γοργόνιον τοῦ περσέως, ποιήσει τοὺς θανάτους δι' ἀποκεφαλισμοῦ, ἢ μελοκοπήσεως. ἐν ᾖ τῷ ♏ εὑρισκόμενος, καὶ τῷ ♉, ποιήσει θανάτους διὰ τομῆς ἢ καύσεως ἰατρικῆς, ἢ καὶ διὰ σπασμάτων. ἐπὶ δὲ τοῦ μεσουρανήματος εὑρεθεὶς, ἢ ἀντιμεσουρανῶν, ποιήσει θανάτους τοὺς διὰ σταυρώσεως, καὶ μάλιστα περὶ τὸν κηφέα καὶ τὴν ἀνδρομέδαν εὑρισκόμενος. ὑπάρχων δὲ ἐπὶ τοῦ δύνοντος ἢ ἀνθωροσκοπῶν, ποιήσει θανάτους τοὺς

διὰ

διὰ πυρὸς καύσεως. ἐν δὲ τοῖς τετραπόδοις, ποιήσει τὸν ἀπὸ συμπτωμάτων καὶ κλασμάτων. μαρτυρήσαντος δὲ τοῦ ♃ τῷ ♂ καὶ συγκακωθέντος, γενήσονται οἱ θάνατοι ἐξ ὀργῆς ἡγεμόνων καὶ βασιλέων καὶ καταγνώσεως. Ἐὰν δὲ πρότερον συνέλθωσιν ἀλλήλοις οἱ κακοποιοὶ, εἶτα διαμηκίσωσιν ἐπί τινος τῶν εἰρημένων, ἔτι μᾶλλον ποιοῦσι τοῦ θανάτου τὴν κάκωσιν. ἡ δὲ τοῦ θανάτου ποιότης καὶ κυριότης ἀπαντήσει περὶ τοῦτον, ὃς ἐν τῷ ἀναιρετικῷ τόπῳ κατατύχῃ. ὅτ' αὖ δὲ ἀμφότεροι οἱ κακοποιοὶ λόγον ἔχωσι πρὸς τοὺς ἀναιρετικοὺς τόπους, οἱ τοιοῦτοι καὶ ἄταφοι ῥιφήσονται, καὶ ὑπὸ θηρίων καὶ ὀρνέων δαπανηθήσονται, ὅτ' ἂν μάλιστα εὑρεθῶσιν οἱ κακοποιοὶ ἐν ζῳδίοις θηριομόρφοις ἢ ὀρνεομόρφοις, μηδενὸς τῶν ἀγαθοποιῶν προσμαρτυροῦντος τῷ ὑπὸ γῆν τόπῳ, ἢ τοῖς ἀναιρετικοῖς τόποις. γίνονται δὲ οἱ θάνατοι ἐπὶ ξένης, ὅτ' αὖ οἱ ἀστέρες οἱ τοὺς ἀναιρετικοὺς κατέχοντες τόπους, ἐκπέσωσιν ἐν τοῖς ἀποκλί-

necem præparabit. In quadrupedibus ex lapsu, aut fractione. Si Jupiter Marti testimonium dederit, afflictusque fuerit, mortes erunt ob iram Principum, & Regum, & condemnatione. Si prius maleficæ una conveniant; postea se opposuerint in aliquo dictorum locorum, mortis atrocitatem augent; sed mortis genus, & dominium circa illum occurret, qui in loco interfectore fuerit. Quotiescunque ambæ maleficæ rationem habent ad locos interfectores similes, & sine sepultura dejicientur, præda belluis, avibusque dilanianda; & potissimum si maleficæ sint in signis belluina, aut volucri figura, & nulla beneficarum testimonium dixerit loco subterraneo, aut locis occidentibus. Tunc mortes apud exteras regiones venient, cum stellæ locos interfectores occupantes, ab angulis de-

cident, & potiſſimum cum in ſimilibus locis Luna, aut præſens fuerit, aut quadrato aſpectu, aut oppoſito aſpexerit.

Cap. X.

De temporum diviſione.

Tradidimus breviter, quæ de mortis genere viſa ſunt neceſſario pertractanda, reliquum eſt, ut de temporum diviſione, diſſeramus, quam propter rerū tractatarum naturalem, ac convenientē ordinem adjiciemus. Et quemadmodum in qualibet de nativitatibus conſideratione, generaliora quædam ſuppoſuimus, quibus peculiares, & de ſingulis, & de regionibus, & de forma corporum, & de animorum qualitatibus, moribus, inſtitutis, atq; mutationibus, tractationes ſubdūtur. Quemadmodum ergo in his univerſaliora, ac magis præcipua particularibus præſupponuntur; oportetq; eum, qui iſthæc naturali via rimatur, ſemper primam, validioremque cauſam obſervare, neque illius obliviſci,

μασιν. καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν πρὸς τοὺς εἰρημένους τόπους καὶ ἡ ☽ ἢ συμπάρεστιν, ἢ τετραγωνίζῃ, ἢ διάμετρος ἐφεστήκηται.

Κεφ. ι'.

Περὶ χρόνων διαιρέσεως.

Διαλαβόντες συντόμως περὶ ἑκάστου εἴδους θανάτου, ὑπόλοιπον ἔχομεν τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, ἣν δεῖ προσθεῖναι κατὰ φυσικὴν ἀκολουθίαν καὶ αὐτὴν θεωρήσοντας. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ πάντων τῶν γενεθλιαλογικῶν τόπων, καθολικωτέρα τις προϋποτίθεται τάξις, ᾗ τινι ὑπόκειται τὰ μερικῶς θεωρούμενα καὶ καθ' ἕκαστα καὶ ἐπὶ χωρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν γενέσεων, περί τε μορφῆς σωμάτων, καὶ ψυχῶν ἰδιοτροπίας, καὶ ἐθνικῆς διαγωγῆς καὶ παραλλαγῆς. ὥσπερ οὖν ἐν τούτοις προϋποτίθεται τῶν μερικῶν τὰ καθολικώτερα καὶ κυριώτερα. καὶ δεῖ τὸν φυσικῶς στοχαζόμενον, ἀεὶ τὴν πρώτην καὶ κυριωτέραν αἰτίαν παρατηρεῖν, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι ταύτης, ἵνα μή ποτε ἡ τῶν

γενέσεων

γενέσεων ὁμοιότης αὖ οὕτως τύχῃ, ποιήσῃ ἡμᾶς εἰπεῖν, τὸν μὲν ἐν αἰθιοπίᾳ γεννηθέντα λευκόχρουν ἢ τετανόντας τρίχας, λαθούσης ἡμᾶς τῆς πρώτης αἰτίας καὶ κυριωτέρας τῆς ἐκ τῆς χώρας· ἢ πάλιν τὸν γέρμανον ἢ τὸν γαλάτην μελανόχρουν εἰπεῖν, ἢ οὐλοκέφαλον. ἢ τούτους μὲν ἡμέρους εἶναι τὰ ἤθη καὶ φιλολόγους, τοὺς δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι ἀγρίους καὶ ἀπαιδεύτους· καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅσαι κατὰ ἔθνη διαφοραὶ καὶ ἐναλλαγαὶ ἐν τοῖς βίοις αὐτῶν. τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναγκαῖον ὑπάρχει καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ χρόνου διαιρέσεως τὰς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν, καὶ τὴν ἑκάστης ἡλικίας ἐπιτηδειότητα πρὸς τὰ ἀποτελέσματα προϋποθέσθαι καὶ σκοπεῖν. ἵνα μὴ ἁπλῶς ἐκ μόνης τῆς κοινῆς ἐπισκέψεως λάθωμέν ποτε, τῇ μὲν νηπίᾳ ἡλικίᾳ πρᾶξιν τινὰ προσαρμόζοντες τελειοτέραν καὶ ἀνδρικήν. τῷ δὲ λίαν γέροντι, ἵνα μὴ λάθωμεν τεκνοποιΐαν ἢ ἄλλο τι τῆς νεότητος ἔργων προσνέμοντες· ἀλλὰ τὰ πρὸς ἑκάστην ἡλικίαν

ne nativitatum similitudo, si id fieri contingat, nos cogat dicere: Æthiopem natum colore albo, & prolixa cæsarie futurum; prima, ac potissima causa, quæ à regione sumenda est, nos fugiente. Vel rursus Germanum, aut Gallum colore nigro, aut capillitio crispo affirmare; vel hos quidem moribus esse mansuetis, & disciplinis addictos, Græcos vero ingenio immanes, ac ineruditos; & sic de aliis, quorum vitæ instituta, mutationesque à regionum diversitate pendent, eadem ratione, & in temporum divisione ætatum varietates; earumque proprietates ad judicia ferenda necessario præsupponendæ, animadvertendæque sunt; ne omnino sola in universum consideratione, infantium ætati actionem quandam perfectam, virilemque inconsulto ascribamus; ætati vero effœtę liberorum procreationem, vel quid aliud, quæ tantum juvenum naturæ attribuuntur; sed quæ

ætati

ætati cuilibet idonea ſunt, fierique poterunt temporum conſideratioue præcognita, adaptemus. Vna igitur, eademq; in univerſum de hominis natura conſideratio eſt, quæ ordini ſeptem errantium ſtellarum conformatur; ſimiliſque conſideratio initium ſumit à primæva ætate, & primo orbe, qui ſupra nos eſt; Lunari ſcilicet. Deſinit in extrema ætate, poſtremoque ſtellarum errantium orbe Saturni videlicet, acciditque ſingulas ætates, quam veriſſime ſingulis uniuſcujuſque ſphæræ qualitatibus, ad quam illa ætas relata eſt, conformari. Hæc obſervanda ſunt, ut univerſaliora temporalium diviſionum à ſphæris, tanquam à primario ordine, deſumamus diverſitates minimas, ex proprietatibus in cujuſque geneſi repertis.

Prima itaque ætas ad quadriennium, quæ infantiæ eſt ſecundum numerum quadriennii Lunæ cum illa ſe conformat, cum hu-

ἁρμόζοντα καὶ ἐνδεχόμενα διὰ τῶν χρόνων θεωρούμενα, ταῦτα συνεφαρμόζειν. Ἔστι μὲν οὖν μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐπίσκεψις καθόλου ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁμοιουμένη πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἑπτὰ πλανωμένων. ἄρχεται μὲν οὖν αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας, καὶ τῆς πρώτης ἀφ' ἡμῶν σφαίρας, τοῦτ' ἔστι τῆς σεληνιακῆς. λήγει δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡλικίαν, καὶ τὴν ἐσχάτην σφαῖραν τῶν πλανωμένων, τοῦτ' ἔστι τοῦ ♄, καὶ συμβαίνει ὡς ἀληθῶς καθ' ἑκάστην ἡλικίαν ἀπαντᾶν τὰ οἰκεῖα τῆς ἑκάστης σφαίρας, πρὸς ἣν ἑκάστη τῶν ἡλικιῶν παρατίθεται. ταῦτα δεῖ παρατηρεῖν ὅπως τὰ μὲν καθόλου τῶν χρονικῶν διαιρέσεων, ἐκ τῶν σφαιρῶν λαμβάνωμεν, ὡς ἐκ πρώτης τάξεως· τὰς δὲ μικρὰς διαφορὰς, ἐκ τῶν εὑρισκομένων ἰδιωμάτων ἐν ταῖς γενέσεσιν.

Ἡ μὲν οὖν πρώτη ἡλικία ἕως τεσσάρων ἐτῶν ἡ βρεφώδης, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς τετραετίας τῆς ☽, πρὸς ἐκείνην καὶ συναρμόζεται, ὑγρά τε οὖσα καὶ ἀπη-

ἄπηκτος, καὶ ὀξέως αὔξουσα καὶ τρεφομένη τοῖς ὑγροῖς, καὶ τὴν ἕξιν ἔχουσα εὐμετάβολον. ὁμοίως καὶ τὴν ψυχικὴν ἀτέλειαν κατὰ τὸν οἰκεῖον καὶ ποιητικὸν τῆς ☽ λόγον.

Ἡ δὲ ἀπὸ τούτου ἡλικία καὶ πρὸς τὴν δεκαετίαν, πρὸς τὴν δευτέραν σφαῖραν τοῦ ☿ προσαρμόζεται. ἄρχεται γοῦν διαπλάττεσθαι τότε διανοητικὸν καὶ τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς, καὶ μαθημάτων δέχεται σπέρματα. καὶ ὥσπερ στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς τοῦτε ἤθους καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος, καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν ἐμφανίζει. καὶ ταῖς διδασκαλίαις καὶ παιδαγωγίαις καὶ τοῖς πρώτοις γυμνασίοις ἡ ψυχὴ ἀνεγείρεται.

Ὁ δὲ τῆς ♀ τὴν ἐφεξῆς ἡλικίαν καὶ τρίτην, ἕως τῆς ἐξῆς ὀκταετίας παραλαβὼν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἰδίας περιόδου, ἄρχεται ποιεῖν κίνησιν τῶν σπερματικῶν πόρων, καὶ τὸ τῆς ὁρμῆς ἀκρατὲς πρὸς τοὺς ἔρωτας, καὶ τὸ προπετές.

Ἡ δὲ τετάρτη καὶ νεανικὴ ἡλικία, ἐφεξῆς ὑπὸ τῆς τετάρτης σφαίρας, τουτέστι τοῦ ☉,

mida ſit, neque dum compacta, citoque creſcat, alaturque humidis, facileque immutetur. Similiter & animo imperfecto juxta familiarem, & effectricem Lunæ rationem.

Sequens ætas ad decennium cum ſecunda ſphæra Mercurii facit; tunc enim diſcurrendi vis primas vires acquirit, eaque pars animæ, quæ compos rationis eſt, & diſciplinarum ſemina, quæ tunc primo inſeri incipiunt, & quaſi quædam elementa, initiaque morum, futuræque habitudinis, & proprietatum oſtendit; nec non diſciplinis, inſtitutionibus, & primis exercitiis animus exſuſcitatur.

Venus ætatem proximam, ac tertiam ad octo ſequentes annos juxta proprium ſui circuitum aſſumens, ſeminales meatus tunc primum movet, excitatque impetum, & intemperantiam ad libidines, nec non & audaciam.

Quartam, juvenilemque ætatem quarta ſphæra Solis

juxta

juxta numerum proprii circuitus annis duntaxat undeviginti, regit, gubernatque. Hinc animus ſui juris factus pro arbitrio operatur, vitæ ratio confirmatur, gloriæ ſtimulis accendimur: à puerilibus ludis, nugiſque ad ſeverius vitæ inſtitutum gradum facimus, honorumque ambitione urgemur.

Poſt Solem quintus Mars virilem ætatem ſibi vindicat juxta numerum proprii circuitus annos quindecim vitam auſteriorem efficit, laborum, ſollicitudinum,& moleſtiarum tolerantiores reddit.

Sextus Jupiter ætatem jam ſceneſcentem ipſe rurſus juxta ſuum circuitum gubernat, labores, & pericula ab actionibus nata, tumultuſque, ut adverſemur, efficit; ad ſeveritatem, providentiam, prudentiam, dandaq; conſilia conducit; necnon honorum,laudum, libertatis amorem, igneſque hominibus incendit.

Saturnus ultimus poſtremam, effœtamque ætatem,

ἄγεται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοῦ ἐννεακαιδεκαετηρίδος. καὶ ἄρχεται ἤδη τὸ αὐθεντικὸν τῶν πράξεων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ τοῦ βίου ἡ κατάστασις, καὶ τῆς δόξης ἡ ἐπιθυμία, καὶ ἡ μετάβασις ἀπὸ τῶν παιδικῶν ἀταξιῶν, ἐπὶ τὸ εὐτακτότερον καὶ φιλότιμον.

Μετὰ δὲ τὸν ☉ πέμπτος ὁ τοῦ ♂ λαμβάνει τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δεκαπέντε ἐτῶν τῆς ἰδίας περιόδου. καὶ ἄγει πρὸς τὸ αὐστηρότερον τὸν βίον, καὶ πρὸς κακοπάθειαν καὶ μερίμνας καὶ πόνους.

Ὁ δὲ τοῦ ♃ ἕκτος, τὸ τῆς ἡλικίας πρεσβύτερον λαμβάνων, καὶ αὐτὸς πάλιν κατὰ τὸν ἴσον τῆς ἰδίας περιόδου, τὸ μὲν ἐπίπονον καὶ τοὺς ἐκ τῶν πράξεων κινδύνους καὶ τὰς ταραχὰς ἀποστρέφεσθαι ποιεῖ· πρὸς δὲ τὸ εὐσχημονέστερον καὶ προνοητικὸν καὶ συνετώτερον καὶ νουθετικὸν ἄγει, καὶ πρὸς τιμὰς καὶ ἐπαίνους, καὶ πρὸς τὸ ἐλεύθερον ποιῶν ἀφορᾶν.

Ὁ δὲ τοῦ ♄ τελευταῖος ὑπάρχων, τὴν ἐσχάτην καὶ

γερον-

γεροντικὴν ἡλικίαν καὶ κατὰ ψυχρὸν λαμβάνει. ἐμποδίζων δὲ πρὸς τὰς ψυχικὰς κινήσεις, καὶ τὰς ὁρμὰς καὶ ἀπολαύσεις, ποιῶν ἀσθενεῖς καὶ νωθρὰς, κατὰ τὴν νωθρότητα τῆς ἑαυτοῦ κινήσεως. ἡ μὲν οὖν κοινὴ τῶν χρόνων ἰδιοτροπία, οὕτω καθολικῶς περιτυποῦται. τὰ δὲ κατὰ τὸ ἴδιον τῆς γενέσεως μερικῶς ὀφείλοντα λαμβάνεσθαι, καὶ αὐτὰ πάλιν ἐκ τῶν κυριωτάτων ἀφέσεων ληφθήσεται. ἀπὸ πασῶν δὲ, καὶ οὐκ ἀπὸ μιᾶς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς. ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἄφεσις ληφθήσεται πρὸς τὰ σωματικὰ συμπτώματα, καὶ τὰς ξενιτείας. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, πρὸς τὰ τῆς κτήσεως. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ☽, πρὸς τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, καὶ τὰς κοινωνίας καὶ συμβιώσεις. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ☉, πρὸς ἀξιώματα καὶ τὴν δόξαν. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος, πρὸς τὰς ἄλλας καὶ κατὰ μέρος τοῦ βίου διαγωγάς. οἷον πρὸς πράξεις, πρὸς φιλίαν, τεκνοποιΐαν. οὕτω γὰρ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ καιρὸν, οὐκ ἔσται κυριεύων εἷς ἀστὴρ, ἢ ἀγαθοποιὸς, ἢ κακοποιός.

frigoreque noxiam vindicat, animi motus impedit; impetus, voluptatesq; comprimit, eas segnes, imbecillesque pro segnitie sui motus reddendo. Itaque universalis temporum qualitas, hac ratione generatim expenditur. Particulares vero nativitatum considerationes, ex locis maxime præcipuis prorogatoris desumendæ sunt. Verum ab omnibus, & non ab uno tantummodo, ut animadvertimus, cum de vitæ spatio sermo esset. Itaque ab horoscopo prorogatio ad accidentia corporis, peregrinationesque dignoscendas accipienda est. A parte fortunæ ad opes, & rem familiarem; à Luna ad animi mores, societates, atque familiaritates; à Sole ad dignitates, & gloriam, à medio cœli ad alias vitæ actiones, & instituta, veluti ad opificia, amicitiam, prolem. Sic enim eodem tempore, & intervallo una stella sive benefica, sive malefica non dominabitur:

Quippe ut plurimum cum multa occurrant accidentia, quæ eodem tempore contraria sunt, nemo eodem tempore, consanguineo amisso hæreditatem adibit, & simul ægrotabit, aut bene valebit, & proficiet, neque adversis rebus, commeatuumque inopia conflictatus, vel pauper factus, pater cernetur; & his similia. Neque enim usu venit quosdam eodem tempore in iisdem rebus fortunatos, infælicesque esse aut corpore, aut animo, aut dignitate, aut rebus familiaribus. Sæpius itaque in iis, qui omnino fælices, aut infelices sunt tale quippiam eveniet, cum occursus beneficarum omnium, vel maleficarum ad omnes prorogationes, aut earum plurimas commearint; quod tamen raro contingit, cum natura humana non ita afficiatur, sive ad bonorum, sive ad malorum summitatem, sed bona, malaque promiscue moderateque commutet. Loci itaq; prorogatores discernentur, ut

ὡς ἐπιπολὺ γὰρ πολλῶν συμβαινόντων συμπτωμάτων, ἐναντίων κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, οὔτε τις ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ πρόσωπον οἰκεῖον ἀποβαλὼν κληρονομίαν λήψεται, καὶ ἅμα νοσῶν ἢ εὐπραγῶν καὶ εἰς προκοπὴν καθεστὰς, οὔτε δυσπραγῶν καὶ ἀπορῶν, ἢ τέκνον γινόμενος πατὴρ ὀφθήσεται, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. οὐ γὰρ συμβαίνει τινὰς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὰ αὐτὰ εὐτυχεῖν, ἢ δυστυχεῖν, ἢ κατὰ σῶμα, ἢ κατὰ ψυχὴν ἢ ἀξίωμα, ἢ κατὰ κτημάτων ὕπαρξιν. πολλάκις μὲν οὖν ἐπὶ τῶν τελείως εὐτυχῶν ἢ δυστυχῶν συμβήσεταί τι καὶ τοιοῦτον, ὅτ' ἂν αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἀγαθοποιῶν πάντων, ἢ τῶν κακοποιῶν πρὸς πάσας τὰς ἀφέσεις συνέλθωσιν, ἢ τὰς πλείστας. ὅμως μὲν δὴ σπάνιον τοῦτο, διὰ τὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μὴ οὕτως διακεῖσθαι, ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀγαθῶν, ἢ πρὸς τὴν τῶν χειρόνων ἀκρότητα, ἀλλ' ἐναλλάττειν πρὸς ἀγαθὰ καὶ κακὰ συμμέτρως. οἱ μὲν οὖν ἀφετικοὶ τόποι διακριθήσονται,

ὥσπερ

ὥσπερ εἴρηται. οἱ δὲ πρὸς τὰς ἀφέσεις ἀπαντῶντες, πάλιν πάντες παραληφθήσονται. ἀλλ' οὐχὶ μόνον οἱ ἀναιρετικοὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς, οὐδὲ μόνον οἱ σωματικῶς ἢ κατὰ διάμετρον, ἢ τετράγωνον σχηματιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ τρίγωνον καὶ ἑξάγωνον. καὶ πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην ἄφεσιν τοὺς χρόνους λήψεται, ὁ κατ' αὐτὴν ὑπάρχων τὴν ἀφετικὴν μοῖραν, ἢ συσχηματιζόμενος αὐτῇ. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχων τις εὑρεθῇ, λήψεται ὁ ἔγγιστα προηγούμενος, ἕως τοῦ ἐπιθεωροῦντος τὴν εἰς τὰ ἑπόμενα ἑξῆς μοῖραν· καὶ οὗτος πάλιν ἕως τοῦ ἑξῆς. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀστέρων τῶν παραλαμβανομένων εἰς οἰκοδεσποτείαν, καὶ τῶν ἐπεχόντων τὰ ὅρια. πάλιν δὲ καὶ αἱ μοῖραι τῶν διαστάσεων λήψονται τὰ ἑξῆς κατὰ μὲν τὴν ἄφεσιν τοῦ ὡροσκόπου ἰσόμετρα τοῖς ἀναφορικοῖς χρόνοις τοῦ οἰκείου κλίματος. κατὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ μεσουρανοῦντος ἄφεσιν, ἰσάριθμα τοῖς χρόνοις τῶν μεσουρανήσεων. κατὰ δὲ τὰς

dictum est. Stellæ rursus ad prorogationes occurrentes omnes accipientur, & non tantum interfectrices, ut in spatio vitæ, nec tantum, quæ corpore aut opponuntur, aut quadrato aspectu se aspiciunt, sed eæ etiam, quæ trigono, aut sexangulo positu configurantur. Et primum quidem juxta singulas prorogationes tempora determinabit, quæ in ipsa parte prorogatrice institerit, aut cum illa fuerit configurata. Quod si ita nulla disposita fuerit, quæ proxime præcedit, accipienda est, usque ad eam, quæ ad sequentia partis subsequentis applicatur. Et hæc rursum usque ad sequentem, & similiter in cæteris stellis, quæ assumuntur, ut sint dispositores, & quæ fines occupant: Rursus, & distantiarum partes sequentia assument in prorogatione horoscopi æqualia locis ascendentibus proprii climatis. In prorogatione vero à medio cœli numero æqualia ascensionibus medii cœli. In aliis proroga-

tionibus pro proportione, aut vicinitate ascensionum ad cardines, aut descensionum, aut transituum in medio cœlo ut in tractatione de vitæ spatio recensuimus.

Vniversales itaque temporum datores, vel arbitri dicto modo desumentur; tempora vero annualia sic. Computatis annis, qui à genesi sunt, illum numerum ex unoquoque loco prorogatore in subsequentia signi rejiciemus, sicque postremi signi dominum sumemus. Et in mensibus etiam eadē ratio erit. Nam & hic numerum à mense nativitatis computatum ex locis, qui anni dominium possident, ejiciemus, pro signo dies viginti octo. Similiter etiam & in diebus; dies enim à die nativitatis collectas à locis mensium ejiciemus pro signo dies duos, & trientem, Animadvertendi sunt & ingressus, qui in locis temporum succedunt, neque enim ad temporum even-

ἄλλας ἀφέσεις πρὸς ἀναλογίαν, ἢ κατὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ἀναφορῶν τῶν πρὸς τὰ κέντρα, ἢ τῶν καταφορῶν, ἢ τῶν συμμεσουρανήσεων. καθάπερ ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς εἴρηται.

Οἱ μὲν οὖν καθολικοὶ χρονοκράτορες, κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον ληφθήσονται. οἱ δὲ ἐνιαυσιαῖοι, οὕτως. ἀριθμήσαντες τὰ ἔτη τὰ ἀπὸ τῆς γενέσεως ὅσος ἔσται ἀριθμὸς, τοῦτον ἐκβαλοῦμεν ἐξ ἑκάστου ἀφετικοῦ τόπου εἰς τὰ ἑπόμενα κατὰ ζώδιον, καὶ τοῦ τελευταίου ζωδίου τὸν οἰκοδεσπότην συμπαραλαμβάνοντες. καὶ ἐπὶ τῶν μηνῶν δὲ τὸ αὐτό. καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὸν ἀριθμὸν, τὸν ἀπὸ τοῦ μηνὸς τῆς γενέσεως διευρισκόμενον, ἐκβαλοῦμεν ἐκ τῶν τόπων, τῶν ἐχόντων τοῦ ἔτους τὴν κυριότητα. κατὰ ζώδιον μέντοι ἡμέρας κη΄. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν. τὰς γὰρ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεως συναγομένας, ἐκβαλοῦμεν ἀπὸ τῶν μηνιαίων τόπων, κατὰ ζώδιον ἡμέρας δύο καὶ τρεῖς. δεῖ δὲ προσέχειν ταῖς ἐπεμβάσεσι τῶν γινομένων πρὸς τοὺς τόπους τῶν χρόνων. οὐ γὰρ μετρίως αὐτοὶ συμβάλλονται

πρὸς

πρὸς τὰ τῶν καιρῶν ἀποτελέσματα. μάλιστα δὲ παρατηρεῖν τὰς ἐπεμβάσεις τοῦ ♄, ἃς ποιεῖται πρὸς τοὺς καθολικοὺς τόπους τῶν χρόνων. τὰς δὲ τοῦ ♃, πρὸς τοὺς τόπους τῶν ἐνιαυσίων χρόνων. τὰς δὲ τοῦ ☉ καὶ ♂ καὶ ♀ καὶ ☿, πρὸς τοὺς μηνιαίους. τὰς δὲ παρόδους τῆς ☽, πρὸς τοὺς ἡμερησίους τόπους. καὶ τοῦτο δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ καθολικοὶ χρονοκράτορες, κυριώτεροι πρὸς τὰ ἀποτελέσματα· οἱ δὲ μερικοὶ συνεργοῦσιν ἢ ἀποσυνεργοῦσι κατὰ τὴν οἰκείαν ἕκαστος φύσιν. αἱ δὲ ἐπεμβάσεις ποιοῦσι τὰς αὐξήσεις, ἢ τὰς ἐλαττώσεις τῶν συμπτωμάτων. τὴν μὲν οὖν καθολικὴν τῆς ποιότητος ἰδιότητα, καὶ τοῦ χρόνου τὴν ἔκτασιν, ὁ τῆς ἀφέσεως τόπος σημαίνει, καὶ ὁ κύριος τῶν καθολικῶν χρόνων. καὶ ὁ κατέχων τὰ ὅρια, δι' ἣν ἔχουσι συνοικείωσιν οἱ ἀστέρες, ἕκαστος ἀπ' αὐτῆς τῆς γενέσεως, πρὸς τοὺς τόπους, ὧν ἀπ' ἀρχῆς ἔλαβον τὴν οἰκοδεσποτείαν. εἴτε δὲ ἀγαθὸν ἔσται τὸ σύμπτωμα, ἢ κακὸν, δηλώσουσι οἱ χρονοκράτορες διὰ τῆς φυσικῆς αὐτῶν

tus parum momenti habent. Potissimum vero ingressus Saturni observare debemus, quibus ille ad generalia temporum loca defertur. Jovis in annuorum temporum loca, Solis, Martis, Veneris, & Mercurii in menstrua, Lunæ transitus in diurna. Præterea id quod sciendum est, universales temporum arbitres præcipuas partes in eventibus habere; particulares adjuvare, vel impedire pro sua quemque qualitate. Ingressus incrementa adferunt, aut accidentia minuunt. Vniversalem ergo qualitatis proprietatem, & temporis prorogationem locus prorogator indicat, & dominus generalium temporum, & qui fines occupat, propter eam, quam stellæ singulæ ducunt, familiaritatem ab ipsa nativitate ad locos, quorum à principio dominium obtinuerunt. Porro eventus prosperne, an adversus futurus sit, temporum arbitri pro innata

sibi qualitate, ac temperamento, vel benefico, vel malefico; & familiaritate ad locum ab initio existente, cujus domini facti sunt, aut discrepantia præsignificabunt. In quibus porro temporibus potius eventus indicabitur annuorum, vel menstruorum signorũ configurationes, quibus loca, quæ causæ sunt, aspiciunt & stellarum ingressus. Nec non Sol, & Luna propter suam ad annua, & menstrua signa habitudinem, demonstrabunt. Hi namque cum locis, quæ causæ sunt concorditer configurati à principio nativitatis, & in ingressibus cõcordiam servantes, bonum omen afferunt; sicuti si adversentur, malũ. Si vero cum dictis locis minime concordes sint, & præter sectam oppositi, vel quadrato positu transitibus se conspicientes, mala portendunt. Quod si neque quadrata, neque opposita, sed alia configuratione fuerint, non ita perverse

ἰδιοτροπίας καὶ συγκράσεως, ἢ ἀγαθοποιούσης ἢ κακοποιούσης, καὶ τῆς ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτῶν συνοικειώσεως τῆς πρὸς τὸν τόπον, οὗ ἐγένοντο κύριοι, ἢ τῆς ἀντιπαθείας. τὸ δὲ ἐν ποίοις χρόνοις μᾶλλον ἐπισημανθήσεται τὸ ἀποτέλεσμα, δείκνυνται οἱ σχηματισμοὶ τῶν ἐνιαυσιαίων ἢ μηνιαίων ζωδίων, οὓς σχηματίζουσι πρὸς τοὺς αἰτιατικοὺς τόπους, καὶ τῶν ἀστέρων αἱ ἐπεμβάσεις. ἔτι δὲ καὶ ☉ καὶ ☽, διὰ τῆς αὐτῶν πρὸς τὰ ἐνιαυσιαῖα καὶ μηνιαῖα ζώδια διαθέσεως. οἱ μὲν γὰρ πρὸς τοὺς ποιητικοὺς τόπους συμφώνως σχηματιζόμενοι ἀπὸ τῆς κατ᾽ ἀρχὰς τῆς γενέσεως καὶ κατὰ τὰς ἐπεμβάσεις φυλάττοντες τὴν συμφωνίαν, ἀγαθοποιήσουσι· καθάπερ ἐὰν ἐναντιωθῶσι, κακοποιήσουσιν. οἱ δὲ πρὸς τοὺς εἰρημένους τόπους ἀσύμφωνοι ὄντες, καὶ παρὰ τὴν αἵρεσιν διαμηκίζοντες ἢ τετραγωνίζοντες ταῖς παρόδοις κακῶν εἰσιν αἴτιοι· οὐ τετραγωνίζοντες δὲ, οὐδὲ διαμηκίζοντες, ἀλλ᾽ ἑτέρους ποιοῦντες σχηματισμοὺς, οὐκ εἰσὶν ὁμοίως κακω-

κακωτικοί. καὶ ἐὰν μὲν οἱ αὐτοὶ ἀστέρες τῶν τε χρόνων καὶ τῶν ἐπεμβάσεων γίνωνται κύριοι, ὑπερβολικὴ ἔσται καὶ ἄκρατος ἡ φύσις τοῦ ἀποτελέσματος, ἐάν τε ἀγαθὸν ᾖ, πολὺ δὲ πλέον ἐὰν πονηρόν. Εἰ δὲ μὴ μόνον τοῦ χρόνου ὦσι κύριοι, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ἀπαρχῆς γενέσεως ἔχωσιν· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τόπον ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν, εἰ πᾶσαι καταλαμβάνουσιν αἱ ἀφέσεις, ἢ αἱ πλεῖσται, ἢ κἂν μὴ οὕτως ἔχωσιν αἱ ἀφέσεις, οἱ χρόνοι δὲ εὑρεθῇ πάσας τὰς ὑπαντήσεις, ἢ τὰς πλείστας ἀγαθοποιοὺς ἔχοντες ἢ κακοποιούς, κατὰ πάντα ὁμοῦ ποιήσουσιν εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς. κατὰ μὲν δὴ πραγματείαν τὴν ζητοῦσαν φυσικὴν ἀκολουθίαν, οὕτως ἐπισκεφθήσονται οἱ καιροί. τὰ δὲ εἴδη τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συμβαινόντων κατὰ χρόνους, συνάπτειν ἐνταῦθα κατὰ διέξοδον παραλείψομεν, δι' ὃν ἔφην σκοπὸν ἐξ ἀρχῆς. ὅτι τῶν ἀστέρων ἡ ποιητικὴ δύναμις, ἣν ἔχουσι ἐπὶ τοῖς καθόλου,

infeſtabunt. Et ſi eædem ſtellæ temporum, & ingreſſuum dominæ extiterint, eventus qualitas erit ſuperabundans, & immoderata, ſi bona; multoque magis, ſi mala, ſi non tantum temporis dominæ ſint, ſed dominium etiam nativitatis à principio obtineant, adhuc etiam in uno, eodemque loco ſi omnes prorogationes inſiſtant, aut major earum pars, aut ſi prorogationes non ita ſe habeant, & tempora reperiantur omnes occurſus, vel plures beneficos habentia, aut maleficos, in omnibus ſimul fortunatos, aut infortunatos efficient. Tractatione itaque quæ naturalem ordinem ſervet, ſic tempora dijudicentur. Genera vero eventuum, quæ pro tempore accidere ſolent, longius hic proſequi abſtineam, ratione à nobis in principio hujus operis expoſita. Quod ſtellarum effectrix facultas, quæ in univerſalibus exercetur,

ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς μερικοῖς κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἐφαρμόζεσθαι δύναται, συναπτομένων εὐστόχως τῆς τε αἰτίας τοῦ μαθηματικοῦ, καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως.

ΤΕ΄ΛΟΣ.

Θεῷ δόξα.

similiter, & in particularibus, ut rerum ipsa series poscit, accommodari poterit, si apte cum Mathematici causa, ipsius etiam temperamenti causa conjungatur.

FINIS.

